

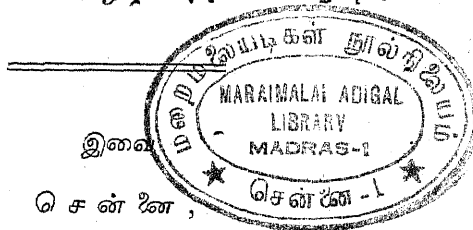
உ
கணபதி துணை

எட்டுத்தொகைகள்

ஐந்தாவதாகிய

பரிபாடல் மூலம்

ஆசிரியர் பரிமேலழகரியற்றிய உரையும்.

பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமி நாதையரால்

கையெழுத்துப் பிரதிகளைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

தாம் நூதனமாக எழுதிய

பலவகையான குறிப்புக்களுடன்

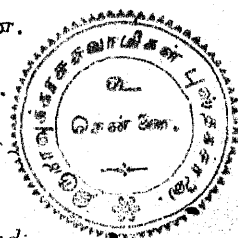
சென்னை :

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

விலை ரூபா. 2-8-0.

1918.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

	பக்கம்.
முகவுரை	iii
பாடினோர் வரலாறு	xi
இசைவகுத்தோர் வரலாறு	xviii
இந்தூலிலுள்ள சிறந்த பாகங்கள்	xix
இந்தூலை எடுத்தாண்ட உரையர்சிரியர் முதலியோர் பெயர்கள்	
பரிமேலழகர் வரலாறு	xx
பரிபாடற் பரிமேலழகருரை	I
பழைய உரைகள் முதலியவற்றிலிருந்து கிடைத்த	
இந்தூல் முழுப்பாடல்களும், உறுப்புக்களும் ...	165
ஆரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி ...	177
பரிபாடற் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி ...	230
இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்களின்	
முதற் குறிப்பகராதி	231
உரைச் சிறப்புப்பாயிரம்	232

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	18	லாயிற்று,	லாயிற்று.
7	7	தொழுது,	தொழுது
25	6	நாற்றமும் வண்மை	நாற்றமுமொண்மை.
28	34	ந.)	ந.)
29	4	ரல்ல	ரல்லா
„	27	மரை	மறை
37	4	மரனும்	மானும்
49	34	ப்திற்	பதிற்
56	19	6. மத	மத
58	14	தகாஅத்த காஅ	தகாஅத் தகாஅ
60	22	சூள்,	சூள்
70	6	லகிம்போ	லகிம்போ
80	4	2	* 2
94	32	சுந.	நச.
122	27	யாகலின் ?	யாகலின்,
134	27	செறி	செறி
189	11	ஒன்றல	ஒன்றல,
201	30	தமிழ்து	தமிழ்து
203	40	112.	112, 133.
„	41	2. [133.	2.
„	45	சுனை, 95.	சுனை, 56;
212	35	பாண்டில்	பாண்டில்
213	45	பின்பின்,	பின்பின்,

மு க வு ரை

“எண்ணிய வேண்ணியாங் செய்துப் கண்ணுதற்
புவள மால்வரை பயந்த
கவள யானையின் கழல்பணி வோரே.”

(திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.)

“ஆவியந் தேன்றல் வேற்பி னகத்தியின் விரும்புந் தேன்பா
னவலந் தீவந் போற்றி நாவலந் தீவந் தன்னுண்
முவர்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தேய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னாடு போற்றி.”

பரிபாடலென்பது, கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்லி
சைப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த *எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவது;
சொற்கவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து பொருள்களின் இயற்கை
யழகுகளை நன்கு தெரிவிப்பது; மதுரை, வையையாறு, திருமருதந்
துறை, திருப்பரங்குன்றம், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்பவற்
றின் பண்டைக்காலநிலைமைகளையும் அக்கால நாகரிகமுறையையும்
வைதிக ஒழுக்கங்களையும் தெய்வவழிபாட்டுமுறையையும் பிறவழக்
கங்களையும் தமிழ்நாட்டின் வரலாறுகள் சிலவற்றையும் செவ்
வனே தெரிந்துகொள்ளுதற்குக் கருவியாகவுள்ளது; பதினேராம்
பாட்டலின் முதலிற் கூறப் பெற்றுள்ள கோள்களினிலைமை கடைச்
சங்கத்தார் காலத்தை ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தும். “நற்றிணை
நல்ல” என்னும் வெண்பாவில், “ஒங்கு பரிபாடல்” எனப் பாரீரட்
டப் பெற்றிருத்தலால் இந்நூலின் உயர்வு நன்கு விளங்கும்.

இந்நூல், பரிபாடலென்னும் பாவால் தொகுக்கப் பெற்றமை
யின் இப்பெயர்பெற்றது; பரிபாட்டெனவும் வழங்கும்; இஃது;

* எட்டுத்தொகை இன்னவையென்பதை, “நற்றிணை நல்ல குறந்
தொகை யைங்குறுநூ, நெத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல், கத்
தறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புதமென், நித்திறத்த வெட்டுத்
தொகை” என்னும் வெண்பாவாவணர்க ; இவை எண்பேருந்தொகை
யெனவும், என்கோவையெனவும் வழங்கும்.

எண்வகை வன்பிணுள் இழைபென்பர் பேராசிரியர் (தோல். செய். சூ. 242.) பரிபாடலாவது * இசைப்பாவென்றும் † பரிந்து வருவதென்றும் கூறப்படும்; பரிந்து வருவது - ஏற்றுவருவது.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் உறுதிப்பொருள் நான்கனுள் இன்பத்தையே பொருளாகக்கொண்டு கடவுள்வாழ்த்து, மலைவினையாட்டு, புனல்வினையாட்டு முதலியவற்றில் இப்பாடல் வருமென்பர் பேராசிரியர் (தோல். செய். சூ. 426); தெய்வ வாழ்த்து உட்படக் காமப்பொருள்குறித்து உலகியலேபற்றிநரு மென்பர் நச்சினூர்க்கினியர் (தேவீல். அகத். சூ. 116); தெய்வமும் காமமும் பொருளாக வருமென்பர் யாட்பருங்கலவிருத்தி யுடையார் முதலியோர்.

தோல்காப்பியச் செய்யுளியலிலுள்ள “நெடுவேண்பாட்டேகுறு”, “பரிபா டல்லே”, “கொச்சக மராகம்”, “சொற்சீ ரடியும்”, “கட்டுரைவகையான்”, “உருட்டுவண்ணம்” என்னும் சூத்திரங்கள் முதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரைகளாலும் பரிபாடலின் இலக்கணம் நன்கு விளங்கும்; “பரிபாட்டெல்லே” என்னும் சூத்திரம் இப்பாடல்களின் சிற்றெல்லை உரு அடியென்றும் . பேரெல்லை ௪00 அடியென்றும் தெரிவிக்கின்றது.

“அன்பினைந்திணை” (இறை. சூ. ௧) என்பதனுரையிலும், “தாவினருகி” (தோல். செய். சூ. ௧௪௧) என்பதனுரையிலும் ௧00 - கலியும் ௭0 - பரிபாடலும் என வரையறைசெய்திருத்தலால் இந்நூல் எழுபதுபாடலையுடையதென்றும்,

“திருமாற் கிருநாளுக்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
தொருபாட்டுக் காரிகாட் கொன்று - மருவியிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
செய்யபரி பாடற் தீரம்”

* இப்புத்தகம் ௫ - ஆம் பக்கத்துள்ள ‘பரிபாட்டாவது இசைப்பாவாக தலால்’ என்பது முதலியவற்றையும், ‘கலியும் பரிபாடலும்போலும் இசைப் பாட்டாகிய செந்துறைமார்க்கத்தன’ (தோல். செய். சூ. 242 - பேர்) என்பதையும் நோக்குக.

† “பரிந்தபாட்டு பரிபாட்டெனவரும்; அஃதாவது ஒருவேண்பாவாகி வருதலின் நிப் பலஉறுப்புக்களோடு தொடர்ந்து ஒரு பாட்டாகி முற்றுப் பெறுவது” (தோல். செய். சூ. 112 - இளம்); “பரிபாடலென்பது பரிந்து வருவது; அஃதாவது கலியுறுப்புப் போலாது பலவடியும் ஏற்றுவருவது” (தோல். செய். சூ. 113 - பேர்); “பரிபாடலென்பது பரிந்துவருவது; அது கலியுறுப்புப்போலாது நான்கு பாவானும் வந்து பலவடியும் வருமாறு நிக்குமென்றுணர்க” (தோல். செய். சூ. 118 - ந.).

‡ ‘கார்கோளுக்கு’ என்றும் பிரதிபேதமுண்டு; ‘கார்கோள்-கடல்’.

என்னும் வெண்பாவால் அப்பாடல்களுள், அ, திருமாலுக்கும், ஈ, முருகக்கடவுளுக்கும் . க, காமிகிழாளுக்கும் உசு, வையை யாற்றிற்கும் ச, மதுரைக்கும் உரிபுனவென்றும் தெரிகின்றன.

இப்பாடல்களுள், முதலிலிருந்து தொடர்ச்சியாகவுள்ள இரு பத்திரண்டு பாடல்களும், பழைய உரைகளிற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள்களிலிருந்து கிடைத்த இரண்டு முழுப்பாடல்களும், சில உறுப்புக்களும், புறத்திரட்டு முதலியவற்றிலிருந்துகிடைத்த சில உறுப்புக்களுமே இப்புத்தகத்திலுள்ளன.

இவ்விருபத்திரண்டினுள், திருமாலுக்குரியவை ஆறு (க, உ, ஈ, ச, கஈ, கரு); முருகக்கடவுளுக்குரியவை எட்டு (ரு, அ, கூ, கச, கள, கஅ, கக, உக); இப்பதினான்கும் கடவுள் வாழ்த்து; வையைக்குரியவை எட்டு (சு, எ, க௦, கக, கஉ, கசு, உ௦, உஉ); கடவுள் வாழ்த்துள் திருப்பரங்குன்றமும் திருமாலிருஞ்சோலைமலையும் கூறப்பெற்ற பாடல்களில் மலைவிளையாட்டிம், வையைக்குரியபாடல்களிற் புனல்விளையாட்டிம் வந்துள்ளன.

இவற்றின்பின்னே பதிப்பிக்கப்பெற்ற பகுதிகளுள், திருமாலுக்குரிய முழுப்பாடல் ஒன்று; வையைக்குரிய முழுப்பாடல் ஒன்று; உறுப்பு ஒன்று; மதுரைக்குரிய உறுப்புக்கள் ஏழு; சில உறுப்புக்கள் இன்ன வகையைச் சார்ந்தனவென்று விளங்கவில்லை.

“இருமை வகை தெரிந்து” (குறள், பரி.) என்பதன் விசேட வரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்ற “தெரிமாண் டமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன், பரிமா னிரையிற் பரந்தன்று வையை” என்பது பரிபாடற்பகுதியென்று நுண்பொருண்மாலையால் பின்பு தெரியவந்தது.

முற்றுமுள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளில் ஒவ்வொரு தொகை நூலின் இறுதியிலும் தொகுத்தோர்பெயரும் தொகுப்பித்தோர்பெயரும் அடிகளின் சிற்றெல்லை பேரெல்லைகளும் பெரும்பாலும் வரையப்பெற்றிருக்கும்; இந்தால் முற்றுமுள்ள பிரதி அகப்படாமையால் அவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை.

கிடைத்த பிரதிகளில் இரண்டாவது முதலிய உ௦ - பாடல்களுக்கு மட்டிமே ஒவ்வொரு பாடலின் பின்னும் துறையும், இயற்றிய ஆசிரியரது பெயரும், அதற்கு இசைவகுத்தோர் பெயரும், அதற்குரிய பண்ணினை பெயரும் எழுதப்பெற்றிருந்தன; ஆனாலும் கஈ - ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத்தோர்பெயர் காணப்படவில்லை.

இரண்டாவது முதலிய பதினென்றின்பண் பாடியாமென்றும், க௭ - ஆவது முதலிய ஐந்தின்பண் நோதிற்றென்றும்; க௮ - ஆவது முதலிய நான்கன்பண் கூந்தாரமென்றுமிருத்தலை உற்று நோக்கும்பொழுது இந்தூற்பாடல்கள் தேவாரங்கள் போலவே பண்டைக்காலத்தில் பண்முடியால் தொகுக்கப்பெற்று உரிய பண்களுடன் பாடப்பெற்று வந்தனவென்று தெரிகின்றது ; “எழுத்துரு வொக்கும், பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பு” (பக்கம், ௨௩௨) என்னும் “உரைச்சிறப்புப்பாயிரப்பகுதியும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்; பிற்காலத்திற்பண்ணெடுபாடும் வழக்கம் இல்லாமற் போனமையின் அம்முறையை இப்போது சிந்தும் தெரிந்துகொள்ள இயலவில்லை.

திருவாவடுதறையாதீனத்துப்பிரதியொன்றும் ஆழ்வார் திருநகரி ஸ்ரீ. தே. லக்ஷ்மணகவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதிகள் இரண்டும், தருமபுரவாதீனத்திலிருந்து கிடைத்த “பாயிரும் பனிக்கடல்” என்னும் ௫-ஆம் பாடல் மட்டுமெழுதிய இரண்டு ஒற்றை ஏடுகளுமே இந்தூற் பரிசோதனைக்குக் கருவியாக இருந்தன.

இவற்றுள், முதற்பிரதி முதலும் இறுதியுமின்றி மிகச் சிதைந்துபோயிருந்தமையால் பார்த்தவுடன் இன்னதூலென்று புலப்படவில்லை; பிரித்துப் பார்த்தபோது, “வண்ணவண் டின்குரல் பண்ணைபோன் றனவே” என்ற பகுதியைக்கண்டு, இலக்கணக் கொத்தில் மேற்கோளாக வந்திருத்தலை யறிந்து, இது பழைய தூலாக இருக்கவேண்டுமென்றுமட்டும் எண்ணினேன் ; பிறகு திருமுருகாற்றுப்படை யை நச்சினூர்க்கினியருரையுடன் ஆராய்ச்சி செய்து வருகையில், “அறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி” (அடி, ௫௮) என்பதன்விசேடவுரையில், முருகக்கடவுளின் திருவவதார வரலாற்றைக் கூறி, “இதனைப் பாயிரும் பனிக்கடலென்னும் பரிபாடற் பாட்டானுணர்க” என்றிருந்ததையும், இப்புத்தகத்தில் அம்முதற்குறிப்புள்ளபாடல் அவ்வரலாற்றுடன் ஐந்தாவதாக இருந்ததையுமறிந்து இந்தூல் பரிபாடலென்றும், “நற்றிணை நல்ல குறுங்தொகை” என்னும் வெண்பாவால் இஃது எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவதென்றும் தெளிந்து கொண்டேன்.

இந்தப்பிரதியில் முதற்பாட்டிழையின் உரை தொடங்கி க௭-ஆம் பாடலின் ௩௮-ஆம் அடியின் உரைவரையிலுள்ள பகுதிகள் மட்டிமே இருந்தன; நெடுநாள்வரையில் முதலிலிருந்த

உரைக்குரியபாடல்கிடைக்கவில்லை; பின்பு, “கட்டுரைவகையின்” (தொல். சிசுய். சூ. ௧௧௭) என்பதனுரையில் இளம்பூரணவடிகள் மேற்கோளாகக்காட்டிய “ஆயிரம் விரித்த” என்னும் பாடலின் இறுதிக்கு இவ்வுரைப்பகுதி பொருளாயிருத்தலைக்கொண்டு அதுவே இந்நூலின் முதற்பாடலென்று நிச்சயிக்கப்பெற்றது.

ஆழ்வார் திருநகரிப் பிரதிகளிரண்டிலும் உ-ஆவது முதல் உஉ-ஆவது இறுதியாகவுள்ள பாடல்கள் உரையுடன் இருந்தன; ஒன்று மற்ரொன்றைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றதாதலின் அவ் விரண்டற்கும் வேறுபாடு சிறிதும் காணப்படவில்லை; ஆனாலும் ஏட்டின் தேய்வு, ஒடிவு, இராமபாணத்துளை முதலியவற்றால் ஒரு பிரதியிற் சிதைந்துபோன எழுத்துக்களுட் சில சில மற்ரொருபிரதி யிற் காணப்பட்டன; உஉ - ஆம் பாடலின் பிற்பகுதியும் அதற் குரிய உரையின் முற்பகுதியும் உள்ள ஒரேடி இரண்டு பிரதிகளி லும் இல்லை; இக்குறையைத் தீர்த்துக் கொள்ளுதற்கு எவ்வ ளவோ இடங்களுக்குச்சென்று பல்வருடங்களாகத்தேடியும் பிரதி கள் கிடைக்கவில்லை.

இந்நூல் உரைப்பிரதிகளில் பாடல்களுக்குத் தரவுமுதலிய உறுப்புக்கள் வரையப்படவில்லை; தொல்காப்பியவுரையில் மேற் கோள்களாக வந்தபாடல்களுள் “ஆயிரம் விரித்த”, “வாளுரெழிவி” என்பவற்றிற்கு மட்டும் இளம்பூரணவடிகள் முதலியோரால் உரிய இடங்களில் உறுப்புக்கள் வரையப்பெற்றிருந்தமையின் அவ் விரண்டு பாடல்கள் மட்டும் அங்ஙனமே பதிக்கப்பெற்றன.

உரைக்குரிய மூலத்தின் இடங்களை வருத்தமின்றி அநீந்து கொள்ளுதற்காகவே மூலங்களுக்கு அடியெண்கள் ஒருவாறு வரையறை செய்து அமைக்கப்பெற்றன.

ஒப்புமைப்பகுதிகளும், பிறவுரையாசிரியர்கள் மேற்கோள்க ளாக எடுத்தாண்டிருக்கும் இந்நூற்பகுதிகளும், இவ்வுரையில் விளங்கிய மேற்கோள்களுள்ள இடங்களும், இன்றியமையாக் குறிப் புக்களும் ஆங்காங்குப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன; உஉ - ஆம் பாடலின் உ - ஆம் அடியிலுள்ள, ‘தைப்பமை சருமத்து’ என்பது சான்றோர் செய்யுட்கண் வடசொற்சிதைந்து இயைந்ததற்கு உதா ரணமாகக் காட்டப்பெற்றிருத்தல் (தொல். னச். சூ. ௧௧ - ௩; இ - வி. சூ. ௧௭௫) பின்பு தெரியவந்தது.

பின்னுள்ள இரண்டு மேற்கோள்களுக்குமட்டும் இடம் விளங்கவில்லை;

(i) “நெட்டிலை வஞ்சிக்கோ” (பக் - ௯௬)

(ii) “அரக்கிறலி.....ஐந்து” (பக் - ௧௩௩.)

இப்புத்தகத்திலுள்ள அகராதியில் இந்தூல் மூலம் உரை இவற்றிலுள்ள சொற்களும் வாக்கியங்களும் விஷயங்களும், உவமைகளும் அடங்கியுள்ளன; விளங்குதற் பொருட்டு அவற்றுட் சிற்சில வெவ்வேறு விதமாகவும் இதில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

தலைச்சங்கத்தில் எத்துணையோபரிபாடல்கள் இருந்தனவென்று இறையனாகப்பொருளுரை முதலியவற்றால் தெரிந்தாலும் அவற்றுள் ஒன்றேனும் இப்போது கிடைக்கவில்லை; ஆயினும், பிற்காலத்தில் திருக்குருகைச் சடகோபாழ்வார் சந்திக்கவிராயர் பரம்பரையிலிருந்த சிறந்தகவிஞரொருவரால் இயற்றப்பெற்றதாகத் தெரிகின்ற பாப்பாவினம் என்னும் நூலில் அவரியற்றிய நான்கு பரிபாடல்கள் காணப்படுகின்றன; அவற்றின்பின் தனித்தனியே எழுதப்பெற்றிருந்த அடியிலுள்ள குறிப்புக்கள் இந்நூலாராய்ச்சிக்குமிக உபயோகமாக இருந்தன:

“கருங்கடவுதே” என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

“தேன்காப்பியனார், ‘செப்பிய நான்குந் தனக்குறுப் பாக’ என்றுகூறவும் இப்பரிபாடலகத்து எழுத்தென்பதோருறுப்பினையுங் கூட்டி ஐந்தாக்கக் கூறியதென்னையெனின், அஃதே! நன்று சொன்னாய்; ‘தரவே யெருத்தே யராகம் கொச்சக, மடக்கியல் வாரமொ டைந்துறுப் புடைத்தே’ என்பது அகத்தியமாதலின், எழுத்தமென்பதனைத் தரவென்றொருசாராசிரியர் கூறவும் அகத்தியமுணர்ந்த ஒருசாராசிரியர் பாட்டிற்கு முகம் தரவாதலானும் எழுத்தமென்பது கழுத்தின் புறத்திற்குப் பெயராதலானும் அவ்வுறுப்புத் தரவைச் சார்ந்து கிடக்கவேண்டுமென்பதனானும் எல்லா நூலிற்கும் அகத்தியம் முந்தூலாகலானும் அகத்தியனார் நோக்கத்தோடும் ஐந்துறுப்பாக்கினுரெனவுணர்க; அஃதாக; இதனுள், எண்விராயதென்னையெனின், ‘கொச்சக வகையி னெண்ணொடுவிரா அயடக்கியலின் றி யடக்கவும் பெறுமே’ என்பதனால் விராயதறிக; ‘காமம் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும்’ எனவே அறத்தினும் பொருளினும் வாராதெனக்கூறிய பரிபாடல் இச்செய்யுளுடையார் வாழ்த்தியலாகக்கூறியதென்னையோவெனின், ‘வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாற்கு முரித்தே’ எனச் சிறப்புவிதி ஓதினமையான் நான்கு பாவிலுள்ளும் பரிபாடல் வெண்பாயாப்பிற்றதலாற் கடவுள் வாழ்த்தாகியும் வரப்பெறுமென்னுமுகுதுலாசிரியர் நோக்கம்பற்றிச் சங்கத்தார் பரிபாடல் கூறியவகையாற் கூறினாரெனவுணர்க; ‘ஆயிரம் விரித்த வணங்குடையருந்தலை’ என்னும் பரிபாடற் றரவின் பின் ‘எரிமலர் சினைஇய கண்ணை.....நாய லந்தண ரருமறைப் பொருளை’ என்பது எழுத்தம்; இதனை ஒருசாராசிரியர் சூசிரியமென்றுங் கூறுவர்;”

“யாஅர்வாழ்வார் யாஅர் வாழ்வார்” என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

“இது, சங்கப்பாடலாகிய பரிபாடலுள், கயிலினைவெயினனார் பாட்டாய மூன்றாவதாய்ப் பெட்டனாகுனாரிசை பண்ணுப்பாலை யாழாய மாஅயோ

யே மா அய்யாடே' என்னும் பரிபாடல் போல எடுத்தமும் கொச்சகமுமின்றி வந்த பரிபாடல்;

“வேல்விழி யிணையென்” என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

“இது சங்கப் பரிபாடலுள், ‘காமிலி கதழ்பெயல்...பூமலர் தனவே’ என்னும் புதினாலாம் பாட்டின் நடையதாய் அமைந்தது.”

“விழுமியதிறத்துறை” என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

“இது பரிபாடலுள், ‘தொன்முறையியற் கையின்’ என்னும் இரண்டாம் பாட்டினுறுப்புடை நடைத்தாயவந்தது.”

ஏட்டுப்பிரதிகள் தேடுகையிற்கிடைத்த சில குறிப்புக்களாலும், “கண்ணுதற் கடவுள்” (பக். ௨௩௨) என்னும் உரைச்சிறப்புப்பா யிரத்தாலும், செந்தமிழ், கூ, எ, கூ, க௦-ஆம் தொகுதிகளிற் புதிப் பிக்கப்பெற்றுள்ள திருக்குறட்பரிமேலழகருரைநுண்பொருண்மாலே யாலும் இந்த உரை பரிமேலழகரியற்றியதென்று தெரியவந்தது.

இந்தவுரை, பலவிடத்துப் பொழிப்புரையாயும் சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும் சிலவிடத்துக் கருத்துரையாயும், சிறிதும் புலப் படாத சொற்களின் பழைய வடிவங்களைப் புலப்படுத்தியும், உரிய இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புக்களைப் பெற்றும், சிலவிடத்து மிக அழகான பதசாரத்துடன்கூடியும், விளங்காத சிலவற்றைத் தக்க தமிழ்நூல் மேற்கோள்களாலும் வேதம் உபநிடத முதலியவற்றின் கருத்துக்களாலும் விளக்கியும் மிக விரிவாக அமைந்துள்ளது; நுணுகி ஆராயின், திருக்குறளுரையிலும் இவ்வுரையிலும் ஒத்த கருத்துக்களும் ஆசிரியர் பரிமேலழகருடையகொள்கைகளும் பல காணலாகும்.

சீவகசிந்தாமணி முதலியவற்றைப் பதிப்பித்த காலங்களில் அவ்வப்பொழுது உபகரித்து எனக்கு ஊக்கமளித்துவந்தவர்களும் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபுசிகாமணியுமாகிய கௌரவம்பொருந்திய ஸ்ரீமான், பொ. குமாரசாமி முதலியாரவர்கள், இந்தநூலைப் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தும்படி முன்னம் எழுதி வற்புறுத்தியதுண்டு; அவர் கள் இப்பொழுது இல்லையெயென்ற வருத்தம் எனக்கு மிகுதியாக இருப்பினும் தமிழ்ப்பாஷாபிமானத்திற் சிறந்தவரும் அவர்களு டைய செல்வக்குமாரருமாகிய ஸ்ரீமான், டாக்டர். கு. ஸ்ரீகாந்த முத லியாரவர்களிடம் இப்புத்தகத்தைச் சேர்ப்பிக்கும்படி நேர்ந்ததில் அஃது ஒருவாறு மாறிற்று.

இந்தநூல் ஏட்டுப்பிரதிகளைப் பார்த்துக் கடிதத்தில் முதலில் எழுதியவர், பல வருடங்களுக்கு முன் என்னிடம் பிடித்து

வந்த திருப்பெருந்துறை, அ. பொன்னுசாமிபிள்ளையென்பவர்; இது போன்ற பல உதவிகளை அன்புடன் பல வருடங்கள் செய்துவந்த அவர் இப்பொழுது இல்லாமை மிக்க வருத்தத்தைத் தருகின்றது.

இதனை ஆராய்ச்சி செய்யுங் காலத்தும் பதிப்பிக்கும் காலத்தும் மயிலாப்பூர் P. S. ஹை ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ, இ. வை. அநந்தராமையரவர்கள், சென்னை, இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகச்சாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம. வே. துரைசாமி ஐயர் முதலியோர் வழக்கம்போலவே உடனிருந்து அன்புடன் செய்த ஒப்புநோக்குதல் முதலிய பேருதவிகள் தமிழகத்தால் மிகப்பாராட்டற்குரியன.

ஒரு பழைய நூலைப் பதிப்பித்தலைக்காட்டிலும் அதனை ஆராய்ச்சி செய்தல் காலப்போக்கையும் பொருட்செலவையும் மிக உண்டாக்குமென்பதை அறிந்து, நூற்பரிசோதனை செய்வதற்கு உடனிருந்து உதவி செய்பவர்கள் விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் கவலை உண்டாகாதபடி ஸ்ரீ ஸேதுஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர்களும் சென்னைச் சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுடான கௌரவம்பொருந்திய மஹாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதிமஹாராஜா அவர்கள் பேரன்புடன் பெர்ருஞ்ஞதவி செய்து ஆதரிக்கின்றார்கள்; “தேவேந்திர தாருவொத் தாய் ரகு நாந் சயதுங்கனே” என்று பாராட்டப்பெற்ற முன்னோர்களுடைய புகழைத் தங்கள் புகழாக ஆக்கிக்கொண்ட இவர்களைப் பாதுகாத்தருளும் வண்ணம் தமிழ்த்தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்தலன்றி என்னுற்செய்தற்குரியது வேறுயாதுளது?

இப்பதிப்பிற் காரணப்படும் பிழைகள் என்னுடைய மறதி, அயர்ச்சி முதலியவற்றால் நேர்ந்தனவென்றெண்ணிப் பொறுத்துக் கொள்ளும்படி அன்பர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒன்றுக்கும் புற்றாத என்னை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி இந்த அளவிலாவது இந்நூல் வெளிவரும்படி செய்தருளிய திருவாலவாய்ப் பெருமான் பெருங்கருணையைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

“தீயாகராஜ விலாஸம்”
திருவேட்கசுவரம் பேரூட்டை,
சென்னை, 1-6-18.

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையன்.

பாடிஜோர் வரலாறு.

க. ஆசிரியனல்லந்துவரை:—இவர் செய்தனவாக இப்பகுதியில் நான்கு பாடல்கள் (சு, அ, கக, உ௦) உள்ளன. அவற்றுள் எட்டா வது முருகக்கடவுளுக்கும் சு, கக, உ௦ வையைக்கும் உரியன.

எட்டாம் பாடலில் திரிமூர்த்திகளும் ஏனைத்தேவர்களும் முருகக்கடவுளைத் தரிசித்தற்பொருட்டு வந்திருத்தலால் திருப்பரங்குன்றம் இமயமலையையும் அதிலுள்ள சீனை இமயமலையிலுள்ள சரவணப்பொய்கையையும் ஒக்குமென்றும் ஆடவரும் மகளிரும் மகப்பேறு முதலிய பயன்களைக் கருதிப் பலவகைக் காணிக்கைகளுடன் அக்குன்றத்தைச் சார்ந்து அவரை வணங்கிப் பலவகை வழிபாடுகளைச் செய்து வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுய்கின்றன ரென்றுங் கூறுதன்முகமாக அக்குன்றத்தின் பெருமையையும் அதிற்கடம்படியிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் முருகக்கடவுளின் திருவருட் சிறப்பையும் பாராட்டியிருக்கும் பகுதியும், அக்குன்றின் வாழ்வையே தம்முடைய வாழ்வாகக் கருதி உள்ளமுருகி இவர் அதனை வாழ்த்தியிருக்கும் பகுதியும், பிறவும் அறிந்து மிக இன்புற்ற பாலன. இவற்றை உட்கொண்டே, “சூர்மநங்குறுத்த சுடரிலே நெடுவேற், சீர்மிகு முருகன் றண்பரங் குன்றத், தந்துவன் பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை, யின்றீம் பைஞ்சனை” (அகநா. ௫௯) என மதுரை மருதனிளநாகனூர்சுமினர்போலும்.

மற்றைப் பாடல்களில் மழைவளமும் வையைப் பெருக்கும் புதுநீர் விழுவின்பொருட்டுப் பலர் தத்தமக்கேற்ற ஊர்திகளிலேறிக் கொண்டிவையைக்குக் கையுறைப் பொருள்களாக ஏந்திச்செல்லும் பொன்மீன் முதலியனவும் நீர் விளையாட்டிற்குக் கொண்டிசெல்லும் கருவிகளும் தெப்ப வகைகளும் சன நெருக்கமும் நீர் விளையாட்டும் பிறவும் கூறப்பெற்றுள்ளன. பரிபாடலைப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்த தென கக-ஆம் பாடலில் இவர் வையையாற்றைச் சிறப்பித்திருத்தலும் அது * கடலொடு கலத்தலை உ௦-ஆம் பாடலில் உவமை முகத்தால் தெரிவித்திருத்தலும் அறிதற்பாலன.

*. ஸ்ரீ ஸேதுஸம்ஸ்தானத்திற் கீழ்கடலோரத்தில் ஆற்றங்கரையென்னு மூரிலுள்ள சத்திரம் வையைநதி கடலொடு கலக்குந் துறையில் ஸ்நானஞ் செய்ய வருவோர்க்குப் பண்டைக்காலத்தில் அமைக்கப்பெற்றதென்று கேள்வியுண்டு; மதுரைஜில்லா சரித்திரத்தாலும் இது தெரிகின்றது. திருவாதவூரர் புராணமுடையாரும் பாஞ்சோதிமுனிவரும் வையை கடலொடு கலவாமைக்குக் காரணங் கற்பித்தது, கால வடைவில் பாய்ச்சல் மிகுதியால், அது கடலொடு கலத்தல் தவிர்ந்ததை நோக்கிப்போலும்.

இவர் கலீத்தொகையில் நெய்தற்கலியை இயற்றியவர்; அந் நூலில் ஐந்திணைக்குமுரிய கலிப்பாக்களைக் சேர்த்தவர்; இவை,

“பெருங்கயங்கோன் பாலை குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனின நாகன் மருத - மருஞ்சோழ
னல்லுத் திரன்முல்லை நீல்லந் துவனெய்தல்
கல்வீவலார் கண்ட கலி”

என்னும் வெண்பாவாலும், “புரிவுண்ட” (கலி. ௧௪௨) என்பதனுரையிலும், “உரிப்பொருளல்லன்” (தோல். அகத். சூ. ௧௩) என்பதனுரையிலும் நச்சினார்க்கினியரெழுதியுள்ள வாக்கியங்களாலும் விளங்குகின்றன.

திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள “சாற்றிய பல்கலையும்” என்னும் வெண்பாவை இயற்றியவரும் இவரே. மதுரை, திருப்பரங்குன்றம், இவற்றின் இடைவழி, வையையாறு, திருமருத்துறையென்பவற்றின் இயற்கைகளையும் ஆங்காங்கு நிகழ்ந்த பலவகைச் செய்திகளையும் விளங்கக்கூறியிருந்தலால் இவருடைய ஊர்மதுரையென்றும் “கடன் முகந்துகொண்ட” (அக்நா. ௪௩) என்பதை இயற்றியவரான மதுரையாசிரியனல்லத்துவனாரென்பவர் இவரேயென்றும் தோற்றுகின்றன.

உ. இளம்பெருவழுதியார்:—திருமாலுக்குரிய கரு-ஆம் பாடலை இயற்றியவர் இவர். இப்பாட்டில் எல்லா மலைகளுள்ளும் இருங்குன்றம் (திருமாலிருஞ்சோலை மலை) சிறந்ததென்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் அழகும், சிலம்பாற்றால் அழகு பெற்றுள்ள அக்குன்றத்தின் வளமும் விரும்பி * அதிலெழுந்தருளியிருக்கும் கண்ணபிரானும் பலதேவரும் உருவத்தால் இருவராயினும் தொழிலால் ஒரு

* கண்ணபிரானையும் பலதேவரையும் இங்ஙனஞ் சேர்த்து ஒருங்கு பாபாட்டி யிருத்தலை இந்நூலிலுள்ள வேறு பாடல்களாலும் அறியலாகும்; “வானுறவோங்கிய வயங்கொளிர் பனைக்கொடிப், பானிற வண்ணன்போற் பழிதீர்த வெள்ளையும், பொருமுரண் மேம்பட்ட பொலம்புனை புகழ்நேமித், திருமறு மார்பன்போற் திறல்சான்ற காரியும்”, “வள்ளுரு ணேமியான் வாய்வைத்த வளைபோலத்தெள்ளிதின் விளங்குஞ் சரிநெற்றிக் காரியு, மொரு குழை யவன்மாப்பி லொண்டார்போ லொளியிகப், பொருவறப் பொருந்திய செம்மறு வெள்ளையும்” (கலி. ௧௦௪, ௧௦௫), “கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி, யடல்வெந் நாஞ்சிற் டனைக்கொடி யோனு, மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி, விண்ணுயர் புட்கொடி விதல்வெய் யோனும்...வலியொத் தியே வாலி யோனைப், புகழொத் தியேயிகழுந் ருநனை” (புறநா. ௫௬), “மாயவனுந் தம்முனும் போலே மறிகடலுங், கானலஞ்சேர் வெண்மண லுங் காணையோ” (திணைமா. ௫௮) என்பவற்றாலும் இதனையுணர்க. “புகர் வெள்ளை நாகர்தம் கோட்டம்” (சீலப் ௯: ௧௦) என்பதனும் பலதேவர்க்குத் திருக்கோயிலிருந்தமை தெரிகின்றது. சேர்வைமலையிற் பலதேவர்திரு வருவம் இக்காலத்திற் காணப்படவில்லை.

வரோ யென்பதிற்குக் கூறியுள்ள உவமைமயமும், அக்குன்றம் திருமூரில் போள்வது, தன்னைக் கண்டோருடைய மயக்கத்தை யறுப்பது, ஆதலால், செஷ்நேனும் கண்ணேனும் திசைநோக்கியேனும் குடும்பத்துடன் வழிபடுமினென்று உலகத்தவரை நோக்கிக் கூறியிருக்கும் இவரது அன்புடைமையும், அக்குன்றத்தின் அடியுறைதலே தமக்கு வேண்டிமென்று இவர் முடித்திருத்தலும் அறிந்து இன்புறுத்தற் குரியன. வழிதியாரென்ற பெயர் இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவ ரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. இளம்பிராயத்திலேயே பேரறிவினனாக இருந்ததுபற்றி இவர் இப்பெயர் பெற்றனரென்று தோன்றுகின்றது; இப்பாடலே இவரது பேரறிவிற்குப் போதிய சான்றாகும். புறநானூற்றைப்பாடிய புலவர்களுள் கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி யென்று ஒருவருளர்; அவர் பாடிய “உண்டாலம்ம” என்னும் செய்யுளும் இப்பாட்டிற் பரோபகாரச் செய்தி முதலிய கருத்துக்களில் ஒத்திருத்தலானும் பெயரொற்றுமையானும் அவரும் இவரும் ஒருவரென்றே கொள்ளுதல் முறையாகும். ‘கடலுண்மாய்ந்த’ என்னுடைமொழி, துஞ்சிய பின்பு இவருக்கு அமைக்கப்பட்டதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். நற்றிணைப்புலவர் வரிசையிலும் பழைய இலக்கணவுரைகளின் உதாரணங்களுள்ளும் பெருவழுதி யென்னும் பெயர் காணப்படுகின்றது; ஆயினும், இளமையென்னுடைமொழி யின்மையால், அப்பெயரையுடையார்வேறு இவர் வேறென்று கொள்ளவேண்டும்.

௩. கடுவனினவையினனார்:—இவர் செய்த பாடல்கள் ௩, ௪, ௫; திருமாலையும் முருகக்கடவுளையும் வாழ்த்தியிருத்தலால் இவர் அஷ்விருவரிடத்தும் அன்புடையவரென்று தெரிகிறது. மூன்றாவது நான்காவது பாடல்களில் திருமாலேத் துதித்திருக்கும் பகுதிகளும் அவருடைய நால்வகைவியுட்கம், வராக நரசிங்க வாமனாவதாரச் செயல்கள், அவர் அன்னமாகத் தோன்றிச்செய்த அரிய செயல், வேதத்தால் அவர் பாராட்டப்படும் வகை, யோகிகளாலே தியானிக்கப்படும்முறை, கருடனும் பனை நாஞ்சில் யானை ஆகிய இவைகளும் அவருக்குக் கொடிகளாகவுள்ளன வென்பது, ஆல்கடம்பு ஆற்றிடைக்குறை குன்றம் இவற்றில் அவர் வேறுவேறு பெயரோடு எழுந்தருளி யிருத்தல்; கருடனான பெருமை, அவனுக்குண்டாகிய செருக்கை அவர் அடக்கினமை, தத்துவத்தின் தோற்றவொடுக்கங்கள் முதலியவற்றை விதந்து கூறியிருக்கும் பகுதி

களும் மிக்க இனிமை பீயப்பன. முருக்கடவுளுடைய திருவவதார வரலாறு, அவதரித்தஅன்றே இந்திரன்முதலிய தேவர்களைவென்று அவர்களளித்த மயில் கோழி முதலியவற்றை அவர் பெற்றமை; வேற்படையாற் கிரௌஞ்சத்தையுடைத்து வழியுண்டாக்கினமை, பிணிமுகமென்னும் யானையை ஊர்ந்துசென்று கடலிற் சூர்மாவைத் தடிந்தமை ஆகிய இவைகளும், வெறியாட்டுச் செயல், சிவபிரான் திரிபுர தகனஞ்செய்த சரிதம் ஆகிய இவைகளும் ஐந்தாம்பாட்டில் மிகஅழகாகக் கூறப் பெற்றுள்ளன. “எமக்கு வேண்டுவன நுகர் பொருளும் போகமுமல்ல; அருளும் அன்பும் அறனுமே” என்று வேண்டிக் கொண்டிருத்தல் இவருடைய பேரன்பைத் தெரிவிக்கின்றது. இவர்பெயர் ஒரு பிரதியிற் கடுவனியவெயினொன்றுங் காணப்படுகிறது.

ச. கரும்பிள்ளைப் பூதனார்:—இவர் வையைக்குரிய க0 - ஆம் பாடலை இயற்றியவர்; இப்பாடலிலுள்ள புதுநீர் விழாச்சிறப்பு மிக்க இன்பமளிப்பது. நீர் விளையாட்டின் முறை இதனால் நன்கு அறியலாகும். இதில் வந்துள்ள உவமைகளாலும் மிகச்சிறந்தவை. நெருக்கத்தால் மெல்லச்செல்லுமாந்தர் நடைக்கு வாச்சியத்தின் விளம்பித நடையை உவமை கூறியிருத்தலின் இவரது இசைப் பயிற்சியும் கவையையின் பேருதவிக்குப் பாண்டியன் கொடையை உவமை கூறியிருத்தலின் அவனிடம் இவருக்கிருந்த அன்பும் வெளியாகின்றன.

ரு. கீரந்தையார்:— உ-ஆம் பாடலாகிய திருமால்வாழ்த்து இவரால் இயற்றப்பெற்றது; இதில் ஐம்பூத ஊழிகள், நெய்தல் முதலிய பேரெண்கள், திருமாலின் வியாபகம், அவர் புல தேவராகவும் கண்ணிரானாகவும் பூவராக மூர்த்தியாகவும் ஆனமை, தேவர்களுக்கு அவர் அமுதளித்தது, வேள்வியில் அவருக்குள்ள சம்பந்தம் ஆகிய இவைகளும் பிறவும் கூறப்பெற்றுள்ளன. அவருடைய திருமேனி முதலியவற்றிற்கு இவ்வாசிரியர் கூறியவுவமை, அவரது திருமாற்பைப் பாராட்டியிருத்தல் முதலியவைகள் வியக்கற்பாலன. திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, “தப்பாமுதற்பாவால்” என்னுஞ் செய்யுளை இயற்றியவரும் இவரே. சிலப்பதிகாரம் உ-ஆம் காதை, சஉ-ஆம் அடியில், கீரந்தையென்ற பெயரொன்று வந்துள்ளது. அப் பெயரையுடையாரும் இவரும் ஒருவரோ டேவேரோ தெரியவில்லை.

சு. குன்றம்பூதனார்:—இவர் முருக்கடவுள்பால் அன்புடை

யவா; அவருக்குரிய கூகடி-ஆம் பாடல்களை இயற்றியவர். கூ-ஆவ தில், “நான்மறை விரித்து” என்பது முதலியவற்றைப் பாராட்டி யிருக்கும் தமிழ்வழுக்கு, தமிழ்மொழியின் கண் இவருக்குள்ள பேரன்னைப் புலப்படுத்தும். கூடி-ஆவது செய்யுளால் சூரனுடைய மாமரச் செய்தியும் திருப்பரங்குன்றத்துள்ள கோயிலின் பக்கத்தே சித்திரவம்பல முண்டென்பதும் தெரியவருகின்றன. குறிஞ்சித் திணைக்குரிய முதல், கரு, உரிவென்ற முப்பொருள்களையும் செவ்வ னேயமைத்து நயமுறக் கூறியிருத்தலை உற்று நோக்கும்பொழுது, இவர் அத்திணையைப் பாரிதலில் வல்லவரென்று தெரிகின்றது. * திருப்பரங் குன்றத்துள்ள சோலை சீனை அருவி காந்தள் திணை மயில் முதலியவற்றை வருணித்து, அக்குன்றம் இமயத்தையும் முருகக்கடவுளின், ஊர்தியாகிய யானையையுமொக்குமென்று இவர் கூறியிருப்பது பாராட்டற் பாலது. குன்றத்தை இங்ஙனம் அழகுறப்பாடி யிருத்தலால், இவர் இப்பெயர்பெற்றனர் போலும்.

எ. கேசவனார்:— இவர் முருகக்கடவுளுக்குரிய கசு - ஆம் பாடலை இயற்றியவர்; இப்பாடலில் திருப்பரங் குன்றத்துள்ள சீனை முதலியவற்றையும் கார்காலத்தையும் வருணித்திருத்தலும் அங் கங்கே கூறிய உவமைகளும் முருகக்கடவுளை முன்னிலையாக்கித் துதித்திருக்கும் அருமையும் மிக்க இன்பம்பயக்கும். அவரை அடுத்தித்து வழிபடுவதன் பயன் மேன்மேலும் அவரைவழிபடுவ தாகவே ஆகல் வேண்டுமென்று இதனிறுதியில் வேண்டிதல், அவர் பால் இவருக்குள்ள ஒப்புயர்வற்ற அன்பைப் புலப்படுத்துகின்றது. இசைச்செய்திகளை இவர் பலபடப்பாராட்டியிருக்கிறார்; இப்பாட லுக்கு இசை வகுத்தவரும் இவரே.

அ. நப்பண்ணனார்:— முருகக்கடவுளுக்குரிய கசு-ஆம் பாடல் இவரால் இயற்றப்பெற்றது. திருப்பரங் குன்றத்தில் நிகழும் வள் ளியம்மையின் திருமணவிழாச் செய்தியும் முருகக்கடவுளைத் தரி சிக்கவிரும்பி மதுரையிலுள்ளார் தத்தமக்குரிய ஊர்திகளில் ஏறியும் நடந்தும் செல்லுதலும், அவர்களுடைய நெருக்கத்தால் தோன்றும் வழியின் காட்சியும், பாண்டியன் உரிமை மகளிரோடும் மந்திரிமார் முதலியவர்களோடும்வந்து அம்மலையின் மீதேறித் திருக்கோயிலை வலம்வருதலும், தரிசிக்கவந்தவர்கள் அம்மலையில் நிகழ்த்தும்

* இது குன்றமேனவும், குன்றெனவும் இந்நூலிலும் பிற நூல்களி லும் வழங்குகிறது.

பலவகைச் செய்திகளும், ஆண்டுள்ள மண்டபத்து எழுதப்பெற்ற பழஞ்செய்திகளைப் புலப்படுத்தும் சித்திரவகைகளும், பலவகை மலர்களின் தோற்றமும், கொடிபேற்றிய யானையை அலங்கரித்துப் பூசித்தலும், கன்னியரும் மணந்தமகளிரும் பயன்களைக்கருதி அந்த யானையின் கவளமிச்சிலை யுண்ணுதலும், முருகக்கடவுள் கடம்பின் அடியில் எழுந்தருளியிருந்தலும், பிறவும் இப்பாடலிற் கூறப்பெற்றுள்ளன. இதில் வந்துள்ள உலகைகள் மிக்க இன்பம் பீயப்பவை. இவரது இயற்பெயர் பண்ணை இரன்பது; 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளைத் தருவதோ ரிடைச்சொல்.

க. நல்லச்சுதனார்:—முருகக்கடவுளுக்குரிய உக-ஆம் பாடல் இயற்றியவர் இவர்; இப்பாட்டில் முருகக்கடவுள் ஊரும் யானை, அவர் தொடும் அடையற்செருப்பு, அவரது வேற்படை, அவர் அணிந்தகடப்பமாலை, திருப்பரங்குன்றம், அதிலுள்ள மகளிருடைய பலவகைச் செயல்கள், அங்கே ஆடும் மயிலின் காட்சி, மகளிரும் மைந்தரும் சீனையில் நிகழ்த்தும் நீர்விளையாட்டு, பலவகை மணத்துடன் அங்கே தவழுங் காற்றின் இயல்பு, கேள்வனுருட்டிம் துடிச் சீர்க்கிசையக்குன்றத்து மகளிராடல் ஆகிய இவைகளும், பிறவும்கூறப்பெற்றுள்ளன. திருப்பரங்குன்றம் யானையாக உருவகஞ் செய்யப்பெற்றிருத்தல் மிக அழகிது. முருகக்கடவுளுடைய அடியின் கீழும் திருப்பரங்குன்றத்தின் கீழும் உறைதல் தமக்கு இயைய வேண்டிமென்று இவர் வேண்டிதல், அவர்பால் இவருக்குள்ள அன்பின் மிகுதியைக் காட்டுகின்றது. இந்நூலில் ௧௬, ௧௭, ௧௮, ௨௦-ஆம் பாடல்களுக்கு இசைவகுத்தவரும் இவரே. இவற்றால் இயலிசைகளில் இவர் வல்லுநரென்று தெரிகின்றது.

க௦. நல்லமுதியார்:—இவர் வையைக்குரிய ௧௬-ஆம் பாடலையும் முருகக் கடவுளுக்குரிய ௧௭-ஆம் பாடலையும் இயற்றியவர். பதினாறுவதில், வையையினது கரை அதன் துறை அதன் கரைச்சோலை முதலியவற்றின் சிறப்பியல்பும் அதன் நீர்ப்பெருக்கும் அதில் நிகழ்ந்த நீர்விளையாட்டிச் செய்தியும் பதினேழாவதில் திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகக்கடவு எழுந்தருளிய கடம்பை அன்பர்கள் வந்து வழிபடுதலும் மாலைதேரிதும் அக்குன்றத்தின் அடியிலுறைவோர் விண்ணுலக இன்பத்தையும் விரும்பாரென்பதும் அதிலுள்ள பலவகை விசேடங்களும் மதுரையின் வளமும் செவ்வனே கூறப்பெற்றுள்ளன.

கக. நல்லெழுதியார்:—இவ்வாற் பாடப்பெற்றது திருமாலுக்குரியதாகிய கக-ஆம் பாடல். இதில் திருமாலின் திருவுருவம் முதலியவற்றைப் பலபடிப்பாராட்டி, அறிருக்கும் பகுதிகளும் அவரைத் துதித்திருக்கும் பாகங்களும் அன்பர்களுடைய மனத்தை ஆந்த வெள்ளத்திலழுத்தும். அதிகமா னெடுமானஞ்சியின் பரம்பரையோர் பெயர்களில் 'எழுனி' என்பது *விர்விவருதலால், இவர் அவன் பரம்பரையினரோவென்று நினைத்தற்கிடமுண்டு. இவர் பெயர் நல்லெழினியென்றும் வழங்கும்.

கஉ. நல்வழுதியார்:—இவ்வாற் பாடப்பெற்றது வையைக்குரிய கஉ-ஆம் பாடல். சையமலையிலிருந்து மரங்கள் பலவற்றை வையை அடித்துக்கொண்டு வருதல், அது மதுரையின் மதிலைப் பொருதல், அதிற் புதுநீர் பெருகி வருதலெக்கேட்ட மகளிர் தலைவர்களுடன் ஊர்திகளில் ஏறிச்செல்லல், அதுகண்ட பிறமகளிர் தம்முட்கூறுங் கூற்றுக்கள், சனங்களின் முழக்கமிகுதி, பலவகை வாச்சிய ஷொலிகள், சென்றோர் தம்மவர்க்கு அங்கங்கே நிகழ் புலற்றை உவந்து காட்டிக்கூறல், நீர் விளையாட்டின் வகை முதலியன இதில் மிக நன்றாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன. வழுதியாரென்பது இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவரென்பதைக் காட்டுகின்றது.

கங. மையோடக் கோவனார்:—இவர் வையைக்குரிய எ-ஆம் பாடலையியற்றியவர். வையை பல பொருள்களோடு பெருகி வருதற்குப் பாண்டியர்சேனை பகைமேற் செல்லுதலையும் அப் பெருக்கால் வேறுபட்ட இடங்களுக்கு அச்சேனையால் வேறுபட்ட பண்கப் புலங்களையு முவமைகூறி யிருத்தலை நோக்கும் பொழுது இவர் இராசபத்தியுடையவ ரென்பது புலனாகின்றது; இவர் கூறிய வையைப் பெருக்கின் செயல்களும், புனல்விளையாட்டு வகையும் திருமருத முன்றுறைச் சிறப்பும் பிறவும் மிகவியக்கற்பாலன. இவர் புனல்விளையாட்டிற்குக் கருவியாகிய ஓடத்தை எந்த வகையாகவோ புனைந்து கூறியதுபற்றி இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாமென்று ஊகித்தற் கிடமுண்டு.

இசைவகுத்தோர் வரலாறு.

க. கண்ணகனார்:—இவர் உக - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர்; புறநானூற்றிலுள்ள உகஅ - ஆம் செய்யுளியற் றிய வகுத் தநற்றிணையில் எக-ஆம் செய்யுளியற்றியவரும்! இவரே; இதனால், இவர் இயற்றமிழிலும் வல்லுநரென்று தெரிகின்றது.

உ. கண்ணகனார்:—இவர் டு - ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத் தவர்.

ங. கேசவனார்:—கச-ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத்தவர்; பிற வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயரிற் காண்க.

ச. நந்நாகனார்:—இவர் கஉ - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்த வர். நப்பண்ணாரென்பதிற்போல 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளை யுணர்த்தும்.

ந. நல்லச்சுதனார்:—இவர் கக, கஎ, கஅ, உ௦-ஆம் பாடல் களுக்கு இசை வகுத்தவர்; பிற வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயரிற் காண்க.

ஈ. நன்னகனார்:—இவர் உ - ஆம் பாட்டிற்கு இசைவகுத்தவர். புறநானூற்று ஆசிரியர்களுள் புறத்திணை நன்னகனாரென ஒருவர் உளர்; அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோதெரியவில்லை.

எ. நாகனார்:—இவர் கக-ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர்.

அ. பித்தாமத்தர்:—இவர் எ - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத் தவர்; இப்பெயர் பித்தாமக்கரென்றும் காணப்படுகின்றது.

ஈ. பெட்டகனார்:—ஈ, ச-ஆம் பாடல்களுக்கு இசை வகுத் தவர் இவர்.

க௦. மருத்துவனல்லச்சுதனார்:— இவர் ஈ, அ, சு, க௦, கரு, கசு- ஆம் பாடல்களுக்கு இசை வகுத்தவர். 'மருத்துவன்' என்ற சிறப் புப் பெயர் இவர் மருத்துவ நூலிலும் வல்லவரென்பதைக் காட்டு கின்றது.

இந்நூலிலுள்ள சிறந்த பாகங்கள்.

திருமால்:—(முதற்பாட்டு:) ஆழிகள்: கூ-கூ, உகூ-கூரு; (உ:) உ-உகூ; (ந:) க-கக, உகூ - கூ, கூகூ-கூச; (ச:) க - கூ, உகூ - கூரு, சகூ - எகூ; (கந:) சகூ-அ, கூகூ-அ; (கரு:) கக-ச, உகூ-கூச, சகூ-அ, ககூ-கூ; (வருவரெழிலி:) எ-சகூ, கூச-எஅ;

முருகக்கடவுள்:—(ரு:) க-உகூ, கூரு-அக; (அ:) க-கூரு, கூகூ-ககக, ககூரு-கூரு; (கூ:) அக-கூ, (கச:) முற்றும்; (கஎ:) எ-உகூ; (கஅ:) ககூ-உக, சகூ-கூரு; (ககூ) க-உகூ; ககூ-கூரு; (உக:) க-ககூ, உகூ-ககூ, கூகூ-கூரு;

வையை:—(கூ:) க-கூ, ககூ; (எ:) க-கூரு; (கூ:) க-அ, ககூ-கூ, ககூ-கூரு, எச-அ, அகூ-அ, ககூ-ககூ; (ககூ:) ககூ-அ, சகூ-ச, ககூ-கூரு, எகூ-அகூ, ககூ-ககூ; ககூ-உக, ககூ-ககூ; (ககூ:) சகூ-கூ; (ககூ:) க-ககூ, ககூ-அ, சகூ-எ, ககூ-கூ; (உகூ:) ககூ-உக, ககூ-ககூ, சகூ-ககூ, ககூ-ககூ; (உகூ:) க-அ, ககூ-ச; (மாதிலந்தோன்ருமை:) ககூ-சகூ, ககூ-ககூ;

மதுரை:—ககூ-ககூ-ஆம் பக்கத்துள்ளவை முற்றும்.

இந்நூலை எடுத்தாண்ட உரையாசிரியர் முதலியோர் பெயர்கள்:—

இலக்கணக் கொத்துரையாசிரியர்	நாற்கவிராய நம்பியகப்
இலக்கண விளக்க உரையாசிரியர்	பொருளுரையாசிரியர்
இனம்பூரணர்	பரிமேலழகர்
கங்கரநமச்சிவாயர்	பிரயோக விவேக உரையாசிரியர்
சேனாவரையர்	புறத்திரட்டுத் தொகுத்தோர்
தக்கயாகப்பரணி உரையாசிரியர்	பேராசிரியர்
திருக்குறட் பரிமேலழகருரை	மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை
துண்பொருண்மாலையுடையார்	மயிலேநாதர்
சச்சினர்க்கினியர்	மாறனலங்கார வுரையாசிரியர்

பரிமேலழகர் வரலாறு.

இந்தாலுரையாசிரியராகிய பரிமேலழகர் ஸ்ரீ காஞ்சி நகரத்திலுள்ள ஸ்ரீ உலகளந்தபெருமான்கோயில் அருச்சகடாரம்பரையிற் பிறந்தவர்; வைணவ சமயத்தினர். இவர் * திருக்குறளுக்குச் சிறந்த உரையியற்றியிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. இவருடைய ஊர் முதலியன கர்ணபரம்பரைத் செய்தியாலும், “திருக்காஞ்சி வாழ்பரிமேலழகன் வள்ளுவர் நூற்கு வழிகாட்டி னுன்றெண்ணைமண்டலமே”, “நீணில மளந்தோன் ருடொழு மரபிற் பரிமே லழகன்” (232-ஆம் பக்கம்) என்பவற்றாலும் தெரிகின்றன.

இவர், திருமாலிடத்தும் திருமாலின் அடியார்களிடத்தும் மெய்யன்பு பூண்டொழுகியவர்; திருக்குறள் ஈசு-ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகையில், திருமலை இறையென்றதும், “திருவுடை மன்னரைக் காணிற்றிருமலைக் கண்டேனே யென்னுமென்றுபெரியாரும் பணித்தார்” என்றதும், மற்றும் அந்தாலுரையிலும் இந்தாலுரையிலும் எழுதியுள்ள பல குறிப்புக்களும் இதனைப் புலப்படுத்தும்; வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர்; “ஷட நூற்றுறையுந் தென்றிசைத்தமிழும், விதிமுறை பயின்ற நெறியறி புலவன்” என்பதனாலும் இவருடைய உரை நடையாலும் இது விளங்கும்.

அருச்சகரிற் பலர் பண்டைக்காலத்தில் வடமொழி தென் மொழிகளில் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர்களாக இருந்ததற்கு ஸ்ரீ கக்கியப்பசிவாசாரியர் முதலியோர்களே உதாரணமாவார்.

திருக்குறளுக்கும் இந்தாலுக்கும் இவர் உரை செய்தவ ரென்பதை இரண்டு உரைகளிலுமுள்ள ஒற்றுமைப் பகுதிகள் பலவற்றாலும் அறியலாகும்.

பண்டைக்காலத்தில் அரசர்களுடைய பிறழ்ச்சியால் இந்தால் படித்துப் பாராட்டிவோரற்றுக் கிடந்ததென்றும் அக்காலத்தில், பழைய நூல்களினிடையே தம் சொல்லை மடுத்தது வேறு படுத்தும்

* “தருமர்”, “திருத்தகு”, “தேய்வப்புலமை”, “பாலெல்லாம்”, “வள்ளுவர் சீர்” என்னும் வெண்பாக்களும், “திருந்திய தமிழில்” என்னுமடவலும், “வள்ளல் சிலைப்பெருமாள்” என்னும் கலித்துறையும் பிறவும் இந்நூல் புலப்படுத்தும்.

நிநுவாய் மொழி ஈசு-ஆம் திருப்பதிகம், அ.

இயல்புள்ள கந்தியா ரென்ப்வராலும் பொருள் தெரியாமல் எழுதியவர்களாலும், பாடகர்களாலும், இந்நூலில் நேர்ந்த பலவகைப்பட்ட பிழைகள் அறிஞர்களுடைய செவிகளை வெதும்பச் செய்தலைத்தெரிந்து அப்பிழைகளை நீக்கி ஆராய்ந்து உண்மையான பாடத்தையறிந்து சிற்றறிவினர்க்கும், தெற்றெனப் புலப்படும்படி இவர் இவ்வுரையை இயற்றின ரென்றும் இந்நூலுரைச்சிறப்புப் பாயிரத்தால் தெரியவருகின்றன.

“விரும்பியருள்” (பக்கம், 232) என்னும் வெண்பா, இந்நூலுக்கு உரைசெய்யத்தொடங்குமுன் இவர்கூறிய கடவுள் வணக்கமாக இருக்கலாமென்று தோற்றுகின்றது.

மிக ஆரியனவாகிய வடநூல்களின் கருத்துக்களை எளியனவாகத் தமிழ் நாட்டார் அறிந்துகொள்ளும்படி செய்த மகோபகாரிகளில் இவர் ஒருவர். சுருங்கச் சொல்லல், விளங்கவைத்தல் முதலிய அழகுக்களையமைத்து உரையெழுதுதல் இவருக்கு இயல்பு. பழைய செய்யுட்களையே உரைநடையாக உபயோகித்த உரையாசிரியர்களில் இவர் முதன்மையானவர்.

இவர் திருமாலடியவராக இருந்தும் பரிபாடலிற் சிவபெருமான் முருகக்கடவுள் முதலியோர்களைக் குறிப்பிடுமிடங்களில் அவரவர்களுடைய பெருமைகளை நன்கு விளக்கிச் செல்லுதலால் இவருடைய நடுவுநிலைமை புலனாகின்றது.

இவர்பெயர் பரிமேலழகரையெனவும் பரிமேலழகியா ரெனவும் வழங்கும்.

“வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்” (முருகு. ௧௦௬) என்புழி, ‘வசிந்து’ என்பதற்குப் பகைவர்மாற்பைப் பிளந்தென்று பொருள்கூறி, படைக்கலங்களால், வடுப்பட்டுண்டு பொருளுரைத்தல் இறைவனாதலிற் பொருந்தாதென்று விசேடவுரையுமெழுதிய ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் மறுப்பு, “வாண் மிகுவய மொய்ம்பின்” (பரி. ௬: ௫௭) என்பதற்கு வாட்டமும்பு நெருங்கிய வெற்றிமொய்ம்பென்று இவர் பொருளெழுதியதைச் சுட்டியதாயின், இவர் இந்நூலுக்கு உரையியற்றியகாலம், அவர் பத்துப்பாட்டிற்கு உரைசெய்யற்றிய காலத்திற்கு முற்பட்டதென்று கொள்ளலாம்.

கண்பதிதுணை

பரிபாடல்.

பரிமேலழகருரை.

முதற் பாடல்.

திருமால்.

*ஆயிரம் விரித்த வணங்குடை யருந்தலை

தீயுமிழ் ¹திறனொடு முடியிசை யணவர[†]

²மாயுடை மலர்மார்பின் மையில்வால் வளைமேனிச்

சேயுயர் ³பனைமிசை யெழில்வேழ மேந்திய

நு வாய்வாங்கும் வளைநாஞ்சி லொருகுழை யொருவனை.

(இது தரவு.)

* இந்நூற் பரிசோதனைக்குக் கிடைத்தவை, முதலிலும் இறுதியிலும் இருக்கவேண்டிய ஏடுகளில்லாமலும் இடையிலுள்ளவை தேய்ந்தும் ஒழிந்தும் இராமபாணவாய்ப்பட்டும் பழுதுற்றிருந்த பழம்பிரதிகளாதலின், அவற்றிற்காணப்படாமல், “கட்டுரை வகையின்” என்னும் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரவுரையில் இளம்பூரணவடிகள் காட்டிய மேற்கோள்களிற் காணப்பெற்ற இப்பாடல் மிகச் சிதைந்திருந்த உரைப்பகுதியால் இந்நூலின் முதற்செய்யுளொன்று அறியப்பெற்றுத் தமிழ்த்தெய்வத்தின் திருவருட்செயலை நினைந்து இரப்பது இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

† வெண்டனையும் ஆசிரியத்தனையும் விராய்த் துள்ளலோசைப்படவும் கூறப்படுதலின், பரிபாடல், இதுபாவென்னும் இயனெறியின் நிப் பொதுவாய் நிற்றற்கும் உரியதென்பதற்கு ¹ஆயிரம் விரித்த.....அணவர் என்றும் பகுதி மேற்கோள்; (தொல். செய். சூ. ககக - போர். ந.)

(பிரதி பேதம்):— ¹திறனொடு. ²மாயுடை. ³பனைமிசையெழின் மேந்தி.

*1 எரிமலர்¹ சினைஇய கண்ணை பூன்வ
 விரிமலர் புரையு மேனியை மேனித்
 திருஞெமர்² தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற்
 நெரிமணி³ பிறங்கும் பூணினை மால்வரை
 க0 யெரிதிரிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை
 சேவலங் கொடியேரீய் நின்⁴ வலவயி னிறுத்த
 மேவலுட் பணிந்தமை கூறு
 நாலு லந்தண ரருமறைப் பொருளே.
 (இது கோச்சகம்.)

† இணையிரியணி துணிபிணியெரிபுரை விடரிசுடர்படா
 கரு பொலம்புனைவினைமலா தெரிதிரடெரியுருளிகனமிகுமுரணமி
 கு கடறருமணியொடுமுத்தியாததநொணி நெறிசெறிவெறியு
 றுமுதலவிறலணங்கணங்குவாறறாணி துணிமணியெயிலுற
 மெழிலபுகழலாமலாமாபின்⁵ னெரிவயிாறுதிதுதியெறிபடைய
 ருத்தமலையிவாநவை யினிறுணிபடலினமணியிலெறுமெழ
 2.0 மிஷணியசையிருளகல முறுகிறுகுபுரியொருபுரி நாணமலாமல்
 ரிலகின வளாபருதியிஞௌராமணிமாபணிமணமிகநாறுருவி
 ன விசைவனியிருகுகிவிசையுடுவுறுதலைநிரையிதழணி வயிரிய
 வமாரைப்பொருமுரதுடன நிரைததுரைஇய தானவாசிராமு
 மிழபுனலபொழிபிழிந்தாமுதிபதிபலந தொடாவ மாவென
 உரு நகணை.

(இவை நான்கும் அராகம்.)

⁴பொருவே மென்றவர் மதந்தபக் கடந்து

⁵செருமேம் பட்ட செயிர்தீ ரண்ண

பரிபாடலில் ஆசிரியம் வந்ததற்கு 'எரிமலர்சினைஇய.....பொருளே'
 என்னும் பகுதி மேற்கோள்; (தொல். செய். கு. கடக - போர். ந.)

† பிரதியுதவியும் உரையுதவியும் இல்லாமையால், அடிவரையறை
 யும் பொருள்வரையறையுஞ்செய்து இந்த அராகங்கள் நான்கினையும் ஒழுங்கு
 படுத்த இயலவில்லை; இங்ஙனமே மூலத்திலும் உரையிலும் சில சில
 பின்னும் உள்ளன.

(நி-ம்):- ¹அரிமலர். ²விளங்கும்பூனை, ³வலவயினிறுத்த,
⁴பொருவமென்று, ⁵செருவிடம்படுத்த.

விருவர் தாதை யிலங்குபூண் ¹மாஅ
 மெருள நின்வர வறிதன்
 ௩௦ ம்ருளறு தேர்ச்சி முனைவர்க்கு மரிதே.

(இஃது ஆசிரியம்.)

அன்ன மரபி னனையோய் நின்னை
 யின்னனென் றுரைத்த லெமக் ²கேவ னெளிது.

(இது பேரேண்.)

அருமைநற் கறியினு மார்வ நின்வயிற்
 பெருமையின் வல்லா யாமிவண் மொழிபவை
 ௩௫ மெல்லிய வெனாஅ வெனாஅ தல்லியந்
 திரும்று மார்பநீ யருளல் வேண்டும்.

(இஃது ஆசிரியம்.)

விறன்மிகு விழுச்சி ரந்தணர் காக்கு
 மறனு மார்வலர்க் ³கனியு நீ
 திறனிலோர்த் திருத்திய தீதுதீர் ⁴சிறப்பின்
 ௪௦ மறனு மாற்றலர்க் கணங்கு நீ
 யங்கனேர். வானத் தணிநிலாத் திகழ்தருந்
 திங்களுந் தெறுகதீர்க் கனலியு நீ
⁵ஐந்தலை யுயரிய வணங்குடை யருந்திறன்
 மைந்துடை யொருவனு மடங்கலு நீ

சீதா திவன்

பரிமேலழகருரை.

.....வாறு.

௪௩ - ௬. ஐந்து தலையைத் தோன்றுவித்த அணங்குடை அருந்திறனை
 யுடைய ... வீசன். மடங்கல் - அவனினாகிய உலகுயிர்களினது ஒடுக்கம்.

* மிகச் சிறைத்திருப்பினும், “ஆயிரம் விரித்த” என்னும் செய்யுளை
 இந்நூலின் முதற்செய்யுளென்று நன்கு அறிந்து கொள்ளும்படி பேருதவி
 யைச் செய்த இந்த உரைப்பீர்தி திருவாவடுதூறையாதீனத்திலிருந்து
 கிடைத்தது.

(பி-ம்).— ¹மாஅன், ²எவனெளிது, ³அருளுந், ⁴கொள்கை.
 ஐந்தனை.

சுரு நலமுழு தீனையிப் புகரறு காட்சிப்

¹புலமும் பூவனு னீற்றமுநீ

வலனுய ரெழிலியி மாக விசும்பு

நிலனுநீடிய விமயமுநீ

(இவை ஆறும் பேரேண்.)

அதனால்,

(இது தனிச்சொல்.)

ரு0 இன்னோ ரனையை யினைநையாலென

வன்னோர் யாமிவட் காணு மையிற்

பொன்னணி நேமி வலங்கொண் டேந்திய

மன்னுயிர் முதல்வனை யாதலின்

நின்னோ ரனையைநின் புகழொடும் பொலிந்தே.

(இது சுரிதகம்.)

ருரு * நின்னொக்கும் புகழ்நிழலவை.

பொன்னொக்கு முடையவை

புள்ளின் கொடியவை புரிவனை யினவை

எள்ளுநர்க் கடந்தட்ட விகனேமி யவை

மண்ணுறு மணிபா யுருவினவை

சுரு - சு. அறமுழுதினை...ய...பூவினான் முகனும் அவனினாகிய உலகுயிர்களின் தோற்றமுநீ.

வேதமென்னும் வடமொழித்.....ஞ்ணர்வென்பதாகலான் ஈண்டு அப்பொருள்பற்றி அதற்குப் புலமென்று பெயராயது...பி...நடாத்துகின்ற நான்முகற்குப் பெயராயிற்று.

அழிப்பும் படைப்பும் கூறியவாறு.

சுஎ. ...யங்கு மாகமாகிய விசும்பும்.

மாகமாவது பூமிக்கும் சுவர்க்கத்துக்கும் நடுவு.....

ரு0...யாய்இவையனையை யென்றற்கு

ருஉ வலப்பக்கத்துக்கொண்டு முத...

ருச...யையென்புழி...பத.....னுதலுற்ற நீயே.

ருக. மணிபரந்தாலொத்த உருவினையுடையை. இம்மு...செ...சு.

* இவ்வழியை - வஞ்சித்துக்கென்பர் ; (தொல். செய். கு. கடக-பேர். ந.)

(பி-ம்.):— 1புலனும் பூவினு னீற்றமுநீ.

கூ0 யெண்ணீறந்த புகழ்வை யெழின்மார்பினவை

(இவை சிற்றேண்ணும் பேரேண்ணும் இடை யெண்ணும்.)

ஆங்கு, (இது தனிச்சொல்.)

*காமரு சுறந்தமா டொருங்குநின் னடியுறை

யர்மியைந் தொன்றுப் வைகலும் பொலிகென

வேழுறு நெஞ்சத்தேம் பரவுதும்

கூ1 வாய்மொழிப் ¹புலவரின் ருணிழி ரொழுதே.

(இது சுரிதகம்).

இது கடவுள் வாழ்த்து.

இரண்டாம் பாடல்.

திருமால்.

தொன்முறை பியற்கையின் மதியொ.....

..... ²மரபிற் ருகப்

பசும்பொ னுலகமு மண்ணும் பாழ்பட

விசம்பி லாழி யூழுழ் ³செல்லக்

கூஉ.....ரொப்பழி உகரம் பகுதிப்பொருள் விசுதி,

கூஉ - ரு. யாம் ஏழுற்ற நெஞ்சத்தேமாய் இம்மைக்கட் காமருசுற்ற
மோடொருங்கு...தலைப்பொருந்தியும் பொலிகவென நின் தாணிழல்தொ
ழுது வைகலும் பரவுதும், வாய்மொழிப்...

பரிபாட்டென்பது இசைப்பாவாதலான், இஃது இசைப்பகுப்புப்
படைத்த புலவரும் பண்ணுமிட்டெ...

(இரண்டாம் பாடலுரை)

கூ.சு. மண்ணுலகமும் பசும்பொனுலகமும் பாழ்பட ஒன்றற்கொன்று
மாறிவருதலாகிய பழைய இயல்பினையுடைய மதியிலும் ஞாயிறுங்கெத
லால் அழகிழந்த இயல்பிற்றாக விசும்புகெட்ட ஊழிகள் முறைமுறையாகக்
கழிந்தனவாக.

'பாழ்பட' எனவும், 'மரபிற்றாக' எனவுமுள்ள எச்சங்கள் 'விசம்பி
லாழி' என்புழி, இன்மையாகிய சூறிப்புவினை கொண்டன.

* பரிபாடல் காமங்கண்ணிவருமென்பதற்கு 'காமரு...தொழுதே' என்
னும் பகுதி மேற்கோள்; (தொல். செய். சூ. கடக - பேர். ந.)

(பி-ம்.):— ¹முதல்வ, ²மரபிற்றாகிப். ³செய்யக்.

- ரு கருவளர் வானத் திசையிற் றேன்றி
யுருவறி வாரா வொன்ற னூழியு
முந்துவளி கிளர்ந்த ஓழு மூழியுஞ்
செந்தீச் சுடரிய லூழியும் பனியொடு
தண்பெய நலையு லூழியு மனையிற்
க0 மூண்முறை வெள்ள மூழ்கி யார்தருபு
மீண்டும் பீடியர் பீண்டி யவற்றிற்கு
முள்ளீ டாகிய விருநிலத் தூழியு
நெய்தலுங் குவையு மாம்பலுஞ் சங்கமு 'ச-கா'முதன்மொழி

ரு-சு. தன்குணமாகிய ஒலியுடனேதோன்றி உருவுகாணப்படாத வளி
முதற் பூதங்களின் பரமானுக்கள் வளர்கின்ற வானமாகிய முதற்பூதத்தி
னது ஊழியும்.

'உருவறிவாரா' எனக் குறைந்துகின்ற பெயரெச்சம், 'கரு' என்னும்
...பொருட் பெயர்கொண்டது.

'வளர்வானம்' என்புழி வளர்தலாகிய இடத்துகிழ்பொருளின்ரொழில்
இடத்தின்கீழினின்று, 'தோன்றி' என்னும் வினையெச்சத்திற்கு வினையுதல்
முடிபாயிற்று.

'வானத்தி' என்புழி, அத்து அல்வழிக்கண் வந்தது.

எ - கஉ. அவ்வானத்தினின்று எல்லாப்பொருள்களையுஞ் சலிப்பிக்கும்
காற்றுத்தோன்றிய முறைமுறையாகிய ஊழிகளும், அக்காற்றினின்றும்
செந்தீத்தோன்றிய ஊழிகளும், அத்தியினின்றும் தோன்றிப் பனியும்
மலையும்பெய்த ஊழிகளும், அவற்றிற்குப்பின்பு அப்புனலினின்றும்
தோன்றுதலான் மீண்டும் வெள்ளத்தினுட் கிடந்து முன்றோன்றிய நான்கு
பூதங்கட்கும் உள்ளீட்கிய இருநிலத்தி னூழியும்.

முன்அழிகின்ற காலத்தும் வெள்ளமூழ்குதலான், மீண்டும் வெள்ள
மூழ்கியென்றார். உள்ளிடப் பட்டதனை 'உள்ளீடு' என்றார், ஆகுபெயரான்.

பரம்பொருளினின்று ஆகாயந்தோன்றி அதனினின்றும் காற்றுத்
தோன்றி அதனினின்றும் தீத்தோன்றி அதனினின்றும் நீர்தோன்றி அதனி
னின்று நிலந்தோன்றிற்றென்று வேதத்துள்ளும் கூறப்பட்டது.

கஉ-அ. என்றிவ்ஹூழிகளானே நெய்தலும் குவையும் ஆம்பலும் சங்க
மும் கமலமும் வெள்ளமுமென ஏண்குறித்திட்ட பெயர்களது அளவிற்கு

(டி-ம்.) :— 1.அவற்றுண்முறைவெள்ள மூழ்கிமீண்டியாககுபபீடியர்
பீண்டியவதற்கு.

மையில் கமலமும் வெள்ளமு 1 துதலிய
கரு செய்குறி யிங்ஙங் கழிப்பிய வழிமுறை
கேழ் நிகழ்வரக், கோலமொடு பெயரிய
ஆழி 2 யொருவினை யுணர்த்தலின் முதுமைக்
கூழி யாவரு முணரா

வராகம்

வாழி முதல்வநிற் பேணுதுந் தொழுது
உரு நீயே, வளையொடு புரையும் வாணி யோற்கவ
னினைய நென்போர்க் கிளைநீ யாதலும்
புதையிரு னுடுக்கைப் பொலம்பனைக் கொடியோற்கு
முதியையென் போர்க்கு முதுமை தோன்றலும்
வடுவில் கொள்கையி னுயர்ந்தோ ராய்ந்த

பலதேவன்

மற் காலத்

துக் கிருஷ்ணவ

தாமம் கிராமா

வதாமம் கிக்கா

லத்துப்புலவர் க்

தே தெரியா, கிவா

அவற்றிற்குமுற்

பட்டோடாத்தலின்

உரு கெடுவில் கேள்வியு ணடுவா குதலு
மிந்நிலைத் தெரிபொரு 3 டேரி னிந்நிலை

கிய 4 காலவீட்டம் கழிந்தபின் உயிர்களுள்வாதம்பொருட்டு அந்நிலத்தினை
எடுத்திட்ட கேழற்கோலத்தால் திகழ்வரப்பெயர்ப்பெற்ற இவ்வரக்கதற்பம்
நினை செயல்களுள் ஒருசெயலின் பெயராமதனையுணர்த்துதலின் அச்செயல்
கள் பலவற்றையுஞ் செய்கின்ற நின்முதுமைக்குள்ள கற்பங்கள் யாவரானும்
அறியப்படாத.

உரு-உஎ, அங்ஙனம் முதியையாகிய நீ வாலியோற்கு அவனினையனென்று
கூறுவோர்க்குப் பிறப்புமுறையால் இனையையாகலும் எல்லாப்பொருள்களை
யும் மறைக்கும் இருள்போலும் உடுக்கையையுடைய பனைக்கொடியோற்கு
வாசுதேவமூர்த்தியாகிய நின்கட் சிறப்புமுறையான் முதியையென்போர்க்கு
முதுமைதோன்றலும் தவறில்லாத விரதங்கையுடைய ஞானிகள் ஆராய்ந்த
வேதத்தால் தெரிந்துணரின் உயிர்நொறும் உயிர்நொறும் அந்தரியாமியாய்
நின்றலுமாகிய இந்நிலைமைகளும் நின்கட்டோன்றும் நின் தொன்னிலைமை
போல நினக்கேயுள்ளவிசேடம்.

என்றது யாவரும் உணராமுதுமையும் ஒருவற்குப் பின்பிறத்தலும்
அவற்கு முன்பிறத்தலும் எக்காலத்தும் எவ்விடத்துமுள்ள உயிர்ப்பொருள்
கட்கு உட்பொருளாதலுமாகிய இவ்விரோதத்தின்கண்ணே உள்ளதென்ற
வாறு.

உசு, 'தெரிபொருள்' என்னுங் வினைத்தொகை தெரியும் பொருளுள்ள
நிகழ்காலத்தான் விரிக்கப்படும்; உயிர்ப்பொருட்கு உணர்த்தப்பண்பு இயற்கை
யாதலின். இந்நிலையுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது.

நின்னிலைத் தோன்றுநின் றென்னிலைச் சிறப்பே

யோங்குயர் வானின் வாங்குவிற் புரையும்

பூண்ணி கவைஇய வாரணி நித்தில

ந.0 நித்தில மதாணி யத்தகு மதிமறுச்

உவந்தநித்தி
பூணுடைய
திருமகள்.

செய்யோள் சேர்ந்தநின் மூசு லகல்ம்

வளர்திரை மண்ணிய கிளர்பொறி நாப்பண்

¹வைவான் மருப்பிற் களிற் மணனயர்பு

புள்ளி நிலனும் ²புரைபட லரிதென

ந.நு வள்ளுந ருரைப்போ ருரையொடு சிற்ற்தன்

றொடியா வுள்ளொமா திருத்தொருங் குடனியைந்

திடியெதிர் கழறுங் காலுறழ் பெழுந்தவர்

கொடியறு பிறுபு செவிசெவிடு ³படுபு

முடிக ளதிரப் படிநிலை தளர

ச.0 நனிமுரல்வளை முடியழிபிழிபு.

உ.எ. 'நின்னிலைத்தோன்றும்' என்புழி 'நிலை' என்பது இடப்பொருட் டாய் நின்றது.

உ.அ-ந.நு. மிகவுயர்ந்தவானின்கண் வளைந்தவில்லையொக்கும் ஏனைப் பூண்ணிகளால் அகத்திடப்பட்ட அரிய அழகிய நித்திலத்தாற் செய்த நித்திலமதாணியாகிய அழகிய மதிக்கு மறுவெனச் செய்யோளடைந்த நின் மார்பு உரையொடு பொருந்திற்றன்று;

வளர்திரைப்புனன் மூழ்கியெடுத்தலின் அதனால் மண்ணப்பட்ட கிளர் புதரிடையதாகிய மருப்பிற்கொண்டு ஆதிவராகம் மணனயர்தலாற் புள்ளி யாவாகிய நிலனும் வெள்ளத்தால் வருந்திற்றில்லையென்று வேதப்பொருளை உட்கொண்டுரைப்போர் உரையொடெனக்கூட்டுக.

ஒருத்தியொடு மணனயரும்வழிப் பிறனொருத்தி அகலத்தைச்சேர்நல் கூடாமைபிற் சிறந்ததன்மென்றார்; செய்யுள் விகாரத்தால் 'சிறந்தன்று' என நின்றது.

ந.சு-ச.0. கெடாதமனவெழுச்சியொடு வெகுண்டு உடனியைந்து காற்றை யொத்து எதிர்த் தவணர் கொடிகள் அற்று இற்றுச் செவிகள் செவிடு பட்டு முடிகள் அதிரப் படிகள்நிலைதளர மிகவும் முழங்குகின் றநின் சங்கு இடியை யொக்குந்.

ந.எ. 'எதிர்கழறும்' என்பது உவமப்பொருட்டு.

ச.0. 'முரதல்' உயிருள்வழி அடையர்ய்வந்தது.

(பி.மீ.): ¹வைவாண். ²புதர்படல். ³படல்.

தலையிதுபு தாரொடு புரீன

நிலைதொலைபு வேர் தூர்மடல்

குருகு பறியா நீளிரும் பனைமிசைப்

பலபதி னுயிரங்¹ குலைதரை யுதிர்வபோ

Simile

சரு னில்லா தொருமுறை கொய்பு கூடி

யொருங்குருண்டுபிளந்து நெரிந்துருன்புசிதது

பளறுசொரிபு நிலஞ்சோரச்

சேரா ரின்னுயிர் செகுக்கும்

போரடு குருசினீ யேந்திய படையே

ரு0 ஒன்றா ருடங்குண்ணுங் கூற்ற முடலே

பொன்னேர் பவிராழ்² னுடக்கத னிறனே

நின்னது திகழொளி சிறப்³ பிரு டிருமணி

செய்தகொண்டி சிவந்த

கண்ணே, புகழ்சா ருமரை யலரிணைப் பிணையல்

வாய்மை வயங்கிய வைகல் சிறந்த

ருரு நோன்மை நாடி னிருநிலம் யாவர்க்குஞ்

ச0 - சக. நின் தலையில் தொலைந்து வேரும் தூரும் மடலும் குருத்தும் பறியாத நீண்ட கரிய * பனைமிசைப் பல பதினுயிரங்குலைகள் அதன் தலை யினீங்கித் தரைக்கண் உதிர்வனபோலத் தலைகள் வலியழிந்து சாய்ந்து ஒன்றும் உடன்மிசை நிலலாமம்⁴ கொத்தாக இற்றுத்தரித்த தாரொடுபுரளும்படி ஒருகாலத்திலே கொய்தல்பெற்று உடனே உருண்டு பிளந்து நெரிந்து பின் வேறுவேறாய் உருண்டு சிதறி அளறுசொரிந்து நிலத்தின்கட் சோர அவுணருயிரைச் செகுக்கும்; நீ ஏந்திய ஆழிப்படை.

சங. பறியாப்பனை எனச் சினைவினை முதன்மேனின்றது.

ரு0. ஒன்றரை உடங்குண்ணும் அப்படையினுடல் கூற்றத்தையொக்கும்.

ருக. அதனிறம், சமிகின்ற பொன்னோடு எழுந்து விளங்குகின்ற அழல் துடக்கத்தையொக்கும்.

ருஉ. நின் ஒளி, சிறப்பிணையுடைய இருண்ட நீலமணியை ஒக்கும்.

ருங. நின் கண், தாமரையலரிண்டைப் பிணைத்ததனை ஒக்கும்.

ருச. நின் வாய்மை, தப்பாது வருகின்ற நாளை ஒக்கும்.

ருரு. நின் பொறை நிலத்தையொக்கும்.

* “இலங்கையர் கோணைப், பானுநேர் சரத்தாற் பனங்கனி போலப் பருமுடி யுதிர் வில் வளைத்தோன்” (திவீ. பெரிய. கூ. க. எ.)

(பி-ம்.)— 1 தலைத்தரை. 2 (க) துடக்கத்தினிறமே. (உ) துடக்கினிறமே.

3 இருட்டிரு. 4 கொத்தாக்கவிதறித்தரித்த.

சாய னினது வானிறை யென்னு
நாவ லந்தண ரருமறைப் மொருளே
யவ்வும் பிறவு மொத்தனை ழுவ
மெவ்வயி னேயு நீயே

சு0 செவ்வா யுவணத் துயர்கொடி யோயே

கேள்வியுட் கிளந்த வாசா னுரையும்

At the time of படிநிலை வேள்வியுட் பற்றியாடு 1கொளலும்

From the time of புகழியைந் திசைமறை யறுகனன் முறை 2மூட்டித்

animal sacrifices were performed திகழொளி யொண்குடர் வளப்பாடு 3கொளலும்

சுரு நின்னுரு புடனுண்ட.

ருரு - எ. யாவர்க்குமொத்தநின்றான் நீரால் நிறைந்த மேகத்தை
ஒக்குமென்று உணர்த்தும், அருமறைப்பொருள்,

ரு0-ருரு. 'ஒக்கும்' என்னும் உவமச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

ருஅ - சு. யாம்சொல்லிய அப்பொருள்களையும் சொல்லாத பிறவந்
றையும் பண்புகளானும் தொழில்களானும் ஒத்தனை; ஒத்தும் ஒப்பின் நி
எப்பொருளின் அகத்தாயும் நீ.

ருஅ உதாச்சுட்டுச் சொல்லுளடங்காது குறிப்புளடங்கிய.....
ஆயிடை விரண்டினும் அடங்காதவற்றின்மேற்று.

சுசு-அ. வேதத்துட்சொல்லப்பட்ட வேள்விமுதல்வன்சொல்லும், படி
காழ்முறையான் ஒன்றற்கொன்று உயர்ந்த விதிருதிவேள்வியுள் யூபமாய்ப்
பசுவைப் பற்றிக்கோடலும்,செய்தாரின்மையின் உலகச்சொல்லன்றென
திதியிசைக்கின்ற மந்திரங்களான் உயர்ந்தளியை முறையாற் கடைந்து அந்
திகழொளியையுடைய ஒண்குடரினது பெருக்கத்தையுண்டாக்கிக் கோடலு
மாகிய இவை, முறைய நின்னுருபும், நின்உண்டியும், கடவுள் இல்லையென்
பார் உடம்படுதலுண்டாகவும் நிற்பெருமைக்குத் தகவும் அந்தணர்காண்
கின்ற நின்வெளிப்பாடுமாம்.

சுசு. 'கேள்வியுட்கிளந்த' என்பது 'ஆடுகொளல்', 'வளப்பாடு கொளல்'
என்பனவற்றொடுமியையும்; அவையும் அதனுட் சொல்லப்பட்டமையின்.

சுரு. ஒடுவின்பொருட்டாகலின், ஈண்டு எண்ணின்கண்வந்த உடனென்
பது ஏனையிரண்டிடத்தும் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது.

வேள்விக்கிறைவனை 'ஆசான்' என்றார்; தலைமைபற்றி. அவனுரை
யாவது வேதத்துள் நான்காம்வேற்றுமையை ஈறாகவுடைய தெய்வப்பெயர்ச்
சொல். அதனை வைதிகர் உத்தேசத்தியாகமென்ப. 4அச்சொல்லே கடவுட்கு
உருவென்பது* 5சயிமினியாற் செய்யப்பட்ட வைதிகநூற்றுணிபாகலின்

* சயிமினியாற் செய்யப்பட்ட வைதிகநூல் பூருவமீமாஞ்சை.

(பி-ம்.)- 1கோடலும், 2மூட்டத், 3கோடலும், 4அச்சொல்லோடே,
5சயமுனியாற்.

பிற ¹ருடம் பகிவாரா

நின்னெடு ²புரைய

வந்தணர் ³காணும் வரவு

வாயடை யமிர்தநின் மனத்தகத் ⁴தடைத்தர

எ0 மூவா ⁵மரபு மோவா நோன்மையுஞ்

சாவா மரபி நமமார்க்காச் சென்றநின்

.....மரபினேயி நின்னடி

தலையுற வணங்கினேம் ⁶பன்மோண் யாமுங்

கலியி நெஞ்சினே மேத்தினேம் வாழ்த்தினேங்

எரு கடும்பொடுங் கடும்பொடும் பரவுதங்

*கொடும்பா டறியற்க வெம்மறி வெனவே.

கடவுள் வாழ்த்து.

⁷நன்னுகனரிசை.

⁸கீரந்தையார் பாட்டு.

⁹பண்ணுப் பாலையாழ்.

அதனை 'உருபு' என்றும், பூபமாவது ஞாயோனாகச் சொல்லப்படுதலால் பசுக் களைப் பிணித்துக்கொள்கின்ற அதனை 'உண்டி' என்றும், ஊன்களுக்குப் பூமையினும் அந்தணர்க்கு வேள்வித்தியினும் யோகிகட்கு உள்ளத்தினும் ஞானிகட்கு எவ்விடத்தும் வெளிப்படுதலாற் சுடர்வளப்படுகோடலை 'அந்தணர்காணும்வரவு' என்றும் கூறினார்.

சுக-எரு. அமரர்க்குணவாகிய அமிர்த்ததைக் கடைந்துகொடுப்பதாக நின்மனத்தின்கண் நினைந்த அளவிலே அவர்க்கு அதன்பயனாகிய மூவாமரபும் ஒழியாவலியும் தம் சாவாமரபுபோல உரியவாயின; ஆகவே நின் பல்புகழ் பரந்தன; அதனால் அத்தன்மைத்தாகிய அரிய மரபினேய், நின் அடியை யாமும் துளக்கமில் நெஞ்சினேமாய் வணங்கிப் பலகாலும் ஏத்திவாழ்த்தி வேண்டிக்கோடும்.

சுக. வாயின்கண் அடுக்கப்படுதலின், உணவிற்கு 'வாயடை' என்று பெயராயிற்று.

எரு. 'கடும்பொடும் கடும்பொடும்' என்னும் அடுக்குப் பன்மைக்கண் வந்தது.

எசு. எம்மறிவு கொடும்பாடறியற்கவென மெய்புணர்வினையேவேண்டி னார், † வீடு அதனுள்ளது எய்தப்படாமையின். (2)

* "கொடும்பாடன்" (தே. நாகை. சுந்தர.)

† திருக்குறள், ஈசக, சஉ௩ பரி.

‡ "ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு" (சிறுபஞ்ச. ஈசு.)

(பி-ம்.)—1 உடம்பாடுவா. 2 காணின்வரவு. 3 அடைதர. 4 ரபிம னோவாநோன்மைச். 5 பழமாபனமாயானடுங். 6...னார்பாட்டு. 7 மருத்து வனல்லச்சுவனரிசை. 8 பண்ணுக்குறிஞ்சியாழ் பண்ணுப்பாலையாழ்.

மூன்றாம் பாடல்.

திருமால்.

*மாஅ யோயே மாஅ யோயே
மறுபிறிப் பறுக்கு மாசில் சேவடி
மணிகு¹ழருபின் மாஅ யோயே
திவளி விசம்பு²நிலனீ ரைந்து

Sura in

eight form

ரு ஞாயிறும் திங்களு மறனு மைவருந்

(மூன்றாம் பாடலுரை).

க. மாயோனென்பது, கரியோனென்னும் பொருள்குறியாகு பெயர் மாத் திரையாய் நின்றது; அது விளியேற்று 'மாயோய்' என்றாயிற்று.

உ. அடிகளைப் பணியவே பணிந்தாது மறுபிறப்பறுதலின், † 'மறு பிறப்பறுக்கு மாசில் சேவடி' என்றார்.

ங. மணிகுழருபு - 3நீலமணி போல விளங்காநின்ற நிதம்.

அச்சேவடி பெறுதற்கு முகம்புகுகின்றாராதலிற் பலகாலும் எதிர்முக மாக்கினா; ஆக்கி வாழ்த்துகின்றவர் அவன்கட்டோன்றிய பொருள்கள் கூறுவான் தொடங்கி முதற்கண் † ஈசற்கு வடிவாகிய அட்டமூர்த்தங்கள் கூறுகின்றார் :

சு-ரு. அவை : தி, வளி, விசம்பு, நிலம், நீரென்னும் பூதங்களைந்தும் ஞாயிறும் திங்களும் வேள்விமுதல்வனுமென இவை.

ரு. வேட்கின்ற வடிவு தருமமாதலின் அஃது அறனைனப் பட்டது.

உலக நடைக்கு ஏதுவாகிய கோட்கள் எழுவருள் ஞாயிறும் திங்க ளும் மேற்சொல்லிய அட்டமூர்த்தங்களுள் அடங்கினமையின், ஏனையோ ரைப் பெயர்கூறுது 'ஐவரும்' என்றார்; பாம்புகள் காணப்படுவன அன்மை யித்கூறாயினார்.

* "ஏனைப்புள்ளி" (தொல். விளி. கு. கஉ.ந.) என்பதனுரையில், 'மாயோய்' என்பது மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

† "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா, ரிமைவ னடிசேரா தார்" என் பது (திருக்குறள், க0.) ஈண்டு அறிதற்பாலது.

‡ ஈசற்கு அட்ட மூர்த்தங்கள் உளவென்பதை, "அட்ட மூர்த்தி தன் வெண்காடடை நெஞ்சே", "அட்டமூர்த்தியுண்ணுமலை கைதொழக், கெட்டுப் போம்வினை கேடில்லைகாண்மினே" என்னும் தேவாரங்களாலும் அறியலாகும்.

(டி.ம்.)— 1உருவின். 2நிலநீர், 3நீல நிதம் பேரல,

திதியின் சிராரும் விதியின் மக்களு
மாசி லெண்மீரும் பதினொரு கபிலருந்
தாமா விருவருந் தருமனு ட்ங்கலு
மூவே முலகமு முலகினுண் மன்பது
க0 மர்யோய் நின்வயிற் பார்த்தவை யுரைத்தே
மாயா வாய்மொழி யுரைதர வலந்து

சு: திதியின் சிரார் - அசுரர். விதியின் மக்கள் - *ஆதிப்பிரமற்கு நினை
வற்றோன்றிய பிரமர் பதினொரு காசிபன் மக்களாகிய ஆதித்தர். பன்னிரு
வரும்.

ஏ. எண்மர் - வசுக்கள்.

உருத்திரரைக் கபிலரென்றார்; அவர் செய்யராதலின்.

அ. தேவர்மருத்துவரைத் தாவும் மாவிற்கட்டோன்றிய இருவரென்
றார்; உருப்பசி குதிரைப்பெட்டையாகியானைக்கண்டு நயந்து தானும் குதி
ரைவடிவினனும் அவள்பாற் செல்கின்ற ஆதித்தனுடைய நாசிகைத்துளைக
ளால் இரண்டு வீரியவிற்துக்கள் வீழ், அவர் அங்கே இரட்டைகளாய்த்
தோன்றிராதலின்.

‘விதியின் மக்கள்’ என்பதுமுதல் இத்துணையும் முப்பத்து மூவரைக்
கூறினார்.

தருமன்—யமன், மடங்கல் - அவனைவல்செய்யும் †கூற்றம்.

சு. மூவேமுலகம் - ஒரோவொன்று எழுவகைப்பட்ட மூன்றுலகம்.
மன்பது - ஒழிந்த உயிர்ப்பன்மை.

க0 - கக. மாயோய், இவையெல்லாம் நின்கட்டோன்றிப் பார்த்தவை
யாகத் 1தொடுத்துக் கூறினேம், வேதம் சொல்லுதலான்.

ரித்தமாகியவேதம், தேவரும் மூவேமுலகனும் உயிர்ப்பன்மையும்
நின்கட்டோன்றியவாறு அறிந்து கூறும்; சிற்றறிவினோமாகிய யாம் அவந்
றுட்சிலவற்றை முறைபிறழ்க் கூறுவதல்லது அவ்வாறு எல்லாம் கூறுதற்கு
உரியமல்லமென்பார் வலந்துரைத்தேமென்றார்.

“ஆதிப்பிரமன்-பிரமதேவர்; “ஆதிப்பிரமனுந்!” (கம்ப. கவந்த. கூரு.)

†“புயல்வண்ணன் பொற்புதம்பு போதிற் புவனச், செயல் வண்ணன்
காட்டிய சேயோ - னுயிரனைத்துங், காட்டும் பதினமரினுங் காசிபனேழ்
புரவி, பூட்டுந் தனியாழிப் பொற்றேரோன்.” என்னும் இராசராசச்சோழ
னுலாவால் ஆதிப்பிரமனிடத்துத் தோன்றிய பிரமர் பதினமரென்பதும்
அவருட் காசிபர் ஒருவரென்பதும் ஈறவும் அறிந்து கொள்க.

†கூற்றம் யமனுடைய ஏவலாளனென்பது, “தருமரா சற்கா வந்த,
கூற்றினைக் குமைப்பர் போலுங் குறுக்கைவீரட்டனோ” என்னும் தேவார
தாலும் அறியலாகும்.

(பி-ம்.)—1 தொகுத்து.

வாய்மொழி யோடை மலர்ந்த
தாமரைப் பூவினுட் பிறந்தோனுந் தாதையு
நீயென மொழியுமா லந்தனை ஈருமறை
கரு ஏளர், வயங்குபூ ண்மரரை வெளவிய வ்மிழ்திற்
பயந்தோ ளிடுக்கண் களைந்த புள்ளினை
பயந்தோ ளிடுக்கண் களைந்த புள்ளி

* திணைவிராய் எண்ணப்பட்டவெயர் செய்யுளகத்துப் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச் சொற்கொண்டு முடிதலின், 'மூர்த்தவை' (க௦) என்றார்.

கஉ. தாமரைப்பூப் படைப்பிற்கு முதலாகவந்து மலருமென்பதற்கு, வேதம் ஞாபகவேதுவாதலின், அதற்கு அதனை ஓடையாக உபசரித்துக் கூறினார்.

உபரிததத்தின்பொருள் பொருந்துங் கூற்றும் கூறுகின்றாராகலின், 'வாய்மொழியோடை' என்றார்.

ஒரோவழி அவ்வருமறைதானும், 1. அவனை அவ்வாறு கூறுமாதலின், அதன் கூற்றெனவுமமையும்.

கரு. காவலாய்வின்ற அமரரையோட்டி எடுத்துக்கொண்டு போந்த அமிர்தினால்.

அழகுவிளங்காநின்ற பூணிையுடைய அமரரென்க.

கசு. பயந்தோள் - தன்னைப்பெற்ற வினதை.

அவளது இடுக்கணுவது : இந்திரன் குதிரைவால் வெள்ளையாயிருப்பதென்றும் அன்றியின் நினக்கு அடிமையாவலென்றும் கத்துருவினோடு ஒட்டமொட்ட அவள் அதனை வஞ்சனையாந்கரிதாக்க அஃதறியாது அவட்கு அடிமையாய்வருந்துதல்; அதனைக்களைதலாவது. இந்திரன் அமராபதிக்கட்கொண்டுபோய்வைத்து அமிர்தந்தநின் அவள் அடிமை மீளுமென்று கத்துருச் சொல்ல அவட்கு அத்கொடுத்து அவ்வடிமை மீட்டல்.

புள்ளினை - புள்ளை ஊர்தியாக வுடையை.

கஎ - அ. மிக ஓங்கியகொடிக்கண் எழுதிய பயந்தோளிடுக்கண்களைந்த அப்புள்ளாகிய சேவலையுடையோய்.

என்றராயினும் பயந்தோளிடுக்கண்களைந்த அப்புள்ளாகிய சேவலை எழுதிய மிகவோங்கிய கொடியோயென்பது கருத்தாகக்கொள்க; † "கொடுவரிக், கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி, நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த, குடுமிய வாசுபதிர் குன்றுகெழு நாடே"

* "பலவயி னுனு மெண்ணுத்திணை விரவுப்பெய, ரஃறிணை முடிபின் செய்யு ளுள்ளே" (தோல், கிளவி. ௫௧) என்பதும், கஉ-ஆம் திருக்குறளும் அதன் உரையும் ஈண்டு அறியற்பாலன. † புறநானூறு, ௫௮.

(பி-ம்).—1. நின்னை.

*னிவந்தோங் குயர்கொடிச் சேவ லோய்ரின்
சேவடித் தொழாரு முள்ரோ வவற்றுட்

உ0 கீழே மூலகமு மூற்ற வடியினை

திருஹக் கிரமன்

தீசெங் கனலியுங் கூற்றமு ஞமனு
மர்சிலா யிரங்கதிர் ஞாயிறுந் தொகூஉ

† மூழி யாழிக்க ணிருநில முருகெழு

கேழலாய் மருப்பி னுழுதேர் யெனவு

உரு மானிசம் பொழுக்குபுனல் வறள் வன்னச்

என்பதனுள், ‘குன்றுகெழுநாடு’ என்றாராயினும் ‘நாடுகெழுஞ்ஞ’ என்பது கருத்தாயினுற்போல.

இதனால், அவ்வூர்திப்புள்ளியையே கொடியாகவுமுடையென்பது கூறப்பட்டதாம்.

கஅ. ‘நிவந்தோங்குயர்’ என்பன ஒருபொருட்பன்மொழி.

கக - உ0. அளக்கின் தகாலத்து மேற்சொல்லிய (க) மூவேழுலகினுட் கீழவாகிய ஏழுலகத்தையும் எஞ்சாமலுற்ற அடியினையுடைய.

இதனானே, மூவேழுலகாவன: மேலேழும் கீழேழும் நடுவு சம்புத்திவு முதலிய தீவேழுமென்பது பெற்றாம். தோல்காப்பியனும், † “மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ், சேயோன்மேய மைவரை யுலகமும்” என இவ்வுலகினுட்பாகுபாடுகளையும் உலகென்றார்.

உக. தீ செங்கனலி-எல்லாம் தீகின்ற செந்நெருப்பு; எல்லாம் தீதற்குக் காரணமாகிய செந்நெருப்பென்றவாறு.

கூற்றம் - மேற்சொல்லிய மடங்கல்.

உஉ. ஞாயிறும் - ஞாயிறு பன்னிரண்டும்.

உஉ - ச. இவைகூடும் ஊழிமுடிவினுள் ஏழும், ஒன்றாகிய ஆழிக்கண் அழுந்துகின்ற நிலமகளை அழகிய வராகமாகி மருப்பாற் பெயர்த்தெடுத்தோடியனவும்.

உரு. புட்கலமுதலிய மேகங்கள் பொழிய விசம்பினின்றும் வீழ்கின்ற நீரை.

* “கழிபெருங்காரிகை யென்புழி ஒரு பொருட்பன்மொழிபற்றி இவ் வுயிரழகது சிறப்பு உணர நின்றதென்றார்;.....பரிபாட்டினுள், நிவந்தோங்குயர்கொடிக்கும் இவ்வாறுரைத்தார்” என்பது, திருக்குறள் நுண்பொருண்மாலே, றுக. (செந்தமிழ், தொகுதி எ, பக்கம் ௫௨௬ - பார்க்க.)

† “ஊழியாழிக்கண்...உழுதோய்” என்னும் பகுதி, தக்கயாகப்பாணி, ௩௩௬-ஆம் தாழிசையுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

‡ அகத்தினையியல், சூ. ௫.

(பி-ம்.)— 1கூற்று.

சேவலாய்ச் சிறகர்ப் புலர்த்தியோ யெனவு
ஞாலத் துறையுட் டேவரும் ழானத்து
*நாலெண் டேவரும் நயந்துநிற் பாடுவோர்
பாடும் வகையெயெம்¹ பாடறும்பு.

நா. பாடுவார் பாடும் வகை

கூந்த லென்னும் பெயரோடு கூந்த
லெரிசினங் கொன்றோய்² நின்³புகழுரு வினகை
நகை⁴ யச் சாக நல்லமிர்து கலீந்த
நடுவுநிலை திறம்பிய நயமி லொருகை

உசு. சிறகரால்.

உஎ. ஞாலத்தை உறையுளாகவுடைய தேவர் - முனிவர்.

உஅ. நால்கைப்பட்ட எண்ணினையுடைய தேவரென்றது, மேற் சொல்லிய முப்பத்து மூவரையும்.

உஅ - நா. நின்னை நயந்து பாடுவாராகிய இவர்கள் பாடுவது தமக்கு முன்னோராகிய பாடுவார்பாடும்வகையே; எம்பாடறமும் எமக்கு முன்னோராகிய அப்பாடுவார் பாடும்வகையே; அதனால், நின்தொன்மையும் பெருமையும் அறியாமைக்கண் எம்மோடு அவரிடை வேற்றுமையின்றி.

பாடல் தாழ்ந்தக, உம்மை, செய்யுள் விகாரத்தாற்றுக்கது.

நக - உ. † கூந்தன்மா என்று கண்டார் சொல்லும் வடிவொடுவந்த கேசியது கனல்கின்ற சினத்தை அழித்தோய்;

* கூந்தலையுடையமாவை 'கூந்தல்' என்றும் பெயரினையுடைய வடிவை 'பெயர்' என்றுங் கூறினர், ஆகுபெயரான்.

கேசி - குதிரையாய் வந்து பொருதானோசுரன்; இப்பெயர் கேசமென்னும் 'வடமொழி முதனிலையாக முடிந்தமையின் அதன் பொருண்மைபற்றி, 'கூந்தல்' என்றார்.

நஉ. எண்ணிறந்தமையான் நின்கைகள் நன்புகழை யொத்தன.

கடந்தன, கழிந்தன என்பனபோல உருவின வென்பது ஈண்டு உவமச் சொல்லாய் நின்றது.

நந - ச. மோகினியாகிய நின்வடிவினைக் கண்டு மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியே அவுணர்க்கு அச்சமாய் முடிய அமரர்க்கு நல்லமிர்தினைப் புகுத்திடுதலால் நடுவுநிலைமையிற்றப்பிய நலமில்லாத ஒரு கையினையுடையே.

* நாலெண்டேவரை, "நால்வே நியற்கைப் பதினொரு மூவர்" என்பர்; (முருகு. கசுஎ.)

† அச்சு-அச்சம்; கடைக்குடை; (பதிற். கூ0.)

‡ "மேவார் விடுத்தந்த கூந்தற் குதிரையை, வாய்பகுத் திட்டு" (கலித் தொகை. கூ0ந); "கூந்தல்வாய்கிண்டானை" (இயற்பீர, உ - ஆம் திரு. கூந.) (பி-ம்).— பாடறும்பு, புகழொருவின,

நடு இருகை மாஅன்

‘முக்கைமுனிவ நாற்கை யண்ண
லைங்கைம் மைந்த வறுகை நெடுவே
ளெழுக்கையாள் வெண்ணையேந்த
*லொன்பதிற்றுத் தடக்கை மன்பே ராள

ச0 பதிற்றுக்கை மதவலி நூற்றுக்கை யாற்ற
லாயிரம் விரித்தகைம் மாய டுள்ள
பதினாயிரங்கை முதுமொழி முதல்வ
நூறு யிரங்கை யாற்றி கடவு
ளனைத்து மல்லபல 1வடுக்க லாம்ப

சடு வினைத்தென வெண்வரம் பறியா யாக்கையை
நின்னைப் புரைநினைப்பி னீயல துணர்தியோ
முன்னை மரபின் முதுமொழி முதல்வ
நினக்குவிரிந் தகன்ற கேள்வி யனைத்தினும்
வலியினு மனத்தினு முணர்வினு மெல்லாம்

நடநட. அமிர்துண்டலை மறப்பித்த காமமகிழ்ச்சி பின் இறத்திற்குக் காரணமாயினமையிள், ‘நகையச்சாக’ என்றார்.

நட்ச. இருதிமத்தாரும் கடைய ஒரு திறத்தார்க்கே இட்டகை ‘நடுவு நிலை திறம்பிய நயமி லொருகை’ எனப்பட்டது; அவுணர்க்கெனவும் அமரர்க்கெனவும் வருவித்துரைத்தது உம் இது நோக்கி.

நடு. இருகைமாலே!

நட - சந. †தனக்கோர் வடிவும் பெயரும் இன்றி அன்பராயினார் கருதிய வடிவே வடிவாகவும் அவர் இட்டபெயரே பெயராகவுமுடையனாதலின், ‘முக்கை முனிவ’ என்பது முதலாக ‘நூறுயிரங்கையாடிகடவுள்’ என்பது ஈறாகவடிவேற்றுமையும் பெயர் வேற்றுமையும் சொல்லப்பட்டன.

சச - ங். அவ்வளவுமல்ல பலவாக அடுக்குதலையுடைய ஆம்பலென்னும் எண்தாம் இனைத்தென எண்ணும் எண்ணிற்கு எல்லையறியப்படாத வடிவினையுடையை; நின்னை உயர்வுடனக்கருதின் அது நீயே உணரின்ல்லது பிறரால் உணரப்படுதியோ?

சஎ. அநாதியாய் வருகின்ற மரபினையுடைய வேதத்திற்கு முதல்வ !

சஅ - நு0. விரிந்து அகன்ற ஆகமங்களனைத்தானும் அகங்காரத்தா

* “ஒன்பானிது தியுருபுநிலை” (தொல். குற. இள. ந.) என்பதனுரையில், ‘ஒன்பதிற்றுத் தடக்கை’ மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

† “மனக்கோ ணினக்கென வடிவவே நிலையே” (பரி. ச - வரி நுசு.)

(பி-ம்.)— 1 அடுக்காம்பல்.

- ௫௦ 1வனப்புலவர் பறியா மரபி னேயே
யணிநிழல் வயங்கிகாளி யீரெண் டங்கதிர்ப்
பிறைவளர் நின்றமதி யுண்டி
யணிமணிப் பைம்பூ ணமாரக்கு முதல்வனீ
திணிரிலங் 2கடந்தக்காற் றிரிந்தயார் தகன்றோடி
௫௧ நின்னஞ்சிக் கடற்பாய்ந்த பிணிரெகிழ் பவிழ்தண்டா
ரன்னவர் படவல்லா வுணர்க்கு முதல்வனீ
அதனால், பகைவ ரிவரிவர் நடடோ ரென்னும்
வகையு முண்டோரின் மரபறி வேர்க்கே
யாபிர வணர்தலை யரவுவாய்க் கொண்ட
௬௦ சேவ லூர்தியுஞ் செங்கண் மாஅ
3லோவெனக் கிளக்குங் கால முதல்வனே

னும் மனத்தானும் உணர்வினனும் மற்றும் எல்லாவற்றானும் நினக்கு வனப்
பும் எல்லையும் அறியப்படாத மரபினேய்,
சக. வலியுடையதனை வலியென்றார்.

௫௩ - ௩. மதியென்பதனை அழகிய குளிர்ச்சியிக்குமதி, ஒளிமதி, பிறை
யாய் வளர்மதி, நிறைமதியென வினைத்தொகையடுக்கொடு கூட்டியும்
இனிய கலைகள் பதினாறையுமுடையமதியென வேற்றுமைத்தொகையா
கக்கூட்டியுமுரைக்க.

௫௨ - ௩. * அம்மதியை உணவாகவுடைய அமரர்க்கு முதல்வன் நீ;

௫௪ - ௬. மயங்கி நினக்குப் பிழைசெய்து, நீ அனுத்தினிந்த நிலவுல
கத்தை அளக்க அப்பெருமையைக்கண்டு நின்னை அஞ்சி அகன்றுபோய்க்
கடற்கட்பாய்ந்த அத்தன்மையையுடைய அவுணர்க்கும்அகப்பட அவ்வாறு
பிழைசெய்யாது நின்ற அவுணர்க்கும் முதல்வன் நீ;

௫௫ - ௬. கட்டிவிழ்ந்து மலர்ந்த தண்டாரையுடைய அன்னவரென்க.
திரிந்து அயர்ந்து அஞ்சி அகன்று ஓடி யென்னும் செய்தெனெச்சங்கள்
பாய்ந்த என்னும் வினைமுதல்வினைகொண்டன.

௫௭. அதனால் - அத்தன்மையையுடைய இருதிமத்தார்க்கும் நீ ஒத்தி
ருத்தலால்,

௫௭ - ௮. நின் இயல்பினை அறிவார்க்கும் இவர் பகைவர் இவர் நட
டோரென்னும் கூறுபாடுண்டோ?

௫௯ - ௯. ஆயிரமாகிய கிளர்ந்த தலையையுடைய அரவை வாய்க்கட்
கொண்ட நின் ஊர்தியாகிய சேவலும் நொந்து, செங்கண்மாலே! ஓ! என
அலறும் காலமுதல்வன் நீ;

* “அருந்தவானவர்க் காரமு தன்புட னளிப்போன்” (வில்லி-
பாரதம், குருகுல. ௨.)

(பி-ம்.) 1வனப்பறியா. 2கடந்தகாற். 3லோவென.

1யேள இன்கிளத்தலி னினைமைநற் கறிந்தனந்
தீயினுட் டெற்றன் பூவினு னூற்றநீ

*கல்லினுண் மணியுநீ சொல்லினுள் வாய்மைநீ

சுரு மறத்தினு ளன்புநீ மறத்தினுண் மைந்தனநீ

வேத்தத்து மறைநீ பூத்தது முதலுநீ

These two are differentiated

வெஞ்சுட ரொளியுநீ திங்களு ளளியுநீ

யனைத்தினு யனைத்தினுட் பொருளுநீ யாதலி

னுறைவு முறைவது மிலையே புண்மையு

எ0 மறவியில் சிறப்பின் மாயமா ரணையை

முதன்முறை யிடைமுறை கடைமுறை தொழிலிற்

பிறவாப் பிறப்பிலே பிறப்பித்தோ ரிலையே

*Then he is not Rama and
Krishna*

என்றது, நீ இந்நிரற்கு இனையோனாய் அசரரை வெல்கின்ற காலத்து
'இவ்வெற்றியெல்லாம் இவனின் ஆயவல்ல; இவனைத் தாங்கிச் செல்கின்ற
என்னின் ஆய' என்று கருடன் தன்னை வியந்திருப்ப, அக்கருத்தை ஒழித்
தற்பொருட்டு 'நீ என் மெய்ம்முழுதும் தாங்கல் வேண்டா; ஒருகையிற்
சிறுவிரற்றுணை தாங்கினையெனின் நீ கூறியவாறே யாகும்' என்று அத்துனை
அவன்மேல்லைப் ப அவ்விரற்கு ஆற்றாது பாதலத்து வீழ்ந்து நெடுங்காலம்
கிடந்து துதித்தான்; அத்தன்மைத்தாய வலி தாழக்கொண்ட மெய்களினு
முடையையென்றவாறு.

சுசு. காலமுதல்வன் - காலத்திற்கு முதல்வன்.

சுஉ. நினைச் சாமவேதம் இத்தன்மையையெனச் சொல்லுதலின்
இத்தன்மையை விளங்க அறிந்தனம்.

உபசாரவழக்கால் ஏள என்னுமிசையுடையதனை 'ஏள' என்றார்.

இனி அறிந்தவாறு:—

சுங். தெறல் - வெம்மை. நாற்றம் - மணம்.

சுசு. மணி - மணியாந்தன்மை.

சுரு. அன்பு - மென்மை. மைந்து - வன்மை.

சுசு. மறை - உபரிடம். முதல் - ஆகாயம்.

சுஎ. வெஞ்சுடர் - ஆதித்தன்.

சுஅ - எ0. இனிச் சொல்லாத எல்லாப் பொருளும் நீ; அவற்றின் உட்
பொருளும் நீ; ஆதலால் நீ உறைதலுமில்லை; உறையுமிடமுமில்லை; மறவி
யுடையார் மறவியில் சிறப்புப்பெறுதல் காரணமாக அவை நினக்கு உளவாந்
தன்மையும் பொய்; மேற்சொல்லிய தன்மையையாதலான்.

எ0. ஆர் - அசை.

எக - உ. உலகில் முதலினும் இடையினும் இறுதியினும் படைப்பு

* நான்மணி. எ; ஃவக. ச பார்க்க.

(பி-ம்.)—1ஏளெனக்.

பறவாப பூவைப் பூவி னேயே
 யருள்குடை யாக வறங்கோ லாக
 எரு விருநிழல் படாமை மூவே மூலகமு
 மொருநிழ லாக்கிய வேமத்தை மாதோ
 பாழெனக் காலெனப் புரென வொன்றென
 விரண்டென மூன்றென நான்கென வைந்தென

அளிப்பு அழிப்பென்னுந் தொழில் லேற்றுமைபற்றிப் பிறவாப்பிறப்புடையையல்லை ; அங்ஙனம் பிறந்துவைத்தும் பிறப்பித்தோரையுடையையல்லை.

எங். காயாம் பூவின் நிறத்தினை யுடையோய்!

பறவாப்பூவை, வெளிப்படை. பூ - ஆகுபெயர்.

எசு. கோல் - காம்பு.

எங். முழுநிழற்கண்ணவாகச் செய்த.

மாதோ, அசை.

எங். பாழ் - புருடன்.

சாங்கியர் பிறிதொன்று பிறத்தற்கிடனாகாதென்பவாகலான், அவர் மதம்பற்றிப்புருடனை 'பாழ்' என்றார், ஈண்டுத்* தத்துவங் கூறுகின்றமையின்.

கால் - ஆகாய முதற் பூதங்களைத் தும் ;

தாம் பிறவற்றிற்குள்ளுதலானும் பிற தோன்றுதற்கு இடனாதலானும் அவ்வாறு கூறப்பட்டன.

* பாரு - வாக்கும் காலும் கையும் பாயுவும் உபத்தமும் ஆகிய கன்மேந்திரியங்களைத் தும்.

இவையும் பூதங்களாயடங்குமாயினும் சொல்லல், இயங்கல், கொடுத்தல், விடுத்தல், இன்புறுதலென்னும் தொழிலாற் பாருபட்டமையிற் பாகென்றார்; கூறுபட்ட பொருள்களைக் கூறென்றற்போல.

ஒன்று - ஆகாயத்தின்பண்பாகிய ஓசை.

எல்லாப்பண்பிற்கும் முற்றோன்றுதலான் ஒன்றெனப்பட்டது.

இங்ஙனம் பிறப்புமுறைபற்றி எண்ணுந் கூறப்படுதல் வருகின்றபண்பு கட்டுமொக்கும்.

எஅ. இரண்டு - கீற்றின் சிறப்புப் பண்பாகிய ஊறு, மூன்று - தீயின் சிறப்புப்பண்பாகிய உருபு. நான்கு - நீரின் சிறப்புப்பண்பாகிய சுவை. ஐந்து - நிலத்தின் சிறப்புப்பண்பாகிய நாற்றம்.

இரண்டு முதலாகிய எண்கள் நான்கும் ஈண்டுப் புரணப் பொருளாவாய் நின்றன.

* உஎ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரையில் இவ்வரையாசிரியரொழுதியவாற்றலும் இங்கேயுள்ள தத்துவமுறைகள் நன்கு உணரலாகும்.

(பீ-ம்.) - உபாயமும்.

வாறென வேழென வெட்டெனத் தொண்டென

அஃ நால்வகை ¹யூழியெண்ணிற்றுஞ் சிறப்பினை

*செங்கட் காரி கிருங்கண் வெள்ளை

பொன்கட் பச்சை பைங்கண் மாஅ

விடவல குடவல கோவல காவல

The first is Samkarskand,
Second Vaidava, Third Prad
yuma, and the fourth An
radika, according to
Saktikata Samhita 5,

எக. ஆறு - செவி தோல் கண் நா மூக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்க
ளையும் மனமும்.

மனத்தொடுகூட இத்திரியங்கள் ஆறென்பாருமுளராதலின் ஒருங்
கோதினார்.

ஏழு - அகங்காரம். எட்டு - மான். † தொண்டி - மூலப்பகுதி.

மனம் தொடங்கிச் சிறப்புமுதையற்றி எண்ணுகின்றாராகலின்,
இவற்றை இவ்வெண்களால் கூறினார். ஈண்டும் ஏழு முதலாய் என்கள்
புரணப்பொருள்.

அஃ. நால்வகையுக்களினும் இவ்வெண்களால் நவிலப்படுஞ் சிறப்பினை
யுடைய,

என்றது, ஆதங்களைந்தும் கண்மேந்திரியங்களைந்தும் ஞானேந்திரியங்க
ளைந்தும் புலன்களைந்தும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் மூன்றும் மூலப்
பகுதியும் புருடனுமெனப்பட்ட தத்துவம் இருபத்தைந்தனுலும் எக்காலத்
தும் ஆராயப்படும் பெருமையையுடையென்றவாறு.

அக. செங்கட்காரி-வாசுதேவனே! கருங்கண் வெள்ளை-சங்கருடனே!

அஉ. பொன்கட்பச்சை - சிவந்த உடம்பினை யுடைய காமனே!

பச்சையென்பது பிரத்தியும்நென்னும் வடமொழித்திரிபு.

பைங்கண்மால்- பசிய உடம்பினை யுடைய அநிருத்தனே!

நால்வகை விபூசுமுங் கூறியவாறு.

அங. இடவல - ஆய்ச்சியரோடு குரவைகோத்தலால் அவர்க்கு இட
மும்வலமும் ஆயினேய்! குட அல - †சுத்தாடுதற்கு எடுத்த குடத்தினையும்
பகைவரைக்கொல்லுதற்கு எடுத்த அலப்படையினையுமுடையாய்.

This is
not the
real mea
ing.

‘இடவலவ’, ‘குடவலவ’ எனற்பாலன செய்யுள் விகாரத்தாம் குறைத்து
நின்றன.

* திருச்சந்த வந்தும், சச பார்க்க. † தொண்டு-ஒன்பது.

† குடக்கூத்தென்பது திருமாலிற்குரிய கூத்துக்களுள் ஒன்று; அதற்
குரிய உறுப்புக்கள் ஐந்து; “குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ டை லதனுக்,
கடைக்குப் பைவந்து பாய்ந்து”. “வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து
நீணில மளந்தோ னுடிய குடமும்” (சீலபி. 6 : 54 - 5.) அக்கூத்தாவது
தலையிலே அடுக்குக்குடிற்குக்க இரண்டு தோள்களிலும் குடபிறுக்க

(பி.ம.)— 1 ஊழியுமென.

காணு மரப நீயா நினைவ

அரு மாயா ¹மன்ன வுலகாண் மன்னவ்
தொல்லியற் புலவ நல்லியாழ்ப் பாண
மாலைச் செல்வ தோலாக் கோட்ட
பொலம்புரி யாடை வலம்புரி வண்ண வால்வன மேனியோன்
பருதி வலவ் பொருதிறன் மல்ல

கூ0 திருவின் கணவ பெருவிறன் மள்ள
மாநில மியலா முதன்முறை ²யமையத்து
நாம வெள்ளத்து நடுவட் டோன்றிய

*This shows
reference to
the female
principle.*

வாய்மொழி மகனெடு மலர்ந்த
தாமரைப் பொருட்டுநின் னேமி நிழலே.

கடவுள் வாழ்த்து.

கவேனிளவேயினனர் பாட்டு.

பெட்டகைனர் இஷை.

பண்ணுப் பாடையாழ்.

அசு. காணுமரப - அறியப்படாத மரபினோய்! நீயா நினைவ - அன்பரீது
விடாத நினைவின் கண்ணோய்!

அரு. மாயா மன்ன - மாயாத மன்னும் நிலையையுடையவனே!

அள. மாலைச்செல்வ - வனமாலை யையணிந்த செல்வனே!

அஅ. பொலம்புரியாடை - பொன்னிறத்தான்மிக்க ஆடையினையுடையாய்!

'பொலம்புரியாடை' என்னும் ஆகுபெயர் அண்மைவிளியேற்று நின்றது.

அக. பருதிவலவ * ஆழியை வலப்பக்கத்து உடையாய்!

கூ0. மள்ள - வீர!

கூக - ச. நிறைந்த வெள்ளத்து நடுவு தோன்றிய மாநிலந்தோன்றாத
முத்தகாலத்துப் பிரமனைக் கொண்டு உந்திக்கண்மலர்ந்த பொருட்டுத்
தாமரையையுடையநின் நேமியே உலகிற்கு நிழலாவது. ஏ-று.

'தாமரைப்பொருட்டு' என்பது, வரையறையின்மையாற் சிறுபான்மை
முன்மொழி பின்மொழியாகத் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை.
(ந.)

இரண்டு கைகளிலும் குடங்களை ஏந்தி ஆகாயத்திலே எறிந்து ஆடுவதென்பர்;
"குடங்க ளெடுத்தேற விட்டுக் கூத்தாடவல்லவெங் கோவே", "குட
மாடி", "குடமாடிய கூத்தனை", "குடமாடுதடமார்பர்" என்னும் பெரியார்
திருவர்க்குக்களும் ஈண்டு அறியற்பாலன; (தீவீ)

(பி-ம்.) ¹மன்னவ. ²அமைந்த.

நான்காம் பாடல்.

திருமால்.

ஐந்திரு ளறநீக்கி நான்கினுட், டிடைத்துத்த
மொன்றூற்றுப் படுத்தகின் னூர்வலர் தொழுதேத்தி
நின்புகழ் விரித்தனர் கிளக்குங்கூ லவைநினக்
கிறும்பு தன்மைநற் கறிந்தே மாயினு
நி நகுதலுந் தகுதியிங் கூங்குறிந் கிளப்பத்
திருமணி *திரைபா டவிந்த் முந்நீர்
வரு †மழை யிருஞ்சூன் மூன்றும் புரையு மாமெய்

Blue colour of
vishnu

(நான்காம் பாடலுரை).

க - உ. செவிமுதலாய் இந் திரியமென்றதையும் மயக்கமற நீக்கி, மைத்
திரி, கருணை, முதிதை, இகழ்ச்சியென்னும் நான்கினாலும் சித்தத்தை மாசு
றுத்துத் தம்மைச்சமாதியாகிய ஒருநெறிக்கண்ணே படுத்திய நின் அன்பர்,
ஈண்டு ஐந்தென்றது ஐந்தன்காரியங்களை. ஐந்தையுமெனவும் நான்கி
னாலுமெனவும்வந்த முற்றுமைகள் செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கன.

மைத்திரிமுதலிய நான்கும் சித்தத்தை அழகுசெய்தலின், அவற்றை
வடநூலார் சித்தப்பரிசுருமென்ப.

ங - டு. அப்புகழ்களெல்லாம் நினக்கு இயல்பாவதல்லது விபக்கப்படு
வன் அல்லாமையை அறிந்துவைத்தும் அத்தன்மையமல்லாத யாங்கள் அவற்
றுட் சிலவற்றை ஈங்கும் ஊங்குமாகப் பிறழக் கூறுவதற்கு நீ நகுதலும்
எமக்கு ஒரு தகுதியாம்; அதனால் யாம் கிளத்தலும் ஒழிதற் பார்த்து.

சு - எ. திருமணியும் முந்நீரும் காலத்தின்கண்வரும் சூன்மேகமுமா
கிய இம்மூன்றையு மொக்கும், கரியமேனி.

அடுத்தவரலுவமை.

திரைகிளர்ந்தவழி வெண்மையுடைமையின் 'திரைபாடவிந்த' என்றார்.

'மழையிருஞ்சூல்' என்பதனை மேல் † 'தாமரைப்பொருட்டு' என்றது
பொலக்கொள்க.

* "திரைபாடவிந்த" என்பது, அவிதல் குறைதலென்பதற்கு மேற்
கோள்; (சீவக. 289-ந.)

† "உள்ளூர்-ஊர்நடு; முன்பின்னாகத்தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்
தொகை;...இவ்வரையாசிரியர், வடநூன்மரபும் வடநூலை மொழிபெயர்த்
துச் செய்த வீரசோழியமுதலிய பின்னாலுங்கண்டு இவ்வாறுரைத்தார்
போலுமென்க; பரிபாட்டினுள், 'மழையிருஞ்சூல்' என்பதனை முன்பின்னா
கத்தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை யென்றார், இவ்வரையாசிரி
யர்; ஆகையால் அவர்கருத்து எம்மேனோர்க்கு அறிதலரிதென்க" திருக்குறள்
நுண்போருண்மாலே, உதூன்; (செந்தமிழ், எ-ஆம் தொகுதி அக-ஆம் புக்கம்.)

‡ பரிபாடல், ந - வரி ௧௪.

உரு நின், *வெம்மையும் விளக்கமு ஞாயிற்றுள்
 நின், தண்மைபுஞ் சாயலுந் திங்களுள்
 நின், சுரத்தலும் வண்மையு முரியுள்
 நின், புரத்தலு நோன்மையு ஞாலத்துள்
 நின், நாற்றமும் லீண்மையும், பூவுயுள்
 ந.0 நின், தோற்றமு மகலமு நீரினுள்
 *நின், உருவமு மொலியுமா காய்த்துள்
 *நின், வருதலு மொடுக்கமு மருத்தினுள்

யும் வன்மையையுமுடைய கழுத்தாற்றங்கி இவ்வுலகத்தை அவ்வெள்ளத்தி
 னின்றும் எடுத்துத் திருத்தியதொழில் மேருவின் தொழிலோடொக்கும்.

உரு. ஞாயிற்றுள் - ஞாயிற்றின்கண்ணே காணப்படாநின்றன.

வருகின்றவற்றையும் இவ்வாறு உரைக்க.

உசு. சாயல் - மென்மை; திங்களின்கண்ணேயுள்.

உரு - சு. வெம்மை தண்மையென்றது பகைவர்மாட்டு வெகுளுதலையும் அன்பர்மாட்டு அருளுதலையும்.

உஎ. சுரத்தல் - கொடுக்கக் கொடுக்கப் பொருள்வளர்த்தல், வண்மை-கொடை.

உஅ. புரத்தல் - தாங்குதல். நோன்மை-பொறை.

உக. பூவை - பூவைப்பூ.

ந.0. தோற்றம் - வெளிப்படுதல். அகலம் - பெருமை.

நாராயணனென்னுந்திருநாமம் நீரின்கட் காணப்படுதலாகிய இக் காரணம்பற்றி வந்தது.

நக. உருவம் - ஞானக்கண்ணுற் காணப்படும் உருவம். ஒலி - சொல்; ஆகாயத்துளவென்றார், அதன் பண்பாகலின்.

நஉ. வருதல் - அவதரித்தல். ஒடுக்கம் - மீண்டு சென்றடங்குதல். மருத்து - காற்று.

* “ ஈண்டுநீர் மிசைத்தோன்றி யிருள்சீக்குஞ் சுடரேபோல், வேண்டா தார் நெஞ்சுட்க வெருவந்த கொடுமையு, நீண்டுதோன் றுயர்குடை நிழ லெனச் சேர்ந்தார்க்குக், காண்டகு மதியென்னக் கதிர்விடு தண்மையும்” (கலி. ௧௦௦); “ ஞாயி தனையெநின் பகைவர்க்குத், திங்களனையை யெம்ம னோர்க்கே” (புறநா. ௫௧.)

† பூவையிலையென்னுந் துறை ஈண்டு அறியற்பாலது.

அதனால், இவ்வு முவ்வு மவ்வு¹ பிறவு
 மேம மார்ந்த¹நிற் பிரிந்து.
 ௩௫ மேவல் சான்றன் வெல்ஷாஞ்
 சேவலோங் குயர்கொடி யோழே
 சேவலோங் குயர்கொடி
 நின்னென் றுயர்கொடி பனை
 நின்னென் றுயர்கொடி நாஞ்சி
 ௪௦ னின்னென் *றுயர்கொடி யானே
 நின், 2ஒன்றா வுயர்கொடி யொன்றின்று
 விடமுடை யரவினுட³ லுயிருருங் குவணம்
 அவன், மடிமேல் வலந்தது பாம்பு .

௩௩ - ௫. இவையும் உவையும் அவையும் பிரவுமாய் நின்கணின்று பிரிந்து நின்னல் ஏமமுற்றனவெல்லாம் பின்னும் நின்னெடு மேவலமைந்தன.

என்றது, உலகுயிர்களின் தோற்றமும் நிலைபேறும் ஒடுக்கமும் நின்கண்ணெவன்றவாரும்.

† இவை யென்றது நணியவற்றை; உவை யென்றது அவற்றிற்சேயவற்றை; அவை யென்றது அவற்றினும் சேயவற்றை; பிறவென்றது காணப்படாதவற்றை.

௩௪ - ௪௨. சேவலோங்கு உயர்கொடியையுடைய நின்னுயர்கொடி ஒன்று பனை. இவ்வண்ணம் பலகொடியுளவேனும் நின் †ஒன்றாக உயர்ந்த கொடியை அக்கொடிகள் ஒன்றுதலின்று; தன்.....ம் பாம்பின் விடத்தையும் உடலையும் உயிரையும் உண்ணும் உவணமாதலால்.

௪௧. ஒன்றாதல், முதலாதல், ஒன்றுதல் - ஒத்தல்.

௪௩. இன்னும் அது கடவுட்கொடியென்பதுதோன்ற 'அவன்' என உயர்திணையாற் கூறினார்; செய்யுளாகலிற் §சுட்டுப்பெயர் முற்கூறப்பட்டது.

* “பணைமிசை யெழில்வேழ வேந்திய...ஒருவனை” (பரி. க.)

† “அவனும் இவனும் உவனும் கூடியக்கால், எவனை வெல்லா ரிகல்” (யா-வி. கு. எ. மேற்); “இங்கிவ ரிங்கிவ ரங்கவ ரங்கவ ருங்குவ ருங்குவரே”, “இந்நிரை யிந்நிரை யந்நிரை யந்நிரை யுந்நிரை யுந்நிரையே” (திருவாலவாய். ௩௬ : ௨௫, ௨௬.)

‡ புறப்பொருள் வேண்பாமலை, பாடாண். செய். ௩௪.

§ தோல். கிளவி. ௩௬ - ஆம் சூத்திரம் இதற்குவிதி.

(பி-ம்)- 1நிற்பிரிந்த. 2ஒன்றுயர்கொடி. 3உயிருங்குவணம்.

பாம்புதொடி பாம்பு முடிமேலன
 சரு பாம்புபூண் பாம்பு தலைமேலது
 பாம்புசிறை தலையன
 பாம்பு, படிமதஞ் சாய்த்தோய் பசும்பூணவை
 கொடிமே லிருந்தவன் ருக்கிரை யுதுபாம்பு
 கடுநவை யணங்குங் கடுப்பு நல்கலுங்
 ரு கொடுமையுஞ் செம்மையும் வெம்மையும் தண்மையு
 முள்வழி யுடையை யில்வழி யிலையே
 போற்ற ருயிரினும் போற்றா ந ருயிரினு
 மாற்றே மாற்ற லிலையே நினக்கு
 மாற்றே ரும்மிவர் கேளிரு மிலரெனும்

சந. வயிற்றின்மேல் உதரபந்தமாய் வலந்தது.

* “படியை மடியகத் திட்டான்” என்புழியும் வயிறு மடியெனப் பட்டது.

சச. முடிமேலன - கண்ணிகள்.

சரு. பூண் - கழுத்திற் பூண்பது. தலைமேலது - சூட்டு.

சசு. சிறகுகளின் தலையிடத்தன.

விகாரத்தால் ஒற்றுக் குறைந்தது.

சஎ. பகைவர் மதங்கெடுத்தோய்! பசும்பூணவை-பொன்னிறத்தவை.

சஅ. தாக்கிரை - ஏறிந்தெடுக்கும் இரை.

இதனாற் கருடனுக்கு அறனுடைமையும் மறனுடைமையும் கூறப்பட்டன.

சக - ருச. †கடுநவையுண்டாக வருத்தும் வெகுளியும் அருளும் கோட்டமும் செப்பமுமாகிய இவை மறமும் அறமும் உடையாரிடத்து உடையையாய் இல்லாரிடத்து இல்லாயாயிருத்தலல்லது மாற்றருயிரின்கண்ணும் கேளிருயிரின்கண்ணும் அதனை மாற்றுதற்றொழிலும் அதற்கு ஏமஞ்செய்தற்றொழிலுமுடையையல்ல; நினக்கு மாற்றரும் கேளிரும் இலராதலான்.

என்றது, குற்றமாகிய மறமுடையாரிடத்து வெகுளியும் கோட்டமுமுடையையாய் அஃது இல்லாரிடத்து இல்லையாதலும், குணமாகிய அறமுடையாரிடத்து அருளும் செம்மையுமுடையையாய் அஃதில்லாரிடத்து இல்லையாதலுமல்லது நினக்குப் பகையாயினுருயிரின்கண் அதனை மாற்ற

* நான்மணிக்கடிகை, கடவுள்வாழ்த்து.

† கடுநவை - கடியகுற்றம்; (கலி. கட.)

cb
Sewara and
Kuyyāśā
Ka.

ருரு வேற்றுமை யின்றது. ¹போற்றுநர்ப் பெறினே

மனக்கோ ணினுக்கென வழிவுவே நிலையே

கோளிரு ளிருக்கை யாய்மீணி மேனி

*நக்கலர் துழாஅய் காறிணர்க் கண்ணியை

பொன்னிற் றேன்றிய புனைமறு மார்ப

சு0 நின்னீற் றேன்றிய நிரையிதழ்த் தாமரை

யன்ன நாட்டத் தளப்பரியவை

றுதற்றேழிலும் நினக்குக் கேளிராயினுயிரீள்கண் அதற்கு ஏம்ஞ்செய் தற்றேழிலும் உடையையல்லை; [†]அவ்விருதிமத்தாரும் நினக்கு இன்மை யானென் மவாறு.

ருரு. இவ்வாற்றான் இருதிமத்தாரும் நினக்கு இலரென்றாலும் முன் 'உள்வழி யுடைய', 'இவ்வழியிலே' (ருக) என்ற அதனொடு வேறுபாடின்று; அஃது உணர்வாரைப்பெறின்.

என்தது, உயிர்களு இயல்பாற் நினக்குப் பகையும், நட்பும் உளபோ லத் தோன்றுவதல்லது நின் இயல்பான் அவை உளவல்லவென் மவாரும்.

ருசு. [†]அன்பர் மனத்திற் கொண்டனவன்றி நினக்கென வேறு வழிவு உடையை யல்லை.

ருஎ - அ. கண்ணைக் கொள்ளுதலையுடைய இருட்கு இடமாய நீலமணி 'போலும் மேனிக்கட் பிணிவிட்டலர்ந்த துழாயது நாறிணராற்றொடுத்த கண்ணியையுடையை.

ருக. நிரத்தாற் பொன்போலத் தோன்றிய புகழ்ப்படும் மறுவை யுடைய மார்ப!

§ திருமகளாதலால், 'புனைமறு' என்றார்.

சு0 - சுக. நின் 'உந்தியிற்றேன்றிய தாமரைபோலும் நாட்டத்தை யுடையையாய் அளத்தற்கரியை;

* "கமழ்குராற்றுழாஅ, யலங்கற் செல்வன்" (பதிற். நக.)

† "வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலான்" (திருக்குறள், ச.)

† இந்நூல், ஈ-ஆம் பாடலின் ௩௬ - ௪௩ ஆம் அடிகளின் உரையைப் பார்க்க. "பேசுவா ரெவ்வளவு பேசுவ ரவ்வளவே, வாசமலர்த்துழாய் மாலையான் - நேசுடைய, சக்கரத்தான் சங்கினான் சார்ங்கத்தான் பொங்கரவ, வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு" (திவ். முன்றுந்திருவந்தாதி, உக.)

§ "திருமறுமாப்பு" என்பதற்குத் திருவாகிய மறுவையணிந்த மாப் பென்று இப்படியே பொருளுழுதினர் (பெருநீர்ப்பாண், உக-நீ.)

(பீ-ம்)-1. போற்றினர்.

நின்னிற் சிறந்த நின்னா ளிணையவை
நின்னிற் சிறந்த நிறைகட ளுளவை
யன்னோ ரல்லாவேறு முளவவை

“தாட்டாமரைகாட்டி”
ஷதிருவாசகம்

சுரு. நின்னோ ரன்னோ *ரந்தண் ரருமறை
யழல்புரை குழைகொழு நிழற்கும் பலகினை
யாலமுங் கடம்பு நல்யாற்று நடுவுங்
கால்வழக் கறுநிலைக் குன்றமும் பிறவு
மவ்வவை மேய வேறுவேறு பெயரோ
எ0 யெவ்வயி னோயு நீயேநின் னர்வலர்
தொழுதகை யமைதியி னமர்ந்தோயு நீயே

சுஉ. வீடளிக்குங்கால் நின்னிணுஞ்சிறந்த நின் தாளிணையையுடையை ;

சுங. நின்கட்சிறந்த நிறைந்த கடவுட்டன்மையையுடையை ;

சுக - ந. அகரங்கள் இசைநிறையும் இடைச்சொல்.

சுச - ரு. அத்தன்மையவல்லாத இயல்புகள் நினக்கு வேறுமுள ;
அவை நின்னையொத்த தெய்வமுனிகளுணரும் உபரிடப்பொருள் ; யாம்
உணர்வனவல்லவென் தவாறு.

* சுரு. ‘அன்ன’ எனற்பாலது ‘அன்’ எனக்குறைந்து நின்றது. ‘ஓர்’
இரண்டும் அசைநிலை. அருமறை, ஆகுபெயர்.

சுசு - எ0. அழல்புரை குழையையும் நிழலைத்தரும் சிணையையுமுடைய
† ஆலும் கடம்பும் யாற்றிடைக்குறையும் குன்றும் பிறவுமாகிய அவ்விடங்
களைப் பொருந்திய பலதெய்வங்களாக வகுத்துச்சொல்லப்படும் பெயரை
யுடையோய்!

சுஅ. காற்றும் வழங்காத திணிந்த நிலைமைஷையுடைய குன்றமென்க.

எ0 - எக. நின் அன்பர் தொழுத கையினது தாழ்ச்சிக்கண்* அகப்பட்
டோயும் நீ.

* “ அந்நணாருமணீ” (பரி. க. உ; இறை சூ. க.)

† “ தன்னோ ரன்னோர்க்குத் தான்பயப் படுதலும்” (ஆத்திரையன்
போசிரியன் பொதுப்பாயிரம்) என்பதிலும் ஓர் அசைநிலையாய் அமைந்
திருத்தல் காண்க.

‡ “ துறையு மாலமுந் தொல்வலி மராமு, முறையுளி பரர்அய்”,
“ஆலும் கடம்பு மணிமார்” (கலி. ௧௦௧, ௧௦௬); “கடவுளாலத்து” (நற்.
௩௪௩; புறநா. ௧௯௬); “புதுப்பூங்கடம்பும்” (முருகு. ௨௨௫) என்பவற்றா
லும் ஆல் முதலியவற்றில் தெய்வமுறைதல் அறியப்படும்.

யவரவ ரேவ லாளு நீயே
யவரவர் செய்பொருட் *கரணமு நீயே.

கடவுள் வாழ்த்து.
கடுவனிளவெயினனர் பாட்டு.
பெட்டனாகுநிலைச்
பண்ணுப பாலையாழ்.

எஉ. நினைத்தன முடித்தலான், அவரவர் ஏவல் செய்வானும் நீ.

எங. அவரவர் செய்த பொருள்கட்குக் காவலும் நீ.

செய்பொருளாவன: அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன.

எ௦ - எங. ஏகாரம் நான்கும் ஈற்றகை.

(ச.)

* திருச்சுந்தவிருந்தம் கூக ஆவதில் “வரந்தர மிடுக்கிலாததேவரை, யானுமென் தடைத்து வாழு மாதர்காள்” என்புழிக் காவலென்னும் பொருளில் ஆணமென்பது எதுகையில் வந்திருத்தலால், இங்கே ‘ஆணிமு நீயே’ எனப்பாடங்கொள்ளுதலும் பொருந்தும்.

ஜெந்தாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

*பாயிரும் பனிக்கடல், †பார்துகள் பட்டப்புக்குச்

‡சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்தம்ருழக்கித்

(ஜெந்தாம் பாடலுரை.)

க. பரந்த கரிய குளிர்ச்சியையுடையகடலை இடையிற் பாரைகள் பிதிர்ந்து துகள்பட்டப் புக்கு.

உ. சேயுயர் - மிக உயர்ந்த, §பிணிமுகம் - முருகம்குறித்தாகியபானை.

* “இறைவன் உமையை வதுவைசெய்துகொண்டாளிலே இந்திரன் சென்று நீ புணர்ச்சி தவிரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்கு உடம்பட்டு அது தப்பானாகிப் புணர்ச்சிதவிர்ந்து கருப்பத்தை இந்திரன்கையிற் கொடுப்ப அதனை இருடிகளுணர்ந்து அவன்பக்கனின் றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்தல் அரிதாகையினாலே இறைவன்கூறுகிய முத்திக்கட்பெய்து அதனைத் தம் மனைவியர் கையிற் கொடுப்ப அருந்ததி யொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப் பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக, ஆறு கூறுகி வளர்கின்ற காலத்து இந்திரன் தான் இருடிகளுக்குக் கொடுத்த நிலையை மறந்து ஆண்டு வந்து வச்சிரத்தான் எறிய அவ்வாறு வடிவுமொன்றாய் அவனுடனே பொருது அவனைக் கெடுத்துப் பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ் வடிவம் ஆறுகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே மண்டிச்சென்றதென்று புராணம் கூறிற்று. இதனை, ‘பாயிரும் பனிக்கடல்’ என்னும் பரிபாடற் பாட்டா னுணர்க” என்பதும், “அங்ஙனம் அங்கியின்கணிட்டுச் சத்தி குறைந்த கருப்பத்தை முனிவரெழுவரும் வாங்கித் தம்மனைவியர்க்குக் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்தோர் விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலேபெற ஆறு வடிவாக வளர்ந்தமை கூறிற்று..... இது பரி பாடலிற் ‘பாயிரும் பனிக்கடல்’ என்னும் பாட்டானுணர்க” என்பதும் திரு முருகாற்றுப்படையிலே ௫௮, ௨௫௫ - ஆம் அடிகளின் விசேடவுரை; ந.

† “பார் - வன்னிலம்; முருகாற்றுப்படையுள், ‘பார்முதிர் பனிக் கடல்’ என்பதுமது; பரிபாட்டுள், ‘பார்துகள்பட்ட’ என்பதுமது; அதனை இக்காலத்தார் சில்லந்தட்டிற்மென்பர்” என்பது திருக்குறள்நுண்பொருண் மாலே, ௧௦௬௮; (சேந்தமிழ், ௯ - ஆம் தொகுதி, பக்கம்-௫௬௬.)

‡ இவ்வடி, “பொடித்தரும்பாத” என்னும் கல்லாடச் செய்யுளில், ‘பிணிமுக மஞ்ஞை’ என்பதற்கு மேற்கோள்; (மயிலேனும்.)

§ “பிணிமுக ஆர்தியொண்ணெய் யோனும்” (புறநா. ௫௬); ‘ஓடாப் பூக்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி’ (முருகு, ௨௪௭.)

தீயழ றுவைப்பத் திரியவிட் டெநீந்து
நோயுடை ¹துடங்குஞர் மாமுத றடிந்து

ரு வென்றியின் மக்களு ளொருமையொடு பெயரிய
கொன்றுண லஞ்சாக் ²கொடுவினைக் கொஹைக்
மாய ³வவுணர் மருங்கறத் தபுத்தவே

India
whole

*⁴னாவலந் தண்பொழில் வடபொழி லாயிடைக்
குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை ⁴யுடைத்து

க0 மலையாற்றுப் படுத்த மூவிந். கயந்தலை

ந - ச. தீயின்கொழுந்து ஒலிப்பத் திரித்துவிட்டெறியப்பட்டு அச்சத்
தையுடையதாலால் நடுங்குகின்ற சூர்மாவினது முதலையறுத்து.

திரித்தென்பது திரியவெனத் திரிந்துவின்றது. விட்டெறிந்தெனச்
செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது.

மா¹வென்னும் பெயரொப்புமைபற்றி 'முதறடிந்து' என்றார்.

ரு - ஏ. வென்றியுடைமையாந் புண்ணியசனம் பாவசனமென்று இரு
கூறாமக்களுட் புண்ணியசனமென ஒருகூற்றற்பெயர்பெற்ற அவுணர்.

அஃது அவர்க்குப் பெயர்மாத்திரமேயென்றற்குக் கொன்றுணலாள்
வரும் பாவீத்திற்கு அஞ்சாதவென்றார்.

தீவினையினையும் கொல்லப்படும் தகைமையினையுமுடைய மாயத்தை
வல்ல அவுணரென்க.

அவரைக்கிளையறக்கொன்றவேலால்.

விட்டெறிந்து (ந) தடிந்து (ச) தபுத்தவேல் (ஏ) என்க.

* அ - க0. நாவலந்தீவினுள் வடகூற்றிற் கெளஞ்சமென்னும் மால்வரை
யைத் துளைத்து அதனைவழிப்படுத்தின ஆறு மென்றலையினையுடையாய்;

ஈண்டுக் குருகென்றது அன்றிலை. அதற்கு வடமொழிப்பெயர் அது
வாதலின், 'குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை' என்றார். வழிப்படுத்த
தல் வழிக்கண் நிகழும் இயக்கத்தை அதன்கண் நிகழ்வித்தல். குழவிப்
பருவத்து இவ்வீரமெல்லாம் செய்தாயென்னுங் கருத்தால், 'கயந்தலை'
என்றார்.

* "பொருப்புளன்வேண்டி" என்னும் கல்லாட்செய்யுளில், 'குருகு
பெயர்க்குன்றத்துடல்பகவெறிந்த, நெடுவேற்கடவுட்கு' என்பதன் விசே
டவுரையில், 'நாவலந்தண்...உடைத்து' என்னும்பகுதி மேற்கோள்; (மயி
லேறும்.)

(பு - ம்.) - ¹நுணங்குஞர். ²கொடுவினை. ³வல்லவுணர். ⁴உடைத்
தம்மலை.

Since

Size Roads and
Twelve arms.
Complexion like the
Colour of Sun.

மூவிரு கயந்தலை முந்நான்கு முழவுத்தோண்
ஞாயிற்றேர் ¹நிறத்தகை நளினத்திப் பிறவியை
காஅய் *கடவுள் சேளய் செவ்வேள்

சால்வ தலைவனெனப் பேள் விழவினுள்

கரு வேல னேத்தும் வெறியு முளவே,
யவை, வாயு மல்ல பொய்யு மல்ல

நீயே ²வரம்பிற்றிவ் வுலக மாதலிற்

சிறப்போய் சிறப்பின்றிப் பெயர்குவை

சிறப்பினு ³ஞாயர்பாங்கலும்

உ0 பிறப்பினு ⁴ளிழிபாகலு

மேனோர்நின் வவுத்தினதே

இத்தார்தும் எவ்வன்

ஊர்ந்து (உ) புக்கு (க) உழக்கி (உ) உடைத்து (கூ) ஆற்றப்படுத்த
வெனக் கூட்டுக.

கக. [†] கயந்தலையென்பது பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்
மொழித்தொகை; அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய் அண்மைவிளி ஏற்றுநின்றது.

கக - உ. மூவிருகயந்தலையுடனும் முந்நான்கு முழவுத்தோண்டனும்
ஞாயிற்றின் எழுச்சிபோலும் நிறவழகுடனும் தாமரைப்பூவின்கூப்பிறந்த
பிறப்பையுடைய.

கங. உலகத்தை அழிக்கும் கடவுட்கு மகனே!

கச. சால்வ - சால்பினையுடையாய்!

கச - டு. நீவெளிப்படுதலிற் கண்டார்க்கு அச்சஞ்செய்யும் வெறி
யாட்டு விழவினுள் வேலன்கண்டு இவ்வாறு சொல்லி ஏத்தும் வெறிப்
பாட்டுமுள்.

கரு. வெறி, ஈண்டு ஆகுபெயர்.

கசு - உக. இவ்வுலகிற்கெல்லாம் தலைவன் நீயேயாகலான் அவ்வி
டத்து அவன்கண்டு ஏத்துகின்ற அப்பாட்டுக்கள் மெய்யுமல்ல; ஆயினும் நீ
வெளிப்படுதலான் அவை பொய்யுமல்ல; அவற்றுள் ஒன்றாயவழி அத்தலை

* “கடவுட் புதல்வ” எனக்கொண்டு அதற்கு இலக்கணமுமெழுதுவர்;
(முருகு. உருசு - ந.)

[†] “பெருவலி - பெருவலியையுடையன; பண்புத்தொகைப்புறத்து
வந்த ஆகுபெயரென்னது ஆகுபெயரென்றார்; ‘பாயிரும் பனிக்கடல்’
என்னும் பரிபாட்டினுள், கயந்தலைக்குப் பண்புத்தொகைப்புறத்து வந்த
அன்மொழி; ஈண்டு ஆகுபெயரென்றார் இவ்வுரையரசிரியர்” என்பது,
திருக்குறள்நுண்பொருண்மூலை, ஈஅ0; (செந்தமிழ், தொ. ஏ; பக். ஈஉச.)

(பி - ம்).— ¹நிறத்தகை. ²வரம்பிற்றுலகம். ³உயர்வு. ⁴இழிவு.

This clearly
shows that
this is an alle-
gorical repre-
sentation. (௫)

- யாதி யந்தண னறிந்து ¹பரி கொளுவ
வேத மாபூண் வைத்துத் தே ரூர்ந்து
நாக நாணு மலைவில் லாக . . .
மூவகை, ஆரெயி லோரழ மம்பின் முளிய
மாதிர மழலவெய் தமூர் வேள்விப்
பாக முண்ட பைங்கட் பார்ப்பா ^{Siva}
ஹமையொடு புணர்ந்த காம²வதுவையு
ளமையாப் புணர்ச்சி ³யமைய நெற்றி
1௩0 யீமையா நாட்டத் தொருவரங் கொண்டு
விலங்கென விண்ணோர் வேள்வி முதல்வன் .
விரிகதிர் மணிப்பு ணவற்குத்தா னீத்த .
தரிதென ³மாற்றூன் வாய்மைய னாதலி ^{Siva is true to his words}
னெரிகனன் ருனாக் குடாரி ⁴கொண் டவனுருவு
1௩௫ திரித்திட் டோனீவ் வுலகேழு மருளக்
⁵கருப்பெற்றுக் கொண்டோர் கழிந்தசே யாக்கை
னொசிப்பி னேழுறு முனிவர் நனியுணர்ந்து

மைச் சிறம்பினையுடைய நீ அச்சிறப்பின் றி ஒழிசுவை ; நின்னையொழிந்
தார் நல்லினையாற் சிறப்புடைய உயர்பிறப்பினராதலும் தீவினையால் இழி
பிறப்பினராதலுமாகிய இது நின்னானைக்கண்ணது ; ஆதலின், அச்சிறப்பு
நினக்கு ஒருகாலும் ஒழியாது ; அதனால் அவற்றுள் ஒன்றாகாது.

உஉ - ருசு. நான்முகனாகிய பாகன் கொளுவுமாதறிந்து செலவினைக்
கொளுவ வேதங்களாகிய குதிரை பூண்ட பூமியாகிய தேரையேறி வாசுகி
நாணாக *இமயம் வில்லாக வெள்ளி பொன் இரும்பென்னும் மூவகை
யையுமுடைய அரிய மாதில்கள் ஒரு தீயாகிய அம்பாலே வேவ அவற்றைத்
திரைசுகள் வெதும்ப எய்து அமரர்க்குச் செய்யும் வேள்விக்கண் அவிப்
பாகத்தையுண்ட கோபத்தாற்பசிய கண்ணையுடைய ஈசன் உமையொடு
புணர்ந்து காமத்தை நுகர்கின்ற வதுவையொளிக்கண் அமையாத புணர்ச்
சியை ஒருகாலத்து அமைந்தானாக ; நெற்றிக்கண் இமையாநாட்டத்தை
யுடைய அவன்பக்கவிலே இந்திரன் ஒரு வரத்தைக்கொண்டு 'இந்தப்
புணர்ச்சியாற்றோன்றிய கருவை அழிப்பாயாக' என, மழுப்படையைத் தரித்
தவன் வாய்மையானதலின், அவ்விந்திரனுக்குத் தான் கொடுத்தவரத்தைச்
செய்தற்கு அரிதென மாற்றாதே இவ்வுலகேழும் தன் மெய்ம்மையை வியக்க

* "இமையவில் வாங்கிய வீரஞ்சடை யந்தணன்" (கலி. ௩௮.)

(பி-ம்).— ¹பரிக்கொளுவ. ²அமைக்க. ³மாற்ற துவாய்மையதனால்.
⁴கொண்டதன், கொண்டதைத். ⁵கருவேற்று.

வசித்ததைக் கண்ட மாக மாதவர்

மனைவியர் நிறைவையின் வசிதடி சமைப்பிற் 'சகர'முதன் மொழி

ச0 சாலார் தானே 1தரிக்கென விவரவி,

யுடன்பெய் தோரே யழல்வேட் டவ்வவித்

2 தடவு நிமிர் முத்திப் பேணியிமன் னெச்சில்

வடவையின் 4விளங்கா லுறையெழு மகளிருட்

*கடவு னொருமீன் சாலினி யொழிய

சரு வறுவர் மற்றையேரு மநிலை யயின்றனர்

மறுவறு கற்பின் மாதவர் மனைவியர்

நிறைவையின் வழாஅது நிற்கு வினரே

நிவந்தோங் கிமயத்து 1நீலப்பைஞ் சுனைப்

பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயற்

Blue is significant of
its mother-nature

அதனுருவைப் பலகண்டமாகச் சேதித்தான்; அங்ஙனம் சேதித்தலாத்
கழிந்த சேயாக்கையாதற்கு உரியகருவை 'இஃது, அமரர் சேனைக்குத் தலைவ
னம்' எனச்சமாதியானுணர்ந்து (?), இந்திரனுக்கிரதம் விராமகூடா அவன்
பக்கலிலே 5பெற்றுக்கொண்டுபோன தெய்வமுனிவர்களெழுவுறும் இறை
வன்" கண்டமாக வசித்ததாகிய வசிதடியை நம்மனைவியர் தரித்துச் சமை
விப்பாராயின் நிறைவயிற்சாலார்; அதனால் அங்கியாகியதானே தரிக்கவேண்டி
வெண்ணி, அம்மாதவர் அழலைவேட்டு அதன்கண் அலியுடனே பெய்தார்; பெய்ய,
அவ்வலியோடு குண்டங்களில் நிமிர்ந்த முத்திக்கொள்ளுதலால், புரோடாசமாகிய
அதனை வானத்து வடவையினுமைகின்ற மகளிரெழுவருட் கடவுட்கற்பிணையுடைய
ஒரு மீனாகிய அருந்ததியொழிய விளங்குகின்றகாந்த
திகையாகிய அறுவரும் அப்பொழுதே அயின்றார்; அயின்றும் தம் கணவர்
வேண்ட அயின்ற புரோடாசமாதலால் மறுவற்ற கற்பிணையுடைய அம்மாத
வர்மனைவியர் நிறையுடைமையின்காதே நின்னைச் சூழ்கொண்டார்
கொண்டு பின் இமயத்துச் சரவணமென்னுஞ்சுனையில் தாமரைப்பூவாகிய
பாயற்கண்ணே ஒருங்கு பெற்றாரென்று பெளராணிகர் சொல்லுவர்; முருகா!

* 'கடவுளொரு மீன்...அயின்றனர்' என்னும் பகுதி, (தொல். கிளவி. கு. சக - ந.) மேற்கோள்; 'கடவுளொருமீன்...பதுமத்துப்பாயல்' என்னும் பகுதி, "பாய்திறையுதித்த" என்னும் கல்லாடச்செய்யுளில், 'இமயம்மூத்த சுனைமாண் டொட்டி, ஸுறிவிற் தவிகி...வைத்தோய்' என்னும் பகுதிக்கு மேற்கோள்; (மயிலேறும்.)

† 'நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை' (முருகு. 2௫௩.)

(பி-ம்.)— 1தரிக்கெனவியுடன்பெய்தோர், 2தடவுநிறை, 3மனைச் சில், மாணெச்சில், 4விளங்கிற்றால், 5ஏற்றுக்கொண்டு,

நூ *பெரும்பெயர் முருகநிற் பயந்த ஞானமே

யரிதழர் சிறப்பி னமர் ¹செல்வ

•னெரியுமிழ் வச்சிரங்கொண் டுகந்துவந் தெறிந்தென
வறுவேறு துணியு ²முறுவ ராகி

யொருவனை வாழி யேங்குவிறற் சேள

நூ யாரா ஷடம்பினீ யமீர்துவினே யாடிய

† ³போரால் வறுங்கைக்குப் புரந்தர னுடைய

†வல்லலி லனலன் றன்மெய்யிற் பிரித்துச்

செல்வ வாரணங் கொடுத்தோன் வான்த்து

வளங்கெழு செவ்வன்றன் மெய்யிற் ⁴பிரித்துத்

கூ0 திகழ்பொறிப் பீலி யணியமில் கொடுத்தோன்

நிருந்துகோன் ஞமன்றன் மெய்யிற் பிரிவித் ⁵அகர அகர மொழி

திருங்கண் ⁶வெளியாட் டெழின்மறி கொடுத்தோ

அவ்வாறு நின்னைப்பெற்ற அன்றே இந்திரன் இகன்மிகுதியான் முனிவர்க்கு
த்தான் கொடுத்த வொற்றைக்கடந்து வந்து வச்சிரத்தைக்கொண்டெறிந்
தாகை, முன் அறுவேறுகிய துணியும் அறுவராய்ப் பின்னும் ஒருவனையினை;

நூ. நாட்டத்தையுடையவனை ஆகுபெயரால் 'நாட்டம்' என்றார்.

நக. வேள்விகளைச்செய்த விண்ணோர்முதல்வனென்க.

நஎ. மனத்தினை ஒன்றாக்கி நுண்ணியதாகக்காண்டலாதலிற் சமாதி
'நொசிப்பு' எனப்பட்டது.

சந. ¹ ஆரலென்னும் பெயர், ஆலெனக்குறைந்து நின்றது.

சஅ. நீலப்பூக்களையுடைய பசிய சுனை.

நூ - எ0. குழலிப்பருவத்தையாகலான் வளரா உடம்பினையுடைய நீ
மேவிவினையாடிய போரீன்கண் வறுங்கைக்கு இந்திரன் உடைதலால் இவ்
வாற்றலுடையஇவனை இனி நம் சேனைக்குத் தலைவனெனக் கருதி அங்கி

* "பெரும் பெயர் முருக" (முருகு. உசுகூ.)

† புறப்போருள்வேண்பாமாலை, பாடாண். செய். உக - பார்க்க.

‡ "பாடிதிரையுடுத்த" என்னும் கல்லாடச் செய்யுளில், 'ஒருமயிலாகி',
வாரணக்கொடும்பகையாகி, என்பவற்றின் விசேடவுரையில் 'அல்லலிலன
லன்.....மயில் கொடுத்தோன்' என்னும்பகுதி மேற்கோள்; (மயிலேறும்.)

§ "அகலிடு விசும்பி னுஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புன்மொழி-
முசுண்டை" (மலைபடு. க00 - க0க) என்பதும், 'ஆரல் ஆலெனவிகாரம்' என்
னும் அதன் உரையும் இங்கே அறியற்பாலன.

(சீ-ம.)—1 செல்வன் றன். ² அறுவராகிய. ³ போரார்வறுங்கைக்கு.
⁴ பிரிவித்து. ⁵ வெளியாட்டு, வெள்ளாட்டு வரத்தை.

னாஅங், கவரும் பிறரும்துபடை யளித்த
 மறியு மீஞ்ஞையும் வாரணச் சேவலும்
 ௬௫ பொறிவரிச் சாபுழை மூனும் ஊளுஞ்
 செறியிலை யீட்டியுங் குடாரியுங் கணிச்சியுந்
 தெறுகதிர்க் கனலியு மாலை யு மீணியும்
 வேறுதீவ 1றுருவினில் வாறிருகைக்கொண்டு
 மறுவி 2றுறக்கத் தமரர்செல் வன்றன்
 ௭௦ பொறிவரிக் கொட்டையொடு புகழ்3 வரம் பிகந்தோய் .
 நின்குண மெதிர்கொண்டோ 4அறங்கொண்டோ ரல்லதை
 மின்குண முடையோர் மாதவர் வணங்கியோ ரல்லதை
 செறுதீ நெஞ்சத்துச் சின 5நீடி னோருஞ்
 சேரா வறத்துச் சீரி லோரு
 ௭௫ 6மழிதவப் படிவத் தயரி யோரு

கோழியைத்தந்தான்; அவ்விந்திரன் மயிலைத்தந்தான்; யமன் வெள்ளாட்டு
 மறியைத்தந்தான்; அவ்வாற்றான், அவரும் பிறருமுவந்து தத்தம்மெய்யின்
 வாங்கிப் படையாகத்தந்த மறிமுதல் மணியீரகச் சொல்லப்பட்ட வேறு
 வேறு உருவினவாகிய இவற்றை ஆறிருகையினுங்கொண்டு அத்தாமரைக்
 கொட்டையிற் பெயரமாட்டாத அப்புருவத்தே அமரர் சேனைக்குத் தலைவனு
 யின்மையின் அவர்க்கரசனாகிய இந்திரனது புகழ்வரம்பைக்கடந்தோய்!

௬௨. இருங்கண் - கரியகண்.

௫௮, ௬௦, ௬௨. கொடைச்சொல் முன்னிலைக்கண் வழுவமைதியாய்
வந்தது.

௬௭. மாலை - பாசம்.

௬௮. ஆறிருகையினுமென்னுமுற்றும்மை செய்யுள்விகாரத்தால் தெரக்
 கது.

௭௧ - ௮௦. நினது குணத்தை ஏற்றுக்கொண்டோராகிய அறங்கொண்
 டோரல்லது வீடுபெறுங் குணமுடையோராகிய மாதவரால் வணங்கப்பட்
 டோரல்லது உயிர்களைச்செறுகின்றதீயநெஞ்சத்துச் சினத்தையுடையோ
 ரும் அறத்தின்கட்சேராத புகழில்லாரும் கூடாவொழுக்கத்தால்அழிந்த
 தவவிரதத்தையுடையோரும் இப்பிறப்பினுகாச்சியேயுள்ளது மறுபிறப்பு

(பி-ம்.)— 1உருவினவ்வாறிரு, உருவினவாறிரு. 2அறக்கத்தலுமார்;
 3 வரம்பிறந்தோய். 4அறங்கேட்டோர். 5நீட்டினோருஞ். 6புழிதவப்.

மறுபிறப் பில்லெனு மடவோருஞ் சேரார்

நின்னிழ லன்னே ரல்ல தின்னேர்

1 சேர்வா ராதலின் யாஅ மிசப்பவை

பொருளும் பொன்னும் போகழு மல்ல நின்பா

அ0 லருளு மன்பு மறனு மூன்று

*முருகரிணர்க் கடம்பி னெலிதா ரோயே

கடவுள் வீழ்த்து.

கடுவனிளவேயினனார் பாட்டு.

*கண்ணகைகனரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்

இல்லையென்னும் மடவோருமாகிய இவர் நின் தாள்நிழலை அடையார்; அத் தன்மையோரல்லது இத்தன்மையோர் நின் தாள்நிழலை அடைவர்; ஆதலான், நின்னை யாம் இரப்பவை நுகரப்படும் பொருள்களும் அவற்றை உளவாக்கும் பொன்னும் ஆவ்விரண்டானும் நுகருநுகர்ச்சியுமல்ல; எமக்கு வீடுபயுக்கு நின்னருளும் அதனையுண்டாக்க நின்னிடத்து யாம் செய்யுமன்பும் அவ் விரண்டானும் வரும் அறனுமாகிய இம்மூன்றுமே.

அக. ஒலிதார் - தழைத்ததார்.

(ரு)

* “உருளிணர்க் கடம்பி னென்றுபடு கமழ்தார்” (பரி. 2க); “பராரை மராத், துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்” (முருகு. ௧0—௧௧.)

† ‘இந்தப் பாட்டிற் கெல்லாம் பரிமேலழகரைய னுனையாற் பொருளு ணர்ந்து கொள்க’ என்பது இச்செய்யுள் மட்டும் தனியே எழுதப் பெற்றிருந்த ஓரேட்டினிதுதியில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

‡ “ஒருவனிருதாணிழல்” (ஐங்குறு. கடவுள்.)

(டி-ம்.)— 1சேர்வாரின் நிழலாதலின். 2கண்ணகைகனார், கண்ணகனார், கண்ணகனார்.

ஆறும் பாடல்.

வையை.

நிறைகடன் முகந்துராய் நிறைந்துநீர் துளும்புந்தம்
பொறைதவிர் பசைவிடப் பொழிந்தன்று வான்
நிலமறை வதுபோன் ¹மலிர் புன, ²மலைத்தலைது
மலைய வினங்கலங்க மலைய டுமிலகவ

ரு மலைமாசு கழியக் கதுழ ³மருவி யிழியு
⁴மலிநீ ரதர்பல கெழுவு ⁵தாழ்வரை
மாசில் பனுவற் புலவர் புகழ்புல
நாவிற புனைந்த நன்கவிதை மாறாமை
மேவிப் பார்து விரைந்து வினைந்தத்
க0 தாயிற்றே தண்ணம் புனல்

Samskrit

(ஆறும் பாடலுரை.)

க. உராய் - பரந்து.

க - உ. நீர் நிறைதலால் துளும்பும் தம்பாரந்தீர்த்து இளைப்பாற.

ரு. *ஊழிக்கண் நிலமறையும் வெள்ளம் போலே வெள்ளம் மேலே பரக்க.

ச. இனம் - மானின் முதலாயின.

ரு - சு. விரையும் அருவியாய் வீழ்கின்ற மிக்கநீர் வரும்வழிகள் பல பொருந்தின சாரல்.

எ - க0. புகழப்படும் அறிவினையுடைய நாவாற் புலவர் பாடிய நன் செய்யுள் பொய்யாகாமல் நாட்ட விரைந்து எங்கும்பரந்து உழவு முதற் றொழில்கள் பெருக.

அ. கவிதை - கவியதுதன்மை. அஃது ஈண்டுச் செய்யுண்மேனின் மது.

வானம் (உ) முகந்து உராய்த்தம் (க) பொறைதவிர்ந்து இளைப்பாறவும் (உ) நிலத்தின்மேலே வெள்ளம் பரக்கவும் (ரு) பொழிந்தது (உ); பொழிய மலைச்சாரலில் (சு) தண்ணம்புனல் (க0) மேவிப்பரந்துந்தத் (க) தாயிற்று (க0) எனக்கூட்டுக.

*பரிபாடல், உ-ஆம்பாடலில் எகஉ ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையைப்பார்க்க "வையகம் போர்த்த வயங்கொலி நீர்" (பு-வே. கரந்தை. கச.)

(பு-ம்.)— ¹மலிபுனம் மலைக்கலைய, ²அருவிபொழியும். ³மலிகதிர்பல், தாலவரை.

வட சொற்
கள்

1புகைபூ, ஆவியா ராதனை யழல்பல 2வேந்தி
நகையமர் 3காதலரை நாளணிக்கூட்டும்

வகைச்சாலும் வையை வரவு.

தொழிதோள் 4செறிப்பத் தேர்வ்வளை யியங்கக்

கரு 5கொடிசே ராத்திருந் கோவை கர்ழ்கொளத்

தொகுகதிர் முத்துத் 6தொடைகலிழ்பு மழுக மகுவக்

மகளிர்செம்பல்
சூழ்ச்சுடல்
கள்

வுகிருங் கொடிது 7முண்டசேம் பஞ்சியு

நகிலணி யளறு நணிவண்டின் மண்ட

விலையு 8மயிரு மீர்ஞ்சாந்து நிழத்த

உ0 முலையு மார்பு முயங்கணி மயங்க

கக - ஈ. புனலாடு மகளிர் தமக்கு ஈரம் புலரப் புகைக்கப்படும். அகின்மரமுதலாயினவும் அவை புகைத்தற்கு அழலும் குடுதற்குப் பூவும். வையைக்கு ஆராதனைப் பொருளாகிய அவியும் * பொன்மீன் முதலிய பலவு மேந்தித் தம் மகிழ்ச்சி பொருந்திய காதலரை நாளணியொடு கூடப்பண் ணும் வகை மிக்கது; வையை வர்வின்னை.

கக. ஈண்டுப் புகையென்பதாஊம் ஆராதனையென்பதாஊம் ஆகுபெயர்.

கசு - உச. கைகள்தாம் பூரித்தலால் தொழியை அழுந்தப் பண்ணை, தோள்வளைபோன்று முன்கைக்கண் அலைய, எழுதின தெய்விற்கொழிகள் ஒன்றோடொன்று கலந்து அழிய, மேகலைவடங்கள் அற்று உதிர்ந்து நூல் தோன்ற, ஆணிதிரண்ட முத்தினாகிய வடம் கலங்கிப் பூசியவற்றால் நிறம் மழுக, உகிரினும் கபோலத்தினும் எழுதிய செம்பஞ்சியும் அழிய, முலைக்கு அணிந்த குங்குமக்குழம்பு வண்டலிட, படலைமாலையும் குலைந்தமயிரும் பூசின சாந்தத்தைச் சுருக்க, முலையைப்பொருந்தியனவும் மார்பைப் பொருந் தியனவுமாகிய இருவரணிகளும் தம்முள் மயங்க, அன்பொத்த அவர் உள்ளம் நிறைவெள்ளத்தை உடைத்தாற்போல வையை வரையையொத்த அணைகளை புடைத்தது; உடைப்ப, வையையின் திரையாகியசிறகு கரையாகிய காவலையுடைத்தது; அஃதடைக்க ஆளேறுதற்குப் பறையனைக் கெண்ணும் கரைகாப்பாருரையாகிய காவலோடு அப்பறையொலியெழ அவற்றைக்கேட்டு ஊர்கிளர்ந்தது.

கக. இலை, ஆகுபெயர்.

அழியவென்னும் வினைச்சொல் வருவிக்கப்பட்டது.

* புண்ணிய நதியில் நீராடுவோர் ஓபான் முதலியவற்றைச் செவ்வித் த மீன் முதலியவற்றை அதிற் செல்லவிடுதல் மரபு; (காசிகாண்டம், உஎ:சு.)

(பி - ம்.)—1புகைபூ, 2வந்திய, 3காதலர் நாளணிகூட்டும், 4செறுப்ப, 5கொடிச்சேருத்திருக்கோவைகாழ்க்கொள, 6தொடைக்கலிழ், 7உட்செம் பஞ்சியும், 8மயிருந்திமிர்சாந்து.

- *விருப்பொன்று பட்டவ் ¹ருளநிறை யுடைத்தென
வரைச்சிறை யுடைத்ததை ஹையை வைையைத்
திரைச்சிறை யுடைத்தன்று, கரைச்சிறை ²யறைகெனு
முரைச்சிறைப் பறையெழ் வுரொலித் தன்று
- உரு அன்று, போரணி யணியிற் புக்ரமுகஞ் சிறந்தென
நீரணி யணியி னிரைநிரை பிடிசெல்
- ஏர். வேரணி யணியி னினையரு யினியரு
நீரணி யணியி னிகன்மிக நவின்னு
³தணிபுன லாடுந் துகைமிகு போர்க்கண்
- ந.0 இனிபுன லாகத் துறைவேண்டு மைந்தி,
னணியணி யாகிய தாரர் கருவிய
ரடுபுன லது ⁴செல வவற்றை யிழிவர்
கைம்மா நெருத்தர் கலிமட மாவின்ர்
நெய்ம்மாண் சிவிறியர் நீர்மணக் கோட்டினர்
- நரு வெண்கிடை மிதவையர் நன்கிடைத் தேரின்ர்
சாரிகை மறுத்துத் தண்டா வுண்டுகை
⁵யோரிய வறுத்தர வுருர் பிடந்திரீஇச்

Disparities enjoyment
of river bath

ஒர் அடியு- ஒரவதி

உரு - ந.எ. அங்ஙனம் கிளர்ந்த அன்று, போர்க்கு அணியும் அணி
யினையுடைய களிற்றினங்கள் சிறந்தாற்போலக் கிளர்ச்சியையுடைய வையை
வாய் நீராட அணிந்த அணியுடனே நிரைநிரையாகப் பிழிகள் செல்லுதலா
லும் அழகாக அணிந்த அணிகளையுடைய மைந்தரும் மகளிரும் அவற்றை
நீக்கிப் புனலாட அணிந்த அணிகளுடனே யானையெருத்தத்தாரும் கலித்த
மென்னடைமாமிசையாருமாய் வினையாட்டிகலை மிக்விரும்பித் தண்புன
லாடுதற்குவேண்டும் தகுதிமிக்க துணிபுனல் போர்க்குளமாகக் குறித்து
ஒருவரினொருவர் முற்பட்டுத் துறையைவேண்டுமைத்துடனே திரள்திர
ளாகிய தாசித்தன்மையராய் அவ்விதங்கேற்ற படைக்கலங்கையுடையராய்
உள்விட்ட புழுகுநெய்யான்மாண்ட துருத்தியராய் உள்விட்ட பூனி
நீரான்மணமிக்க கொம்பினராய் வெண்கிடையாற் சமைத்துச் செல்கின்ற
மிதவையராய் நிறம் பிடித்த நன்கிடையாற் சமைத்துச் செல்கின்ற தேரின்

* “காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு, நாணுத்தாழ் வீழ்த்த
கதவு” (குறள். கடருக.) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

† “நீரணி கொண்ட கீரணி நீக்கி” (பெருங்கதை. க. சஉ. கசந.)

(பி - ம்.)— ¹உள்ளநிறை. ²அறையெனு. ³தண்புனல். ⁴செலவுவறை
யொழியா. ⁵ஓரியமுறுத்தர.

சேரி யினையர் செலவரு நிலையர்
வலிய ரல்லோர் துறைதுறை ¹யயர்
செ மெலிய ரல்லோர் விருந்துபுன லயரச்
சாறுஞ் சேறு ²நெய்யு மலரு
நாறுபு நிகழும் யாறுகை லீற்று

சீஞ்ஞான்
கைசுந்தன்
நின்றாய்மை

நாறுபுநிகழும் யாறுகண் டழிந்து
வேறுபடு புனலென விரைமீண்டுக் ³கலிழைப்
சரு புலம்புரி யந்தணர் கலங்கினர் மருண்டு

ராய்ச் செலவுதவிராத யானைத்திரளும் குதிரைத்திரளும் தம் கதியிற் சேற
லொழிந்து அவ்வொருநெறியிற் செலவாரை நெருக்குமாற்றான் அவற்றை
ஊர்தூந்து இடந்தொறுந்திரிதலானும்.

மைந்தடனே (120) திரிதலானும் (121) என இயையும்.

120. தாசித்தன்மை - முன் செல்லுதல்.

121. 'உண்டை' என்பது * 'கோவுண்டை கோட்டாற் பழிவித்த
கோன்' என்புழிப்போலத் திரள்மேலதாய் 'உண்டுகை' எனத் திரிந்து
நின்றது. இச்செய்யுளையடுத்துக் காட்டுதலாற் பரிமேலழகர் அச்செய்யுள்
காலத்திற்சேரியிற் பட்டோராதல்பற்றப்படும் (சு. 120)
121. 'திரி' என்பது திரிய என்பதன் திரிபு.

122 - 123. காத்தலாற் செல்லும் புறச்சேரியில் இனையர் செல்லுதற்கரிய
நிலைமையாக மெலியோர் உள்புகமாட்டாமையால் துறையைத் துறையை
விரும்ப, வலியோர் புதுப்புனலை உள்புக்காடுதலாற் பத்துத்துவர் முதலா
யின ஊறினாரும் சந்தனமுதலியவற்றது குழம்பும் வாச எண்ணெயும்
சூடிய பூக்களும் நாற ஒழுகாரின்றது, இவ்வியாறு வருகின்றவாறு.

124 - 125. அங்ஙனம் நாறியொழுகாரின்ற ஆற்றை மறையை விரும்
பும் அந்தணர் கண்டு, அதன்கண் மகளிரும் மைந்தரும் பூசிய விரைகளைக்
கழுவின கலங்கல் நீரை அது தூய்தாய நிலைமையழிந்து வேறுபட்ட புன்
னெனமருண்டு நீராடலும் வாய்ப்புசலுமுதலிய தம் தொழில் செய்யாது
நீங்கினர்;

* இறை. சூ. உ. மேற். 121 - ஆம் கலித்துறை.

† "பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு, முப்பத் திருவகை யோமா
லிகையினு, மூறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச, நாறிருங் கூந்த னலம்பெற
வாட்டி" (சீலப். சு : 18 - 20)

‡ "வாச வெண்ணெயும் வண்டிமிர் சார்தமும்" (சீவக. அக. 10)

(பி - ம்) - 1 அமா, 2 நெய்மு, 3 கலுழை, கலிழ.

மாறுமென் மலருந் தாருங் கோதையும்

மணவார் வெட்டியோர் வேருந் தாருங் காயுங் கிழங்கும்

பூரிய மாக்க ளுண்பது மண்டி

நாரரி 1நறவ முகுப்ப நலனழிந்து

“பூயார் கண்ணுடுள்”
திகேருள்

௫0 வேரூ கின்றிவ் விரிபுனல் வரவிவனச்

சேரூடு புனலது செலவு

2 வரையழி வாலருவி (?) வரதா லாட்டக்

யு கரையழி வாலருவிக் கால்பா ராட்ட

விரவிற புணர்ந்தோ 3ரிடைமுலை யல்கல்

௫௫ புரைவது பூந்தாரான் குன்றெனக் 4கூடரர்க்

குரையோ டிழிந்துரா யுரிடை யோடிச்

காமமேன் 5சலப்படை யானிரவிற ருக்கிய தெல்லாம்

சகா - ௫௧. அவரேயன்றிச் சூடிக்கழித்த மென்மலரும் *மைந்தர் தாரும் மகளிர் கோதையும் கரைக்கண் மரத்தனவும் கொடியனவுமாகிய வேரும் தாரும் காய்களும் கிழங்குகளும் பரக்க அதன் மேலும் கீழாயமாக் கன் உண்ணலின் மிக்கு நறவத்தை உகுத்தலான் அவ்விரிபுனல்வரவு அடியின் நலனழிந்து வேரூகாரின் நதென்று பிறரும் நீங்கினர்; அச்சேரூடுபுன லது செலவு இது.

‘பரக்க’ என்பதாஉம் ‘பிறரும்’ என்பதாஉம் ‘இது’ என்பதாஉம் வரு விக் கப்பட்டன.

௫௨ - சு0. இரவுக்குறிக்கண் மணந்தலைவர் எல்லையின்றி இழியும் வெளிய அருவி (?) மண.....ாறு பாராட்டத் தடையின்றிச் செல்லும் உருவிலதாகிய நல்லகர்ந்துத் தாலாட்ட அம்மகளிரிடைமுலைக்கட்கிடந்து துயிறல்கூடுவது முருகன்பரங்குன்றதன்கண்ணேபென, ஆண்டுச் செல் லாதார்க்குச் சொல்லுதற்றொழிலோடும் இழிந்துபோந்துமதுரையில் தெரு லின்கண் ஓடி வஞ்சனைசெய்யும் படையான் இரவிற்செய்ததெல்லாம் ஊர்காப்பார்க்குப் புலப்படநின்று அத்தெருவு வைகறைக்கண் வெறு நில மாக வாரந்தது; இவ்வாற்றான் எங்கும் பரந்தது, தமிழையுடைய வையைப் புனல்.

* “கலிகொளாயம்...இசையே” என்பதும், ‘புதுநீர்விழவின் ஆரவாரத் தைத் தம்மிடத்தேகொண்ட மகளிர் திரள் தம்மிடத்து நெருங்கின கோதை தம் கணவர் மார்பின் மாலையுடனே அழகுபெறக்கூடி அவர்களுடனே நீராடு மோசை’ என்னும் அதனுரையும் இங்கே அறியற்பாலன; (மதுரை. உசுசு. சு.ந.) பட். அடி ௧0௬, ௧௧0 - பார்க்க.

(பி - ம்.)— 1நறவநுருவப்பநலனணிந்து. 2வரையிழிவாலருவிபாதா லாட்ட. 3இடையல்கல். 4கூட்டார்க்கு. 5சலப்படை தாஷீரவிற.

வெஞ் 1புலப்படப் புன்னம் புலரியி னிலப்படத்

தான்மலர்ந் தன்றே

சாமி
was studied
there தமிழ்வையைத் தண்ணம் புனல்

விளியா விருந்து 2விழுவார்க்குக் கொய்தோய்

தளிரநிற் தாய்தா மிவை 3

பணிபொசி பண்ப்பண் டெல்லா 4நனியுருவத்

துவன் சூத தென்னே துவள்கண்ட

நிலைவினைப் கூடு யெய்துங் 5களவினி 6நின்மார்பிற் றூர்வாடக்

பெயர் கொய்ததும் வாயானோ கொய்தழை கைபற்றிச்

செய்ததும் வாயானோ செப்பு

இப்பரத்தையுடன் நீராடிய தலைமகன் காதற்பரத்தைக்கு வையை நீர் விழவு கூறியது.

மேல் அக்காதற் பரத்தை 'நகையமர் காதலரை நாளணிக் கூட்டும், வகைசாலும்' (கஉ - கஉ) எனவும், 'விருப்பொன்று பட்டவ ருளரிறையுடைத்து' (உக) எனவும், 'ஏரணி யணியி னினையரு மினியரு, மீரணி யணியி னிகன்மிக நலின்று' (உஎ-அ) எனவும், 'இரவிற் புணர்ந்தோர் ரிடைமுலையல் கல், புலாவுது பூந்தாரான் குன்று' (ருச - ரு) எனவும் அவன்கூறியவற்றை உட்கொண்டு தனக்குக் கையுறைகாட்டினானோடு புலந்து கூறுகின்றான்:—

சுக. இத்தளிர் கொய்தது பழையேனாதலான் நீ இகழாரின்ற எனக்கு அன்று; எப்பொழுதும் புதியதாக விரும்பும் மகளிர்க்குக்கொய்தாயென;—

மேல் தலைமகன்:—

கஉ. நீ அறிந்தாய்; அவைதாம் இவை; மெய்யென்றான்.

என்றது, நீ அறிந்திலை; இத்தளிர்கள் அத்தன்மையவல்லவென்னும் குறிப்பிற்று.

மேல் காதற்பரத்தை:—

கஉ - எ. டணியாநிர்கவும் அன்பின்றி 7முறிந்த பண்பினையுடையாய்! இப்பொழுது களவு வெளிப்படாநின்றது; பண்டு எனக்கு நீ கொய்துழியெல்லாம் கடிதின்வருதலால் தளிர் உருவத் துவட்சியுண்டோ? இஃது அவட்குக் கொய்துசென்று அவளால் மறுக்கப்பட்டமையால் துவண்ட வாறு பாராய்; இனி அவள்தான் இதனை நின்மார்பிற்றூர்வாட நின்று கொய்ததற்கும் நோர்ந்திலனோ? இக்கொய்தழையைக் கையிற்கொண்டு நீ செய்த தாழ்ச்சிக்கும் நோர்ந்திலனோ? சொல்லு என,—

மேல் தலைமகன்:—

(சு-ம்.)— 1புலப்புடைப்புன்னம்புலரின். 2விழுவார்க்கு. 3தாமவை. 4 நனியுருவத், நனியுருவத். 5களவினின், 6நின்மார்வின், 7முறிந்த.

புனைபுனை யேறத் தாழ்த்ததை ¹தளிரிவை
நீரிற் றுவண்ட சேஎய்குன்றங் காமர்

எ0 பெருக்கன்றோ வையை வரவு

ஆமா ²மதுவெர்க்குங் ³காதலங் காம 'ஆமாம்' உடன் பாடுதெரிக்கும்
மொருக்க வொருதன்மை நிற்குமோ வொல்லைச் ⁴இவ்வுலகவழக்குச்
சுருக்கமு மாக்கமுஞ் சூளுறல் வையைப் ⁵சொல் பண்டே யுண்
பெருக்கன்றோ ⁶பெற்றாய் ⁷பிழை ⁸மெதிதூற்பெற்றும்

எ1 யருகு பதியாக ⁹வம்பியிற்றழிப் பிக்குங்
குருகிரை தேரக் கிடக்கும் பொழிகாரி
விண்ணிள வேனி ¹⁰விதுவன்றோ வையைநின்...

வையை வயமடக வை

செல்யாற்றுத் தீம்புனலிற் சென்மரம் போல

இங்கு க காண்ப்படுதலால்
'வயம்' பழைய சொல்லாத
ஆம் 'வதி' என்பதன்திரிபா
தலும்பெற்றும்.

சுஅ - எ0. புனைந்த புணையேற வேண்டுகையாலே பொழுதுதாழ்த்த
தது; அதனால். இத்தளிரிகள் வையைநீர் காரணமாகத் துவண்டன; சேய்
குன்றத்து ஆணை; வையை வரவு அழகிய பெருக்கன்றோ என, —

காதற் பாததை, அவள்காமப்பெருக்கம் வையைவரவொக்குமென்ற
தை உட்கொண்டு பின்னும் புலந்து கூறுகின்றாள்:—

எக - ச. ஆமாம்; நீ சொல்லுகின்றதொக்கும்; காதலையுடைய காமம்
எப்பொழுதும் அவ்வொருதன்மையிலே நிற்குமோ? சிலர்பால் விரையச்
சுருங்குதலானும் சிலர்பால் விரையப்பெருகுதலானும் வையைப் பெருக்
குத்தானன்றோ? வேண்டாது சூளுற்றுப் பிழையுடையாயினும்;
இனிச் சூளுறல்; சூள் உகேதே

எடு - அ. வானம் பொழிகின்ற கார்காலத்து எம்பதி நிற்பதிக்கு
அருகாயிருக்க, புணைகாரணமாக நின்னைத் தாழ்த்திக்கும் இன்னிளவேனிற்
கண் குருகுகள் இரைதேரும் அளவிற்குய்க்கிடக்கும் இத்தன்மைத்தன்றோ
வையை; அதனால் நின்காமத்தையும் வையைவழித்துக்காக்கருது.

மேல், 'வையைப், பெருக்கன்றோ' (எஉ-ச) என்ற துணையல்லது அதன்
இயல்பு கூறிற்றிலன்; கூறாதான் இதனால் அதன் இயல்பு கூறி இவ்வொப்
புமையுண்மையான் அதன்கண் அவளொடு நுகர்ந்த நுகர்ச்சி இன்னும்
ஒழிதற்பாற்றென்றென்றோளாம். (?)

எக-அக. தனக்கென ஒரு செலவின நி* யாற்றின்கட் செல்கின்ற புனல்

* "நீர்வழிப் பட்ட புணை" (நீதிநேறி. சச.)

(பி - ம்).— 1 தளரியு. 2 அதுவொக்குமாகாதாங்காமம். 3 காதலங்
காமம். 4 பெற்றும்பிழை. 5 அம்பிற்றழிப். 6 கடக்கும். 7 இதுவொன்றோ.

அ0 ¹ வவவுவல லார்புனை யாகிய மார்பினை
யென்னும் பனியா யிர்வெல்லாம் வைகினை
வையை யுடைந்த மடையடைத்தக் கண்ணும்
பின்னு மலிரும் பிசிர்போல வின்னு
மனற்றினை துன்பவிட ²நீயிடைந்தக் கண்ணும்

அரு ³ பணித்துப் பணிவோருங் கண்ணவர் நெஞ்சங்
கனற்றுபு காத்தி வரவு
நல்லாள் கரைநிற்ப நான்குளித்த டைந்தடத்து
நில்லா டிரைமூழ்கி நீங்கி யெழுந்தென்மே
ல்லா ⁴விழுந்தாளை யெய்தியெழுந்தேற்றியான்

எழும் கூ0 கொள்ளா வளவை யெழுந்தேற்றாள் கோதையி அறியாள்
னுள்ளுத்தி யாளெவளோ ⁵தோய்ந்த தியாதெனத்
தேறித் தெரிய ⁶வுணர்நீ பிறிதுமோர்
யாறுண்டோ விவ்வையை யாறு

வழியேசெல்லும் மரம்போல வெளவிக்கொள்ளுதல்வல்ல மகளிர்க்குப்
புனலாடுதற்குட் புணையாகிய மார்பினையாய் அதற்குச் சீறிதும் அஞ்ச
வதுஞ்செய்யாதே இரவெல்லாம் அவளோடு தங்கினை; அவ்வையைக்கண்
உடைந்தமடையை அடைத்தவிடத்தும் பின்னும் ஒழுகும் ஊற்றுநீர்போல
முன் அனற்றி துன்பங்கெட நீ சேர்ந்தவிடத்தும் பில்கிப் பனிவாருங்
கண்ணியுடைய மகளிர் நெஞ்சத்தை இன்னும் கன்றாநின்று வருதலை
யொழி; என,—

மேல் தலைமகன்:—

அஎ-கூக. ஒருத்தி கரையின்கண்நிற்ப, நான் குளித்ததடத்துள்ளே
அவள் பேதைமையாற் தரையில் நில்லாது புருந்து திரையின்கண் அழுந்திப்
பின்னர் அதனை நீங்கியெழுந்து என்மேல் அல்லாந்து விழுந்தாளைக் குளித்த
யான் எழுந்து அணுகி ஏற்றுக்கொள்ளாவளவை எழுந்தாள்; அதனால்
அவள் காமதுகர்ச்சியுறியுப்பருவத்தளஸ்ஸள், அவளொழியக் கோதை
போல என் மார்பினுள் அழுத்தப்பட்டவள் யாவளோ? அவளோடு யான்
ஆடியயாறு யாது? என,—

கூ0. 'எழும்' என்பது காலமயக்கம்.

மேல் காதற்பரத்தை:—

கூஉ-ங. அதனை யான் சொல்லத்தேறி நீயே தெளிய அறி; அத்தன்
மையது பிறிதுமோர்யாறுண்டோ? அது இவ்வையை யாறு; என,—

மேல் தலைமகன்:—

(பி - ம்).— ¹வவ்வல்லார். ²நீயடைக்கண்ணும். ³பனிற்றுப். ⁴விழுந்
தாரை. ⁵தோய்ந்தறியாதென, ⁶உணர்நீ.

இவ்வையைய யாமென்ற மாமென்னை கையாற்
கூடு நலேதொட்டேன் றண்பரங் குன்று

சினவனின் னுல்கண் சிவப்புஞ்ச வாற்குத்

சினவா தே

துணிநீங்கி 1யாட் ரொடங்கு துணிநனி

கன்றிழற் காமங் கெடே மதளிவ

னல்லா 2நெஞ்ச முறப்பூட்டக் காய்ந்தே

கூடு வல்லிந ணீய லதுபிழை யிருமென

நீயல் - நீங்காதே

3 வில்லவ ராட விரந்து பரந்துழந்து

வல்லவ னுட லுணர்த்தர நல்லாய்

குளிப்பர் குளிப்பர் காமங் கொடிவிட

வளிப்ப துணிப்ப வாங்காங் காடுப

கூசு-ரு. யான் தடத்துக்குளிக்க நீ இவ்வையையாமென்ற மாறுபாடு என்னை? முன் புபோலன் நித் தண்பரங்குன் நின் தலையைக் கையாற்றொட்டேன்.

என்று பின்னும் குளுற்றானென்று இவ்விருவர் கூற்றையுங்கொண்டு கூறினாள்.

காதற் பரத்தையை அவளில்லின்புதுபெண்டிர் கழறிவாறும் வாயில்கள் ஊடலுணர்த்தியவாறும் அவளைத் தலைமகள் புணர்ந்தவாறும் விதலிக்குத் தலைமகள் கூறுகின்றாள்:—

கூசு - க00. நின் உண்கண் சிவப்பிற்கு அஞ்சவான் அவனுக்குத் துனி நீங்கி அவனொடு விளையாடலேத்தொடங்கு; இவ்வாறு துனியின்கண் மிகுவையாயின் அவன் காமலின்பங்கெடும்; அதற்குக் காரணமாகியமகள் இவன் சொல்லியபேதைப் பருவத்தான்; இவனைக்காய்ந்து இவன்நெஞ்சின்கண் அல்லாப்பை இறுகப்பூட்டுதலால் நீ (?) பெ.....ண் இருட்பொழுதினில் நீங்கற்பாலையல்லே; நீங்கின் * இடன நிந்து ஊடி இனிதின் உணரும் ஒழுக்கத்திற்குப் பிழையாமென்று அவளை அக்குடியின்முதிர் பெண்டிர் கழற, —

க00-சு. ஊடலுணர்த்தவல்ல வாயில்கள் இரந்தும் பரந்தும் வருந்தி புணர்த்த அவ்விருவருங்கூடி மதுவாற்களிப்பார்கள்; களியால் வையைக்கட்கு குளிப்பார்கள்; குளித்துக் காமமிகுதியாற் கலப்பார்கள்; கலந்து, † அதற்கு இன்பமுண்டாகப் புலப்பார்கள்; அவ்வவ்விடந்தோறும் விளையாடாரிதரர்.

என விதலிக்குக்கூறிப் பின் அவள்கேட்ப வையைகைக் குறித்து, —

* “ இடன நிற் தாடி யினிதி னுணரு, மடமொழி மாதரான் பெண் ” (நாலடியார், கற்புடை. ச.)

† “ ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம் ” (திருக்குறள், கந்.ந0.)

(பி - ம்.)— 1யாறுடங்கு, 2நெஞ்சமபூழ்ப்பூண்டக்காய்ந்தே. 3இல்லவ வருட.

க0௫ வாடுவார் நெஞ்சத் தலர்ந்தமைந்த காமம்
வாடற்க வையை நினக்கு.

என்பது, வையைநீர் விழுவணியிற் காதற்புரத்தை இற்
பரத்தையுடன் நீராடினான் தலைமகனெனக் கேட்டுப் புலந்தானைப்
புலவிநீக்கிப் புணர்ந்தானெனக் கெட்ட தலைமகள் வாயிலாகப்
புக்கவிறலிக்கு அவ்வையைநீர்விழுவணியும் ஆங்குப்பட்டசெய்தி
யுங்கூறி வாயின்மறுத்தது.

¹ஆசிரியனல்லந்துவனார் பீட்டே.

மருத்துவனல்லச்சுதனார், இசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

க0௫ - சு. 'வையாய்' நின்கட் புனலாடுவார் நெஞ்சத்து மிக்குப்பொருந்
திய இக்காமத்தையுண்டாக்குந்தன்மை நினக்கு எஞ்ஞானும் குறையா
தொழிக் என வாழ்த்துவாளாய்த் தலைமகன்செய்தியை வற்புறுத்தி
வாயின் மறுத்தவாறு கண்டு கொள்க.

க0௪. 'துனிப்ப' எனப் பன்மையாற் கூறிற்று, *உணர்ப்பு வயின்வாரா
ஆடலை நோக்கி. (சு)

* "உணர்ப்புவயின் வாரா ஆட றேன்றித், புலத்த றானே கிழவற்கும்
வரையார்" (இறை. சூ. ௫0.)

(பி - ம்.) — ¹ஆசிரியர் நல்வந்துவனார்.

ஏழாம் பாடல்.

வையை.

- திரையிரும் பணிப்பெளவஞ் செவ்விதா வறமுகந்
 தூர்வுரு முடன்ருர்ப்ப லூர்பொறை கொள்ளாது
 கரையுடை குளமெனக் கழின்றுவான் வயிறழிபு
 வரைவரை தொடுத்த வயங்குவெள் ளருவி
- ரு யிரவிருள் பகலாக விடமரிது செலவென்னுது
- 1 வலனிரங்கு முரசிற் றென்னவ ருள்ளிய Panyians
 நிலனுற நிமிர்தானை நெடுநிரை 2 நிவப்பன்ன
 பெயலாற் பொலிந்து பெரும்புனல் பலந்த
 நலனந்த நாடணி நந்தப் புலனந்த
- க0 வந்தன்று வையைப் புனல்
 நனியிருஞ் சோலை நரந்தந் தாஅ
 யொளிர்சினை வேங்கை விரிந்தவிண ருதிரலொடு
 துளியி னுழந்த தோய்வருஞ் சிமைதொறும்
 வளிவாங்கு சினைய மாமரம் வேர்க்கீண்

(ஏழாம்பாடலுரை.)

க - க0. திரையையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய கரியகடலை நோக்கவந்த
 முகந்து வலிய உருமேறு வெகுண்டார்ப்பத் தன்மேலேறின பாரத்தைப்
 பொறுக்கமாட்டாது கரையுடைந்த குளத்துநீர் கழலுமாறுபோல அப்
 பாரம்கழல மேகம் வயிறழிதலாற் 3சயிலத்திற் சிகரந்தோறுந்தொடுத்த
 அருவிநீர் பெயலாற் பொலிந்து மற்றையிடங்களிற் சேரும்புனல்பலவற்
 றோடுங்கூடிப்பெருகுதலால், வையைப்புனல், உயிர்க்கு நன்மைபிக மென்
 புலங்கள் அழகுபெற வன்புலங்கள்விளைய வந்தது.

ரு - எ. * வெற்றியுண்டாக ஒலிக்குமுரசினையுடைய தென்னவர் கொள்
 ளக்கருதிய நாட்டையுற நிமிரும் அவர்தானையது நெடுநிரையின் நிமிர்ச்சி
 யொக்க யாம்செல்லுமிடம் அரிதென்னுது இருளையுடைய இரவும் பகலாக
 வந்ததெனக்கூட்டுக.

கக. நளி - செறிவு.

கக - ச. நரந்தப்புல்லின்கட்பரந்து வேங்கையது இணரின்னு உதிர்ந்
 தபூவோடுகூடி மழையால் ஏறுண்ட கிட்டுதற்கரிய மலையுச்சிகடோறுமுள
 வாய்க் காற்றான் அலையுங்கொம்புகளையுடைய பெரியமரங்களை வேர்
 அகழ்ந்து.

* "வலம்படுவியன்ருனை" (பீதிற். கஎ) என்பதின் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்). — 1வலனின்கு. 2நிரப்பன்ன, நிமிர்ப்பன்ன. 3சையத்திற்.

கடு யெயர்ந்துழி யுள்ளன பயம்பிடைப் பரப்பி
 யுழவர் களிதூங்க் ¹முழவு புனைமுரல
 வாட் லறியா வரிவை போலவு
 மூட லறியா வுவுக்கையள் போல்வும்
 வேண்டிவழி நடந்து தாங்குதடை பொருது
 விதியுற்று ²னாக்கி ³மெய்க்கலவை போலப்
 பொதுநாற்ற முள்ளுட் கார்து புதுநாற்றஞ்
 செய்கின்றே செம்பும் புன்ல்

Samsant 20

கவிழ்ந்த புனலிற் கயந்தண் கழுநீ
 ரவிழ்ந்த மலர்மீ துற்றென வொருசார்

உரு மாதர் மடநல்லார் மணவி னெழுதிய

Arine

(பாவை சிதைத்த தெனவழி வொருசார்
 ரகவய விளநெல் ³லரிகாற் சூடி
 தொகுபுனல் பரந்தெனத் துடிபட வொருசார்
 ரோதஞ் சுற்றிய தூரென வொருசார்

2. ௩0 கார்தும் பற்றது வானென வொருசார்
 டுடுவார் ⁴பாக்கங்கொண்டென

கடு. பயம்பு - பள்ளம்.

கசு - உஉ. முழாக்களும் பெரும்பறைகளுமொலிக்க ஆடலியல்பு அறி
 யாத அரிவையைப்போலத் தான்வேண்டிய இடங்களில் நடந்தும், ஊடலி
 யற்கையறியாத ஊடலுவகையள் கணவனைக்கடந்து நீங்குமாறுபோலத்
 தகைந்த அணைகளைமுறித்தும் போய் தானெறியாணாக்கிய மெய்ப்படுக்கும்
 கலவையது நாற்றம்போல் நறியனபலகூடிய நாற்றத்தை உள்ளேயுள்ளே
 யடக்கி மேலே புதியவான நாற்றத்தைச் செய்யாநின்றது, அப்புனல்.

உரு - ச. வெள்ளம் பாயப் புகுந்தரீராலே ஓடை மலர்மீதுற்ற
 தென்ன ஒருபக்கம்.

உரு. எழுதிய - புனைந்த.

உரு - சு. பாவைமேற் காதுலையுடையமடவார் அழுவென்க.

உஎ. இளநெல்லின்கண்ணும் அரிகாற் சூட்டின்கண்ணும்.

உக. ஊரைக் கடல்சுற்றிய தென்ன.

௩௦. வானின்மழை தும்பற்றதென.

௩௧. பாடுவாரிருந்த பாக்கத்தை.

(பு - ம.) - ¹முழவுப்பனை. ²மெய்க்கலவை. ³அரிகால்சூடு.
⁴பாக்கம், பக்கம்.

வாடுவார் சேரியடைந்தெனக்
கழனிவந்து கிள்கோத்தெனப் இடைச் சொல்

*பழனவாளை பானையுண்டென

நடு வித்திடுபுல மேடாயிற்றென

வணர்த்த வணரா வெள்ளிழை மாதரைப்

புணர்த்திய விச்சத்துப் பெருக்கத்திற் றுணைந்து 'இச்சம்' வடசொற்
கிளைவளர் வாணையிற் கிளையொடு கெழீஇப் னரிபு

பழன வழவர் பாய்புனற் பரத்தந்

சுடு திறுவரை புரையுமி றிருகரை யேமத்து

வரைபுரை யுருவி னுரைபல சுமந்து . நூரை

பூவேய்ந்து பொழில்பரந்து

1 துணைந்தாடுவா ராய்கோதைய

ரலர்தண்டா ரவர்காதிற்

சுடு றளிர்சொர்க்குக் கண்ணிபறித்துக்.

கைவளை யாழி தொய்யகம் புனைதுகின்

மேகலை காஞ்சி வாசு வலய

'வாசு' வட சொற்றரிபு

மெல்லாங் கவரு மியல்பிற்றாய்த் தென்னவ

நா. சமுனியை வெள்ளக்கால் வந்து கோத்ததென.

நா. நீர் தெங்கு கமுகுகளின் கழுத்தைமுட்டுதலான் வாளை அவற்றின்

பானையை உண்டதென.

நா. நாமற்கால் வண்டலிட்டு மேடாயிற்றென.

நா. 'ஒருசார்' என்பதனைப்பின் பில் எனவெனச் சங்களொடுங்கூட்டுக்.

நா. - எ. ஊடலைத் தானுணர்த்த உணராதமாதிரைக் கூட்டுவித்தற்கு

முயலும் கணவனது ஆசைவெள்ளம்போல் விரைந்து.

நா. - கூ. விலாப்புடைமருங்குல் விசிப்பமாந்திய உழவர் கிளையொடுங்
கூடச் சினைவளர்த்த வாளைபோலப் பாய்புனற்கண்ணே தொழில்களோடு
பாக்க.

சு. - நா. இறுவரைபோலக் குத்துண்டுநிற்கும். இருகரையாகிய காவ
லுப்பட்டு துரைபலசுமந்து பூவான் மூடப்பட்டுப் பொழிலின்கட்பரந்து
தன்கண் விரைந்தாடுவாராகிய மகளிர்காதின்கண் தளிரைச்செருகி மைம்

* "பாளை தந்த மதுப்பரு கிப்பரு, வாளை நின்று மதார்க்கு மருங்
கெலாம்" (கம்ப. நாட்டு. உச.)

† சிலப், சு. ௧௦௬-௭.

(பி - ம்.)—1 துணைந்தாடுவர்.

*னென்னு நடைபுலம் புக்கற்றான் மாறட்ட.

௫௦ தானையான் வையை வனப்பு

Fine natural description புரிந்த தகையினுன் யாறாடு வாருட்
 டிரந்து புனறாவத் தூமலர்க் கண்க
 ளமைந்தன வாங்க ணவரு ளொருத்தி
 கைபுதைஇ யவளை

௫௫ யேக்கழுத்து நாணற் கரும்பி ினனைமென்றோள்.
 1போக்கிச் சிறைபிடித்தார் ளோர்பொன்னங் கொம்பு
 பரிந்தவளைக் கைப்பிணை நீக்குவான் பாய்வா
 ளிரும்பிர் 2வடியொத்து மைவிளங்குங் கண்ணொளியாற்
 செம்மைப் புதுப்புனல் சென்றிரு ளாயிற்றே

௬௦ வையைப் பெருக்கு வடிவு

விரும்பிய வீரணி மெய்யீரந் தீரச்

சுரும்பார்க்குஞ் சூர்நரு வேந்தினுள் கண்ணெய்தல்

தர்கண் ணியைப் பறித்து மகளிர்கைவளையும் தலைக்கோலமும் உடுத்த
 துகிலும் இருவடமாய்த் துகிற்குள்ளணியுமேகலையும் எண்வடமாய் அதன்
 புறத்தணியுங்காஞ்சியும் மைந்தராழிமோதிரமும் வாசுவலயமும் என்
 னியெயல்லாவற்றையும் கொள்ளுமியல்பிற்றாய். பகைவர் நிலத்திடைத்
 தென்னவன் புக்க தன்மையையுடைத்து; அவன்வையைவனப்பு இது.

௫௬ - சு. மிக்க தகைமையையுடைய அவன்யாற்றின்கனடும் ஆயமகளி
 ரெல்லாம் தம்முட்டுரந்து புனலைத் தாவ அவர்கண்கள் அதனை ஏற்று
 அமைந்தன.....யதற்குத் தோற்றுக் கண்களைக் கையாற்புதைத்தானை
 ஒருத்தி வெற்றியால் இறுமாந்ததன்கழுத்திற் பொன்னாலே தொய்யிற்கரும்
 பிணையுடைய அணைபோதுமென்றோள்களைக் கட்டிச் சிறையாகப்பிடித்தாள்.

௫௭ - சு௦. அச்சிறையானவட்குப் பரிந்து அவளைக்கைப்பி.....
 தலைகிண்கண்ணொளியாற் செம்மையையுடைய புதுப்புனல் அந்நிதம்போய்
 இருந்நிதமாயிற்று, வையைப்பெருக்கின்வடிவு இது.

இவ்வளவும் தோழி புனலணியின்பங்குறி, மேல் தலைமகன் காதன்மை
 கூறுகின்றான்.

௬௧ - ச. விரும்பிய புனலாட்டணியையுடைய மெய் ஈரந்தீர்த்துவெய்
 தாக துகர்த்தற்குக் கடியற்றவையேந்திவொழுது அவள்கண் நெய்தற்பூவை

* "அன்னு யறங்கொ ணலங்கிளர் சேட்சென்னி, ஒன்னு நடைபுலம்
 போல நலங்கவாந்து, தன்னுன் றறந்து விடல்" (யா-வி. மேற்.)

† கலி. ௧௪, ௬௬.

° (பி - மீ.) - 1பொக்கிறைபிடித்தாள். 2வடியொத்த.

1பேர்மகிழ் செய்யும். பெருந்ருப் பேணியவே

கூர்நரு வாந்தவள் கண்

கரு கண்ணியல் கண்டேத்திக் காசிகைநீர் நோக்கினைப்

பாண தரித்துப் பலபாட் வப்பாட்டுப்

Is it Sanscrit?

பேண தொருத்தி பேதுற வாயிடை

யென்னை வருவ தெனக்கென் றினையா

நன் னொமர் மார்ப னடுக்குற னண்ணிச்

எப் சிகைக்கிடந்த வூடலிற் செங்கண் 2சேப் பூர

வகைதொடர்ந்த வாடலு ணல்லவர் தம்முட்

பகைதொடர்ந்து கோதை பரியூஉ நெனிவெகுண்

டியாறுடு மேனி யணிகண்ட தன்னன்பன்

natural beauty

சேருடு மேனி திருநிலத் துய்ப்பச் சிரமிதித்துத்

Sanscrit

எரு தீர்வில தாகச் செருவுற்றாள் செம்புன

வூருட னுடுங் கடை

பொத்தன; அந்நவையூர்த் பொழுது அவள்கண் கண்டார்க்கு மிக்கமகிழ்ச் சியைச்செய்யும் பெரியநவம்பூவையொத்தன.

சுரு. பேணல் ஈண்டு உவமச்சொல்.

சுரு - எசு. அக்கண்ணியல்பைக்கண்டு ஏத்தி அவற்றதுகாரிகைநீர்மீம

யையுடையநோக்கினை ஆதரித்துத் தலைவன் பாணசாதிபோலப் பலவகை

யாற்பாட அப்பாட்டைத் தன்காதலியைப் பாடுகின்றதென்றறியாது வேறொ

ருத்திகேட்டு அவனோடுகூடுதற்கு வருத்தமுற அவ்விடத்து அதனைக்கண்டு

இனி எனக்கு என்வரப்புகுகின்றதென்று அஞ்சி நல்ல பரந்தமார்பன் தலை

வியைச்சேர்ந்து நடுக்கமுற, நறவுண்டுசிவந்தகண் மூன்குறைகிடந்த ஊட

லின்மேல்வினைந்த இதனாலும் சிவப்பூர வகுப்புப்பொருந்திய நீராட்டின்

கண்வந்த மகளிர்காண அவளொடு பகைமைமிக்குத் தன்மாலையைப்பரிந்து

மிகவெகுள, யாறுடுந்தன்மேனியழகை உட்கொண்டு பாராட்டியகாதலன்

தன்சந்தனச்சேருடியமேனியை நிலத்துய்த்து வணங்க, அவன்சிரத்தை

மிதித்துப் பின்னும்வெகுளிதீராமையாலாடினான், செம்புனலை ஊரெல்லா

மாடுகின்றகாலத்து.

இனி இந்நீரணியின்பம் பெறுக யாமென வையையைக்குறித்துக்கூறு

கின்றாள்.

(பு - ம்.)— 1பெழுதிழ்ச். 2சேப்புச்சார. 3நகைவெகுண்டு, நகவெ

குண்டு.

இதைப்போட்டு புரிநரம் பின்கொனைப் புகல்பாலீ யேழு
 1மெழுப்புணர் யாழு மிசையுங் கூடக்
 குழலிளந்து நிற்ப 2முழவெழுந் தார்ப்ப
 3மண்மகளிர் சென்னிய ராட ரெடங்கப்
 பொருதிழி வார்புனற் பெர்ப்பு
 துருமிழி சேர்ந்த முழக்கம் புரையுந்
 திருமருத முன்றுறை சேர்புனற்கண் கெய்ப்பார்
 தாமர் 4தலைபுனை பேள நீர்வையை
 5நிற்பயம் பாடி விடிவுந் தோமாக்க
 நிற்படிந்து 6நீங்காமை யின்றுபுணர்ந் தெனவே.

என்பது, தலைமகன் தலைமகளோடு புனலாடினானைக்
 கேட்டு இன்புற்ற செவிலித்தாய் தோழியை நீங்கலாகிய புனலணி
 யின்பம் கூறுகென்றாட்கு அப்புனலணியின்பமும் பல்வேறு
 வகைப்பட்ட இன்பமும் தலைமகன் காதன்மையுங்கூறி என்றும்
 இந்த நீரணியின்பம் பெறுகயாமென்றது.

மையோடக்கோவனார் பாட்டு.

பித்தாமத்தரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

எள் - அள். பாலையேழினையுமுடைய புரிநரம்பின்கண் இனிய கொளை
 யைத்தருகின்ற யாழும் மிடற்றுப்பாடலும் தம்முள்ளொக்க வங்கியம் அவற்
 றின்சுருதியை அளந்துநிற்ப முழவு எழுந்து ஆர்ப்ப அரங்கேறியதலைக்கோல்
 மகளிரும் பாணரும் ஆடலைத்தொடங்க அக்கம்பலையொடுசேர்ந்த கரையைப்
 பொருது இழியும்வார்புனலின் கம்பலையாகியபொற்பு உருமிழிசேர்ந்த மழை
 முழக்கத்தையொக்கும் திருமருதமுன்றுறைக்கட்சேர்ந்த நீர்ப்பரப்பை அனுப
 விப்பார்மால்களையாங்கி நின்தலைக்கட்புனையும்வையாய், இன்று நின்னைப்
 படிந்துநீங்காத இப்பயனைப்பெற்றாற்போல என்றும் நின்னால யாம்பெறும்
 பயனைப்பாராட்டி விடிகின்றபொழுதின் தன்மையையுற்று ஏமாப்பேமரக.

அச. பேள நீர் - ஆழத்தான் அச்சத்தைத்தருநீர்.

அரு. விடிவுறுதல் - துன்பம்நீங்கி இன்பமாதல்.

‘ஏமாக்க’ என்னும் வியங்கோள் வேண்டிக்கோடற் பொருட்டாகலின்,
 தன்மைக்கண்வந்தது.

(எ)

(பி - ம்.) - 1எழுப்புணர். 2முழவிழிந்தார்ப்ப. 3மணைமகளிர், மண்
 மகளிர். 4தலைஇபுனைபெளவநீர். 5பயம்பாறாட்டி. 6நீங்காதுபுணர்ந்
 தெனவே.

எட்டாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

முண்மிசை யவிழ்துழாய் மலர்தரு செல்வத்துப்
புண்மிசைக் கொடியோனும் புங்குளி மூர்வோனு
மலர்மிசை முதல்வனு மற்றவ னிடைத்தோன்றி
யுலகிரு ளகற்றிய பதின்மரு ழிருவரு

*Muruga Superior
to the Trinity; &
திருமுகூர்ந்துப்படை*

ரு மருந்துரை யிருவருந் திருந்துநா லெண்மரு
மாதிரை முதல்வனீற் கிளந்த

*Asvins
மாசங்காரஉருத்திரன்*

நாதர்பன் நெருவரு நின்றிசை காப்போரும்
யாவரும் பிறரு ம்மரரு மவுணரு
மேவரு முதுமொழி விழுத்தவ முதல்வரும்

Sanskrit word

க0 பற்று கின்றுநின் 1காரண மாகப் *Sanskrit*

பரங்குன் நிமயக் குன்ற நிகர்க்கு

மிமயக் குன்றினிற் 2சிறந்து

நின்னீன்ற நிரையிதழ்த்தாமரை

மின்னீன்ற விளங்கிணருழா

கரு வொருநிலைப் பொய்கையோ டொக்குநின் குன்றி.

(எட்டாம் பாடலுரை.)

க - உ. மலர்ந்த துழாய்மாலையையும் அளவற்ற செல்வத்தினையுமுடைய புள்ளி மேலேயெழுதப்பட்ட. கொடியோனும்.

உ. புங்குவம் - ஏறு.

சு. உலகின்கண் இருள்.

சு - எ. ஆதிரைமுதல்வன்பெயராற்சொல்லப்பட்டநாதர் - உருத்திரர்.

சு - எ. ஆதித்தர்முதலாக உருத்திரரீறாக முப்பத்துமூவரையுங்கூறினார்.

எ. நல்லதிசையைக்காப்போர் - இந்திரன்முதலிய எண்மர்.

அ. இவரெல்லாரும் இவரொழிந்தபிறருமாகிய அமரரும் அவுணரும்.

கூ. அதிகரித்தற்கரியவேதத்தினை அதிகரித்த விழுத்தவமுதல்வர் - தெய்வமுனிகள்.

க0 - கக. நீன்னேக்காண்டல்காரணமாக முண்மிசைவந்து உறையும் இடமாகாநின்றது; ஆதலாற் பரங்குன்று அவர்பழைய இடமாகிய இமயக்குன்றத் தெய்வொக்கும்;

கஉ - சு. அவ்விமயக்குன் றின்கட் சிறப்பெய்தி நீன்னையீன் மதாமரை.

(பி - ம்.) - 1காரணம் பரங்குன்று. 2சிறந்த.

னருவிதாழ் மாலைச்சுனை

முதல்வரின் *யானை முழக்கங் கேட்ட

கதியிற்றே காரின் குரல் !..

குரல்கேட்ட கோழி 1 குன்றதிரக் கூவ

Samskrit-உ.0

மதநனி வாரண மாறுமாற்திர்ப்ப

வெதிர்குதி² ராகின்³ றதிர்ப்பு மலைமுழை

யேழ்புழை யைம்புழை யாழிசைகேழ்த்த⁴ தன்ன⁵ வினம்

வீழ்தும்பி வண்டொடு மிஞ்ஞிரார்ப்பச் சுனைமலரக்

† கொன்றை கொடியிண ரூழ்ப்பக் கொடிமலர்

உரு⁶ 3 னன்றல மலர் மலர்காந்தள் வாய்காற

நன்றவிழ் பன்மலர் நாற நறைபணிப்பத்

⁴ தென்ற லசைவருஉஞ் செம்மற்றே யம்மரின்

குன்றத்தாற் கூடல் வரவு

யினது மின்போலும் இணருதிராத வற்றாப்பொய்கையொக்கும், நினது குன்றின் அருவிதங்கும் ஒழுங்குபட்டசுனை.

கஅ. கதியிற்று - இயல்பினையுடைத்து.

கக - உக. அக்குரலைக்கேட்ட கோழி. வெருவித் குன்றெதிரக்கூவக்கூவுத லானும்¹ முதழிக்கு வாரணம் அக்குரற்கு மாறுமாறாகப் பிளிறுதலானும் மலை முழைக்கணெழுதின்ற எதிரொலி அவற்றிற்கு மறுதலையாகா² சின்றது.

கக. 'கேட்ட' என்பதனை வாரணத்தொடுங்கூட்டுக.

உக. எதிர்குதிரென்பது ஒருலகவழக்கு.

உஉ - அ. எழுதுனையான வங்கியத்தும் ஐந்துதுனையான வங்கியத்தும் யாழினும் பிறந்த இசைச்சுருதியெய்த்து நிறத்தாலொத்த இனம்விரும்பும்³ தும்பியும் வண்டு⁴ மிஞ்ஞிறுமார்ப்பச் சுனை பூக்களைமலரக்⁵ கொன்றை தாராகிய இணர்களை மலரக் கொடிமலர்கள் மன்றலையுடையவாய் மலர் மலர்ந்தகாந்தட்டி இடமெல்லாம் நாற மற்றும் நன்றாகமலர்ந்த, பன்மலர்கள் நறைபணிப்பநாற அந்நாற்றங்களோடு தென்றல் அசையுந்தலைமைத்து, நின் குன்றத்தொடு கூடலிடைவழி.

* "களிறுங் களித்ததிருங் கார்" (பு - வே. வஞ்சி. உ.)

† "கொன்றை...கொடியிணரூழ்த்த" (குறுந். சுகு.)

‡ சீவக. செய். அகஉ - பார்க்க.

§ "குறும்பல் கோதை கொன்றை மலர்" (ஐங்குறு. சுகுஎ.)

(பு - ம்.) - 1¹ குன்றதிரக்கூவ, குன்றெதிரக்கூவ. 2² நனைவீழ்தும்

பிவண்டொடியுமிகுதிரு. 3³ மன்றன்மலர். 4⁴ தென்றல்சைவுந்தலைமைத் தேவருஉஞ்.

குன்ற முஷ்டத்த ¹வொளிர்வேலோய் கூடன்

நஃ0 மன்மலி கலந்த மணிமுரசி ஞர்ப்பெழக்

காலொடுமயங்கிய கலிழ்கடலென

மாவுகடல் குடிக்கு மழைக்குரலென

வேறதிர்க்கு மிந்திர னிருமுரு மென

Argan deity

மன்ற லதிரதிர மாறுமா நதிர்க்குநின்

ஈதி குன்றங் குமுறிய வுரை

தூதேய வண்டின் றொழுதி முரல்வவர்

காதன்மூ தார்மதில் கம்பலைத் தன்று

வடுவகிர் வென்றகண் மாந்தளிர் மேனி

Similes

நெடுமென் பனைத்தோட் குறுந்தொடி மகளி

ச0 ராராக் காம மார்பொழிற் பாயல்

வரையகத் திபைக்கும் வரையா நுகர்ச்சி

முடியா நுகர்ச்சி முற்றாக் காத

லடியோர் மைந்த ரகலத் தகலா

வலர்ஞெமன் மகன்றி னன்னர்ப் புணர்ச்சி

உக - ஈடு. கூடலின் மணத்தைப்பொருந்திய மணிநிறமுரசின் ஆர்ப்பு எழுந்ததாகக், காற்றிலேறுண்ட புடைபெயர்கடலெனவும் மயங்குகடலைக் குடிக்கும் மேகக்குரலெனவும் இத்திரனது அதிர்க்கும் பெரிய உருமேறெனவும்-அம்மன் நன்முரசு அதிரவதிர அதற்கு மாறுமாறாக அதிர்க்கும், நின் குன்றம் முழங்கியமுழக்கம்.

ஈடு. முழக்கம் மலைக்கு வார்த்தைபோறலின் 'உரை' எனப்பட்டது.

இவ்வளவும் முருகவேளை எதிர்முகமாக்கி வாழ்த்தி மேல் அவன்பரங் குன்றை வாழ்த்துவார், பிரிந்த தலைமக்களதுவரவும் அவருட் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்தானொரு தலைமகன்கூற்றும் தலைவிகூற்றும் தோழிகூற்றுமாகிய த்.....

ஈசு - எ. தலைவியரால் தூதாக ஏவப்பட்டுத் தலைவரோடுமிண்ட வண்டின்தொழுதியதுமுரற்சி அத்தலைவியர்காதலை மனில்மூதூர்க்கண் அரவ் மாக்கின்றது.

ஈஎ. 'கம்பலைத்தன்று' என்பது உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினைத் திரிசொல்.

தலைமக்களது வரவுசுறியவாறு.

ஈஅ - சசு. மகளிரது ஆராக்காமஇன்பத்தைப் பொழிற்பாயற்கண் தலை வரொடுசுட்டும் களவின்புணர்ச்சியையும் அடியுறைமகளிர் பூவின் கட்டியும்

(பி - ம்.)— 1ஒளிறுவேலோய்.

சடு புலரா மகிழ்மறப் பறியாது நல்குஞ்
 சிறப்பிற்றே தண்பரங் குன்று
 இனிமன்னு மேதிலர் நாறுதி யாண்டுப்
 பனிமலர்க் கண்ணரோ டாட நகைமலர்
 மாலைக்கு மாலை வருநும் வீரேகுணில்

டு0 காலெப்போய் மாலை வரவு
 இனிமணல் வையை யிரும்பொழிலுங் குன்றப்
 பனிபொழி சாரலும் பார்ப்பாரந் *Rahmim held in high*
 துனியன் மலருண்கண் சொல்வேறு நாதற்க் *estimation*
 கனியின் மலரிங் மலர்கால்சீப் பின்னது

டுரு துனிய னனிரீநின் 1குள்
 என்பாணி நின்னி லெலாஅபாணி நீநிங்குள்
 சான்றாள் நீன்ற தகாஅத்தகாஅமகாஅ
 னீன்றாட் கொருபெண் ணிவள்

மகன் தில்போல் மைந்தரகலத்தையகலாத நல்லபுணர்ச்சியையும் மறவாது
 அம்மகளிர் மனமெனத் தருஞ்சிறப்பிற்று, தண்பரங்குன்று.

என்று தலைமகள் மகளிர்மேல்வைத்துக்கூறி.....ய இன்பமிகுதி
 கூறியதுபொறுது மேல் தலைமகள் புலந்து உரைக்கின்றாள்:—

சஎ - டு0. இப்பொழுது மிகவும் அயல்மகளிர்நாத்மத்தைநாறாநின்றாய்;
 ஆண்டுஅவரொடுகூடுதற்கு நீகாலெப்போய் மாலைவருதல் ஒளிமலரையுடைய
 மாலைப்பொழுதுதோறுமுண்டாகாநின்றது; இனிப் பண்டைச்சூளைத்தவிர;

சக. 'மாலைக்குமாலை' என்றது, 'அடிக்கடி' என்றற்போலநின்றது.
 மேல் தலைமகள்:—

டுக - டு. இனிப் மணலையுடைய வையைக்கண் இரும்பொழிலாளை;
 குன்றத்துச்சாரலாளை; பார்ப்பாராளை; துனியல்; மலருண்கண்ணாய், அது
 சொல் எனக்கு இயைவதன்று; இந்நாத்மம் பரங்குன் மத்துக்கனியினும் மலரி
 னும் பயின்ற காற்றுச் சீத்தடித்துவந்தது; ஆதலான், மிகவும்துனியல்;
 என்,

மேல் தலைமகள் வையைமணலையும் பரங்குன் மத்தையும் சூளுற்றான்
 குறிப்புநோக்கி,

டுரு. நீ நின்குளைவிடு; என,
 மேல் தோழி:—

டுக - அ. ஏடா! யானொன்று சொல்லுங்காலத்தளவும் நில்லாநிலு; நீ
 (பி-ம்.) 1குள் குளேல் பாணி.

இருண்மைமயீ ருண்கண்ணிலங்கிழை யீன்றாட்

கூடு கரியனோ வர்வ தறிந்திலே ஸீதா

வருபுனல் வைகையமண ஞெட்டேன் ற்ருமணவே

1 டண்பரங் குன்றத் தடிதொட்டே னென்பாய்

கேளிர் மணலின் கெழுவ முதிவோ

வேழலகு மாளி திருவரைமே லன்பளிதோ

செய் முரடு

2 வென்னை யருளி யருண்முருகு சூள்சூளி

னினை யருளி 3 லணங்கான்மெய் வேறினனும்

விதல்வெய்யோ னார்மயில் வேனிழ னேக்கி

3 யறவ ரடிதொடினு மாங்கவை சூளேவ்

குறவன் மகளாணை கூறேலா கூறே

நிள்குளைப் பின்னை உறு; அமைதியையுடையோர்பெற்ற மிகத்தகுதியில்
லாதமகனே! இவள்தாய்க்கு ஒருபெண்;

என நினக்கு இச்சூளான் ஏதம் வரின் இவள் இறந்துபடுமென்பது
கூறிப் பின்னும் அவன் கூற்றைக் கொண்டு கூறுகின்றான்:—

4 நுக - கூடு. இலங்கிழை ஈன்றாட்கு அரியனோ? அரியளாவது நீசொல்
வதற்குமுன் யான் அறிந்திலேன்; இதனைப்பார்;

அறிந்திலேனென்பது குறிப்புமொழி.

5 சதாவென்பது ஒரு மருஉமுடிபு; அஃது இக்காலத்து *இந்தா
விவற்று வழங்கப்படும்; †சட்டு நீண்டது.

கூக. மணத்தைத் தரும் வேள். முருகவேள்

கூங. கேளிரையொத்த மணலொடு நட்பும் இத்தன்மைத்தோ? அது
கிடக்க;

கூச - கூ. திருவரைமேல் அன்பு அளிக்கத்தக்கது; ஆதலால், எனக்கு
அருள் செய்தாயாக அருள் முருகன் சூளைச் சூளுறின், நின்னை அருளில்லாத
அணங்குடனே அவள்வேல் மெய்யாகவருத்தும்;

கூஎ - அ. அதுவேயன்றிப் பார்ப்பாரடியைத் தொடினும் விதல் வெய்
யோனார்மயிலையும் அவன் வேல் நிழலையுநோக்கி அவற்றைச் சூளுறல்

கூஅ. ஆங்கு, அசைநிலை.

கூக. குறவன் மகளாணையைக் கூறலுறுகின்ற ஏடா! அதனையும் கூறல்;

* “இந்தாவிஃதோரிளங்குழவி” (கந்த. வள்ளியம்மை. ௩௫.)

† “இதா தோன்றுகின்ற சோலை” (சீவக. ௧௨௩.)

(பி - ம்).— 1 தண்பரங்குன்று. 2 அணங்குடகானமெய். 3 யாவரடி.

- எ0 லேய சூளி¹னடிதொடு குன்றெடு
 வைவையக்குத் தக்க மண்ற்சீர்குள் கூறல்
 யார்பிரிய யார்வர யார்வினவ யார்செப்பு^{*}
 நீருரைசெய் நீர்மையில் குள்ளென்றி நேரிழாய்
 1 கயவாய நெய்தலல்¹ கமழ்முகை மணநகை
 எரு நயவரு நறவிதீழ் மதருண்கண்² வாணுதீன்
 முகைமுல்லை வென்றெழின் முத்தேய்க்கும் வெண்ப
 னகைசான்ற கனவன்று நீனவன்று நவின்றதை
 யிடுதுனி கையாறு வெற்றுயர் கூரச்
 சுடுமிறை யாற்றிசி னடிசேர்ந்து சாற்றியின்
 அ0 மிக, ஏற்றுதுமல ருட்டுது மவி
 3 கேட்டுதும் பாணி யெழுதுங் கிணைமுருகன்
 ருட்டொழு தண்பாங் குன்று

எ0 - எக. ஐயனே ! குளுநல் வேண்முன், வணங்கப்படும் குன்றெடு
 வைவையக்கேற்ற சீர்மணலைச் குளுருதொழி.

என்று சூள்விலக்க, மேல் தலைமகன்:—

எஉ - ஈ. நேரிழாய்! யார்பிரிய யார்வர யார்வினவ யாரது *செப்பு
 உண்டாகின்றது ?

என்றது ! இருதலைப்புள்ளிநோகியிரோதலாற் பிரிவும் வரவும் வினா
 வும் செப்பும் நம்மிடை உளவாகாவென்றவாறு.

எஉ - எ. நீ அது கருதாது, 'நீருரைக்குஞ் நீர்மையில் கடுஞ்சூள்
 என்றி, கயத்தின் கணுள்ள நெய்தற்பூவையும் கமழ்முகைகளது மணத்தைத்
 தருகின்ற அலர்ச்சியான் நயக்கப்படும் நறவம்பூவினது இதழையுமொத்த
 கண்ணினையும் நுதலையும் வெண்பல்லையுமுடையாள் நவின்ற குற்றம் நனவு
 மன்று, கனவுமன்று ;

எக. முகைமுல்லை - முல்லையது முகை.

எஎ. பொய்யாதலால், நகைமிக்ககனவு.

எஅ - அஉ. என்மாட்டு இன்றியிருக்க இவளிட்ட இத்துனிக் கார
 ணத்தை என்னொழுக்க நெறியாக ஓர்த்தலால் இதனைப் பொய்ச்சூளு என்று
 முருகன் கருதி என்னை இறை துயர்கூரச்சுடும்; இது செய்யாமல் நீ சென்று அவ

* செப்பு - விடை.

† யாமே, பிரிவின் நியைந்த துவரா நட்பி, லிருதலைப் புள்ளி நோரு
 யிரம்மே" (அகநா. கூஉ); கவி. அக-ம் செய்யுளையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) 1 கயவருநெய்தல். 2 வாணுதலார். 3 தோற்றதும்.

தெரியிழர்ய் ¹செல்கென்ற யெல்லாயாம் பெற்றே

² மொருவர்க்கும் பொய்யாரின் ³வாயில்குள் வெளவல்

வாய்மையில்
லாத

அரு பருவத்துப் *பன்மாண் சேநிலிற் காண்டை

யெருமை யிருந்தோட்டி யெள்ளியுங் காளை

Muruga is greater
than Rama

செருவஞ் ⁴செயற்கென்னை முன்னைத்தன் சென்னி

Shenay manakip :
Belle-rising

யருள்வயினற் றாங்கு மணிகையாற் றாக்கி

நிரைவனை யாற்றிருஞ் சூள்

கூடு வளிபொரு சேட் ⁵சுமை வளர்யகத்தாற்

⁶ நளிபெருகுந் தண்சினைய

பொழில்கொளக் குறையாமலாக்

குளிர்பொய்கை யளறுநிறைய

னழியைச் சேர்ந்து ஆற்றுவாயாக; இவ்வரையை எல்லார்க்கும் அறிவித்
மின்; முருகன் தானே யாவருந்தொழும் பரங்குன்றத்தின்கட்சென்று
மலரை ஏற்றுதும்; அவியையூட்டுதும்; பாணித்தாளத்தையுடைய பாட்
டைத்தோற்றுவிப்பேம்; கிணையொலியை எழுவிப்பேம்.

எக - அக. 'ஆற்றிசின்' என்றது, தோழியை நோக்கி. 'சாற்றுமின்' என்
றது, தன் ஏலினையரைநோக்கி. உளப்பாடுகள் அவளையும் அவரையுநோக்கி.

மேல் தோழி:—

அந - கூ. ஏடா! என்னைச் சாந்திசெய்யச் செல்கவென்றாய்; அத
னாலே நின் பொய்ச்சூளானுகிய ஏதம் நின்னை வெளவதலை யாமறிந்தேம்;
கூற்றினது மிக்க ஆணையையுமிகழும் ஆற்றலையுடைய முருகன் நின்னை மாறு
படுத்தமுன்னே என்னிரைவனை னாங்கும் மணிநாவைக் கையாற்றுக்கித்
தன் சென்னியான் வணங்கி இருஞ்சூளான் வரும் ஏதத்தை அருட்கூற்றின்
ஆற்றதலை ஏதிலரைப்புணரும்பருவத்து ஆண்டு நீ பலகாலும் சேநலாற்
காண்டி;

என்றது, யான் ஆற்றவேண்டா; அவள் தானே ஆற்றுமெனத் தலைமகள்
கம்புடைமை கூறியவாறு.

அச. 'ஒருவர்க்கும் பொய்யாரின்' என்றது குறிப்புமொழி.

கணவற்குவரும் ஏதமஞ்சிச் செய்தலால் தம் கற்பிற்கும்.....

தலைமகளிர் யாவரும் இத்தன்மைய செய்வரென அவரது செய்தி
கூறுகின்றனர்:—

கூ - கூக. மழையான் வளர்ந்த தன்சினைப் பொழில்கள் பூக்கள்

* பன்மாண் - பலகாலும்; (பரி. உ. எங்; கங். கூஉ.)

(பி - ம்.)— ¹சொல்லென்றயேலா. ²ஒருவற்கும். ³வாயில்குள்.

⁴செயற்கென்னை. ⁵சுமைய. ⁶தளிர் பெருகும், தளிர் பெறுஞ்சினை.

மருதநளி மணன் ¹ஞெமர்ந்த

கூரு நனிமலர்ப் பெருவழிச்

சீறழியவர் சாறுகொள வெழுந்து

வேறுபடு சாந்தமும் வீறுபடு புகையு

மாறுசெல் வனியி னனியர் விளக்கமு

நாறுகூழ் வீயுங் கூறுமிசை முழவமு

க00 மணியுங் கயிறு மயிலுங் குடாரியும்

பிணிமுக முளப்படப் பிறவு மேந்தி

யருவரைச் ²சேராத் தொடுநர்

கனவிற் றொட்டது ³கைபிழை யாகாது

நனவிற் சேஎப்பநின் னனியுனல் வையை

க00 வருபுன லணிகென வரங்கொள் வோருங்.

கருவயி றுறுகெனக் ⁴கடம்படு வோருஞ்

செய்பொருள் வாய்க்கெனச் ⁵செவிசார்த்து வோரு

Sanskrit

மையம் ரடிகென வருச்சிப் போரும்

பரீடுவார் பாணிச்சீரு மாடுவா ரங்கத் தாளமு

கக0 டீஞ்சாடு மலைமுழக்குந்

Service and wor-
ship in old temples
of Lord Muruga

worshippers
themselves per-
formed service
in temples in olden
days

பறிக்கத் தொழையாவாக மலரக் குளிர் பொய்கைள் நீரால் நிறையச் செறிந்த
மணல்பரந்த வரையோடு கூடலிடைவழி.....பூசை செய்யவெழுந்து சாந்த
மும் புகைப்பனவும் மாறியியங்கும் காற்றால் நந்தாத விளக்கிற்குவேண்டு
வனவும் நாறுகின்ற கமழ்வீயும் இசையைக்கூறுகின்ற முழவமும்.

க00. கயிறு - பாசம்.

க02 - 00. அருவரைக்கட்சென்று சேயது அடிமலரைத்தொழுது,
கனவின் யாம் எம் கர்தலரைத் தொட்டது பொய்யாகாமல் நனவின் கண்
எய்த வையைப் புதுப்புனலை அணிக்.

க0௬. யாம் வயிறு கருவுறுகவெனப் பொருள்களை நேர்வோரும்.

க0௭. எம் கணவர் செய்பொருள் வாய்க்க.

க0௮. எம் கணவர் வயக்கத்தக்க அமரையடுகவென அருச்சிப்போரு
மாய்.

க0௯. பாடுவாரது பாணியாகிய தாளமும்,

கக0 - கக. மலைக்கண் எதிரொலியுமாகிய இக்கெடாத கம்பலைக்
கண்ணே.

(பி - ம்.)— ¹ஞெமர்நனி. ²சேஎத்தெடுங்கு. ³கைபிழையாது.
⁴கடம்படு. ⁵செவிசார்த்துவோரும்.

துஞ்சாக் கம்பலைப்
 பைஞ்சீனைப்பீர் அ யெருபாவைய
 ராயித் முண்க ணலர்முகத் தாமரை
 தாட்டா மரைத்தோட் ட்மணியுக் கயமல
 ககநீ ரெங்கைப் பதுமங் கொங்கைக் கயமுகைச்
 செவ்வா யாம்பல் சென்னீர்த் தாமரை
 புனற்ரு மரையொடு புலம்வேறு பாடுருக்
 கூரெயிற்றூர் குவிமுலைப் பூண்டு
 மார னொப்பார் மாப்பணி கலவி மதனன்
 கஉ0 யுரிவைய ரமிர்தபான

Samsent.

முரிமை மாக்க 1 னுவகையமிர் துய்ப்ப
 மைந்தர் மார்வம் வழிவந்த
 செந்தளிர் மேனியார் செல்ல 2 தீர்ப்ப
 எனவாங்கு

ககக. ஏழாவது *வினைசெயிடத்தின்கண் வந்தது.

ககஉ. சுணைக்கட் பாய்ந்தெழு பாவையராகிய கூரெயிற்றூர் (ககஅ) என மேலே கூட்டுக.

ககங - உச. கண்ணகிய தாமரைப்பூவும் முகமாகிய தாமரைப் பூவும் தாளாகிய தாமரைப் பூவும் தோளாகிய பொற்கயத்து மலர்ந்த . எம் கையாகிய தாமரைப்பூவும் கொங்கையாகிய பெரிய தாமரைமுகையுமாய்ச் செவ்வாயாம்பலொடுங் கூடி இயங்குநீர்மையையுடைய இத்தாமரைகள் அந்நீரின் கட்டாமரையொடு வேறுபாடுறாத கூரெயிற்றூர் முலைப்பூண்டு கணவர்மாப்பணிகள் மயங்க, அவர்க்கு அரிவையராக்கும் அமிர்தம்போலும் காமபானத்துடனே அமுதாக்குதற்குரிய மடையர் உவகையைச் செய்யும் அமிர்தத்தைக் கொடுக்கத் தம் கணவர் மாப்பின்கண் வழிவந்த செல்லலைச் செந்தளிர் மேனியார் தீரா நித்பர்.

ககக. 'கலவ' என்பது கலவியென நின்றது.

சேமடியவர் சாறு கொளப் (கக) பெருவழியிடத்து (கரு) எழுந்து (கக) பிறவுமேந்தி (கரு) வரையகத்துச் சென்று தொழுது (கஉ) கம்பலைக்கண் ணே (ககக) மாப்பணி கலக்க (ககக) உவகையமிர்துய்ப்ப (கஉக), வரங்கொள் வோரும் (கரு) கடம்படுவோரும் (கரு) செவிச்சார்த்துவோரும் (கரு) அருச்சிப் போருமாய் (கரு) செல்லில் தீர்ப்ப (கஉங) எனக்கூட்டுக.

கஉச. எனவாங்கு - என்றிவ்வாற்றில்.

* தோல்காப்பியம், வேற்றுமையியல், சூ. உ0 பார்க்க.

(பி - ம்.) — 1 உவகையமிர்துவாக்க. 2 தீர்ப்பவாங்க.

கஉரு ¹உடம்புணர் காதலரு மல்லாருங் கூடிக்
 கடம்பமர் செல்வன் கடிநகர் பேண
 குவழிசான் | மறுமிடற் றண்ணற்கு மாசிலோ டந்த
 உபை இருவ | நெறிநீ ரருவி யசம்புறு செல்வ்
 மும்பிறற் | மண்பரிய வானம் வறப்பினும் மன்னுகமா
 மகன் இருகண்

கஉ0 தண்பரங் குன்ற நீனக்கு.

கடவுள் வாழ்த்து.

²ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.

³மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.

பண்ணுப்பலையாழ்.

கஉரு - உ0. பரங்குன்றமே! தம்முட் பிரியாத மகளிரும் மைந்தரும் அல்லாத வரம்பேண்டுவாருங் கூடி மறுமிடற்றண்ணற்கு மாசிலோள் தந்த கடம்பமர்செல்வன் கடிநகரை வழிபடச் செல்வத்துடனே மணவருந்த மழைவறந்ததாயினும் நெறிநீரருவி அசம்புமிகுஞ்செல்வம் நினக்கு மன்னுவதாக.

கஉக. மா, வியங்கோளசைச்சொல்.

முருகத்திடமாகிய பரங்குன்றை வருணித்த முகத்தால் எதிர்முக மாக்கியும் படர்க்கையாக்கியும் அவனையே வாழ்த்தி முடித்தமையிற் கூட வுள்வாழ்த்தாயிற்று.

(அ)

(பி - ம்.)— ¹உடன்புணரக்காதலரும், ²ஆசிரியர்நல்லந்துவனார், ஆசிரியர்நல்லந்துவனார், ³மருத்துவ நல்லச்சுதனார்.

ஒன்பதாம் பாடல்.

சேஷுவேள்.

இருநிலம் துளங்காமை வடவயி னிவந்தோங்கி
1யருநிலை யுயர்தெய்வத் 2தணங்குசர் லைகாக்கு
முருமுச்சுழ் சேட்சிமை யுயர்ந்தவ ருடம்பட
வெரிமலர்த் தாமரை யிறை 3வீழ்த்த பெருவாரி

4 விரிசடைப் பொறையூழ்த்து விழுநிகர் மலரேய்ப்பத்
தணிவுறத் தாங்கிய 5 தணிநிலைச் சலதாரி
மணிமிடற் றண்ணற்கு மதியாரற் பிறந்தோய்நீ
மையிருநூற் றிம்மையுண்கண் மான்மறிதோண் மணந்தருான்
றையிருநூற்று மெய்ந்நயனத் தவன்மகண் மலருண்கண்
க0 மணிமழை தலைஇயென மாவேனில் காரேற்றுத்
தணிமழை தலையின்று தண்பரங் குன்று

இதன் கண்
யள்ளி தெய்வயா
னை என திருமணை
யர் தேய்க்குக் கூறு
பட்டனர்.

'சுகர'குதன்மொழி
Runequadi 1902 5000

மையின்
துகன் து
அபகுத்த
னை 'தூனு'என
ரை, தூனு-தூன்

(ஒன்பதாம் பாடலுரை.)

க - கக. பெரியநிலம் அசையாமல் வடதிசைக்கண்ணே மிகு ஒங்கி
அணங்குதல்சான்ற தெய்வசாதிக் கு இறையாகிய இர்திரனாற் காக்கப்படும்
இமயச்சிமையத்தின்கண் தெய்வமுனிவர ஹவருமுடம்படக் கூற்பால் நன்கு
மதிக்கப்படும் ஆரலிடத்தே மணிமிடற் றண்ணற் குப் பிறந்தோய்! மையாகிய
கரிய நூற்றான் அணியப்பட்ட இமைக்குங்கண்ணையுடைய வள்ளிதோளை
நீ களவின் கண் மணந்த அன்று மெய்யின்கண் ஆயிரங்கண்ணையுடைய இந்
திரன்மகள் தேவசேனையது கண் முதுவேனில் காரார்தன்மைபெற்
மணிநிற மழைபெய்தாலொக்கப் பரங்குன்றின்கண் நீ ராகிய தணிந்த
மழையைப் பெய்த்தது.

ச - அ. அயனால் வீழ்த்தப்பட்ட ஆகாயகங்கையை மலர்ந்துவிழும்
பூவையொப்ப வேகந்தணியச்சடைப்பாரத் தின்கட்டாங்கிய ஒப்பில்லாத்
நிலைமையினையுடைய சலதாரியாகிய மணிமிடற் றண்ணலெனக் கூட்டுக.

சு. சலதாரி - சலத்தைத் தரிக்குமியல்பையுடையவன்.

அ. வள்ளியை 'இமையுண்கண்மான்மறி' என்றார், 4மாலுடை மக்
ளாகலின்.

இவ்வளவும் முருகவேளை எதிர்முகமாக்கிக் 5கைகோளிரண்டிற்குமுரிய
தேவியரார் காதலிக்கப்பாடுகிறவாழ்த்தி மேல் வள்ளிய துசிதப்பும் அவன்

(பி - ம்.) - 1 அகநிலையுயர். 2 அணங்குகாறலை. 3 வீழ்த்தமுருகுபெரு
வாரி. 4 மாலுடைமகள், மானிடமகள். 5 கைக்கோள்.

தமிழ்நான்
மறையோ
வேகே

நான்மறை விரித்து நல்லிசை விளக்கும்
வாய்மொழிப் புலவீர் ¹கேண்மின் சிறந்தது

மனைவியுங்
கணவனுந்
தநமெ எதிர்ப்
பட்டு அன்புமீதோ
ரப்புகுணந்தலே
தலைசிறந்ததென
னார்

காதற் காமங் காமத்துச் சிறந்தது
விருப்போ ரொத்து மெய்யுறு புணர்ச்சி
புலத்தலிற் சிறந்தது கற்பேயதுதா
னிரத்தலு மீதலு மிவையுள் ளீடாப்
பரத்தையுள் ளதுவே பண்புறு கழற
ரோள்புதி துண்ட பரத்தையிற் சிவப்புற

20 நாளணிந் துவக்குஞ் சுணங்கறை யதுவே
²கேளணங் குறமனைக் கிளந்துள் சுணங்கறை
சுணங்கறைப் பயனு மூடலுள் ளதுவே, அதனால்,
அகற வறியா வணியிழை நல்லா

தமிழ் ஒடுக்க
சும் தமி 20
சும் சிறந்தமை
நாட்டுகின்றார்

ரிகறலைக் கொண்டு ³துணிக்குந் தவறிலரித்
தள்ளாப் பொருளியல்பிற் ⁴தண்டமிழாய் வந்திலார்
கொள்ளாரிக் குன்று பயன்

பரங்குன்று அவட்கொத்தவாறும் கூறலுறுவார், நான்மறைப்புலவீரை
நோக்கித் தமிழது சிறப்புக் கூறுவாராய்ப் பொதுவகையான் அவற்றிற்குக்
காரணம் கூறுகின்றார்:—

கஉ - ந. நான்மறைப்பொருளை விரித்து அம்மறையது நல்லிசையை
விளக்கும் புலவீர் ! சிறந்ததொரு பொருளைக் கேண்மின்:

கசு - ரு. காமத்துச் சிறந்தது காதலையுடைய காமம்; அஃதாவது,
மெய்யுற்றறியாதாரிஞுவர் அன்பொத்துப் பான்மை வகையால் தாமே
மெய்யுற்றுப் புணரும் புணர்ச்சி.

கக - உசு. இனி அன்பு ஒவ்வாத கற்புப் புலத்தலாற் சிறந்தது; அப்
புலவியாவது, தான் வாயில் வேண்டலும் வாயினோர்தலுமாகிய இவையுள்
ளீடாகத் தலைவனது பரத்தைமையான் வருவது. இனிப் புதிதாகத்தோள்
நுகரப்பட்ட பரத்தையில்லின்கண்ணே ஒருத்தியை நாட்காலையே செவ்
வணியணிந்து விட்டுப் பூப்பு அறிவிப்ப அப்பண்புறு கழறலால் தலைவன்
வந்து உவக்கும்புணர்ச்சியை யுடைத்து; அப்புணர்ச்சிகடாம் தலைவிக்குப்
பாங்காயினர் கேட்டு வருத்தமுறப் பரத்தையால் தன் மனைக்கண் அலர்
துற்றப்பட்டுள. அப்புணர்ச்சியின்பந்தானுண்டாவது இயல்பானன்றி ஊட
லானாயது; அதனால், இக்கற்பிற் போலத் தலைவர் நீங்குதலறியாத கள

(பி - ம்.)— ¹கேண்மின் மந்தது. ²கேளணங்குறமனைமனைக். ³துணிக்கு
ந் தவறிலரைத். ⁴தண்டமிழாவந்துமார், தண்டமிழாயவந்திப்பார்.

ஊழாரத் தோய் ¹கரை நூக்கிப் புனறந்த
காழாரத் தம்பிகை ²சுற்றிய தார்மார்பிற்
கேழாரம் பொற்ப வருவானைத் தொழாஅ.
௩௦ வாழிய மாயாநின் றவறிலை யெழ்போலுங்
கேழிலார் மாணல முண்கோ திருவுடையார்
மென்றோண்மேல்கி நல்கலு மின்று
வையெயிற் றெய்யா மகளிர் திறழினிப்
பெய்ய வழக்கு மழைக்காமற் றைய
௩௫ ³கரையாவெந் நோக்குத்தாற் கைசட்டிப் பெண்டி
னிகலி ⁴னிகந்தானை யங்வே டலைக்கண்ணி
திருந்தடி தோயத் திறைகொடுப் பாளை

விப்புணர்ச்சியையுடைய மகளிர் அவரொடு மாறுகொண்டு துனிக்கும்
குற்றமுடையரல்லார் இப்புணர்ச்சியை வேண்டுகின்ற பொருளிலக்கணத்
தையுடைய தமிழை ஆராயாத தலைவர் களவொழுக்கத்தைக் கொள்ளமாட்
டார்.

கஅ. பண்புறுகழறலாவது:—* “பூப்பின் புறப்பா டராறு நாளுந், நீத்த
கன்றுறைத லறத்தா நன்றே ” எனும் அறத்தொடு பொருந்திய உறுதிச்
சொல்.

இனி அக்களவிப்புணர்ச்சியையுடையமையான் வள்ளி சிறந்தவாறும்
அத்தமிழை ஆய்ந்தமையான் முருகன் சிறந்தவாறும் கூறுகின்றார்:—

௨௭ - ௪௪. சந்தனமரங்களையுடைய ஊழான் மெலிந்த கரையை முறி
த்து வையைப்புளஸ்கொண்டுவந்த வாயித்த சந்தனத்தினது புகைகுழந்த
தாரையுடைய மார்பின்கண் நிறத்தையுடைய முத்தாரம் அழகுபெறத் தன்
னெடு கலத்தற்குவரும் முருகவேளைத் தொழுது ‘எம்போலி...வஞ்சனே !
வாழ்வாயர்க; நின்னை அறியாது அகப்பட்ட அவ்வையெயிற்று மகளிர் திறம்
இனி மழைபெய்ய வேண்டி வருந்தும் காவையொக்கும்; ஆதலால் அவரே
தவறுடையராவதல்லது நீதவறுடையையல்ல; நின்னையெய்துந் திருவுடை
யார்மென்றோண்மேல்கி நல்கலும் நினக்கின்று ; ஆகையால் நின் மாணை
முண்ணக்கடவேனோ’ என்று தன்னைக் கையாற் சுட்டிச்சொல்லி வெகுளி
மிக்க நோக்கத்துடனே அவன் பெண்டுகாரணமாக உண்டான புலவியானிங்
கிய ⁵தேவசேனையைச் சென்றெய்தி அவ்வேள் தந்தலைமாலை அவன் திருந்
தடியைத் தோய வணக்கமாகிய திறையைக் கொடுப்ப, அவள் புலவிநிங்கி

* “பரத்தையிற் பிரிந்த கிழவோன் மனைவி, பூப்பின் புறப்பா டராறு
நாளு, நீத்தகன் றுறைத லறத்தா நன்றே” (இறை. சூ. ௪௩.)

(பி - ம்).— ¹கரைநீக்கிப். ²சுற்றிய மார்பிற். ³கரையாவ நோக்கத்
தாற். ⁴இகந்தானை வேள்கண்ணித். ⁵தெய்வச்சேனை.

1 வருந்த லெனவுவற்கு மார்பளிப் பாளைக்,
குறுகலென் றென் ளிழை கோத்தகோ லாக

இதுக் சூ. 0.
என்பதன் பற்றி
நகரத்தொக்க
து.

* 2 இதுகிறு க யாத்துப் புடைப்பு

வொருவர் மயிலொருவ ரோண் மயிலோ டேல

4 விருவர் வான்கிளி யேற்பின் மழலை

செறிகொண்டை மேல்வண்டு சென்றுபாய்ந் தன்ற

வெறிகொண்டான் குன்றத்து வண்டு

சூ. தார்தார் பிணக்குவார் கண்ணியோச்சித் தடுமாறுவார்

6 மார்பணி கொங்கைவார் மத்திகையாப் புடைப்பார்

7 கோதை வரிப்பந்து கொண்டெறிவார்

பேதை மடநோக்கம் பிறிதாக ஆத

துடங்கு நொசிதுசுப்பார் நூழி றலைக்கொள்ளக்

அவனை வருந்தலென்று சொல்லித் தன் மார்பையளிப்ப, வள்ளி அதனைக் கண்டு 'இனி அவனைக் குறுகல்' என்று அவன்கையை மிகஇறுகயாத்துத் தன் 1 கோதை கோலாகப் புடைப்ப அதனைக்கண்டு ஒருவர் மயில் ஒருவர் மயிலோ டேல, இருவர் வான்கிலியும் தம்முள் மழலையேற்கின்ற அளவிலே, வெறு யாட்டைவீரும்பினுள் குன்றத்துவண்டு தேவசேனையது கொண்டமேற் செறிந்த வண்டை மேற்சென்று பாய்ந்தது.

நசு. காவையொத்தலாவது:—கா, தனக்கு இன்றியமையாத மழை யை வருவித்துக் கொள்ளமாட்டாது அது தானேவந்துழிப் பொலிந்து வாராத வழியும் ஆமளவுமாற்றி ஆகாத எல்லைக்கண் 7 இறந்து படுதல்.

சசு. குன்றத்துவண்டென்றமையான் அது வள்ளியுடையதாயிற்று.

சரு. அந்நன்ம பாய்ந்த அதனைக் கண்டு தேவசேனபாங்கியர் வள்ளி பாங்கியரோடு இகலித் தாரையும் தாரையும் பிணக்குவார்.

சசு. மார்பை அழகுசெய்த கொங்கைக்கண்.

சஎ - கூ. கோதையையும் வரிப்பந்தையும் கொண்டெறிவாராய்த் தம் பேதைமையையுடைய மெல்லிய நோக்கம் வெகுளியான் வேறுபட னாத துடங்கு நுசுப்பினராயிருந்தே மிடைந்த போரைபேற்கொள்ள,

* "இதுகிறு கத் தோட்கோப்புக் கொள்ளார்" (நாலடி. புல்லறிவான் மை. அ.)

† "கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி" (கலி. ரூக.)

‡ "கோதை கோலா...அலைப்பென் போலவும்" (கலி. கடஅ.)

(பி - ம்) — 1 வருந்தாலெனவவடார்க்கு. 2 இதுதிறு க. 3 மயிலோடல.

4 இருவான் கிளி. 5 பிணக்குவார். 6 மாரணீ. 7 இறந்துபடுமாகலானத் தொழில்களானோத்தல்.

௫௦ கயம்படு கமழ்சென்னிக் களிற்றியல்கைம் மாணுவார்

வயம்படு ¹பரிப்புரவி மார்க்கம் வருவார் Samskrit

தேரணி யணிகயிறு தெரிபு வருவார்

வரிசிலை வளைய மார்புற வாங்குவார்

² வாளி வாளிகுணிலைபெறு மறலுவார்

௫௫ தோள்வளை யாழி சுழற்றுவார்

மென்சீர் மயிலிய லவர்

³ வாண்மிகு வயமொய்ம்பின்

வரையகலத்தவளை வானவன்மகண்

மொணெழின் மலருண்கண்

௬௦ ⁴ மடமொழியல் ருடன்குற்றிக்

கடிசுனையுட் குளித்தாடுநரு

மறையணிந்த வருஞ்சுனையா

னறவுண் ⁵வண்டாய் நரம்புளர்நருஞ்

சிகைமயிலாய்த் தொகைவிரித்தாடுநருங்

அறை - பாறை

Samskrit

தோகை
குணிகயது

௬௫ கோகுலமாய்க் கூவுநரு

மாகுல மாகு நருங்

௫௦ - ௫௬. அதனைக்கண்டு, வள்ளி பாங்கியராகிய மென்சீர்மயிலிய லவர், தோட்டிப்புண்ணுல் மென்மைபட்ட சென்னியை யுடைத்தாய்.....
.....மதத்தாற் கமழ்கின்ற களிற்றியல்பைத் தம்பாற்கொள்வார்; வெற்றிபட்ட செலவினையுடைய புரவிகளது கதியால் வருவார்; தேரணிபோல வடிக்கவிற்றைத் தெரிந்துகொண்டு வருவார்; வாளி மார்புற வரிசிலையை வளைய வாங்குவார்; வானையுடையவர் நீலைமை பெற மறலுவார்; தோள்வளையாகிய ஆழியைச் சுழற்றுவாராக,

௫௭ - ௬௦. வானவன் மகளுடைய பாங்கியர் அதற்கு அஞ்சி வாட்ட மூம்பு நெருங்கிய வெற்றிமொய்ம்பினையுடைய மூருகளைத் தொக்குச் சூழ்ந்துகொண்டு,

௬௨ - ௬. அப்பாறையணிந்த சுனைக்கண் வண்டாய் நின்னு.

௬௬. ஆகுலமாகுநருமாக,

(பி - ம்).— ¹படுபுரவிமாறகம். ²வாவாளிகள். ³வாண வயமொய்ம் பின். ⁴மடிமொழி. ⁵வண்டாற்று.

Samskrit

- குறிஞ்சிக் குன்றவர் ¹மறங்கெழு வுள்ளிதமர்
 வித்தகத் தும்பை விளைத்தலான் வென்னேல்நர்
 கொத்தன்று தண்பரங் குன்று
 எ0 கடுஞ்சூர் மாமுத றழந்ததுத்தவே
 லடிபோ ராளரின் குன்றின் மிசை
 யாட னவின்னோ ²சுவர்போர் செறுப்பவும்
 பாடல் பயின்னோரைப் பீணர் செறுப்பவும்
³ வல்லாரை வல்லார் செறுப்பவு
 எரு மல்லாரை யல்லார் செறுப்பவு மோர்சொல்லாய்ச்
 செம்மைப் புதுப்புனற்
 றடாக மேற்ற தண்சனைப் பாங்கர்ப்
⁴ படாகை நின்றன்று
 மேள வெண்கினைவை
 அ0 வென்றுயர்த்தகொடி விறல்சான்றவை
⁵ கற்பினை நெறியு டற்பினைக் கிழமை
 நயத்தகு மரபின் வியத்தகு குமா Samskrit
 வாழ்த்தினேம் பரவுதந் தாழ்த்துத்தலை நினையா

கூ - க. • குறிஞ்சிநிலத்து மக்களாகிய குறவர்பெற்ற மறங்கெழு
 கொடிச்சியர் திருந்திய போரைவினைத்தலால் வென்வேலானுக்கியைந்தது.

இவ்வாறு அவனைப் படர்க்கையாக்கி இவை கூறிப் பின்னும் எதிர்முகம்
 மாக்கி வாழ்த்துகின்றார்:—

எ0. வேலால்,

எஉ. ஆடல் பயின்றாரை அவ்வாடல் பயின்றார் வெல்லவும்.

எச. வல்லாரை - வல்லுப்போர்வல்லாரை.

எரு. அல்லார் - ஒழிந்த கல்விகளையுடையார்.

இக்கல்வி வென்றிகளான் ஒப்பில்லாத புகழ்பாரப்ப.

எஎ - அ. தடாகம்போலும் சுனைப்பக்கத்துக் கொடியெடுத்து நின்
 மது.

எக. நினக்குப் பொருந்தினவேலினை.

அ0. வென்றுயர்த்தகொடியால்விதலமைந்தனை.

அக - ரு. கற்புப்பொருந்திய நெறியையுடைய தேவியரது அன்பு

(பு - ம்.)— ¹மறகெழு. ²அவைபோர். ³வல்லாரைவல்லாணர்
 செறுப்பவும். ⁴படாக்கைகினைகுன்று. ⁵கற்பினை.

நயத்தலிற் சிறந்தவெம் மடியுறை.

அந் பயத்தலிற் சிறக்க நாடோறும் பொலிந்தே.

கடவுள் வாழ்த்து.

குன்றம்பூதனா பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனாசை.

பண்ணுப் பாடையாழ்.

பொருந்திய அவ்வுடலுரிமைய நயத்தற்கேற்ற புண்பினையுடைய குமா!
யாம் நின்னை வணங்கி வாழ்த்தி வேண்டிக்கொள்ளாநின்றேம்; அன்பாற்
சிறந்த எம்மடிக்கணுறைவு நாடோறும் டொலிந்து பயன்தருதலொடு
சிறக்கவென்று.

என்றென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

(க)

what a high degree of
civilization is depicted
in this poem on river and
river-bathing

புத்தாம் பாடல்.

வையை.

மலைவரை மலை யழிபெயள் காலைச்

செலவரை காணக் 1கடலைக் கூட

நிலவரை 2யில்ல னீழ்த்த விரிந்த

பலவுறு போர்வைப் 3பருமணன் மூஉய்

டு வரியரி யாணு முகிழ்விரி சீனைய

4 மாந்தீந் தளிரொடு வாழையிலை மயக்கி

யாமிந்தளவா வோசை 5யறையுடப் பறையறையப்

போந்தது வையைப் புனல்

புனன்மண்டி யாடல் புரிவான் சனமண்டித் Sanskrit

க0 தாளித நொய்ந்தூற் சரணத்தர் மேகலை

யேணிப் படுகா 6லிறுகிறுகத் தாளிடஇ

நெய்த்தோர் நிறவரக்கி *நீரெக்கி யாவையு

முத்துநீர்ச் சாந்தடைந்த மூஉய்த் தத்திப்

(புத்தாம் பாடலுரை.)

க - அ. வையைப்புனல் மலையிடத்து மலைக்கட்பெய்த மிக்க பெய
லான் ஏல்லைசென்று காணப்படாத கடலைக் கூடுதற்குக் காலைப், ...
போந்தது.

க. ஈண்டு ஏதுப்பொருண்மைக்கண் வந்த ஆனுருபு இறுதிக்கட்
டொக்கு நின்றது.

உ. 'சென்று' என்பது 'செல்ல' எனத்திரிந்தது.

ங - அ. நிலவெல்லைக்கட் பசுமுதலிய துன்பங்கள் சுருங்க விரிந்த பல
பூக்கள் நெருங்கின போர்வையுடனே பருமணலை மூடி வரியையுடையவண்டு
..... முகிழ்விரிசினையின் கண்ணவாகிய மாந்தளிர்களுடனே வாழை
யிலைகளை மயக்கி ஆராய்ந்து அளவிடப்படாத பல ஓசையும் ஒலிக்கக்
கரைகாவலரையழைக்கின்ற பறை அறையப்போந்ததெனக் கூட்டுக.

சு. 'மாந்தீந்தளிரொடு வாழையிலை மயக்கி' என்பது புனல் கரையிற்
சோலைகளுள் மரச்சினைகளைத்தோய்ந்து செல்கின்றமை தோன்ற நின்றது.

க - கஅ. அப்புனலின்கண் மண்டியாடுதலைச் செய்ய வேண்டிச்
சனம் செல, ... யவிதமான சரணத்தையுடையராய்

* 'நீரெக்குவோரும்' என்றும் இது படித்தற்கு இடமுண்டு.

(சி - ம்.) — 1 கடல்வரைக்கூடி. 2 அல்லலிழக்கவிரிந்தபலவுறு. 3 பயிரு
மணல். 4 மாந்தளிரோடு. 5 அறையிற்பறையறைய. 6 இறுகுறுகுதன்னா.

புகவரும் பொங்குளைம் *புள்ளியன் மாவு
கடு மிகவரினு மீதினிய வேழப் பிணவு

1 மகவுரும் பாண்டிய மத்திரிபு மாய்மாச்
சகடமுந் தண்டார் சிவிகையும் பண்ணி
வகைவகை யூழும் கத்திபூழ்த் தேறி
முதிய ரினையர் முகைப்பரு வத்தர்

'சகட' முதன்மொழி
Tholkappiar says
be older than Kaddai

உ0 வதிமணை வம்பலர் 2வாயவிழ்த் தன்னு
ரிருதிற் மாந்தரு மின்னினி யோரும்
விரவு நரையோரும் 3வெறுநரை யோரும்
பதிவத மாதர் பரத்தையர் பாங்கு

பதிவதம்

மேகலையாகிய ஏணிப்படுகிலை மிக இறுகுமாறு தாளிட்டு அரக்குரை + எக்
கும் கருவியெல்லாவற்றையும் முத்துப்போலும் பனிரீரோடு அளவிய சந்
தனத்துடனே மூயின்கட்கொண்டு தத்துதலான் மேல்கொள்கரிய மாவை
யும்,.....மேலிருத்தற்கு இனிய பிடியையும் பெயர்சொல்லி
அழைக்கப்படும் அரிய ஏறுதுபூண்ட வையத்தையும் கோவேறுகமுதையை
யும் ஆய்மாபூண்ட சகடத்தையும் தண்டார்த்த சிவிகையையும் வகைவகை
யாகப்பண்ணி முறைமுறையாக வந்துமொய்த்து விரைந்தேறி.

கோவே
றுகமுதையை
வண்டியும்
அக்காலத்
து உண்டு

க0 - கக. †இருகோவை முதல் முப்பத்திருகோவையீராக ஒன்றம்
கொன்று வடமேறுதலான் மேகலையை § ஏணிப்படுகால் என்றார்.

கங. மூடுதலுடைமையாற் பூப்பெட்டியை 'மூடய்' என்றார்.

கசு. பாண்டியென்பது ஆகுபெயர்.

கக - உசு. முகைபோலும் பருவத்தாரும் தங்கிய மணத்தையுடைய
புதுமலர் வாயவிழ்தன்ன பருவத்தாருமாகிய இனையவரும் விரவுநரை
யோரும் வெறுநரையோருமாகிய முதியவரும் என்ற இவ்விருதிமார்தரும்

* "புள்ளோர் புரவி" (பரி. கக-அடி ௫௨), "புள்ளியற்கலிமா" (தொல்.
கற்பு. ௫௩.)

† "மருப்பினீரெக்குவோரும் (பரி. கக), "சிவிறிப் பொறிரெக்குயும்"
(க - சஉ. கஅஅ), "குருதிச் செம்புன நவிரா தெக்கவும்" எனவருவன,
(௨௫ சசு - உசு) பேருங்கதை.

‡ "எண்ணிரண் டிரட்டி கோத்த விரிசிகை யிருபத் தொன்றிற், பண்
ணிய கலாப மீரேழ் பருமநா விரண்டிற் செய்த, வண்ணமே கலையிரண்டிற்
காஞ்சியிவ் வகையோ ரைந்தும், புண்ணியக் கொடிவண் டார்ப்பப் பூத்த
போற் புலம்பப் பூட்டி" (திருவிளை. திருமணப். கருஅ.)

§ ஏணிப்படுகாலெனவும் வேறு நூல்களில் இப்பெயர் வழங்கும்.

(பி - ம்.) — 1அகவலுரும். 2வாய்பிளந்தன்னார். 3வெற்றுநரையேதரும்,
அநரையோரும்.

ரதிர்குரல் வித்தக ராக்கிய தான் .

Sanscrit

உரு விதிசூட் டியவிய மென்னடை போலப்
பதியெதிர் சென்று புருஉக்கரை நண்ணி
நீரணி காண்போர் நிரைநாட மூர்குவோர்
பேரணி நிற்போர் பெரும்புக ருக்குவோர்
மாமலி யூர்வோர் வியப்பிடி யுந்துவோர்

ந.0 வீமலி கான்யாற்றின் றிருத்தி குறுகித்
*தாமவீழ்வா ராகந் தழுவுவோர் தழுவெதிரா
தியாமக் குறையூட லின்னசைத் தேனுகர்வோர்
காமக் கணிச்சியாற் கையறவு வட்டித்துச்
சேமத் திரைவீழ்த்துச் சென்றமனி சேர்குவோர்

Sanscrit

கற்புடைமகளிர் பரத்தையரெனப்பட்ட இப்பருவங்களின் மகளிரும் இம்
மார்தார்க்கும் மகளிர்க்கும் பாங்காயினாரும் வித்தகராக்கிய தாளவிதியாற்
சூட்டப்பட்ட அதிர்குரலியங்களது மென்னடைபோலப் பிறபதியிலுள்ளர்
ரோடு யாற்றெதிரே நடந்துசென்று அதன் உயர்ந்து கரையைச் சேர்ந்து.

உய்மைகள் வேண்டியவழிக் கூட்டியுரைக்கப்பட்டன.

உசு - நி. தாளவிதிசூட்டிய இயமென்னடை போதலாவது: இயங்கள்
ஒன்றற்கொன்று கூறுவேறுபாடுடையவேனும் விளம்பிதநடையையுடைய
தாளகதியால் எல்லாம் மென்னடையவாய்ச் செல்லுமாறுபோல எதிர்
ஞ்சல்கின் தவர்களும் வன்மை மென்மை இடைமையாகிய பண்புவேறுபா
டுடையரேனும் நெருக்கத்தால் எல்லாரும் மென்னடையராய்ச் சேரல்.

நீரினது அழகு காண்டல் (உஎ) முதலாக அமளிசேர்தல் (நச) ஈருகச்
சொல்லிய வினையாட்டுகள் அலர்வாயவிழ்ந்தன்னபருவத்துக் (உ௦) கற்புடை
மகளிர் பரத்தையரன்; அவற்றில் மாவின் திரை ஊர்தலும் பிடியை உந்து
தலும் பரத்தையார்க்கேயுரிய.

உஎ. நிரைத்த நீரணிமாடம்.

உஅ. மைந்தரோடு பொரும் வினையாடம்போர்க்குப் பேரணியாய்
நிற்பார்; தாசியராய்ச்சென்று தாக்குவார்.

ந.௦. நறுநாற்றந்தையுடைய பூ மிக்க யாற்றிடைக்குறை.

நக - ச. அத்தழுவுதலைச் செய்யாது யாமத்து ஊடற்குறையாகிய
இனிய கலவிநசையைத் தரும். தேனை நுகர்வோர்; †காமக்கணிச்சி உடைத்த
லால் ஊடலைச் சுழற்றியெறிந்துவிட்டு அமளிசேர்வோராக.

* “தாம் வீழ்வார் மென்றோள்” (திருக்குறள், கக௦௩.)

† “காமக்கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு, நாணுத்தாழ் வீழ்த்த
க்தவு” (திருக்குறள், கஉ௬க.)

௦ (பி - ம்.) — நிரைமாரம்.

௩௫ தாம்வேண்டு காதற் கணவ ரெதிர்ப்படப்
பூமேம்பா டிற்ற புணைசுரும்பிற் சேம்
மடநடைப் பாட்டியர்த் தப்பித் தடையிற்ந்து
தாம்வேண்டும் பட்டின மெய்திக் கரைசேரு
மேழுறு நாவாய் வசவெதிர் கொள்வார்போல்

*Merchants in
old times*

௪௦ யாம்வேண்டும் வையைப் புனலெதிர்கொள் கூடல்

ஆங்க, அணிநிலை மாடத் தணிநின்ற பாங்கா பாங்குஆம்

மடப்பிடி கண்டு வயக்கரிமா ஒற்று

நடத்த நடவாது நிற்ப மடப்பிடி

யுன்ன மனையாரோ 1டாயா நடைக்கரிமேற்

௪௫ 2 சென்மன மாலுறுப்பச் சென்றெழின் மாடத்துக்

கைபுனை கிளர்வேங்கை காணிய வெருவுற்று

*Tiger-like figure
on namams*

௩௫ - ௪௦. ஏனை முகைப்பருவத்துமகளிர் (௧௯) பூவின்மேம்பாட்டை
நாடிவந்துற்ற சுரும்புபோலத் தாம்விரும்பும் காதற்கணவர் தம்மைவந்து
எதிர்ப்பட்டுப் புணர்தற்பொருட்டு நீராடல்குறித்துத் தமக்குக் காவலாகிய
பாட்டியரைத் தப்பி அவர்தடுத்தையுங்கடந்துபோய் நாவாயதுவரவை எதிர்
கொள்வார்போல்விரும்பமுற்று யாம் விரும்புகின்றவையைபட்டினலை எதிர்
கொள்கின்ற கூடலின்கண்.

௩௮ - ௪௧. தாம்நினைத்த பட்டினத்தைச்சேர்ந்து ஏற்றிவிட்ட பண்டங்
களைக் கொடுத்து ஆண்டுள்ளனகொண்டு இடையூறின் நிவந்து கரையைச்
சேரும் நாவாயென்க.

சரணத்தராய்த் (௧௦) தாளிட்டுக்கொண்டு (௧௧) ஏறிச் (௧௨) சென்று
நண்ணி (௨௧) அலர்வாயவிழ்ந்தன்னார் (௨௦) இப்பெற்றிய செய்ய (௨௧ -
௩௪) முகைப்பருவத்தார் (௧௯) எதிர்கொள்கின்ற கூடல் (௪௦) எனமுடிக்க.

சக. ஆங்கு அசை.

சக - ௩௫. ஒருவயக்கரி தனக்குப்பாங்காய பிடியைக்கண்டு காமத்
தால் மயக்கமுற்று மேலிருந்தமைந்தர் நடத்தநடவாது அழகியநிலைகளை
புடையமாடத்தையணைந்த இடத்திலே நிற்ப அப்பிடிதானும் கரிமேற்
சென்ற மனம் மயக்கமுறுப்ப மேலிருந்தமகளிரொடு நடத்தல்சுருங்கிச்
சென்று அப்புலிமுகமாடத்துப் பண்ணிவைத்த *வேங்கையைக்கண்ட அள
விலே அதனை மெய்வேங்கையென்றும் கரியைப்பாயுமென்றுங் கருதி

* பிடி வேங்கைக்கு அஞ்சுதல், நற்றிணை ௪௭, ௮௫, ௧௪௪ - ஆம் |
செய்யுட்களாலும் விளங்கும்.

(பி - ம்). - 1 அயர்நடை. 2 சென்மனமாலுறுப்ப.

மைபுரை மடப்பிடி மடநல்லார் விதிப்புறச்
 செய்தொழில் கொள்ளாது மதிசெத்துச் ¹சீதைத்தரக்
 கூங்கை மதமாக் கொடுந் ²தோட்டி ³கைநீவி
 ௫0 நீங்கும் பதத்தா லுருமுப் பெயர்த்தந்து
 வாங்கி முயங்கி வயப்பிடி ⁴கால்கோத்துச்
 சிறந்தார் நடுக்கஞ் சிறந்தார் ⁵கனைய
 விதையுங் கயிறும் பிணையு மிரியச்
 மசின் ⁶சீதையுங் கலத்தைப் ⁷பயிற்றி நிருத்தார்

5௮௭ ௫௫ திசையறி ⁸நீ கானும் போனம்

உம்மை

வெருவி ⁹அம்மேகத்தையொத்தபிடி அம்மகளிர்நடுங்கப் பாகர்செய்யும்
 தொழிலைக்கொள்ளாதுசுதைய அச்சிதைவிற்கு ஆற்றது பிளிறுகின்ற அக்
 கைம்மா தோட்டியைக்கடந்துசுதையுமளவில் அம்மைந்தர் ¹⁰உருமுப்போலு
 முழக்கத்தையொழியுமாறு அதனைப் புலிமுகத்தினின்றும்வாங்கிப் பிடி
 சிதையாமல் அதனையனைவித்து அம்மகளிர் நடுக்கத்தை அவர் கனைகின்ற
 செயல், பாயும் கயிறும் மரக்கூட்டமுமிரியச் சிதையப்புகாரின்ற மரக்கலத்
 தைப் பழிஞல் திருத்தி அதனகத்தார்நடுக்கம் கனையும் நீகான்செயலோ
 டொக்கும்.

சுக. அணிரிலைமாடம், ஆகுபெயர்.

௫௪ - ௫௭. கலங்களை ஓட்டும் திசையறிந்தநீகானென்க.

௫௫. உம்மை, இசைநிறை.

¹ வையைநீர்விழுவீன்கண் மைந்தரும் மகளிருமேயன்றி விலங்கு
 களும் ஒத்தஅன்பினவாயின; அது நின்மாட்டில்லையாயிற்றென்பது கூறிய
 வாறு.

* “தோட்டிநீவி” (பதிற். ௫௩.)

† “சீதையுங் கலத்தை...போனம்” என்னும் பகுதி “செய்யு ளிறுதிப்
 போலி மொழிவயி, னகார மகார மீரொற் றாகும்” (தொல். மொழி. சூ.
 ௧௮. ௩.) என்பதற்கும், “லனமெய் ...லுள்ளே” (நன். சூ. ௧௧௬-மயிலை;
 ஷெ. சூ. ௧௨௦-விருத்தி) என்பதற்கும் மேற்கோள்.

‡ பரி. அ. அடி ௧௭ - ௮; “உருமுக்குரலோடையானே” (சீவக. எ.)

§ “குறியா வின்ப மெளிதி னின்மலைப், பல்வேறு விலங்கு மெய்து
 நாட, குறித்த வின்ப நினக்கெவ னரிய” (அகநா. ௨) என்பதும், “வருக்
 கைப் பழம்விழுதே, னெய்யா தயின்நிளீ மந்திகள் சோரு மிருஞ் சிலம்பா,
 மெய்யா வரியதென்” (திருச்சீற். ௨௬௨) என்பதும் இதன்விசேடவுரையும்
 இங்கே அறியற்பாலன.

(17 - ம்.— ¹சீதைத்தாங்கூங்கைமடமா. ²கைநீறுவி. ³கோல்
 கித்து, ⁴கனைய, விதையு. ⁵பயிராத்திருத்தித், ⁶மீகானும்.

பருக்கோட்டி யாழ்ப்பக்கம் பாடலோ டாட

லருப்ப மழிப்ப வழிந்த¹மனக் கோட்டைய

(?) ரொன்றோ டிரண்டா முன்றேரார் வென்றியிற் முனல்-முற்படு

புல்தன நாணிப் பதைபதைப்பு மன்னவர் Samasir தல்

கூ0 உவமை தண்ட மிரண்டுந் தலைஇத் தீதாக்கி நின்றவை
யொன்றியு முடம்பா டொலியெழுதற் கஞ்சி
நின்ற நிகழ்ச்சியும் போன்ம்

காமங் கணைந்தெழக் கண்ணின்⁴ களியெழ

ஆர்மன்னு மஞ்சி யொளிப்பா ரவநிலை

கூரு *கள்ளின் களியெழக் காத்தாங் கலரஞ்சி.

யுள்ள முனையெழ ஆக்கத்தா னுள்ளுட்

உவமை பரப்பி மதர்நடுக்கிப் பாரலர் தூற்றக்

கரப்பார் களிமதரும் போன்ம்

⁶களொளாடு காமங் கலந்து கரைவாங்கும்

எ0 வெள்ளந் தருமிப் புனல்

"ருசு - கூஉ. பரிய கோட்டையுடைய யாழின்கூறு மிடற்றுப்பாடல்
ஆடல் இவை தின்மையையழிப்ப அழிந்த துனியினையுடையமகளிரும் மைந்
தரும் கூடுதற்குச்செல்கின்ற.....னும் ஒத்திருக்கவும் வென்றி
காரணமாக ஒருவரினொருவர் முற்படுதலைநாணிக் கூடாது மெலியுறுதலி,
மாறுபாட்டையுடைய மன்னவர்க்கேனையிரண்டும் தம்முட் கண்ணுற்றுப்
பொருதுநொந்தவை சந்தியாதற்கு மனத்தான் இயைந்துவைத்தும் முன்
னாக.....உடம்பட்டதென்னும் வார்த்தைபிறக்குமென்று அதனையஞ்சிப்
பின்னும் நோவோடுநின்ற ஒழுக்கத்தையொக்கும்.

கூந - அ. காமம் மிக்கெழ அதனாகிய கண்ணின்களிப்புப் புலப்படா
நிற்கவும் ஊரினுள்ளாரைமிகவுமஞ்சி அதனையொளிப்பாரதுநிலைமை, கள்ளின்
களிமிக அதனினாகியமதரு.....யெழுமாறு உள்ளேயுள்ளேநடுக்கிப்
பாரினுள்ளார்க்குப்பரப்பி அலர்தூற்றவும் அவ்வலரையஞ்சி ஊக்கத்தாற்
பாதுகாத்து அக்களிமதரை மறைப்பாருடைய நிலைமையைப் போலும்.

கூக - எ0. கள்ளையும் காமத்தையும் பொருந்துதலாற் கரையுறும் இன்ப
வெள்ளத்தைத்தாராநின்றது, சொல்லுகின்ற இப்புனல்.

* கலி. ககரு; திருக்குறள், கூஉஅ.

(பி - ம்).— 1மனக்கோட்டை, யொன்றோடி. 2பதைபதைப்ப. 3கள்ள
வர். 4தாக்கிநின்றன, தாக்குகின்றன. 4களியெழ. 5பார்த்தலா தூற்ற.
6களளடைகாமங்.

சின்ன
vimmila எரு
மதியுண்
அரமகன்
எனப்படுக்க

புனல்பொருது மெலிந்தார் திமில்கிடக்
கனல்பொருத வகிலினிவி காவுமே
நகின்முககி மெழுதிய வளனுமடை திறந்து
திசைமுழுது கமழ² முகிலகி சுழிமதியி
னுறைகழி வள்ளத் துறுநறவு வாக்குந
ரரவுசெறி புவவுமதியென வங்கையிற் றுங்கி
*யெறிமகர வலய மணிதிசுழ் நுதலியர்
³ மதியுணர மகளென வரம்பல்வாய் மடுப்ப
மீப்பால் வெண்டிகில் போர்க்குநர் பூப்பால்
அ0 † வெண்டிகில் சூழ்ப்பக் குழன்முறுக்குநர்
செங்குங்குமச் செழுஞ்⁴ சேறு
பங்கஞ் செய்யகில் பலபளித
மறுகு படவறை புரையறு குழவிமி

மேல்கொடிய

எக. இப்புனலொடு பொருது இளைத்தமகளிரெல்லாம் புணைகளை
விட்ட அளவில்.

எஉ - ச. கனல்சுட்ட அகிலின்புகை காவின்கணை¹ அதனால் ஈரம்
புலர்த்தித் தம் முலைமுகட்டின்கண் மெழுகிய கலவைக்குழம்பு மடைதீநர்
தாலொக்கப்பரந்து திசையெங்குங்கும்.

எரு. உறுநறவு - வெம்மை மிக்கநறவு.

எஎ. தலைக்கோலம் அழகுவிளங்கும் நுதலியர்சிலர்.

எஅ. மதியது கலையையுண்கின்ற தெய்வமகள்போல், மடுப்ப - மடா-
நிந்தக.

எக. போர்க்குநர் - போர்ப்பார்.

எக - அ0. பூத்தோழிலைத் தன்பாலுடைய வெண்டிகிலைச் சிலர் குழல்
மேற்சுற்ற அதனைமுறுக்குவார்.

அக. குங்குமச்சேறு.

அஉ - ச. சேறுகச்செய்த அகிற்சாந்து பலவாகியகருப்பூரம் இவைதம்
முன்மறுகச் சாந்தம்மிக்கண் புரையற்றகுழுவியால் அவியைப்பொருந்தின
குண்டத்தின்கண் அழலென நிதம்பெற அரைப்பார்.

* "மகரப் பகுவாய் தாழ மண்ணுறுத்து" (முருகு. ௨௫.)

† 'வெண்டிகில்' என்றும், "கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்" என்
றும் கூறலின், துகில் வெண்மைசெம்மை இரண்டிற்கும் பொது; (சீவக.
ந. ச. ந.)

[பி - ம்.) - 1 கர்வெழந் தினமுகடுமெழுகியளறுமடையடைதிறந்து.

² முகிலகெழியமதியின். ³ மதியுணமராமகள், ⁴ மதியுணராமகள். ⁴ சே
றும்பங்கஞ்சேயல்கில்பலபளித்தம்.

னவியம் ரீழலென வரைக்குநர்
 அந் நத்தொடு நள்ளி நடை ¹யிறவு வயவாளை
 வித்தி யலையில் விளைக பொலிதகன்பர்
 ரில்லது நோக்கி *யிளிவரவு கூறமு
 னீல்லது வெங்கி வினைசெய்வார்
 மண்ணார் மணியின் வணர்குரல் வண்டார்ப்பித்
 கூ0 தண்ணர் துவர்பல வூட்டிச் சலங்குடைவா
 ரெண்ணெய் கழல் ²விழைதுகள் பிசைவார்
 மாலையுஞ் சாந்து மதமு ³மிழைகளுங்
 கோலங் கொளநீர்க்குக் கூட்டுவா ரப்பின
 வுண்ணா நறவினை யூட்டுவா ரொண்டொடியார்

Sacred fire used
 as simile. In the period
 of these poets Aryan priests
 of the Brahmanic times
 settled here.

அம்மிக்குழம்பிற் கு உவமையாவது அவியமர்குண்டத்தின்மீது தோன்
 றுகின்ற அழலாகலின், 'அவியமரழல்' என்றார்.

அரு - சு. †பொன்னாற்செய்த நத்து நண்டு இறவு வாளை இவற்றை
 நீரின் கண்வித்தி.

அள - அ. இரப்போரது இன்மையைநோக்கி †அவர் ஈயென்பதைச்
 சொல்லுதற்குமுன்பே அறத்தைவிரும்பி அவர்நயக்கும் தானங்களைப்
 பண்ணுவார்.

அசு - கூக. மண்ணுதலுற்ற நீலமணிபோல நெறித்த மீயிர்க்கற்றைக்
 கண் வண்டார்ப்பப் பித்துத்துவரையுமூட்டி நீராவார், இழைபொடியை
 இட்டுப் பிசைவார்.

கூஉ. மதம் - கத்தூரி.

கூஉ. நீர்க்கு ஒப்பனையாதல்கூடாமையிற் கூட்டுவாரென்றார்.

கூஉ - ச. இங்மனம் கூட்டுவார் ஊட்டுவாராயிது, தமக்கு அப்புனல்
 செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறுகருதி.

* இளிவரவென்றது இங்கே ஈயென்றிரத்தலை; "ஈயெனவிரத்த
 விழிந்தன்று" (புறநா. ௨௦௪); "நாவிற் கிரவி னிளிவந்த தில்" (தீருக்
 குறள், ௧௦௬௬).

† நீரிற் பொன்மீன்முதலியவற்றை விடுத்தவழிபடுதல், இப்புத்தகத்
 தின் ௪௦ - ஆம் பக்கத்துக் கீழ்க்குறிப்பாலறியலாகும்.

‡ "இலனென்னுமெவ்வ முரையுமை" என்னும் தீருக்குறளும் அதனு
 ரையும் இதனுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

§ "பத்துத்துவரினுமைந்து விரையினும்...ஆட்டி" (சீலப். ௬ எக-க.)

(பி - ம்.)— ¹இறவுவயலுளவாளை, இறவுவயலுளவாளை. ²இழை
 துகள்பிசைவார். ³இழைகளுங் கோலங்கொணர்க்கு.

Time & nature	1 வண்ணந் தெளிர் முகமும் வள்ளுமலைக் கண்ணுங் கழியச் சிவந்தன வன்னவகையாட்டயர்ந் தரிப்பி²மைவிரை மாண்பகழியரந்தின்வாய் போன்மட்டோன்ம். போன்ம் பின்னு மலர்க்கண் புனல்
Time description தாழை	3 தண்டித் தீண்டி⁴ ருய்ச்செல் வாருங் கண்டற்றண் டாது திரைதுரை துவாரும் வெய்ய திமிலின்⁵ விரைபுனலோ டொய்வாரு மெய்யதுழவி னெதிர்புனன் மாறுடிப் 5 பைய விளையாடு வாருமென் பாவையர் 6 செய்தபூஞ் சிற்றடிசி லிட்டிண்ண வேற்பா ரிடுவார் மறுப்பார் சிறுகிடையார்

க00 - கூ. இத்தன்மையாராகிய ஒண்டொடியார்க்குப் புனலாட்டான் றிறம் ஒளிபெற்று நீரான் ஏதுண்டமுகமும் முலைக்கண்களும் மிகச்சிவந்தன; காதலரோடு அன்னவாகியவிளையாட்டை அயர்ந்திருக்கவும், பின்னும் புன லின்மேற்செல்கின்ற அவர்கண்கள் வண்டுமொய்க்கின்ற ஐந்தாகிய விரை மாண்ட காம்பாணத்தினது அரத்தாற் கூர்மையிடப்பட்ட வாய்போலும்.

இது தொழில்பற்றிவந்த இல்பொருளுவமை.

க01. அடுக்கு, துணிவுபற்றிவந்தது.

இனிப் புனல்பொருதுமெலியாத மைந்தரைக்கூறுகின்றார் :

க00 - க02. விரும்பி வாழைத்தண்டாலே நீர்மேற்றாவிச்செல்வாரும் கண்டற்றதைத் திரையினும் நுரையினும் துவாவாரும் விசையைபுடைய ஓடத்தின்கண் ஏறி அதனை விரைபுனலோடு ஒழுக்குவாரும்.

க03. புனலுக்கு எதிர் மாறாக ஆடி உண்டான மெய்யது உழப்பால்.

க04 - டு. மென்பாவையரிழைத்த பொலிந்தசிற்றிலில் தாம் அட்ட சிறுசோற்றையிட உண்டற்கு ஏற்பாரும்.

க05. முன் இடுவாராய்ப் பின் மறுப்பாராகிய மகளிருடைய.

“செம்மேனி, பொன்போன்ம்பல் வெண்முத்தம் போன்ம்” என்ப தற்கு ‘ஐவிரைமாண்பகழி.....கண்புனல்’ என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டினர், மாறனலங்காரவுரையாசிரியர்; சூ. கூஅ.

(பு - ம்.)— 1 வண்ணமுந்தெளிர். 2 ஐயவிரை. 3 தண்டி. 4 தண்டி. 5 விரைபுனலோடாய்வாருமெய்யதுழவி. 6 பையவிளையாடுவோரும். 7 செய் யபூஞ், செய்பூஞ்.

*பந்துங்¹ துழங்கும் பலகளவு கொண்டோடி
யந்தன² கரைநின்று³ டாய்வாராய் மைந்த
ரொளிறிலங் கெஃகொடு வாணமா றுழக்கிக்
கக⁴ களிறுபோ ருற்ற⁵ களம்போலநாளுந்
தெளிவின்று தீரீர்ப் புனல்,
† மதிமலை மாலிருள் கால்சீப்பக் கூடல்
வதிமலை மாறுந் தொழிலாற் புதுமலை
நாளணி நீக்கி நகைமலைப் பூவேய்ந்து
கக⁶ ³தோளணி தோடு, சுடரிழை⁴ நித்திலம்
பாடுவார் பாடல் பரவல் பழிச்சுத
லாடுவா ராட⁵ லுமர்ந்துசீர்ப் பாணி

Different kinds of ornaments

கௌ, அவர நின்று வாங்கச்சென்றுழி எட்டாமல் நீருட்பாய்வாருமாய்.

கௌ, கௌ, இரண்டிடத்தும் உம்மை வருவிக்கப்பட்டது.

கௌ - கக. மைந்தர் எஃகானும் வாள்னும் மாறுபட்டு உழக்கக் களிறுகள் தம்பிற் பொருதலுற்ற களம்போறலான் இனியநீர்மையையுடைய புனல் தெளிவின்றாயிற்று.

இனி எல்லாரும் புனலாடிமீண்டவாறு கூறுகின்றார்

ககஉ - உரு. மலைக்கண் மாலிருளை மதி கால்சீத்ததுளவிலே கூடற் கண்வதியும் இயல்பைநோக்கி மீளுந்தொழிலுடனே புதியஇயல்பையுடைய நாளணிகளைநீக்கி மலைக்கண் நகுதலையுடைய பூக்களைவேய்ந்து தோளணி தோடு மற்றுள்ள சுடரிழை முத்துவடம் இவற்றையணிந்து பாடுதற்குரி யாரதுபாடலும் பல்லாண்டுமுதலாய பரவுதலும் புகழ்தலும், ஆடுதற்குரி யாரது ஆடலும் அதற்குப்பொருந்தின சீருடன்கூடிய பாணியென்னுந்தாள மும் மேல்ஆர்க்கின்ற தேனீக்களது செறிந்தவழக்கமுமாகிய அவற்றினாகிய ஓசையெல்லாவற்றோடும் பாடுகின்ற பண்ணொலியைக்கேட்டுத் தம் இன மென்று அதன்வழியே ஊரின்னிறும்வருகின்ற வண்டிகள் அப்பாடுவார் வருந்த எதிரேவந்துத நகைமலைப்பூவேய்ந்த மயிர்க்குற்றைக்கண் தேனே

* வினையாட்டுப் பருவத்தில் சிறுமிகளுடைய பந்து முதலியவற்றை இளைஞர் கவர்ந்தோடுதல் இயல்பு; “வரிப்பந்துகொண்டோடி” (கலி. ௫௧); “வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய்” (பு - வே. பாடாண். ௫௦); “முற்றிலைப் பந்தைக் கழங்கைக் கொண்டோடினை” (திருவேங்கடத்தந்தாதி, ௯௭.)

† “துங்கிருண்மான்மலை” (பு - வே. பெருந்திணை. க௫.)

(பு - ம்.) — 1கழுங்கும்புலன்களவு. 2பாய்வாமைந்த. 3தேளணி-கொடு. 4நித்தலம். 5அமாசாபபாணி.

தீதன் றுளி-செறிவு

நல்ல கமழ்தே னுனிவழக்க மெல்லாமும்

பண்டொடர் வண்டு பரியுவெதிர் வந்தூதக்

கஉ0 கொண்டிய வண்டு, கதுப்பின் குரலுதத்

தென்றிசை நோக்கித் திரிதர்வாய் மண்டிகால் சார்வா

சின்னம் | நளிர்மலைப் பூங்கொடித் தங்குபுக்கும்

2 பனிவள ராவியும் போனம் மணிமாடத்

துண்ணின்று தூய பனிநீ ருடன்கலந்து

கஉரு² காறிய வார்க்கும் புகை

*இலம்படு புலவ ரேற்றகை ஞெமரப்

கொள்ளையைக்கொள்வனவாகியவண்டுகள் உடன்வந்தாத எல்லாரும் தென்றி
சையைநோக்கி மீள்கின்ற எல்லைக்கண் ஊரின்மாட.....லுந்தித் தூவியபனி
நீர் மணத்தொடுகடிக்க காற்றுத்திரிய அதனொடுமர்டத்துள் நின்று புறப்
பட்டுப்பார்க்கும் அகற்புகை மலையிற் பூங்கொடிக்கட்டங்கிப் பின் மேல் மண்டி
யேறும் வளர்பனியாவிபோலும்,

ககரு. 'அணிந்து' என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

நீக்கி வேய்ந்து (ககசு) அணிந்து (ககரு) திரிதர்வாய் (கஉக) என்க.

ககஅ. நல்லகமழ்தேனென்பது, செய்யப்படுவதாகிய தன்பொருட்டு
ஏற்ற அடையுதித்துச் செய்வதன்மேல் நின்ற ஆகுபெயர்.

புனலாட்டின்ப நுகர்ச்சி.....

இனி அவ்வீன்பங்கட்டு ஏதுவாகிய வையைவைவாழ்த்தி 4முடிக்கின்றார்.

கஉ௩. உம்மை, இசைநிறை.

கஉ௪ - ௩௩. † இன்மையாற்றற்றப்பட்ட புலவரது ஏற்றகைநிறையப்
பொன்னைச்சொரியும் வழுதியைப்போலவே வையை செய்யின்கட் பொன்
னைப்பரப்பும் இயல்புவினை மாறாதொழிக; துன்பமறியாது தானேவருபுன
ற்கு விருந்துசெய்யுங்கூடற்கண் குற்றமின்றி இசைக்கின்ற இசைக்குரிமை
யுடையவாகிய பாணரும்சுத்தரும் மேவிய கூட்டத்தோடு ஒருங்கு ஏத்தித்
தொழ. எ - று.

(க0)

* "இலம்படு புலவ ரேற்றகைந் நிறையக், கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழு
றொடித் தடக்கை" (மலைபடு, ௫௭௭-௭.)

† 'படுதல் - உண்டாதல்; இனி, இவ்வரையாசிரியர் பரிபாட்டினுள்,
'இலம்படு...வழுதி' என்பதற்குத் 'தொல்காப்பியத்துள், 'இலமென்கிள

(௫ - ம்.) - 1பரியுவெதினவந்தாத. 2பனிவளாவாவியும். 3காறிய
வார்க்கும். 4முடிக்கின்றான்.

பொலஞ்சொரி வழதியிற் புனலிறை பரப்பிச்
செய்யிற் பெநலம்பரப்புஞ் செய்வின யோயற்க
வருந்தாது வரும்புனல் விருந்தயர் கூட,
கடலருங்கறை யறையிசை வயிரியு ருரிமை
யொருங்கம ராயமொ டேத்தினர் தொழவே.

என்பது, பருவங்கண்டு வன்புறை எதிரழிந்த தலைமகளது
ஆற்றமைகண்டு தோழி தூதுவிடச் சென்றபாணன் பாசறைக்கண்
தலைமகற்குப் பருவவரவும் வையைநீர் விழவணியும் ஆங்குப்பட்ட
செய்தியும் கூறியது.

கரும்பிள்ளைப்பூதனார் பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

விக்கு' என்னும் சூத்திரத்திற்கு இளம்பூணுரைத்தாங்குரைத்தார்; அந்
தன்மை எம்மனோர்க்கு அறிதலரிதென்க; நச்சிலுக்கினியர் அதனை வேறு
ரைத்தாரென்க'' என்பது, திருக்குறள்நுண்பொருண்மாலே, உருக; (சூந்
தமிழ் எ - ஆம் தொகுதி ௧௧ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.)

பதினோராம் பாடல்.

•நைபயை.

*Astronomical
passage*

விரிகதிர் 1 மதியமெட்டு வியல்விசும்பு புணர்ப்ப
வெரிசடை யெழில்வேழம் தலையெனக் கீழிருந்து
தெருவிடைப் படுத்தழுன் றென்பதிற் றிருக்கையு
ருருகெழு வெள்ளிவந் தேற்றியல் சேர

௫ ² வருடையைப் பழம்கன் வாய்ப்பப் ³ பொருடெரி

Sanscrit புந்தி மிதுனம் பொருந்தப் புலர்விடிய

(பதினோராம் பாடலுரை.)

க - ௩. விசும்பு மதியத்தோடுபுணர்ப்பனவாகிய எரியும் சடையும் வேழமுமுதலாக அவற்றின் கீழிருந்து வீதியால் வேறுபடுக்கப்பட்ட ஓரொன்று ஒன்பதுநாளாகிய மூவகையிராசிகளுள்.

மேலவாய நாண்மீன்களைக் கீழதாகியமதி புணர்தலாவது அவ்வநேர் நிற்றன்மாத் திரமாகலின், அவற்றை 'விசும்புபுணர்ப்ப' என்றார்.

உ. எரி - அங்கியைத் தெய்வமாகவுடைய கார்த்திகை; அதனால் அதன் முக்காலையுடைய இடபமுணர்த்தப்பட்டது. சடை - சடையையுடைய ஈசனைத் தெய்வமாகவுடைய திருவாதிரை; அதனால் அதனையுடைய மிதுனமுணர்த்தப்பட்டது. வேழம் - வேழத்திற்கு யோனியாகிய பரணி; அதனால் அதனையுடைய மேடமுணர்த்தப்பட்டது.

இவைமுதலாக இவற்றின்கீழிருத்தலாவது, இவற்றதுபெயரான் *இடபவீதி, மிதுனவீதி, மேடவீதியென வகுக்கப்பட்டு அம்மூவகைவீதியுள்ளும் அடங்குதல். அவற்றுள், இடபவீதி, கன்னி துலாம் மீனம் மேடமென்பன; மிதுனவீதி, தேள் வில்லு மகரம் குடமென்பன. மேடவீதி, இடபம் மிதுனம் கற்கடகம் சிங்கமென்பன. ஓரிராசியாவது இரண்டேகால் நாளாகலின், நந்நான் கிராசியாகிய இவை ஓரொன்று ஒன்பதுநாளாயின. கோட்களுக்கு இடகைலான் இவை பன்னிரண்டும் 'இருக்கை' எனப்பட்டன.

ச - ௧௦. நிறத்தையுடையவெள்ளி இடபத்தைச்சேர்ச் செவ்வாய் மேடத்தைச்சேரப் புதன் மிதுனத்தைச்சேரக் கார்த்திகை உச்சமாகவிட

* "மேட வீதி யிடப வீதி, மிதுன வீதி யெனவொரு மூன்றே, அவை தாம், இருசுடர் முதலிய வியங்கு கெறியே", "இடபஞ் சிங்க மிதுனங்கடக, மினை நான்கு மேட வீதி", "மீன மேடங் கன்னி துலாமு, மான விடபவீதிக்கமைத்தன", "வில்லு மகரங் குடமே விருச்சிகஞ், சொல்லிய மிதுன வீதித் துமையே" என்பன, பிங்கலந்நை.

(பி - ம்.) - 1 மதியொடு. 2 வருடையடிமகன். 3 பொருடரு.

லங்கு யுயர்நிற்ப வந்தணன் பங்குவி
னில்லத் துணைக்குப்பா லெய்த வினையமன்
வில்லிற் கடைமகர மேவப்பாழ் பொல்லை

* Sanscrit ?

க0 மதிய மறைய வருநாளில், வாய்நுத்
பொதியின் முனிவன் புரைவுரைக் கீறி
மிதுன மடைய விரிகதிர் வேணி
லெதிர்வரவு மாரி யியைகெனவிவ் வாற்றும்

Sage Agastya mention-
ed; this is a rare ref-
erence to him in a class-
ical poem; but this
poem cannot be older
than 1st century A.D.

சைகர புரைகெழு *சையம் பொழிமிழை தாம
தன்கரு நெரிதருஉம் வையைப் புனல்
வரையன புன்னாகமுங்

கரையன சுரபுன்னையும்

1 வண்டறைஇய சண்பகநிரை தண்பத

மனைமாமரம் வாள்வீரன்

ஊண்டாக வியாழம் சனியின் இல்லமிரண்டாகிய மகரகும்பங்கட்கு உப்
பாலேமினத்தைச்சேர யமனைத்தமையனாகவுடைய சனி வில்லுக்குப்பின்னா
கிய மகரத்தைச்சேர இராகு மதியமறையும்படி வருநாளின்கண்.

*ச - எ. ஆதித்தன் சீயத்தையடைய வென்பார், 'புலர்விடிபுலங்கி
யுயர்நிற்ப' என்றார்.

க - க0. பாம்பு மதியமறைய ஒல்லைவருநாளென்றது, அவ்வாவணி
மாதத்து மதிரிநைநாளாகிய அவிட்டத்தை. எனவே, மதியும் இராகுவும்
மகரத்துநிற்கவென்பதாஊம் கேதுஅதற்குஏழாமிடமாகிய கற்கடகத்துநிற்க
வென்பதாஊம் பெறப்பட்டன.

இதனாற்சொல்லியது, ஆவணித்திங்கள் அவிட்டநாளின் இக்கோட்குள்
தமக்குரியநிலமாகிய இவ்விராசிகளில் நிற்பச் சோமனை அரவுதிண்டவென்
பதாயிற்று.

கக - உ. அகத்தியனென்னுமின் உயர்ந்ததன்னிடத்தைக்கடந்து மிது
னத்தைப்பொருந்த.

பொதியிலைவிட்டெனவும் தோன்றின்றது.

கஉ - ச. முறுகினவெயிலையுடைய முதுவேனிற்சூப் பின்வரும் கார்
காலத்து மழைபெய்கவென்ற இவ்விதிவழியால் உயர்ந்த சையமலைக்கண்
மழைபெய்ய.

கஅ. பூமணத்தான் வண்டு ஒலித்தற்குக்காரணமாகிய சண்பகநிரை.

கக. மனைமரம் - இல்லம்; ஆவது தேறு.

வாள்வீரமென்னுமரம் கூவினை.

* சையம், மேன்மலையென்றுங் கூறப்படும். (பரி. கஉ : உ.)

(பி - ம்.) - 1வண்டறைஇ.

உ௦ சினைவளர் வேங்கை கணவிரி காந்த
டாய தோன்றி தீயென 1மலரா
ஆதை யவிழ்த்த வுடையித் தொண்ணீலம்
வேய்ப்பயில் சோலை யருவி தூர்த்தரப்

பாய்திரை யுந்தித் தருதலா னுய்கோல்
உரு வயவ ரரிமலர்த் துறையென்கோ
வரிமலர் மீப்போர்வை யாரந்தாழ் மார்பிற
றிரை துரை மென்பொகுட்டுத் தேமணச் சார்ந்தி
னரிவை யதுதானை யென்கோகள் ஞுண்ணூஉப்
பருகு பழுமிட றென்கோ பெரிய

௩௦ திருமருத நீர்ப்பூந் துறை
ஆநா ணிறைமதி யலர்தரு பக்கம்போ
னா னா 2னனிவரைச் சிலம்புதொட்டு
நிலவுப்பரந் தாங்கு நீர்நிலம் பரப்பி

உ௦. கணவிரி - செவ்வலரி.

உ௧. தீயெனமலர்ந்து தழைத்த தோன்றி.

உ௨. சிறுதாற்றால் விடுக்கப்பட்ட அலர்ந்த இதழையுடைய சுனைநீலம்.

உ௩ - ௩௦. இவற்றின்மலர்களைச் சாரலிற் சோலைக்கண்ணே அருவி
கொண்டுவந்துசொரிய அவற்றைத் திரை தள்ளிக்கொண்டுவந்து நீருமருதத்
துறைக்கண்ணே தருதலான், அத்துறையை, பூவாராய்ந்துபறிக்கும் கோ
வினையுடைய வலியகுழிகள் நிறத்தவாகிய பூக்களைக்கொண்டுவந்துகுவித்
தும் பூமண்டபமென்கோ? வையையாகிய அரிவையது அல்குற்றினையென்
கோ? கள்ளை வாய்க்கொண்டு பருகும்நிலமகள் மிடறென்கோ? இவற்றுள்
யாதென்றுசொல்லுவேன்.

உ௪ - ௮. அரிமலராகிய படாத்தையும் மலையினுள்ள முத்துக்கள்
தாழ்ந்தமாப்பினையும் திரையையும் நுரையையும் குமிழியையும் இனிய
மணத்தையுடைய சந்தனத்தினையுமுடைய அரிவையென்க.

வரைவுமலிந்ததோழி வையைச்சிறப்புக்கூறுவாள் இத்துணையும். தான்
கருதியவாற்றிற்குறி மேற் கண்டார்கூறுகின்றவாற்றும் கூறுகின்றார்:—

௩௧ - ௪௦. பிறை தோன்றியநாள் தொடங்கி நாடோறும் ஒருகலை வளர்
கின்ற முற்பக்கம்போல் ஈனாக்குநாட்பருகி, அதனிலவு எங்கும் பரந்தாம்
போல மலைச்சாரல்தொடங்கியுள்ளநிலத்தின்கண் நீரைப்பரப்பி உலகிற்குப்
பயன்பாட்டு அதன்பிற்பக்கத்து அமரர்க்கு உணவாகிய அம்மதியம் நிறைவு

(பி - ம்) — 1மலரூதையவித்த. 2நனிவரை.

யுலகுப்பயம் புகர வோம்பு பெரும் பக்கம்
 ௩௩. வழியது பக்கதி *தமர ருண்டி
 மதிநிறை வழிவதின் வரவு சுருங்க
 வெண்மதி நிறைபுவா, †விருண்மதி போல
 நான்குறை படுதல் காணுநர், †யாரே
 சேணிகந்து கல்லூர்ந்த மாணிழை வைவைய
 ௪௦ வயத்தீணிந் தேகுநின் யாணரிரு நாள்பெற
 மாமயி லன்னார் மறையிற் புணர்மைந்தர்
 காமங் களவிட்டுக் கைகொள்கற் புற்றென
 2. மல்லற் புனல்வையை மாமலை விட்டிருத்த
 வில்லத்து நீதனிச் சேற விளிவரல்
 ௪௩ எனவாங்கு

சுருங்குமாறுபோல.....குமிடத்தும் எட்டாம்பக்கத் துமதியளவாதலன் றி
 இருளுவாவினைப்போல நீர் னோராகக் குறைபடுதலையுடையநாளைக் காண்
 கின்றாரில்லை; அதுதான், நெடுந்தூரத்தைக் கடந்துவந்தவையாய், நீ பெருகின
 நாளின்யாணரேயன்றி வற்றினநாளின் யாணரையும் உலகம்பெற இந்நீர்
 மிகுதியைத் தணிந்து ஏகு.

௩௪. பகர்ந்தென்பது பகரவெனத் திரிந்துநின்றது.

௪௦. இருநாளுமென்னுமும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற்றெக்கது.

௪௧ - ௪. மறையிற்புணர்ந்த மைந்தர் மாமயிலன்னார் † காமம்
 சிறப்புடைய அக்களவொழுக்கத்தைவிட்டு இளிவந்தகற்பொழுக்கத்தையுந்
 றற்போல, வையாய், நின் § பிறந்தையாகிய மலையைவிட்டு இருத்தற்குரிய
 நின்கடற்றலையினில்லத்து நீ தனியேசேறல் இளிவரவு; ஆதலால் ஆண்டுச்
 சேறம்பாலையல்லே.

௪௩. என - என்றுகண்டார்சொல்ல.

ஆங்கு, அசை.

* பிற்பக்கத்துமதி அமரர்க்கு உணவாதல்: பரி. ௩. ௩௨ - ௩ ௨௪
 ௧௦. எஅ.

† “குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், நேய்வன கெடுகநின்
 நெவ்வ ராக்கம்” (மதுரை. ௧௯௩ - ௬.)

‡ இந்நூல், ௬ - ஆம் பாடலின் ௧௪ - ஆம்அடிமுதலியவற்றையும் அவ
 ந்நினுரையையும் பார்க்க.

§ பிறந்தை - பிறந்தலீடு.

(பி - ம்.)—1. யார். 2. மல்லாம்புனல்.

50-வது

அடல்

கடையழிய நீண்டகன்ற ¹கண்ணனைக் காளை,
படையொடுங் கொண்டு ²பெயர்வானைச் சீற்ற
மிடைநெறித் தாக்குற்ற தேய்ப்ப வடன்மதுரை
யாடற்கு நீரமைந்த தியாறு

ரு0 ஆற்றணி, வெள்வாள் விதிப்போர் மினிர்குந்த மேந்துவோர்
கொள்வார்கோல் கொள்ளக் கொடித்திண்டே ரேறுவோர்

*புள்ளேர் புரவி பொலம்படைக் கைம்மாவை

வெள்ளநீர் நீத்தத்து ஞர்பூர் புழக்குநருங்

கண்ணருங் சாயற் கழித்தாரப் போரை

புரவி
in motion

ருரு ³வண்ணநீர் கரந்த வட்டுவிட் டெறிவோரு

மணம்வரு மாலையின் வட்டிப் போரைத்,

துணிபினர் மருப்பி னீரெக்கு வோருந்

தெரிகோதை நல்லார்தங் கேளிர்த் தினைக்கு

முருகெழு தோற்ற முரைக்குங்கா னானம்

சு0 பொருகளம் போலுந் தகைத்தே பரிகவரும்

பாய்தோரான் வையை யகம்

சுசு - சு எல்லையநீண்டு அகன்மகண்ணனை உடன்கொண்டு படை
யொடும்பெயர்ந்ததலைவனை அவன்சுற்றம் இடைச்சுரத்துச் சென்றுபொரு
தாற்போல வெற்றியையுடைய மதுரையார் இடையேபுகுந்து நீராடுதற்கு.
சுற்றது யாறு.

ரு0. வானும் குந்தமும் ¹கிடைமுதலியவற்றான் அமைக்கப்பட்டன.

ருக. கொள்வீரெனப் பொதுப்படக்கூறியவதனால் மகளிர்தேர்க்கு
மகளிரும் மைந்தர்தேர்க்குப் பாகரும் கோல்கொள்ளவென்பது பெற்றும்.

ருஉ - ஈ. வெள்ளநீராழத்துள் இவற்றை ஊர்ந்தூர்ந்து.

ருச - சு. கண்ணுக்கு ஆறும் அழகையுடைய மூங்கிற்கழியால் நீரைத்
தாரப்போரை அரக்குநீரையடக்கிய வட்டால் எறிவோரும் மாலையினம்
சுழற்றியெறிவோரை அற்ற பிணரையுடைய கொம்பினீரால் எக்குவோரு
மாய்த் தம், கேளிரோடு நாளும்தினைக்கும்.

இது காரின்கடைல்.

மேல் இளவேனிற்காலம்.

* "புள்ளியன்மாவும்" (பரி. சு0. சுசு.)

¹ கிடை - நெட்டி.

(பி - ம்) - ¹கண்ணனை. ²பெய்வானை. ³வண்ணநீர்.

நீரணி வெறிசெறி மலருறு கமழ்தண்
 டார்வரை யகலத்தவ் வேரணி நேரிழை
 யொளிதிகழ்தகை வகைசெறி ¹பொறி
 சுரு புனைவினைப்பொலங் கோதைபவரொடு
 பாக ரிறைவழை மதுதுகர்பு களிபரந்து
 நாகரினல் வளவினை வயவேற ²நனிபுணர்மார்
 காரிகைமது வொருவரினொருவர் கண்ணிற் கவர்புறச்
 சீரமை பாடற் பயத்தாற் கிளர்செவிதெவி
 எ0 யும்ப ருறையு மொளிகிளர்வா னூர்பாடு
 (?) மம்பி காவர் வழக்கிற்றே யாங்கதை .
 காரொவ்வா வேனில் கலங்கித் தெளிவா
 னீரொவ்வா வையை நினக்கு

Aeroplanes

ஓடும் போன்ற விமானம்
 ஊர் தீவார்

சுஉ - எக. நீராடக்கமைந்த அணியினையுடைய அகலத்து அவ்வழகிய
 ஒப்பனையையும் அதற்கேற்ற இழைகளையுமுடைய அரிமாலையவரோடு நல்
 வளந்தருகின்ற புண்ணியத்தைச்செய்த நாகரைப்போல இடைவிடாது
 இறுகப்புணர்த்தற்குப் பாகுதங்கிய இளமதுவை நுகர்ந்து களிமிக்குத் தாள
 மமைந்தபாடலின்பத்தால் தங்கள் செவியைநிறைத்துத் தம் அழகாகிய
 மதுவை ஒருவரினொருவர் கண்ணுலுண்ண, உம்பருறையும் ஒளிகிளர்வானத்
 தின்கண் ^{யிமானம் ஊர் தீவார்} வைமானிகர் ஊர்ந்துதிரியும் விமானங்களைக் காட்டும் ³நீரோடட்
 டத்தையுடைத்து, அவ்வையையகம்.

ஐம்புலன்களாலும் இன்ப நுகர்த்தற்கு இடனாயிற்றென்றவாறு.

சுச - ரு. ஒளிதிகழாரின்ற கட்டுதல்வகைமைசெறிந்த மூட்டுவாய்
 புனைந்த தொழிலையுடைய அரிமாலையென்க.

வினைத்தொகையடுக்கு.

பரந்து (சுசு) தெவி (சுசு) என்னும்செய்தெனச்சங்கள் கவர்புற
 (சுஅ) என்னும் வினைமுதல்வினைகொள்ள, அச்செயவெனெச்சம் வழக்கிற்று
 (எக) என்னும் பிறவினைகொண்டது.

எக. ஆங்கதையென்பன அசை.

இத்துணையும் வையையைப் படர்க்கையாக்கிக்கூறி, மேல் எதிர்முக
 மாக்கி,

எஉ - ஈ. வையாய்! இவ்வாறு கார்காலத்துக்கலங்கி வேனிற்காலத்
 துத்தெளிதலான் இந்நீர்மை எஞ்ஞான்றும் ஒத்திருக்கின்றதில்லை.

எனப் பழிப்பாள்போலப் புகழ்ந்து, மேல் தைந்நீராடல்கூறுகின்றான்:—

(பி - ம்.)— ¹பொறிபுனை. ²நனிபுணர்மார். ³நீரோடத்தை.

களைக்கு மதிர்குரல் கார்வான் நீங்கப்
எடு பணிப்படு பைதலி விதிலைப் பருவத்து
ஞாயிறு காயா நீளிமாரிப் பிற்குளத்து
மாயிருந் திங்கண் ¹மறுநிறை யாதிரை
விரிநூ லந்தணர் விழவு தொடங்கப்
புரிநூ லந்தணர் பொலங்கல மேற்ப

அ0 வெம்பா தாக வியனில் வரைப்பென
வம்பா ²வாடலி னுய்தொடி கன்னியர்

*Brakmin women
direct other
women*

முனித்துறை முதல்வியர் முறைமை காட்டப்

பணிப்புலர் பாழப் பருமண லருவியி

ஊதை யூர்தர வுறைசிறை வேதியர்

*Brakmin அரு
Sacrificial
fire*

நெறிநிமிர் துடங்கழல் பேணிய சிறப்பிற்.

றையன் மகளி ரீரணி புலர்த்தர

வையை நினக்கு மடைவாய்த் தன்று அவிபுன

எசு - எ. கார்வான்ம் அதிர்குரனீங்கப் பனிமிகுதலாற் குளிரால்
நடுங்குதலையுடைய முன்பணிப்பருவத்து ஞாயிறுதெருத் கடைமாரியை
யுடைய கார்வாழிமாதத்துத் திங்கள் மறுவொடுநிறைந்த திருவாதிரை
நாளின்கண்.

திருவாதிரை நிறைந்தநாளாங்கால் ஆதித்தன் ³(?) பூத்தடத்தின்கண்
நிர்குமாதலின் அதனையுடைய மார்வாழிமாதம் குளமெனப்பட்டது.

எஅ. ஆகமங்கனையுணர்ந்த பூசகர் அத்திருவாதிரைக்குத்தெய்வமாகிய
இறைவனுக்கு விழாவைத்தொடங்க.....

அ0. வெம்பா தாக - மழையாற் குளிரவதாக.

அக - எ. அப்பாவாடலையுடைய கன்னியர் சடங்கறிந்த முதுபார்ப்
பனிமார் நோற்குமுறைமைகாட்டப் பனியையுடைய புலர்த்தற்கண் ஆழப் பரு
மணலையுடைய ஒழுகுகின் றீரின் கண்ணே குளிர்வாடைவீசுதலான் நின்
குலரக்கணுறையும் அந்தணரது வேதநெறியால் வளர்ந்த துடங்கழலைப்
பேணிய சிறப்புடனே அவ்வொப்பனையையுடைய மகளிர்சென்று அதன்கண்
தம் ஈரகூணியைப்புலர்த்தாநிற்க, அவ்வந்தணர் அவ்வழற்கட்கொடுக்கு
மடை, வையாய், நினக்கு வாய்ப்புடைத்தாயிருந்தது.

அக. *அம்பாவாடலென்று தைநீராடற்குப் பெயராயிற்று, தாயோ
டாடப்படுதலின்.

* அப்பா - தாய் ; வடமொழி.

(பி - ழ்.) - ¹மறைநிறை. ²ஆடியவாய்தொடி. ³நீராடத்தின்கண்.

மையிட ஸ்டான் மழபுலவர் மாறெழுந்து

பொய்யிட ஸ்டிம் புண்ப்பி னவரவர்

கூ0 தீயெரிப் பாலுஞ் செறிதவழுந் புற்றியேரி

தாயருகா நின்று தவத்தைநீ நிடுத

னீயுரைத்தி வையை நதி

ஆயிடை, மாயிதழ் ¹கொண்டோர் மடீமாதர் நோக்கினுள்

வேயெழில் வென்று வெறுத்ததோ ணேக்கிச்

கூரு * ²சாய்குழை பிண்டித் தளிர்காதிற் றையினுள்

பாய்குழை நீலம் பகலாகத் தையினுள்

குவளை குழைக்காதின கோலச் செவியி

னிவள்செரீஇ நான்கு விழ்படைத்தா னென்று

நெற்றி விழியா, நிறைதிலக மிட்டாளே

அந. புலர்தற்கணென்னும் ஏழனுருபு தொக்குநின் றது.

இம்மையின்பங்குறித்துக் கன்னியர் தைநீராடலும் மறுமையின்
டங்குறித்து....ஈய இவை நினக்கன்றி ஏனையா.....வென்றது.

அஅ - கூஉ. மையோலை பிடித்த இளையபுலவரது விளையாட்டிற் றுமாறு
யெழுந்து காமக்குறிப்பில்லாத விளையாட்டைச் செய்கின்ற ஆயத்தினை
யுடைய அம்மகளிர், நீர்க்கண.....புலன்களடக்கிச் செய்யுந் தவத்தை முன்
அடுத்தடுத்துச் செய்தோ தாயருகாக நின்று தவமாகிய தைநீராடலை
நின்கட் பெற்றது?

அஅ. கல்விதொடங்கின அளவாதலின், 'மழபுலவர்' என்றார்.

கந. ஆயிடை - அவராடுதற்கண்.

கந - கூ. வேயழகைவென்று மிக்க தோளழகை...யு...நீலத்தைச்
செவித்தாராக அணிந்து ஒரு மடமாதைப் பார்த்தாள்; அவள் குறிப்பறிந்து
அப்பொழுது அம்மாத குழைத்த பிண்டியது சாய்ந்த தளிரைத் தன்
காதின்கண் அணிந்தாள்; அணிகின்றாள் அப்பாய்குழையையுடையாள்
அணிந்த நீலமெல்லாம் அத்தளிரின் செம்மையால் இளவேயிலாம்படி யணிந்
தாள்.

கௌ - அ. குழைக்காதினையுடைய கோலச்செவிக்கட் குவளையை
இவள் செருகி.

கக. திலகம், செம்மையால் நெருப்பாகிய நெற்றிவிழியாயிற்று.

* "கழமலர்ப் பிண்டிதன் காதிற் செரீஇ" (பரி. கஉ - அடி அஅ.)

(பி - ம்). - ¹கொண்டு நேர்மடமாதர். ²சாய்குழைப்பிண்டி.

குணவி ௧0௮. கொற்றவைகோ லங்கொண்டோர் பெண்
பவள வளைசெறித்தாட் ¹கண்டணிந்தாள் பச்சைக்
² குவளைப் பசுந்தண்டு கொண்டு
கல்லகா ரப்புவாற் கண்ணி தொகுத்தாளே
நில்லிகா வென்பாள்போ நெய்தற் ரெடுத்தாளே

Is it Sam-க0௫ மல்லிகா மரீலை ³வளைய்
secret?

very picture-
sque inci-
dent

தண்டு தழுவாத் தாவுநீர் வையையுட்
கண்ட பொழுதிற் கடும்புனல் கைவாங்க
நெஞ்ச மவள்வாங்க ⁴நீடு புனைவாங்க
நேரிழை நின்னுழிக் கண்ணிற்ப நீரவன்
கக0 ருழ்வுழி யுய்யாது தான்வேண்டு மாறுய்ப்ப
வாயத் துடனில்லா ளாங்கவன் பின்னொடருஉத்
தாயத் திறமறியா டாங்கித் தனிச்சேற
லாயத்திற் கூடென் றாற்றெடுப்பத் தாங்கிற்றே
சேயுற்ற கார்நீர் வரவு

க00. கொற்றவை கோலங்கொண்டது, அவற்றின் மிக்கவிழிகாட்டு
தற்கு.

க0௧ - ௨. பவளவளையைக் கையிற் செறித்தாளொருத்தியைக் கண்டு
வேறொருத்தி குவளைப்பூவினது மாகதம்போலும் பச்சைத்தண்டைக்
கொண்டு தன் கையை யணிந்தாள்.

க0௩. கல்லகாரம் - குளிரி.

க0௪. நில்லென்பாள் போல்.

* இகவென்னுமிசை இகாவென ஈறுதிரிந்தது.

க0௪ - ௫. வேறொருத்தி மல்லிகை மாலையின்கண் நெய்தலை விரவித்
தொடுத்தாள்.

மேல் அவர் கருத்தும் வேண்டிக் கோடலும் கூறுகின்றாள்:—

க0௬ - ௧௪. பண்டு ஒருவன் வையையுள் வாழைத்தண்டைத் தழுவி
கூடாநிற்க ஒருத்தியைக் கண்டான்; கண்டபொழுதிலே அவன் நெஞ்சு
அழிதலாற் புனல் கையை வலிக்க, புனை தன்னை நெடுந்தாரம் வலிக்க, நீர்
அவன் விரும்பின அவளிடத்துக் கொண்டு செல்லாதே.....அவடான்
அதனைக்கண்டு அவன் பின் தொடர், தாய் அவ்வன்புடைமையை அறி

* 'கண் மணி காணிகா' (கலி. ௧0௫)

(பி - ம்.)— ¹கண்டணிந்தாள். ²குவளைத்தண்டு. ³வாளாய்.
நீடுபுனை.

ககரு நீதக்காய் தைந்நீர் நிறந்தெளிந்தா ¹யென்மாருங்

² கழுத்தமை கைவாங்காக் காதலர்ப் புலல்

விழுத்தகை ³பெறுகென வேண்டிது மென்மாரும்

பூவிழரியிற் ⁴புலம்பப் போக

தியாம்வீழ்வா ரேம மெய்துக வென்மாருங்

கஉ0 கிழவர் கிழவிய ⁵ரென்னுதேழ் காறு

இச் சொற் றுள் இங்ஙனம்

முதியாரையுணர்த்தல்

மழவீன்று மல்லற்கேண் மன்னுக வென்மாருங்

திக்காலத்துப்படிய

கண்டார்க்குத் தாக்கணங்கிக் காரிகை காண்மின்

தூல்களில் மிக அரிது.

பண்டாரங் காமன் படையுள்வன் கண்காண்மின்

God of Love

நீனெய்தாழ் கோதை யவர்விலக்க நில்லாது

கஉரு பூவூது வண்டினம் யாழ்கொண்ட ⁶கொனிகேண்மின்

கொனைப்பொரு டெரிதரக் கொளுத்தாமற் குரல்கொண்ட

யாதே தனிச்சேறலை விலக்குதலால் அவன் அரற்றும்படி களையைப்பொருது வந்தது, சிவப்புற்ற கர்க்காலத்து நீர் வரவு.

ககரு. அந்நீர்போலாது, தைந்நீரே, யாம் ஆடுமளவினையாய் நிறந்தெ ளிந்தாய்; அதனால் நீ தக்காயென்பாரும்.

ககஎ. விழுத்தகை - வீறு.

ககஅ. அரி - வண்டு. யாம் புலம்பப்பிரியாது.

கஉ0 - உக. எம் கணவரும் யாமும் கிழவர் கிழவியரெனப்படாமல் நிலையுறுதலையுடைய இளமையை இத்தவம் தரச் செல்வத்தோடும் சுற்றத் தோடும் நிலைபெறுக வென்பாருமாக.

கஉக. 'மல்லற்கேள்' என்பது உம்மைத்தொகை. ஆசுவென்பது வரு விக்கப்பட்டது.

இனி ஒருவன் உவந்தவை காட்டுதல் கூறுகின்றான்:—

கஉஉ. இக்காரிகை தாக்கணங்கு; ஆதலால் இவனைக் காண்மின்.

கஉங. உவள்கண் காமபண்டாரமும் படையுமாயிருக்கும்; அவ்வாறு தலைப்பார்மின்.

கஉச - ரு. நீல நிறத்தையுடைய தேனெய்தங்கிய கோதையையுடைய மகளிர் விலக்க நில்லாது அக்கோதையிற் பூவைவூதும் வண்டினம் யாழை ஒத்தற்குக் காரணமாகிய பாட்டைக்கேண்மின்.

கஉச - எ. கொனைப்பொருள்தெரிதரக் கொளுத்தாதிருக்க இனிதா கின்ற சுரும்பினது இசையைக் கேண்மின்.

(பி - ம்.)— ¹என்மார், ²தழுத்தமை, ³மக்கள்பெறுகென, ⁴புலம் பும்போகாது, ⁵என்குகெழ, ⁶கோள்.

கிளைக்குற்றவுழைச்சுரும்பின் கேழ்கெழுபாலை யிசையோர்மின்
பண்கண்டு திறனெய்தாப் ¹பண்டாளம் பெறப்பாழிக்
கொண்டவின் ²னிசைத்தாளுங் (?) கொளைசீர்க்கும் விரித்தாடுங்
கந.0 தண்டும்பி யினங்காண்மின் ருன்வீழ்பூ' நெரித்தாளை
முனைகெழு சினநெஞ்சின் முன்னெறிந்து பின்னுங்
கனைவடி லொருதும்பி காய்சினத் தியல்காண்மின்
எனவாங்கு

இன்ன பண்பி னின்றைநீ ராடன்

கந.௫ மின்னிழை நறுநுதன் முகண்மேம் பட்ட

கண்ணிமை தனியாக் கைக்கிளைக் காம

குரல்கொண்ட கிளையாகிய இளிக்குக் கிளையாப்பொருந்தின *உழை குர
லான அரும்பாலையிற்றேன்றிய மருதப்பண்ணாகிய இசையெனக் கூட்டுக.

† இடமுறையாற் குரற்கு ஐந்தாவதாகையால், உழை இளிக்குக் கிளை
யாயிற்று.

கஉஅ. பண்கண்டு திறனெய்தாப்பண் - விளரிப்பாலையிற்றேன்றும்

‡ யாமயாழ்; அதனைத் தாளத்தொடுபொருந்தப்பாடி.

கஉக. அவ்விசைத்தாளத்திற்கேற்ப.....

கநக - உ. மாறுபாடுபொருந்தின சினநெஞ்சுடனே...பின்னும் எறி
தற்கு ஒலித்துவருதலையுடைய ஒருதும்பியது காய்சினம்.

கநக. என - என்றுகாட்ட.

ஆங்கு, அசை.

இங்ஙனம் தைநீரால்கூறி மேல் தலைமக்கேட்ப வையையைய
நோக்கிக்குகின்றான்:—

கநச - ச.0. இனிய இயலின்மாண்ட தோச்சிபொருந்திய பரிபா

* “உழைகுர லாயி னரும்பாலை யென்ப” (பிங்கலம், கச௦௬) எனவும்,
“உழை குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும்” நரம்புகளை நிறுத்தியென்றது
அரும்பாலையென்னும் இசையைப்பிறப்பித்தென்றவாறு (சீலப்ப. க.நக-
உரை) எனவும் வருவன இங்கே அறியற்பாலன.

† இடமுறையாற் குரனரம்பிற்கு உழைநரம்பு ஐந்தாவதாக ஆதலைக்
குரல், தாரம், விளரி, இளி, உழை என எண்ணி அறிந்துகொள்க.

‡ யாமயாழ்: நழ், நகநு; மதுரை. ருஅச; கம்ப. நாடவிட்ட. சீத.

(வி - ம்.)— ¹பண்டாழம். ²விசைத்தாழங்கொளச்.

1 இன்னியன்மாண் டேர்ச்சி யிசைபரி பாடன்

முன்முறை செய்தவத்தி 2 நிம்முறை னியைந்தே

மறுமுறை யமையத்து மிழையு

கச0 நறுநீர் வையை நெய்த்தகு நினையே.

என்பது, வரைவுமலிந்ததோழி கன்னிப்பருவத்துத் *தைந்
நீராடத் தவம் தலைப்பட்டேமென வையையேநோக்கித் தலைமகன்
கேட்பச் சொல்லியது.

ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.

நாகனாரசை.

பண்ணுப் பாளையாழ்.

டலையுடைய நறுநீர்வையாய்! மின்னிழையையும் நறுநுதலையுமுடைய
4 மீகட்டன்மை மேம்பட்ட கன்னிமைமுதிராத கைக்கிளைக்காமத் துத்தரு
கின்ற நின்னிடத்து இத்தைந்நீராடலை முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தாலே
இப்பிறப்பிற் பெற்றேம்; அதனை யாவரும் நயக்கத்தக்க நின்னீர் நிறைக்
கண்ணே மறுபிறப்பினும்பெறுவேமாக. (கக)

* “தையினீ ராடிய தவந்தலைப் டுவாயோ” (கலி. ௬௯); “நறுவீ
யைம்பான் மகளி ராடுந், தைஇத் தண்கயம்” (ஐங்குறு. அச.)

† “தவமுந் தவமுடையார்க் காகும்” (திருக்குறள், ௨௬௨.)

(பி - ம்.)— 1 இன்னியலிசைமாண்டேர்ச்சி. 2 அம்முறையியைந்தே.

3 நயக்க 4 மக்கட்.

பன்னிரண்டாம். பாடல்.

வையை.

வளிபொரு மின்னொடு ஷாணிருள் பரப்பி
விளிவின்று கிளையோடு மேன்மலை முற்றித்

பெயர்க்கேற்
நகரை

தளிபொழி சாரற் றதர்மலர்¹ தாஅ
யொளிதிக முத்தி யுருகெழு நாக
ரு 1மகரு வகைஞெமை யாடி மிளையத்

தகரமு ஞாழலுந் தாரமுந் தாங்கி
நளிகடன் முன்னி யதுபோலுந் தீரீர்

வளிவரல் வையை வரவு

When this poem
was composed

வந்து மதுரை *மதில்பொருஉம்² வான்மலர்தாஅ

The river Vaigai
was running
close to
the fort.

(பன்னிரண்டாம் பாடலுரை.)

க - அ. வளியாற் பொரப்பட்ட வானம் மின்னையும் இருளையும் மாறி
மாறிப்பாப்பிக் கிளையோடு சையமலையைமுற்றித் தளியை இடைவிடாது
பொழிந்த அதன்சாரலில் உதிர்ந்தமலர்¹ தன்மேற்பாக்கக் கரைக்கண் நாகம்
அகில் வழை ஞெமை சந்தனமிவைவருந்தத் தகரத்தையும் ஞாழலையும்
தேவதாரத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு வையைவருகின் றவரவு, ஒருகடல் கிளர்
ந்துவருகின்றாற்போலும்.

ச. "நீட்டிலைவஞ்சிக்கோ" என்புழியும், "புல்லிலை வஞ்சிப் புற
மதி லலைக்குங், கல்லென் பொருரை" என்புழியும் மரவிசேடத்திற்
குள்ளான அதன்பெயர்த்தாய ஊரின்கண்ணும், "திங்கள்வெண் குடையி
றைக்குத் திருவிழக் குற்ற வண்ணம், லைங்கதிர் மதியிற் மெள்ளிப் பகர்ந்
தெழுத் துரைத்தும்" என்புழிச் சந்திரற்குள்ளது அவன்பெயர்த்தாய³ அறி
வின்கண்ணும் ஏற்றப்பட்டாற்போல் ஒளிதிகழாநின்ற உத்தியினையுடைய
அச்சத்தைத்தருகின்ற நாகமெனப் பாம்பிற்குள்ளது அதன்பெயர்த்தாய
மரத்தின்கண் ஏற்றப்பட்டது.

அ. வளிபோலும் விரைந்தவரவு.

* வையைநதி மதுரைமதிலைப் பண்டைக்காலத்திற் பொருது சென்ற
தென்பதை, "வைையைதன், ஸீர்முற்றி மதில் பொருஉம் பகையல்லா னேரா
தார், போர் முற்றென் தறியாத புரிசைசூழ் புனலூரன்" (கலி. ௬௭),
"அமிழ்த வெண்டிரை வையையு மொருபுறத் தகழாம்" (திருவிளை. நகர.
௧௭.) என்பவற்றுலும் அதிக.

† புறநானூறு, ௩௮௭.

‡ சீவகசிந்தாமணி, ௧௧௧௧.

(பு - ம்.) - 1 மகரவாழை, 2 வான்மலர் தாஅய், 3 அவலுரினகணுந் திங்க
கனோலினகணு மேற்பட்டாற்போல.

க0 யத்தண் புனல்வையை யாறெனக் கேட்டு
மின்னவி ரொளியிழை வேயு மோரும்.
* பொன்னடர்ப் பூம்புனை திருத்துவோரு
மகில்கெழு 1சாந்த டாற்றி யாற்றப்
புன்கெழு சாந்தம் பூசு வோருங்
கரு காரகொள் கூந்தற் கதுப்பமைப் போரும்
2வேர்பிணி பன்மலர் வேயு மோரும்
புட்டகம் பொருந்துவ புனைகு வோருங்
கட்டிய 3கயிலணி காழ்கொள் வோரும்
வாச நறுநெய் 4யாடி வானறுகண்
உ0 மாசறக் கண்ணடி 5வயக்கி வண்ணமுந்
6தேச மொளியுந் திகழ நோக்கி

Mirror

க - க0. வையையாறு தன்மேல் வான்மலர் பாக்கவந்து மதுரை
மதிலைப் பொருமெனக்கேட்டு.

கக. வேயுமோர் - அணிவோர்.

உம்மை இசைநிறை.

கஉ. பொன் அடராற்செய்த பூவாகிய அணியை.

கஊ - ச. சந்தனச்சாந்தைமாற்றி அகிற்புகையினாகிய சாந்தைப் பூசு
வோரும்

கரு. கதுப்பு - குழல்.

கசு. அக்கூந்தலின்கண் 1இருவேரியோடு தொடுத்த பலமலர்
மாலையை.

கஎ. நீராடற்குரிய புடைவைகளை அலங்கரித்து உடுப்போரும்.

கஅ. கட்டிய 2கொக்குவாய் அழகுசெய்த வடங்களைப் பூண்போரும்.

கக. வாசவெண்ணெயைப்பூசி வாலிய கற்பொடியால்.

உ0. வண்ணம் - இயற்கையழகு.

உக. தேசு - செயற்கையழகு. ஒளி - கலவியால்வந்தநிறம்

* “அடர்பொற்சிரகம்” (கலி. 10க.)

† குழல் - ஐம்பால் வகையுள் ஒன்று; சீவகசிந்தாமணி, உசநள - ஆம்
பாடலின் உரையைப்பார்க்க.

‡ இருவேரி - வெட்டிவோர்.

§ கொக்குவாயென்றும் படித்தற்கு இடமுண்டு; கொக்குவாய் கொக்கி
யெனவழங்கும்.

(டி - ம்.)— 1சாந்தமாற்றி. 2வொன்பனமலாமொரும. 3கலணி. 4 ஆட்டி
வயக்கிய. 5தேசுறுமொளியுந் திசைநொக்கி.

Jewels

வாச 1 மணத்துவர் வாய்க்கொள் வோரு

2மிடுபுணர் வனையொடு தொடுதோள் வனையர்

3கட்டுவடக் கழலினர் 4மட்டு மாலைய

உரு *ரோசனை கமழும் வாச மேனியர்.

Jewels
went on
Kor-sa-jel-
pham

மடமா மிசையோர்

பிடிமே லண்ணப் 4பெரும்பெடை யனையோர்

கடுமா கடவுவோருங் களிறுமேல் கொள்வோரும்

வடிமணி நெடுந்தோர் மாமுள் 5பாய்க்குநரும் Rare use.

௩௦ விரைபு விரைபு மிகைமிகை யீண்டி.

யா நலைத்தலை சிறப்பக் கூட

உரைதர வந்தன்று வையைநீர் வையைக்

கரைதர வந்தன்று காண்பவ ரீட்ட

நிவந்தது நீத்தங் கரைமேலா நீத்தங்

உஉ. †பஞ்சவாசத்தினோடுகூட்டி இடித்த பாக்கை வாய்க்கண் அடுப்போருமாய்.

உ௩. ஆணியிடும் புணர்வனையுடனே செறிக்கும் தோள்வனையராய்.

உச. கட்டுவடத்தோடு காண்மோதிரத்தராய்.

உ௪. மடமா - நடைமெல்லிய குதிரை.

உ௫. பிடியை நடையால் வென்று ஏறினாரென்பது போதர அன்னப் பெடை யனையோரென்றார்.

- இவ்வளவும் மகளிர் ; மேலன மைந்தர.

உ௬. தேர்களிழ்ந்தின மாக்களை முட்கோலாற் பாய்ந்து செலுத்து வோருமாய்.

௩௧. ஆடல் - நூடல்.

௩௨ - ௩. கூடலாடல்புறம்புகழ வையைநீர் வந்தது ; அதனைக் காண்பவரீட்டம் அதன் கரையை ஒக்கவந்தது.

௩௩. அந்நீர்வெள்ளம் கரைக்கு மேலே ஏறிற்று.

*நல்லமணம் ஒருயோசனையளவுகமழுமென்றல் மரபு; “கமுகின்மேல் விரிந்தபாணையும்...ஒரோசனையுலாவி நாறு(ஃம)”, “ஒசனை நறும்புகை கமழ” (சீவக. ௧௧௧, ௧௧௩௩) என்பவற்றாலும் யோசனைத்தியென்னும் பெயராலு முணர்க.

† பஞ்சவாசமாவன : “தக்கோலம் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கம், கப் பூரஞ் சாதியோ டைந்து.”

(பி - ம.)— 1மணத்துவாயக. 2இருபுணர்வனையொடு. 3கட்டுவடக் கழலினர். 4பெரும்பெடை. 5பாய்க்குநரும்.

௩௫ கவர்ந்தது போலுங் காண்பவர் காதன்
முன்றுறை நிறையணி நின்றவர் மொழிமொழி
யொன்றல பலபல வுடனெழுந்தன்றவை
யெல்லாந் தெரியக் கேட்குநர் யாரவை
கில்லா 1கேள்வி கேட்டன சிலசில

Rare

ச) வொத்த குழலி னெலியெழ முழவிமிழ்
மத்தரி தடாரி தண்ணுமை மகுளி
யொத்தளந்து சீர்தூக்கி யொருவர் பிற்படார்
நித்தந் திகழு நேரிறை முன்கையா
லத்தக வரிவைய ரளத்தல் காண்மி

Medical instruments

'நிருத்தம்' இடைக்
குறைந்தது

ச௫ னாண்கொ ரோழி நயனில் பரத்தையிற்
*ரோணல முண்டு துறந்தா னெனவொருத்தி
யாணர் மலிபுன னீத்தத் திரும்பிடி

௩௬ - ௫. காண்பவர்காதல் வெள்ளத்தையெல்லாம் பருகியதுபோலப்
பெருகிற்று.

என்றிவ்வளவும் பாணன் தலைமகனுக்குப் பருவவரவும் வையைநீர்வர
வுங்கூறிற்று,

மேல், அதுகாண வருவார்க்கு முன்வந்துகண்டவர் ஆண்டுத்தாம் கேட்
டன கூறுகின் மவாற்றானுங் காட்டுகின் மவாற்றானும் விழவணியின்பம்
கூறுகின்றார்:

௩௭ - ச.சு. துறைமுன் நிறைந்த அணியாக நின்றவர் மொழிகின்
மொழி ஒன்றையொன்று ஒவ்வாது பலபலவாய் ஒருகாலத்தெழுந்தது;
அவற்றையெல்லாம் தெரியக்கேட்க வல்லார்யார்? அவை கேட்டல்கூடா;
அவற்றுள், யாம் கேட்டன சிலசில; அதற்குக்காரணமிது:—பொருந்திய
வங்கியத்தின் இசையெழ முழவு மத்தரி தடாரி தண்ணுமை இவற்றது
ஒசையையுடைய தாளத்தையளந்து அழகுதக நிருத்தத்தின்கண் ஒக்
கத்திகழும் அரிவையர் தம் நேரிறைமுன்கையால் அத்தாளத்தைத் தூக்கி
அளத்தலைக்காண்மின்.

என்று எல்லாம் கேளாமைக்குக்காரணங்காட்டி, மேல் கேட்டன
சொல்லுகின்றார்:

ச௫ - கூ. தோழி, ஒருத்தி நாணிக்குறையில்லாத குலமகளாயிருக்கத்
தனக்குச்சிறந்தவன் தன்தோள் நலத்தையுண்டு பரத்தையிற் பிறிந்தானென

* “தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர்” (கலி. ௨௩.)

(பி - ம.)—1 கேள்வி கேள்வி கேட்டன சில சிலலொழுத்த.

Amusement

1சேண வெரிநிற் சிறந்தானே டேறின
 னுணுக் குறைவில ணங்கைமற் றென்மருங்

ரு0 கோட்டியுட் கொம்பர் குவிமுலை நோக்குவோ

The usage

*ஒட்டை மனவ னுரமிலி யென்மருங்

3.

சொறிந்ததூஉஞ் சொற்றதூஉம் பற்றா ணிறந்திரிந்தர்
 னெஞ்சத்தை நீத்தா னெறிசெல்வான் பின்னிறை
 யஞ்சிக் கழியாமோ வன்புற்றா லென்மரும்

ருரு பூணா நோக்கிப் புணர்முலைபார்த் தானுவ

னா ளவனையிந் நாரிகை யென்மரு

2கமிர்தன நோக்கத் தணங்கொருத்தி பார்ப்பக்

கமழ் +கோதை கோலாப் புடைத்துத்தன் மாப்பி

very fine

3இழையினைக் கையாத் திறுகிறுக்கி வாங்கிப்

40 பிழையினை யென்னப் பிழையொன்றுங் காணான்

அவனொழிபுலந் துஇதபொழுது புனல்வெள்ளத்திலே அவனொடு இருப்பிடி
 வெரிநின் உயரவேறினான்; அந்நங்கை நாணுடையாளல்லோடென்பாரும்.

ரு0 - ருக். அவைக்கண்ணேநின்று கொம்பரொப்பாருடைய குவி
 முலையைநோக்குகின்றவன் இளநெஞ்சன்; தன்மையிலென்பாரும்.

ருஉ. புற்றாள் - அறியாள்.

ருங - ச. இவள் நெறிசெல்வானொருவன்பின் நெஞ்சைப்போக்கினாள்;
 4பெண்டிராதலானே, அன்புமிக்கால் நிறையழிவிழ்கு அஞ்சி அம்மிகுதி.
 பைக் கழிக்கக்கடவேமல்லமோ.

ருரு - சு. உவன் இந்நாரிகைபூண்ட முத்தாரத்தினது அழகை நோக்கி
 இதற்கேற்றன இவையென நெருங்கியமுலைகளைப்பார்த்தான்; அதற்கு
 இவள் நாணுகின்றிலென்பாருமாயினார்.

என்று கேட்டன கூறி, மேல் உவந்தவைகாட்டல்கூறுகின்றார்:—

ரு௪ - சு0. தன் கணவனை அமிர்தையொத்த நோக்கால் அணங்கை
 யொப்பாளொருத்திபார்க்க, அது பொழுது அவனைக் கோதையைக் கோலா

* “ஓட்டை நெஞ்சின் ராயுழல் வார்களும்” (சீவக. சுசுஉ), “ஓட்டை
 மனத்தோ மயிர் தாங்கி” (நளவேணு. சுயம். சுசு).

† “கோதை கோலாக, விறுகிறுகியூத்துப்புடைப்ப” (பரி. கூ. ௩௯-௪0);
 “கோதை கோலா விறைஞ்சி நின்ற, ஆதையஞ் சேர்ப்பனை யலைப்பேன்
 போலவும்” (கலி. கஉஅ).

௭பி - ம்.)— 1 செணவரிநிற். 2 அமர்தருநோக்கத். 3 இழைகையாத்
 தறுக்கி. 4 பெண்டிரானே.

ஹேழிது பிழைகேட்குந் தூயவனைக் காண்மின்
பார்த்தா னொருத்தி ¹நீனயெனப் பாடித்தவனைப்
பொய்ச்சுளா னென்ப தறியேன்யா னென்றிரந்து
மெய்ச்சு னுறுவனை மெல்லியில் பொய்ச்சுளென்
ஹெல்லுவ சொல்லா துறாவழுவச் சொல்ல
வறைத்துஞ் செறுத்து முணர்த்து வரீனைப்
புல்லா தூடிப் ²புலந்து நின்றவள்

Sanscrit ?

எ0 பூவெழில் வண்ணநீர் பூரித்த வட் ³டெறிய
வேவெழி லுண்க னெறிநோக்கம் பட்டபுட்
பாய்குருதி சோரப் பகையின் ⁴துளஞ்சோர
நில்லாது நீங்கி நிலஞ்சோர வல்லாந்து
மல்லா ரகலம் வெவஞ்சி மம்மர்கூர்
தெல்லாத் துனியு மிறப்பத்தன் ⁵காதல
னல்லே ரெழிலாகஞ் சோவித்த லெஞ்ஞான்றும்
எ1 வல்லதால் வையைப் புனல்

கக்கொண்டு புடைத்துத் தன்மார்பின்வடத்தை வாங்கி முன்கையை இறுக
இறுக்ககட்டி ¹ பிழையையுடையையென்ன.

கக. தூயவனை - பிழையில்லாதானே.

கஉ. என - என்று அவள் சொல்ல.

கரு. ஒல்லுவ - பொறுப்பன.

கங - எரு. அச்சுளின்கண் மிக்கும் வெகுண்டும் ஊடநீர்ப்பாளைக்
கூடாது ஊடனிலைமையின்கிப் புலவிநிலைமைக்கணின் நவள் பூ நாற்றத்தை
யும் அழகையுமுடைய அரக்குநீரால் நிறைக்கப்பட்ட வட்டை மார்பிலெறிய
அந்நீர் அவளுண்கண்ணின் வேலேறுபோல நோக்கம்பட்ட புண்ணிற் குருதி
சோர்வதுபோலச் சோரப் பகைத்தலைக்கெடுத்து உள்ளஞ்சோர அவன் ஆற்றா
னாய் நோர்நில்லாது நீங்கிவணங்க, அதனைத் தான்மல்லாரசுத்தெறிந்தவட்
டால் வீழ்ந்தானென்றஞ்சி மயங்கி முன் புள்ள துனிகளுமுட்பட்டீங்க அவள்
தன் காதலனாகத்தைச்சேர்ந்தாள்; இவ்வாறு சேர்வித்தலை வையைப்புனல்
இன்றேயென்றி என்றும் வற்று; இதனைக் காண்மின்.

வல்லது

நீனையெறிய வட்டையெறிந்தது, ஊடி விளையாட்டு ஒழிந்தமையின்.

எச. சேர்ந்தாளென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

(பி - ம்.)— ¹நீனையெனப்பொய்ச்சுளாளெறியெனப்பதனயுநென
தறிந்துமெய்ச்சுளறிவானே. ²புலனதுநிறைவாள். ³எறியா. ⁴உளஞ்சொ
வல்லாந்து. ⁵காதலானல்.

எனவாங்கு

மல்லிகை மெளனீன் மணங்கமழ்சண்பக¹ சகர் குதஞ்ஞமாழி

அல்லியு

மல்லி கழுநீ ரரவிந்த மாம்பல்

3 Sarpasmit

குல்லை வகுள்ங் குருக்கத்தி பாதிரி.

அ0 நல்லினர் நாக நறவஞ் சரபுன்னை

யெல்லரங் கீமழு¹ இருசார் கனாகவிழத் சலங்க

தேறித் தெளிந்து செறியிருண் மான்மலைப்

பாறைப் பரப்பிற்² பரந்த சிறைநின்று

3 * துறக்கத் தெழிலைத்தன் னீர்நிழற் காட்டுங்

அரு காலைக் கலிழ்செங் குருதித்தே

போரடு தானையான் யாறு

சுடுநீர் வினைக்குழையின் ஞாலச் சிவந்த

† கடிமலர்ப் பிண்டிதன் காதிற் செரிஇ

எங். என - என்றுகாட்ட.

ஆங்கு, அசை.

எஎ - அக. இப்பூக்களெல்லாங்கமழும் இருசார்கரையுஞ்.....

அஉ. மாலைப்பொழுதின் கண்.

அங். பாறைப்பரப்புப்போலச் சலியாத அணைகளால் தேங்கி நின்று.

• எஎ - அ0. மல்லிகை முதலாயவை ஆகுபெயர்கள். மணங்கமழ்சண்பகம், நல்லினர்நாகமென்பன தம்பொருட்டேற்ற அடையடுத்துநின்றன.

அக. கரையென்றது, கரையணைந்த நீரோட்டத்தை.

தன்னீரி.....

அரு. இருளையலும் காலைப் பொழுதின்கட் கலங்கின செங்குருதித் தன்மைத்து.

இங்மனம்புனலா.....

• அஎ - அ. சிவக்கச்சுட்ட நீர்மையையுடைய வினைக்குழைபோல நாலும்படி சிவந்த பிண்டிப்புதுமலரைத் தன் காதிற் செருகி.

* “குடவ னைக்குலம் வயிறுனைர் திவமணி கொழிக்கு, மடுவில் வானக ருருவுகாட் டியதுபோன் மதில் குழ், கடிக்கொண் மாநகர்” (நைட தம், நகர. க.)

† அசோகந்தளிரை மகளிர் தம் காதிற் செருகுதல். (பரி. கக, அடி கூரு.). “வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர், நுண்பு னாகத் தினைப்ப” (முருகு, நக - உ.)

(பி - ம்.) - ¹ இருசாரற்கரை. ² பரந்து. ³ துறக்கத்தொழிலை.

விடுமலர்ப் பூங்கொடி போல் துடங்கி
 கூடு 1 யடிமே லடிமே லொதுங்கித் தொடி முன்கைக்
 காரிகை யாகத்தன் கண்ணி னிருத்தினு
 ணேறிறை முன்கை நல்லவன்கேள் காண்மின்
 2 துகில்சேர் மலர்போன் மணிநீர் நிறைந்தன்று
 புனலென மூதூர் மலிந்தன் றவருரை
 கூடு 3 யுரையி னுயர்ந்தன்று கவின்,
 4 போரேற் றன்று நவின்னு 5 தகர
 மார்பழி சாந்தின் மணலுறு பட்டன்று
 துகில்பொசி புனலிற் கரைகா ரேற்றன்று
 விசம்புகடி விட்டன்று 6 விழவுப்புன லாங்க

அக. விடுமலர் - கட்டுவிட்டமலர்.

கூடு - கூட. முன்கையாலே தன் கூந்தலிற் கண்ணியை அழகுடைத்தா
 கத்திருத்தினுள்; இவள்செய்த இக்குறிப்புத்தொழிலால், இவள் இந்நல்ல
 வள் கொழநனாயிருந்தாள்; இதனைக் காண்மின்.

நெஞ்சம் பிணிப்பதோர் அவயவங்காண்டல் குறித்து அவள் செய்த
 லால், இது குறிப்புத் தொழிலாயிற்று.

கூடு. துகிலின்கட்சேர்ந்த பூத்தொழில்போலப் புனலுள்கண் நீரினை
 யுடைய மணி நிறைந்தது.

மணி, ஆடினராபரணங்களினின்று உக்கன.

கூசு. அவர்புனலாடியவார்த்தை மூதூர் மலிந்தது.

கூடு. அவர்கவின் அவ்வுரையிலு மிக்கது.

கூசு. அக்கவின் மிக்குப் பிறகவினோடு மாறுபாட்டினைக்கொண்டது.

கூசு-எ. அவர்மார்பினின்று அழிந்து வீழ்ந்த தகரச்சாந்தால் மணல்
 சேறந்தன்மைப்பட்டது.

கூசு. அவர் துகில்வார்த்த புனலால் கரை கார்தூலத்துத் தன்மை
 பெற்றது.

கூசு. இப்புனல்விழவால் வானுலகம் சிறப்பொழிந்தது.

ஆங்க, அசை.

இவ்வின்பங்கட்கெல்லாம் காரணமாகிய வையை வாய்த்தி முடிக்
 கின்றாள்.

(பி - ம்.)— 1 அடிமேலுடங்கி, 2 துகிலிற்சேர். 3 உரையுள். 4 கவின்
 போர். 5 ததாமாபழி. 6 வீழ்புனல்.

க00 இன்பமும் கவினு மழுங்கன் மூதூர்

¹ நன்பல நன்பல் நன்பல வைவையீ

நின்புகழ் கொள்ளாதிம் முனர்தலை யுலகே.

என்பது, கார்ப்பருவத்து வையைநீர் விழவணியிற் பல்வேறு வகைப்பட்ட இன்பங்கூறி, இவ்வகைப்பட்ட இன்பத்தையுடைய நினைவும் நினைத்திலரென வையைநோக்கித் தலைமகன்கேட்பத் தோழி இயற்பித்தது.

நல்வழுதியார் பாட்டு.

² நந்நாகனாசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

க00 - க0உ. வையாய்! நின்னல் அழுங்கன்மூதூரின் வாழ்வார்க்கு இன்பமும் கவினும் நன்பல நன்பல நன்பல உளவாயின; அதனால், இவ்வுலகு அகன்ற இடத்தை யுடைத்தாயினும் நின்புகழை அடக்க மாட்டாது.

க0க. அடுக்கு, பன்மை பற்றி வந்தது.

(கஉ)

(பி - ம்.)—¹ நன்பலநன்பலவைவையீ. ²நந்நாகனார்.

பதினமூன்றாம் பாடல்.

திருமாள்.

மணிவரை யூர்ந்த மங்குன் ஞாயிற்
 றணிவனப் பமைந்த பூந்துகில் புனைமுடி
 யிறுவரை யிழிதரும் பொன்மணி யருவியி
 னிறனொடு மாறுந்தார்ப் புள்ளுப்பொறி புனைகொடி
 ௫ விண்ணளி கொண்ட வியன்மதி யணிகொளத்
 தண்ணளி கொண்ட வணங்குடை நேமிமால்
 * பருவம் வாய்த்தலி னிருவிசம் பணிந்த
 விருவேறு மண்டிலத் திலக்கம் போல

Very striking
 simile

(பதினமூன்றாம் பாடலுரை.)

க - சு. நீலவரைக்கட் பரந்த இளஞாயிற்றினது அழகுபோலும்
 அழகமைந்த பீதாம்பரத்தையும் நீலவரையை ஊர்ந்த இளஞாயிற்றினது
 அழகுபோலும் அழகமைந்த புனைமுடியையும் அவ்வரையினின்றிழியும்
 பொன்மணிகளையுடைய அருவியின் நிறத்தொடு மாறுகொள்ளும் தாரிணை
 யும் புள் எழுதிய புனைகொடியையுமுடையையாய் விண்ணின்கணின்று
 அளித்தற்றொழிலைக்கொண்ட †நிறைமதியது குளிர்ச்சியையொக்கக் குளிர்
 ந்த அளித்தற்றொழிலைக்கொண்டமாலே,

க. மங்குல் ஞாயிறு - இருளைக் கெடுக்குஞாயிறு; இதனை, †“நோய்
 மருந்து” என்றும்போலக்கொள்க.

சு. அணங்குதல் - அசுரரைவருத்துதல்.

எ - கங. கார்ப்பருவம் வாய்த்தலையுடைய பெரிய மேகத்தை இரு
 பாலுமணிந்த இருசடர்களது இலங்குதல்போல இலங்கும்நேமியையும்
 சூங்கையுமேந்திய கையுடனே †அகலத்தைத்தொழுவோர்க்கு நினக்குரித்
 தாய் நீமேவிய வைகுண்டமும் உரிமையாதலையுடைத்து.

* “விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும் விளங்கி...நன்னிற மேக நின்றது
 போலப், பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமந், தகைபெறு தாமரைக்
 கையி னேந்தி, நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு, ...செங்க் ணெடியோ னின்ற
 வண்ணமும்” (சிலப். கக: ௪௩-௫௧).

† பர்பாடல், ௪ அடி ௨௬.

† குறுந்தொகை, ௩௬௦.

§ “அகலநோக்கின” என்பதற்கு ‘கொடுக்கும் பொருள் மாட்டின்வலி
 யான் உளதாமாகலின்’ என்பதற்குத்து ஈண்டு உணரற்பாலது; (பிறநா.
 கடுரு - உரை.)

க0 நெமியும் வளையு மேந்திய கையர்ந்
 கருவி மின்னவி¹ரிலங்கும் 1பெருமபூ
 * ணருவி யுருவி ஓரமொடணிந்த [†]நின்
 றிருவரை யகலந் தொழு²வோர்க்
 குரிதமர் துறக்கமு முரிமைநன் குடைத்து
 2 சுவைமை யிசைமை தோற்ற நாற்றமு
 கரு றவையு நீயே யடுபோ ³ரண்ண
 லவையவை கொள்ளுங் கருவியு நீயே
 முந்தியாங் கூறிய வைந்த னுள்ளு
 மொன்றணிற் போற்றிய விசம்பு நீயே
 யிரண்டி னுணரும் வளியு நீயே
 20 மூன்றி னுணருந் தீயு நீயே
 நான்கி னுணரு நீரு நீயே
 யைந்துடன் முற்றிய நிலனு நீயே
 அதனால், ¹நின்மருந் கின்று மூவே முலகமு
 மூலமு மநனு முதன்மையி னிகந்த

எ. வாய்த்தலினையென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது. தொகுதியையுடைய மின்னினது அவிர்தலையொத்து இலங்கும் பொன் னரத்தை (க0) முத்தாரத்தோடணிந்த நின் (கக) வரைபோலும் அகலம் (கஉ) என்க.

கங. துறக்கமுமென்னும் உம்மை, சிறப்பும்மை.

கசு - கூ. சுவைமுதலாயபுலன்களும் நீ; அவற்றை நுகரும் பொறி களும் நீ;

கஎ - உஉ. இவற்றுள் முன்னர்க்கு. நப்பட்ட புலன்களுள், ஒன்று - ஓசை; இரண்டு - ஓசையும் ஊறும்; மூன்று - ஓசையும் ஊறும் ஒளியும்; நான்கு - ஓசையும் ஊறும் ஒளியும் சுவையும்; ஐந்து - ஓசையும் ஊறும் ஒளியும் சுவையும் நாற்றமும்.

இவ்வகுணங்களால் உணரப்படுவனவாகிய பூதங்களும் நீ. எ - று.

உங - ரு. ஆதலால், மூலப்பகுதியும் அறனும் அநாதியானகாலமும்

* "மாயோன் மார்பி னாரம் மோல, மணிவரை யிழிதரு மணிகிள ரருவி" (தொல். செய். சூ. எஅ - பேர். மேற்)

[†] "நாறிணர்த் துழாயோ னல்கி னல்லதை, யேறுத லெளிதோ வீறு பேறு²தூரக்கம்" (பரி. கரு: கரு - கூ.)

(பி - ம்.) - 1 பெரும்பெரும்பூண, 2 சுவைமையினிசைமை, 3 அண்ணல

உரு காலமும் விசும்புங் காற்றொடு 1 கனலுந்

: தன்னுரு வுறழும் பாற்குட னுப்பண்

மின்னவீர் சுடர்மணி *யாயிரம் விரித்த

கவைநா வருந்தலைக் காண்பின்னீசேக்கைத்

துளவஞ் சூடிய வறிதுயி லோனு

உப மறமிகு மலியொலி மாறடி தானையாந்

றிறனிகந்து வருஉ மவருயி ரகற்றும்

விறன்மிகு வலியொலி பொலிபுகழ் புழுதியி

மாற்பு னிறனுழு வளைவாய் நாஞ்சி லோனு

நானிலந் துளக்கற முழுமுத னுற்றிய

ஆகாயமும் காற்றொடு கனலுங்கூடிய இம்மூவேழுகத்து உயிர்களெல்லாம்
நின்னிடத்தவாயின.

உரு. மூவேழுகமென்பது, ஈண்டு ஆகுபெயர்.

உச. மூலப்பகுதியாவது: சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதமென்னும்
குணங்கள் மூன்றும் தம்முள் ஒத்த நிலையையாதலால் அது கூறவே அறி
வறியாமைகள் இன்ப துன்பங்களென்னும் உயிர்க்குணங்களும் அடங்கின.

அறமாகிய சிறப்புடைக்குணம் கூறவே சிறப்பில் குணமாகிய பாவமும்
அடங்கிற்று.

இதனால், ஈண்டு எண்ணப்பட்டவற்றது கூட்டம் உயிரென்பது
உணர்த்தப்பட்டது.

அவ்வயிர்களின்பொருட்டு அறிதுயிலோனும் (உசு) நாஞ்சிலோனும்
(ருரு) களிறும் (ருசு) ஆபதுவேயன்றி முக்குணங்களது வேறுபாட்டான்
மும்மூர்த்திகளுமாகிய தலைபிரிந்த ஒருவனை (ருஎ) யென்க.

ருசு - எ. ஆகியென்னும் வினையெச்சம் ஆகியேவென்னும் பெயரெச்
சத்து ஆதலொடுமுடிந்தது.

உசு - ருசு. தன் நீலநிறத்தொடு மாறுபடும் வெண்மைநிறத்தினை
புடைய பாற்கடல்நிலை மின்னையொத்து அவிற்கின்ற சுடர்மணியொலி
விரித்த தலையாயிரத்தினையுடைய சேக்கைக்கட்டுயிலும் துளவஞ்சூடிய
அறிதுயிலோனெனவும் மிக்க ஒலியினையுடைய மறமிக்க மாறடிதானை
புடனே ஒழுக்கமுடைமையைக் கடந்துவரும் பகைவருயிரை அகற்றும்,
விறல்மிகுவலியும் ஒலியும் பொலிந்து புழுதியை அகழுமாறுபோல அவர்

* “ஆயிரம் விரித்த வணங்குடையருந்தலை” (பரி. க), “ஆயிரம் விரித்
தெழு தலையுடையருந்திறந், பாயற் பள்ளிப் பலர்தொழு தேத்த...
திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்” (சீலப். கக: ௩௭-௪௦.)

(பி. ம்.)—1 கனலுங்கூட்டி

நடு பொலம்பினை யிதழணி மணிமடற் பேரணி
 வராகவதா யிலங்கொளி மருப்பிற் களிந்து மசுதி
 ரங் உறின் மூவுரு வாகிய 1தலைபிரி யொருவனை 2மெவலினை
 படர்சிறைப் பன்னிறப் பரப்புப் புகைகலையக்
 கொடியெனக் கொண்ட கோடார்ச் செல்வனை
 ச0 2யேவலின் முதுமொழி கூறுஞ்
 சேவலோங் குயர்கொடிச் செல்வநற் புகழவை
 தருமலின் கரர்மலர்ப் பூவை கடலை யிருண்மணி
 நிறம் யவையெந்து முறழு மணிகிளர் மேனியை
 வலம்புரி வாய்மொழி யதிர்வுவான் முழக்குச்செல்
 சரு லவைநான்கு முறழு மருள்செறல் வயின்மொழி
 முடிந்தது முடிவது முகிழ்ப்பது மவைமூன்றுங்
 கடந்தவை யமைந்த கழலி னிழலவை
 யிருமை வினையுமில் வேத்துமவை

நிறத்தையுமும் நாஞ்சிற்படையையுடையோனெனவும் நானில.
 எடுத்தற்குப் பரிய முதலொடுகவித்த பொன்னிதழணிந்த மணிமடற் கிம்பு
 ரியையுடைய மருப்பின் வராகமெனவும் கூட்டுக.

உக. யோக உறக்கமாதலால் அறிதுயிலெனப்பட்டது.

அகற்றும் (நக) நாஞ்சிலோன் (நக) எனவும்; நாற்றிய (நச) மருப்பு
 (நசு) எனவுமியையும்.

• நஅ. பகை - கருடன்.

நக. கோடாமை - சலியாமை.

ச0 - சக. ஓதுதற்கு இனிய வேதத்தாற்சொல்லப்படுகின்ற நல்ல
 புகழையுடைய.

சஉ. கார் - மேகம். மலர்ப்பூவை - பூவையதுமலர்.

சச - நு. நின் அருள்வயின்மொழி வலம்புரி முழக்கையும் வேத
 முழக்கையுமொக்கும்; நின்செறல்வயின்மொழி வான்முழக்கையும் உரு
 மேற்றின் முழக்கையுமொக்கும்.

சக - ஏ. தோன்றியதும் தோன்றுவதும் தோன்றாநின்றதுமாகிய
 காலக்கூறுபாடுகளைக் கடந்தவைதாம் பொருந்திய தாள்சிழையுடைய.

சஅ. நின்னை ஏத்துமன்பர் இருவினையுமுடையரல்லர்.

(பி - ம்.) - 1தலைவிரியொருவனை. 2மெவலினை.

யொருமை வினை 1மேவு முள்ளத்தினை
 ௧௦. *யடையிறந் திவிழ்ந்த வள்ளிதழ்த் தாடிரை
 யடியுங் கையுங் கண்ணும் வாயுந்
 தெர்டியு முந்தியுந் தேளணி வலயமுந்
 2 தாளுந் தோளு மெருத்தொடு பெரியை
 மார்பு மல்குலு மனத்தொடு 3பரியை
 ௧௧ கேள்வியு மறிவு மறத்தொடு துண்ணியை
 வேள்வியு மறனும் விருப்பொடு வெய்யை
 4யறா அமைந்திற் செராஅச் செங்கட்
 செருமிகு திகிரிச் செல்வ வெல்போ
 ரெரிநகை 1யிடையிடு பிழைத்த நறுந்தார்ப்
 ௧௦ புரிமலர்த் துழாஅய் 5மேவன் மார்பினே

திவ்வெண்ணுமய்யைக்
 கூறினமையால் திருமால்
 உமைப்பிராட் டடியெயை
 பூவுய்த்தும் .

சக. காதலாகிய ஒருவினைக்கண்மேவுகின்ற.

௧௦. வளவிய இதழையுடைய தாமரைப்பூவையொக்கும்.

அடை, மேனிக்கு உவமை.

௧௩. எருத்து - கழுத்தடி.

அம்மேனியது பெருமை கூறியவாறு.

சினேவினை முதன்மேனின்றது.

௧௧. அன்பர் தம் குறை தம்முள்ளே கூறியும் அறிதலால், கேள்வி
 துண்ணியை யென்றார்.

அருளிச்செய்த அறத்தொடு.

இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது.

௧௬. யாகத்தை விரும்புதலொடு மறம்பெவ்வியை.

௧௭ - அ. நீங்காத வலியினையும் செரா திருக்கச்செய்தே செய்யகண்
 னினையும் செருவிண்மேம்பட்ட திகிரியாற் செய்யும் வெல்போரையுமுடைய
 செல்வ!

௧௮ - ௧௦. நிறத்தால் ஏரியையொத்த வெட்சிமலரை இடையிட்டுக்
 கட்டின புரிமலர்நறுந் தார்த்துழாஅய் மேவையுடைய மார்பினேய்!

* “அடைநிவந்த, முட்டாள சூட்டித்தாமரை” (மதுரை. உசா - கூ.)

† “பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த மலரா மாலை” (புறநா. ௩௩.)

(பி - ம்).— 1மேவுள்ளீத். 2தாருந்தொளும். 3பெரியை. 4மீறாஅ.

வெயனராராபினைய. செரா திருக்கச்செய்யகண்.

தாய் எனப் யன்னையென நினைஇ நின்னடி தொழுதனெம்
 மையகை பன்மா 1^{ணடுக்க}2^{வி}றைஞ்சினேம் வாழ்த்தினே
 தகைதிற்பு முன்னு முன்னும்யாஞ் செய்தவப் பயத்தா
 லின்னு மின்னுமெங் காம் மிதுவே.

கடவுள் வாழ்த்தி.

நல்லெழுநியார் பாட்டு.

.....

* பண்ணோதிறம்.

சுக - ச. பண்டும் பண்டும் யாம்செய்த தவப்பயத்தால் அத்தன்மையையென நினைத்து நின்னடியைக் கையாற்றொழுது பலகாலும் அடுத்து இறைஞ்சி வாழ்த்தப்பெற்றேம்; யாம் மேன்மேலும் ஆசைப்படுகின்ற பொருள் இது.

அடுக்குக்கள், காலநீட்டங்குறித்துவந்தன.

(கந)

* நேர்திறமென்றே இதுகாறும் வழங்கப்பட்டுவரினும், இந்நூற்கையெழுத்துப்பிரதிகளிலெல்லாம், 'பண்ணோதிறம்' என்றே காணப்பட்டமையின், இவ்வாறு பதிப்பிக்கலாயிற்று,

(பி - ம்.)— 1^{ணடுக்க}2^{வி}றைஞ்சினேம். 2இறைஞ்சினேமேத்தினேம்வாழ்த்தினேம்.

பதினான்காம் பாடல்.

(செவ்வேள்.)

கார்மலி கதழ்பெய றலைஇ யேற்ற
நீர்மலி நிறைசுனை பூமலர்ந் தனவே
தண்ணலுங் கடம்பின் கமழ்தந தூதும்
*வண்ண¹வண் டிமிர்குரல் பண்ணைபோன் றனவே சாரியை
† யடியுறை மகளி ராடுந் தோளே
நெடுவரை யடுக்கத்து வேய்போன் றனவே
‡ வாகை யொண்பூப் புரையு முச்சிய
§ தோகை யார்குரன் மணந்து தணந்தோரை
நீடன்மின், வாரு மென்பவர் சொற்போன் றனவே

(பதினான்காம் பாடலுரை.)

- க - உ. மிக்க கதழ்பெயலை மேகம்பெய்தலால் அதனை ஏற்ற மிக்க நீரான் நிறைதலையுடைய சுனைகள் பூமலர்ந்தன.
- உ. இடத்து நிகழ்பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. 'அனை'
- ச. பண்ணையென்புழி ஐகாரம் பகுதிப்பொருள்விசுதி. 'பண்'
- ரு - சு. வேய், ஆடும் அடியுறைமகளிர் தோள்களை ஒத்தன.
- எ - அ. ருட்டினவாகிய மயில்களின் குறைவற்றகுரல்.
- அ. கூடிப்பிரிந்தோரை.

* பண்ணையென்பதில் ஐகாரத்தைத் தமிழ்நூலார் பகுதிப்பொருள் விசுதியென்பரென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (இ - கோ. து. ககள.)

† அடியுறைமகளிரை அடியோரென்றும் வழங்குவர்; (பரி. அ; அடி, சந.)

‡ "குமரி வாகைக் கோலுடை நறுவீ, மடமாத் தோகைக் குடுமியிற் றோன்றும்" (குறுந், நசுஎ.)

§ குயில் இங்ஙனமழைப்பதாக வேறு நூல்களிற் காணப்படுகின்றது: "புணர்த்திர் புணர்மி னோவென... இருங்குயி லெதிர்குரல் பயிற்றும்", "பூங்க ணிருங்குயில்... அகற லோம்புமி னறிவுடை யீரெனக், கையறத் துறப்போர்க் கழறுவ போல... இவல" (நற். உஉச, உசந); "கூடிப் புணர்த்திர் பிரியன்மி னீடிப், பிரிந்திர் புணர்தருமி னென்பன போல... இருங்குயி, லாற தகவும்" (கலி. கூஉ); "ஊழனி ரெல்லா முருவிலான் றன்னுனை, கூடுமி னென்றி னுயில் சாற்ற" (சிலப், அ. இறுதிவெண்டடி.)

(பி - ம்.) 1வண்டின் குரல்.,

Hine

க0 நான்மலர்க் *கொன்றையும் பொலந்தார் பேரன்றோ

மெல்லிணர் வேங்கை வியலறைத் தாயின் பரந்தன்

வழுகை மகளிர்க் குழுவை செப்ப

† நீயற் கலித்த¹ நெரிமுக்கைக் காந்தன் :

வார்குலை யவிழ்ந்த வள்ளிதழ் நிரைதொறும்

கரு விடு ! கொடிப் பிறிந்த மென்றகைத் தோன்றிப்

பவழத் தன்ன செம்பூத் தாஅய்க்

கார்மலிந் தன்னுநின் குன்று போர்மலிந்து

So, the
original of
கசு-ஆம்

§ சூர்மருங் கறுத்த சுடர்ப்படை யோயே

க0. கொன்றை மலர்களும்.

கக - உ. அழுகையையுடைய மகளிர்க்கு அது தீர்தற்பொருட்டுத் தாயர் புலிபுலியென்று சொல்லுமாறு வேங்கைப்பூ வியலறைக்கட் பரந்தன்.

கக - ஏ. இவற்றோடு, நெருங்கிய முகையையுடைய காந்தளவிழ்ந்த இத்திரைதொறும் தோன்றியது விட்டகொடிக்கட்பூத்த செம்பூப்பாக்க ரிள்குன்று கர்காலத்தன்மைமிக்கது.

இவற்றோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

கக. நாவவென்பது தாயெனத்திரிந்தது.

கஅ. சூரைக் கிளையொடறுத்த.

* கொன்றைப்பூங்கொத்திருத்த தார் உவமையாதல்: (பரி. அ : அடி, உசு), "கொன்றைக்கோதை நிலை", "குறும்பல் கோதை கொன்றை மலர்" (ஐங்குறு. சகஉ, சகௌ), "பொன்போரார் கொன்றை புரிந்தன்" (திணைமா. க0க); "மாலிருஞ் சோலையிற் கொன்றைகண்மேற், தூங்குபொன் மாலைகளோடு னாய்நின்று தூங்குகின்றேன்" (நாயக்கியார் திருமொழி, க, கூ.)

† "அருவியார்த்த தண்ணறுங் காந்தன்" (குறுந். உருக.)

‡ "தோன்றி மென் கொடி" (சூளா. சீய, உசச.)

§ 'சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேம், சீர்மிகு முருகன்' (அகநா. ருக.)

|| வேங்கைப்பூப் பரந்தபாறை புலிபோற்றோன்று மென்பது பின்வரு வனவற்றாலும் விளங்கும்; "கருங்கால் வேங்கை வீபுகு துறுக, லிரும்புலிக் குருநாயிற்றோன்றும்" (குறுந். சஎ), "வேங்கை, மாதத்தகட் டொள்வீ தாய துறுக, லிரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்குங்" (புறநா. உ0உ), "கருங்கா லின வேங்கை காந்தழக்கண்மே. லிருங்கால் வயவேங்கை யேய்க்கும்" (திணைமா. உசு), "நாமனை வேங்கையின் பூப்பயில் பாதையை நர்கரண்ணி, மதமனை வேங்கை யெனநனி யஞ்சும்" (திருச்சீற். கூக.)

(பி - ம்) - 1 நொழுசை.

1 கறையில் கார்* மழை பெரிங்கி யன்ன
2 நறையி ன்றும்புகை நணியமர்ந் தோயே
யறுமுகத் தாறிரு தோளால் வென்றி
நறுமலர் வள்ளிப் பூநயந் தோயே
கெழீஇக் கேளிர் சுற்ற நினை
யெழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந் தோயே

உரு 1 பிறந்த ஞான்றே நினை யுட்கிச்

சிறந்தோ ரஞ்சிய சீருடை யோயே

யிருபிறப் பிருபெய ரீர நெஞ்சத்

தொருபெய ரீர்தண ரதனமர்ந் தோயே

Olden Day Jannil

Brahmins

கக - உ௦. கார்காலத்து வெண்மேகம் கிளர்ந்தாலன்ன நதிய அலை
முதலியவற்றும்புகைத்த நறுமுகையை மிகவிரும்பினோம் !

உக - உ. அறுமுகத்தையும் ஆறிருதோளையும் உடையயாய் அழகாம்
பிறமகளிரை வென்ற வெற்றியையுடையவள்ளியது நெஞ்சத்தை நயந்தோய் !

ஆலென்னுமுருபு வேறுவினை ஒடுவின் கண்வந்தது.

உஉ. நறுமலர்வள்ளியென்பது, தன்பொருட்கேற்ற அடையடுத்து
நின்ற ஆகுபெயர்.

உங - ச. பிரிந்தகேளிர் வந்துபுணர்ந்து பின் நீங்காமைப்பொருட்டு
மகளிர் யாழையெழுவி நினைப்பாடுகின்ற பாட்டை விரும்பினோம் !

உஈ. **சிறந்தோர் - இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள். அஞ்சிய -
அஞ்சுதற்குக்காரணமாகிய.

உஎ - அ. இரண்டு பிறப்பினையும் அப்பிறப்பான்வந்த இரண்டு நர்மத்

* “பொங்கல்வெண்மழை” (நெடுநல். கக); “பொங்கலாடி விண்டுச்
சேர்ந்தவெண்மழை” (பதிந். ௫௫.)

† பரிபாடல், ௫ : ௫௦ - ௫௪.

‡ “விதன்மிகு விழுச்சீ ரந்தணர் காக்கு, மறனும்” (பரி. க: ௩௪ - ௪.)

§ “புகைபுரை யம்மஞ் ஞா”, “வெண்மழை கவைஇக், கலஞ்சுகி புகை
யிற் றோன்றும்” (அகநா. ௬௪, ௩௦௪); “அகிலெழு கொழும்புகை மஞ்சி
ளுடவும்” (குளர். நகர. ௬.)

|| (பரி. கஎ: ௨௮ - ௩௦), “நறுமுகை யெழுத்துக் குறிஞ்சி பாடி”
(முருகு. ௨௩௬), “குறிஞ்சி பாடுமி ன்றும்புகை யெடுயின்” (சீலப். குன்ற.

† “இவள்விதனலம்” (கலி. ௩) என்பதும், அதனுரையும் ஈண்டு
அறிதற்பாலன.

** பரிபாடல், கக: கக.

(பி - ம்).— 1கரையில். 2நறையுணறும். 3நயத்தை.

How
dear
a prayer!

யன்னை பாகலி னமர்ந்தியா¹ நின்னைத்

துன்னித் துன்னி வழிபடு வதன்பய

மின்னு மின்னும்வை யாகுக

*தொன்¹முதிர் மரபின்¹ புகழினும் பலவே.

என்பது, பருவங்கண்டழிந்த தலைமக்கேட்ப முருகவேளைப் பரவுவாளாய், இப்பருவத்தே தலைமகன் வருமென்பதுபட்டத் தோழி வற்புறுத்தியது..

கேசவனார் பாட்டு.

இசையுமவர்.

பண்ணேதிறம்.

தினையும் ஈர நெஞ்சத் தினையும் ஒப்பில்லாத புகழினையுமுடைய அந்தணரது வைதிது அறத்தைப் பொருந்தினேய்!

உக - ஈஉ. நின்னை யாங்கள் மேவி அடுத்தடுத்து வழிபடுவதன் பயம், இன்னும் இன்னும் நின்புகழினும் பலவாக அவ்வழிபாடுகள் தாமே யாகுக.

ஈஉ. மிகவும் பழையதாகிய மரபு.

'வாருமென்பவர் சொற்போன்றன' (க) என்றதனானும், 'எழீஇப் வாடும் பாட்டமர்ந்தோய்' (உச) என்றதனானும் இப்பருவத்தே தலைமகன் வருமென்பது பட்டவாறு கண்டுகொள்க. (கச)

* "தொன்றியல் புகழது" (பரி. கரு: ஈசு), "தொல்சீர்" (நன். பாயிரம்.)

(பி - ம்.)— 1மிகுமரபின்.

பதினேந்தாம் பாடல்.

திருமாள்.¹

*புலவரை யறியாப் ¹புகழொடு பொலிந்து
நிலவரைத் தாங்கிய ²நிலைமையிற் பெயுராத்
தொலையா நேமிமுத ரெல்லிசை ³யமையும்
⁴புலவராய் புரைத்த புனைநெடுங் குன்றம்
பலவெனீ னுங்கைவ் பலவே பலவினு
நிலவரை யாற்றி நிறைபய நெருங்குட
னின்றுபெற நிகழுங் குன்றவை சிலவே
சிலவினுஞ் சிறந்தன தெய்வம் பெட்புறு
மலரகன் மார்பின் ⁵மைபடி குடுமிய
க0 குலவரை சிலவே குலவரை சிலவினுஞ்

(பதினேந்தாம் பாடலுரை.)

க - நு. அறிவெல்லையால் அறியப்படாத புகழுடனே பொலிந்தி நில
வெல்லையைத் தாங்கிய நிலைமை நீங்காத கெடாத சக்கரவாளமுதலாகத்
தொல்லிசைப்புலவர் ஆராய்ந்துரைத்த கொண்டாடப்படும் நெடிய குன்றங்
களைச் சிறப்புடையதாகக் கூறு து பொதுவகையாற் பலவென்றுரைக்கின்.

நு. ஆங்கு, அசை.

நு - க0. அப்பலவந்துள்ளும் நிலத்துள்ளோரைப் பசிவெம்மை
ஆற்றி நிறைபயன்களெல்லாவற்றையும் எப்பொழுதும் அவர்பெறப் பயன்
படுகன்று சில; அச்சிலவந்துள்ளும் தெய்வங்கள் தாமரகவிரும்பும் மலரை
புடைய அகன்ற தடங்களுடனே மேகங்கன்படியும் சிகரத்தையுடையவாகிய
குலவரைகள் சில சிறந்தன.

க0 - கசு. அக்குலவரைகள் சிலவற்றினும் கல்லென அறையும் கட
லும் காணலும் போல வேறுவேறுகிய நிறத்தினையும் பிரிவில்லாத சொல்லும்

* “புலவரை யிறந்த புகழ்சா னோன்ற, நிலவரை யிறந்த குண்டுக்
ணகழி” (புறநா. உக); “புலவரை யிறந்தோய்” (சீலப். உஅ; அடி கஎச),
“நிலவரை யிறந்தோர் முடங்கு நா நீட்டும், புலவரை யிறந்தபுகார்” (மணி.

நு: அடிகள் க0அ - க.)

(பி - ம்.)— ¹புகழொட்டும், ²நிலையிற்பெயராதது. ³அறையும். ⁴புலவ
ராய்ப்புரையுபுரைத்த. ⁵மைபடு.

Striking
Sinner

சிறந்தது, *கல்லறை கடலுங் கானலும் போலவுழ்
புல்லிய சொல்லும் பொருளும் போலவும்
எல்லாம், வேறுவேறு நுருவினொருதொழி விருவர்த்
தாங்கு நீணிலை †யோங்கிருங் குன்றம்

As Lord கரு
of Salvation

நாறினர்த் 1துழாயோ னல்கி னல்லதை
யேறுத லெளிதோர் வி றுபெறு துறக்க

A sacred
place of
திருமால்

§ மரிதிற் பெறுதுறக்க மாவிருங் குன்ற
மெளிதிற் பெறலுரிமை யேத்துகஞ் சிலம்ப
|| வராவணர் கயந்தலைத் தம்முன் மார்பின்

உ0 மராமலர்த் தாரின் 2மான்வரத் தோன்றி

பொருளும்போல வேறுபடாத தொழிலினையுமுடைய மாயோனையும் தம்
முன்னோனையுந்தாங்கும் நீண்டநிலைமையினையுடைய புகழானுயர்ந்த இருங்
குன்றம் சிறந்தது.

புகழானென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

கரு. நல்கினல்லது - வெளிப்பட்டுக்கொடுப்பினல்லது.

கரு - ஆ. அவ்விதிற்பெறுதுறக்கத்தை எளிதிற்பெறுதலுரிமையான்
மாலிருங்குன்றத்தை எல்லாருங்கேடக ஏத்தக்கடவேம்;

என்று ஏத்துகின்றார்:—

கக. அரவின் மெல்லிய தலையாற் கவிக்கப்பட்ட தம்முன்.

உ0. ** மராம் - வெண்கடம்பு.

* “மாயவனுர் தம்முனும் போலே மறிகடலுங், கானலுஞ்சேர் வெண்
மணலுங் காளையோ” (திணைமா. ௫அ), “மணிகிளர் நெடுமுடி வானவனுர்
தம்முனும்போன், மணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுர் தோன்றுமால்”
(யா - வி. ௫. எஅ; ௫ - வி. ௫. எஅ - மேற்.)

† “ஓங்குயர் மலையத்து” (சிலப். கக: அடி ௧௦௫.)

‡ பர்பாடல். கக: கஉ - ந.

§ “அரிது பெறு சிறப்பிற் புத்தே னுடு” (குறுந். ௧௦௧.)

|| பர்பாடல். க: க-உ.

1 “தென்கொ டிசைக்குத் திலகமாய் நின்ற திருமாலிந்நு சோலை”
(திருவாய்மொழி, ௧௦ : எ. ச.)

** மராம்: “இணர்சேர்ந்த மராமும்” (தலி. உ௭.)

(பி - ந.)—1 துழாயோனல்லதை. 2 மான்வரத்.

யலங்கு மருவி யார்த்திமிழ்¹ இழியச்

*சிலம்பா றணிந்த சீர்கெழு திருவிற்

சோலையொடு தொடர்மொழி² மாலிருங்³ குன்றங்

தாம்வீழ் காமம்⁴ வித்துபு வினைக்கு,

உரு கரிமத் தன்மை⁵ நன்கனம் படியெழு

யாமத்⁶ தன்மையிவ் வையிருங் குன்றத்து

மன்புன விளவெயில்⁷ வளாவ்விருள் வளர்வெனப்

பொன்புனை யுடுக்கையோன்⁸ புணர்ந்தமர் நிலையே

நினைமின் மாந்தீர் கேண்மின் கமழ்சீர்

திருமால் குன்றத்திற்
பும ஆறு

சிலம்பு

உக - உ. அசையுமருவி மிக ஆர்த்து இழிதலாம் சீலம்பாறு அழகு செய்த இவ்வியக்கத்தக்க இருங்குன்றத்து (உக.).

உஉ - சு. அழகுபொருந்திய திருவென்னுஞ்சொல்லொடும் சோலையென்னுஞ்சொல்லொடும் மாலிருங்குன்றமென்னுஞ்சொல் தொடர்ந்த மொழியாகிய திருமாலிருஞ்சோலையென்னும் நாமத்தினது பெருந்தன்மை நன்றாகப் பூமியின்கட்பரக்க, மகளிரும் மைந்தரும் தாம்வீழ்காமத் தை¹ வித்தி வினைக்கும் யாமத்தியல்பையுடைய இவ்வையிருங்குன்றத் தெனக் கூட்டுக.

உசு. § குறிஞ்சிக்குச் சிறுபொழுதாகலான் யாமங்குறிஞர்.

உஎ - ஈ. நிலைபெற்ற குளிர்ச்சியையுடைய இளவெயில்குழ அத்தனிடையே இருள்வளர்தலையொக்கப் பீதாம்பரத்தையுடையோன் தம்முன் னொடுகடி அமர்ந்துநிற்கும் நிலையை.

உசு. மாந்தீர்! நினைமின்; இனி, அம்மலையது சிறப்பைக்கேண்மின்.

* "சிலம்பகவீழ்ந்த சீலம்பாற் றகன்மலை" (சீலப். கக: அடி - ௧௦௮), "சிலம்பார்க்க வந்து தெய்வ மகளிர்க ளாடுஞ்சீர், சீலம்பாறு பாயுந் தென்றிரு மாலிருஞ் சோலையே" (பெரியாழ்வார்திருமொழி, ஈ: உ. க), "சீலம்பாறுடைமாலிருஞ் சோலையிந்த, சுந்தரனை" (நாய்ச்சிமார் திருமொழி, சு: ௧௦), "சீலம்பியலாறுடைய திருமாலிருஞ்சோலை நீன்ற, நல்லதிசுழ் நாரணனை" (பெரியதிருமொழி: சு. சு. சு.)

† "திருமால் குன்றத்துச் செல்குவி ராயின்" (சீலப். கக: அடி ௧௧.)

‡ "வித்திவினைத்து" (அறநெறி. ௧௫.)

§ "குறிஞ்சி, கூடிர்யாமமென்மனார் புலவர்" (தொல். அகத். கு: சு.)

(பி - ம்.) — ¹இழியாச். ²வித்திவினைக்கு. ³நன்கனப்படியெழு. ⁴தன்மைத்தன்மையிவ். ⁵வளர்வ்விருள். ⁶புணர்மாநிலை.

9line
5cmiles

ந.0 சீனையெல்லா நீல மலரச் சீனேசூழ் .
 சீனையெலாஞ் செயலை மலரச் காழ்கனி
 உற்றி நனைவேங்கை யொள்ளிணர் மலர
 * மாயோ நெத்தவின் னிலைத்தே
 சென்றுதொழு கல்லீர் கண்டிபுணி மினமே
 ந.ரு யிருங்குன் நென்னும் ¹பெயர்ப்பரந் ததுவே
 பெருங்கலி ஞாலத்துத் தொன்றியல் புகழது
 கண்டுமய ரறுக்குங் காமக் கடவுண்
 quite natural மகமுயங்கு மந்தி வரைவரை பாய
 முகிழ்மயங்கு ²முல்லை முறைநிகழ்வு காட்ட

ந.0 - ந.ரு. சீனையெல்லாம் நீலமலர அச்சீனேசூழ்ந்த ¹செயலை சீனை யிடமெல்லாம் மலர்தலானும் காய்கனிகளொடு நிறம் மாறுபட வேங்கை யிணர் மலர்தலானும் மாயோனையொத்த இனிய நிலைமையையுடைத்து.

† நீலமலரைச்சூழ்ந்த செயலைமலர் அவன்பொன்புனை உடுக்கைக்கு ஒப்பு; குன்றத்துக் காய்கனியுறழ் மலர்ந்தவேங்கை அவன்மணிமுடிக்கு ஒப்பு.

ந.ச - எ. பெருங்கலிஞாலத்து இருங்குன்றென்னும்பெயர் பரந்த அத்துணையே பழைதாய் இயல்கின்ற புகழையுடைய ³அது காண மயரை அறுப்பதொருவழிபடுதெய்வம்; அதனால், சென்று || அவனைத்தொழமாட்டா தீர்! அதனைக் கண்டுபணியின்.

ந.அ. மகவால் முயங்கப்பட்டமந்தி ஒருசிகரத்தினின்று ஒருசிகரத் திற் பாய.

ந.க. முகிழ்நெருங்கினமுல்லை மகளிர்கழ்புகழ்ச்சியைக்காட்ட.

* “மாயோ னன்ன மால்வரை” (நற். ந.உ.)

† செயலை - அசோகமரம்.

† திருமானுடைய உடுக்கையும் பொன்முடியும் இச்செய்யுளில் இங்கே கூறப்பட்டிலவேனும் அவற்றிற்கு ஒப்பென்றது, இந்நூல், காட - ஆம்பாட லின் முதலிரண்டடிகளை உட்கொண்டென்று தோற்றுகின்றது.

³ அம்மலை காணமயரையறுப்பதொரு வழிபடுதெய்வமென்பதைத் திரு வாய்மொழி, உ - ஆம் பத்து, “கிளரொளி” என்னும் பத்தார்திருவாய் மொழியின் பின் இரண்டடிகளாலும் அவற்றின் வியாக்கியானன்களாலு முணர்க.

|| “திருமா லிருஞ்சோலை மலையென்றே னென்னத், திருமால்வர் தென் னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்” (திருவாய்மொழி; கர். அ. க.)

(பி - ம்) - ¹பெயர்ப்பொந்ததுவே. ²முல்லைநிறை.

ச௦ மணிமருணன் னீர்ச்சினை மடமயி லகவக்
குருகிலை யுதிரக் குயிலினங் கூவப்
பகர்குழல் பாண்டி லியம்ப வகவுநர்
நாநவில் பாடன் முழுவெதிர்தன்ன
சிலம்பிற் சிலம்பிசை யோவா தொன்னூர்க்

சரு கடந்தட்டான் கேழிருங் குன்று
தையீ லவரொடுந் தந்தா ரவரொடுங்
கைம்மக வோடுங் காத லவரொடுந்
தெய்வம் பேணித் திசைதொழுதனீர் சென்மின்

where family

* புவ்வத் தாமரை புரையுங் கண்ணன்

ரு௦ வெளவற் காரிருண் மயங்குமணி மேனிய
னெவ்வயி னுலகத்துந் தோன்றி யவ்வயின்
† மன்பது ‡மறுக்கத் துன்பங் களைவோ

ச௦ - சரு. சினை யிடத்தவாகிய மணிமருள் மயில்கள் அகவவும், குருக்
கத்தியிலையுதிர அதன்கணிநுந்து குயிலினம் கூவவும், முழைக்கட் சிலம்பு
கின்ற எதிரொலி ஓவாது; அவுணரை நேரே பொருதுகொன்றானது நிறத்
தையுடைய குன்றத்தின்கண்.

சருதியையுணர்த்துகின்ற குழலும் தாளமும் இயம்ப அவற்றைப்
பாடுவாரது மிடற்றுப்பாடலும் முழவோசையும் எதிர்தாற்போன்ற.

இசை யென்றவழி, குழலொலியும் மிடற்றுப்பாடலும் குயிலினத்
தது கூவற்கும் அதன் எதிரொலிக்குமுதலும், தாள ஒலியும் முழவொலி
யும் மயிலது அகவற்கும் அதன் எதிரொலிக்குமுதலும்.

மந்திராய (௩௮) முல்லைகாட்ட (௩௯) எனின்ற செயவெனெச்
சங்கன், இசையோவாதென்னும் (௪௪) பிறவினைகொண்டன.

ச௬ - அ. அதனை நும்மனைவியரோடும் இருமுதுகுரவரோடும் குழ
விகளோடும் சுற்றத்தோடுகூடத் தெய்வமாகமதித்துத் திசைநோக்கித்
தொழுது சென்மின்.

ச௬ - ருந. தன் நாபிகமலத்தையொக்கும் கண்ணையுடையனாய்

* இவ்வடியும் இதனையும், இந்நூல் ச - ஆம் பாடல், ச௦, ச௬ - ஆம்
அடிகளுடனும் அவற்றின் உரைகளுடனும் ஒப்புநோக்கிப்பாலன்.

† “உலகினுண் மன்பதும்” (பரி. ௩; அடி கூ.)

‡ “திசைநோக்கித்தொழுகின்றான்” (கம்ப. குக. ௩௦), “திசைநோக்கி
மெய்ப்பூ சனைபுரியும் வேங்கடமே” (திருவேங்கடமலை, ௧௩.)

(பி - ம்).— 1. நாளினாமாட. 2. முழுவெதிரந்தமன்னலதிரந்த. 3. ஓவாதெ
யொன்னூக. 4. மறுபக்கத் துன்பம். 5. களைவானென்பது.

னன்பது மேள யிருங்குன் றத்தான்

1 கள்ளணி பசந்துளவினவை கருங்குன் றனையவை

ருரு யொள்ளொளியவை யொருகுழையவை

புள்ளணி பொலங்கொடியவை

வள்ளணி வளைநாஞ்சிலவை

சலம்புரி தண்டேந்தினவை

வலம்புரி வயநேமியவை

சுரு வரிசிலை வயவம்பினவை

புகரிணர்குழ் வட்டத்தவை *புகர்வாளவை

நீரை வெள்வுதலையுடையமேகமும் இருளும் நீலமணியும்போலுமேனியாய் எல்லாஉலகினும் வெளிப்பட்டு அவ்விடத்து உயிர்ப்பன்மையது மறுக்கத் தைச்செய்யும் பிறவித்துன்பத்தைக் களைவோன் அன்புபட்டு இருங்குள் மத்தின் கண்ணுதலால்.

சுக. † புவ்வமென்பது பாகதச்சிதைவு.

இவ்வளவும் குன்மத்தையேத்திக் கண்டார்க்கும் அதன்சிறப்புக்கறி மேல் அத்தன்கணின் ம இருவரையும் வாழ்த்தி வேண்டி க்கொள்கின்றார் :—

ருள. கூர்மையணிந்த வளைநாஞ்சிலையுடைய.

ருஅ. கோபமிக்க தண்டினையேந்தினே.

ருக. வலம்புரியொடு வெற்றிநேமியையுடைய.

சுரு. வரிசிலையொடு வெற்றிஅம்பினையுடைய.

சுக. புகரொழுங்கு சூழ்ந்த §பாராவளையினையுடைய.

இவ்வாழ்த்துக்களுள், ஒள்ளொளியவை, ஒருகுழையவை (ருரு), வள்

* “புகர்கொள் பொற்சரிகை” (தே. சுந்தர. திருநாகை).

† “மாலிருஞ்சோலை தன்னைக் கருதியுறைகின்ற கார்க்கடல்வண்ணன்” (பெரியாழ்வார், ச. உக. க.)

‡ புவ்வம் - பூர்வம்; “அங்க புவ்வ மாதியாய வாதிநூல்” (யா - வி. கு. உரு; யா - கா. க. கா. -மேற்), “அங்க புவ்வாதி மெய்நூல்” (யசோதா, க. ருக.) என்பவற்றனுமுணர்க.

§ பாராவளை - சுழல்படை; “சுழல்படை வட்டம் பாரா வளையே” (பிங் கலந்தை, கருசுரு); ‘மாலையைப் பாராவளையமாக வெறிந்தும்’ (சீவக. உசுருசு - ந. உரை.) என்பதும், “தொல்கதை பாரா வளைவளை யெறிகோல்” (திருவால. நக. கக) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

(பி - ம்.)— 1 கள்ளணி. 2 பாராவளையம்.

எனவாங்கு .

1 நலம்புரீஇ யிஞ்சீர் நாட வாய்மொழி

2 யிதுவென வுரைத்தனெ முள்ளமார் திசைத்திணை

கூறு யிருங்குன்றத் தடியுறை யியைகெனப்

*பெரும் பெய ரிருவரைப் ப்ரவு தந் தொழுதே.

கூடவுள்வாழ்த்து.

இளம்பெருவழுதியார்பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனூரிசை.

பண்ணேதிறம்.

ளணி வளைநாஞ்சிலவை (ரு௭), சலம்புரி தண்டேர் தினவை (ருஅ) என வந்தன பலதேவன; ஏனைய வாசுதேவன.

கூட - ஈ. அழகிய சீரையும் அஞ்சப்படுதலையுமுடைய வேதம் தனக்கு நன்மையைவிரும்பி அவர்பெருமை ஈதென்று சொல்லுதலால் யாமும் உள்ளம்மேவி அச்சொற்களுள் அறிந்தவற்றைக்கூட்டி உரைத்தேமாய்ப் பெரும் புகழையுடைய இருவரையுந்தொழுதுவேண்டுதும்; எமக்கு இவ்விருங்குன்றத்து அடியின்கண் உறைதல் எய்துகவென்று. எ - று. (கரு)

* “பானிற வருவிற் பனைக்கொடி யோனு, நீனிற வருவி னேமி யோனு மென், நிருபெருந் தெய்வமு முடனின் று அங்கு” (புறநா. ருஅ.)

(பி - ம்.)— 1நலம்புரிநதஞ்சீர. 2இதுவுரைத்தனெம.

பதினாறாம் பாடல்.

வையை.

கரையே, * கைவண் டோன்ற லீகை போன்மென

† 1 மைபடு சிலம்பிற் கறியொடுஞ் சாந்தொடு

நெய்குடை தயிரி னுரையொடும் பிறவொடு

மெவ்வயி னானு மீதுமீ தழியும்

௫ துறையே, முத்துநேர்பு புணர்காழ் மத்தக நித்திலம்

கலங்கலம் † பொலம்புனை யவிரிழை ²கலங்கலம் புனன்மணி

வலஞ்சுழி யுந்திய ³திணைபிரி புதல்வர்

கயந்தலை முச்சிய முஞ்சமொடு தழீஇத்

தத்தந் துணையோ டொருங்குட னாடுந்

க0 தத்தரிக் கண்ணார் தலைத்தலை வருமே

செறுவே, விடுமலர் சுமந்து பூநீர் நிறைதலிற்

(பதினாறாம் பாடலுரை.)

க. கைவண்மையையுடைய பாண்டியனது ஈகைபோலுமென்று கண்டார்கூற.

ங - ச. நெய்குடை தயிர்போலுதுரையொடும் பிறவற்றோடும் நீர் பெருகல் எவ்விடத்தும் மேன்மேல் அழியாநிற்கும்.

நீர்பெருகலென்பன அவாய்நிலையான்வந்தன.

௫ - க0. ஒத்து முத்துச்சேர்த்தவடம், தலைக்கோலமுத்து, பொன்னனி, வலமாகச் சுழிக்கும் யாற்றவாகிய கலங்குதலையுடைய புனல்கொண்டு வந்தமணிகள் இவற்றை இவ்வாயில்போந்து நீராடும்புதல்வர் மென்மலைமுச்சியவாகிய முஞ்சமென்னுமணியொடுகொண்டு தத்தம் சணவரோடு ஒருங்கு கூடி ஆடும் தத்தரிக்கண்ணரிடந்தோறும் நீர் வாராநிற்கும்.

எ. திணைபிரிதல் - இல்லினின்றுசேறல்.

கக. விடுமலர்சுமத்தலும் பூநீர்நிறைதலும் வயலுக்கும் அரங்கிற்கும் சிலேடையாகவின்றிய வலக்கு அவிழ்ந்தமலர்களைச்சுமந்துபொலிந்தநீர்நிறைத

* “வள்ளற் கைத்தல மார்தரின் மால்வரைக், கொள்ளை கொண்ட கொழுநிதிக்குப்பையை யுள்ள மில்லவர்க் கூர்தொறு முய்த்துராய், வெள்ள நாடு மடுத்தி விரைந்ததே” (சீவக. ஈக.)

† “மைபடு சென்னிப்பயமலை” (கலி. ச.௩.)

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, கஅ.

(பி-ம்.)— 1மைபடி. ²கருவினன் கலங்கற்றின்புனன்மணி. ³திணைப்

பிரி.

புகழ்ணிமிழ்கொளை பயின்றின ராடுங்
களிநா ளரங்கு னணிரவும் புரையும்
காவே, சுரும்பிமிர் தாதொடு தலைத்தலை மிகுஉ
கரு நரந்த 1நறுமலர் நன்களிக் கும்மே
2 கரைபொழுது தீம்புனற் கெதிர்விருந் தயர்வபோற்
கானலங் காவங் கயமுந் துருத்தியுந்நேன்
நேனின்னு பாடத் *திசைதிசைப் பூநலம்
பூத்தன்று வையை வரவு
உ0 சுருங்கையி னுயத்தார் சுற்று 3மெறிந்து
குரும்பை முலைப்பட்ட பூநீர் துடையாள்
பெருந்தகை மீளி வருவானைக் கண்டே
யிருந்துகிற் றானையி னெற்றிப் பொருந்தலை பொருந்தாத
பூத்தன ணீங்கெனப் பொய்யாற்றற் றேழியர்
உரு 4தோற்றமோ ரொத்த மலர்கமழ் தண்சாந்தி

லாகவும் அரங்கிற்குக் கமலவர்த்தனைக்கண் தூவிய மலர்களைச்சுமந்து
† பூதரஞ்சனப்பூவும் நீரும் நிறைதலாகவுமுரைக்க.

கஉ - ஈ. புகின்று இயங்களின் கண்ணெலியையும் பூட்டினையும்
பயின்மமகளிர் ஆடுகின்ற அரங்கினது அலங்கரித்த அழகையொக்கும்.

கச - ரு. மேன்மேலெருங்கும் சுரும்புகள் இமிரும் தாதுடனே நரந்
தம்போலும் நறியமலர்களை மிக அளிக்கும்.

கச - கூ. கா, தமக்கு விருந்தயர்ந்த ஒலித்தொழுகும் தீம்புனற்கு
எதிர்விருந்தயர்வனபோல நன்களிக்குமென்க.

இவைய.....

கஎ - கூ. மணத்தையுடைய காலினும் கயங்களினும் ஆற்றிடைத்
குறையினும் மதுவையுண்டு தேன்கள்பாடப் பூவினாகியஅழகு திசைதோ
றும்பொலிந்தது, வையை வரவின்கண்.

கஎ. கானலங்காவென்புழி, அல்லும் அம்மும் சாரியை.

உ0 - ஈக. வேயினாலே ஆயத்தார் சுற்றுகின்றெறியத் தன்குரும்பை
முலைக்கப்பட்ட அரக்குநீரைத் துடையாளாய் இருந்துகிலின் தானையினால்
ஒற்றி நிம்ப, அவன்பால் தலைமகன்வருகின்றவனைத் தோழியர்கண்டு, பூத்த

* “திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை” (கலி. உசு.)

† கமலவர்த்தனை: சீவக. சுஎரு - ஆம் பாடலின் உரையைப்பார்க்க
கமலவட்டணையென்றும் வழங்கும்

‡ பூதர் - வருணப்பூதர். (சீலப்)

(பி - ம்.) - 1நறுமலர்: 2கரைபொழியுந் தீம்புனற். 3எறிந்த. 4தோற்
றமாரொத்த.

ஞற்றத்திற் போற்றி நகையொடும் போத்தந்
 திருங்கடற் கூங்குவரும் யாறெனத் 1தங்குந்
 மகிழ்க், 2கனிப்புட்ட தேன்றேறன் மாற்றிக் *Fruit juice, not*
 குருதி துடையாக் குறுகிமருவினியர் : *liquors*

ந.0 பூத்தன ணங்கை பொலிகென நர்ணுதல்
 வாய்த்தன்றால் வையை வரவு
 மலையி னிழியருவி மல்கினர்ச் சார்ச்சார்க்
 கரைமரஞ் சேர்ந்து கவினி³மடவார்
 நனைசேர் கதுப்பினுட் டண்போது மைந்தர்

ந.10 மலர்மார்பிற் சேர்ந்த மலரிதழ் தாஅய்
 மீனாரம் பூத்த வியன்கங்கை நந்திய
 வானம் பெயர்ந்த மருங்கொத்த லெஞ்ஞான்றுந்
 தேனிமிர் வையைக் கியல்பு
 4 புள்ளே புனலே புலவியிம் மூன்றினு

5000

னள், அவனைப்பொருந்தாதேநீங்கென்று பொய்யாற்றற்சொல்ல, அப்பூப்பின்
 தோற்றத்தை ஒருதலையாகஒத்த செஞ்சாந்தின்நாற்றத்தால் பூப்பின்மையை
 அறிந்துவைத்தும் 5சனத்திடையானதுலான் அவன் ஆண்டுரின்றும் நகை
 யொடும் போந்து பின் இல்லின்கட் கடலைநோக்கி மலையினின்றும்புரந்து
 ஁ரும் யாற்றையொக்க விரைந்துசென்று மகிழ்மாறு கனிப்புமிக்க பழத்
 தேனாற்செய்த தேறையுதுகரது குருதிபோலும் பூரைத் துடைத்து அணுகி
 மருவுதலின், அவர் அவளில்லத்தார்க்கு நங்கை பூத்தனள்பொலிகவென்று
 சொல்ல, அதற்கு அவள் நாணுதலைப்பயந்தது, வையையதுவரவு.

இதுவும் வருகின் மனவும் காதம்பரத்தையைக்குறித்துக்கூறியன.

ந.உ - ஏ. மலையினின்றும்பிழிந்த அருவிபோந்து கரையிடந்தோறும்
 இடந்தோறுமுளவாகிய மல்கினர்மரத்தைச்சேர்ந்து அவற்றதுபூவால் அழகு
 பெற்று மடவார்கதுப்பினிற்றீர்ந்த தேன்சேர் தண்போதுகளும் மைந்தர்கள்
 மார்பிற்றீர்ந்த மலரிதழ்களும் பரக்கப்பட்டு மீனாகியமுத்துப்பூத்துவிளங்
 கிய வானத்தின்கட் கங்கைபெயர்ந்தகூற்றை ஒத்த லுடைமை.

ந.க - சக. ஒளிகிளர் உண்கட்கெண்டை, மதுபானம் புனலாட்டு
 புலவியென்னும் இம்மூன்றினுலும் ஒள்ளியரிதம் சிவக்க, வண்டினம்
 வாயைச்சூழும் அழகுடனே முயிரினின்றுநீங்குநீர்மையையுடைய பூக்களி
 னின்றந்தேனெழுக மிக்கநீரின் கண் ஆடும்பரத்தையரை அடுத்திடுத்துப்புல்

(பி - ம்.)— 1தாங்க. 2கனிப்பட்ட. 3மடவாரந்தனசொ. 4 கள்ளே.
 5 சந்தனத்திடையானதுலால்.

ச0 மொள்ளொளி ¹செய்து வொளிகிளருண் கட்கெண்டை

*பல்வரி வண்டினம் வய்குழ கவினெழிஞ்

2 சென்னீர் வீவயிற் றேன்சோரங் புன்னீ

ரடுத்தித் தாடுரைப் புல்லக் குழைந்து

வடுப்படு மான்மதச் சாந்தர் ரகலத்தா

ச0) நெடுத்தவே [†]யெக்கி தூக்குயர்பு[‡]தாக்கத்

தொடுத்ததேன் சோரும் வரைபோலுந் தோற்றங்

Simile

கொடித்தேரான் வையைக் கியல்பு

வரையார்க்கும் புயல்கரை

துரையார்க்குமித் தீம்புனல்

ரு0 கண்ணியர் தாரர் கமழ்நறுங் கோதையர்

பண்ணிய வீகைப் பயன்கொள்வா [§]டைலா

னா [†]னறையு நறுஞ்சாந்துங் கோதையும்

பூத்த புகையு மவியும் புலராமை

உதலால் நெகிழ்ந்து அழிந்ததும் அழியாததுமாகிய கத்தூரிக்ஞமும்பார்ந்த அகலத்தான், பனியால்வளைந்தவேய் அப்பனிநீங்க மேலேகிளர்ந்து ⁴ விசைச் சென்று தாக்குதலால் தேன்சோர்ந்துவிழும் வரையையொக்கும் தோற்ற முடைமை.

ச0. கெண்டை நிறஞ்சிவக்கவெனப் பண்பின்றொழில் பொருண்மேல் நின்றது.

சஅ - கூ. மேகம் வரைக்கண்ணே ஆராரிற்ருமவ்வளவில் இவ்வகைத் தாகியதீம்புனலுள் திரை கரைக்கண்ணே ஆராரிற்ரும்.

இவ்வளவும் தோழி தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்ப் புனலாடியவரலாறு. கூறி, மேல் வையைநோக்கிக்கூறுவாளாய் வாயின்முதுக்கின்றான்:—

ரு0 - ருரு. வையாய்! கண்ணியராய்த் தாரராகிய மைந்தரும் கமழ்

* “வரிவண்வொய்குழும் வளங்கெழுபொய்கை” (கலி. எக.)

† எக்கி, திசைச்சொல்; (தெலுங்கு)

‡ “புகைபூ, அவியாராதனை யழல்பல வேந்தி” (பரி. கூ: கக.)

(பி - ம்.) — ¹செய்துரொளி. ²சென்னீர்வீவயிற். ³ஆடிலன்.

⁴ விசை.

மறாஅற்க வான ¹மலிதந்து நீத்தம்

நடு வறாஅற்க வைனைய நினக்கு.

என்பது, காதற்புரத்தையுடன் புனலாடிய தலைமகன் தோழியை வாயில்வேண்ட அவள் புனலாடியவாறுகூறி வாயின்மறுத்தது.

நல்லமுசியார் பாட்டு.

நல்லச்சதனினிசை.

பண்ணேதிறம்.

நறுங்கோதையராகியமகளிரும் முன் பொருள்களைத்* தானம்பண்ணி அதன் பயனாகியபோகத்தை நுகரவேண்டி நாடோறும் ஆடுதலான் அவர்கையுறையாகிய [†]பொன்மீன்முதலியவும் அவரணிந்தசார்தும் மாலையும் ஈரணிபுலர்தும் பொலிந்தபுகையும் நினக்குத்தரும் உண்டியும்இடையறாமல் மழைமறா தொழிக; ஆம்மழையினாகியவெள்ளம்பெருகி நினக்குவற்றா தொழிக. (கசு)

* “தானத்தாற் போகம் தவத்தாற் சுவர்க்கமாம்” (சிறுபஞ்சு, நடசு.).

† இப்புத்தகத்தில் ௪௦ - ஆம் பக்கத்துக் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)— 1டிவெது.

பதினேழாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

தேம்படு மலர்குறை பூங்குகில் வடிமணி
 யேந்திலை சுமந்து சாந்தம் ¹விரைஇ
 விடையரை யசைத்த வேலன் கடிமரம்
 பரவின ருரையொடு பண்ணியு விசையினர்
 விரிமலர் மதுவின் மரணை குன்றத்துக்
 கோலெரி கொணைநறை புகைகொடி யொருங்கெழ
 மலை மலை யடியுறை யியைநர்
 மேலோ ருறையுறும் வேண்டினர் யாஅர்
 ஒருதிறம், பாணர் யாழின் நீங்குரலெழ
 ஒருதிறம், யாணர் வண்டி னிமிரிசையெழ
 ஒருதிறம், கண்ணார் சூழலின் கரைபெழ

(பதினேழாம் பாடலுரை.)

சு - அ. கோலப்படும் எரியும் இசையிங்களும் சந்தனமுதலியவிரை
 களும் அகித்புகையும் கொடிகளும் ஒருங்கேவரத் தாம் தேன்வினைந்தமலர்
 களையும் குழைகளையும் பூத்தொழில்களையுடைய துகில்களையும் வடித்தமணி
 யினையும் ஏந்தப்படும் இலையினையுடைய வேலினையுஞ்சுமந்துவந்து கடிமரம்
 மாகிய *கடம்பை உரையாலே ஏத்தினராய்.† ஆளத்தியாலாக்கிய இசையின
 ராய் விரிமலர்மதுவான் மரங்களையுங்குன்றத்து அடியின்கண் உறைதலை
 மாலைகடோறும்பொருந்துவாருள் தேவருலகத்து உறைதலை வேண்டுவா
 ருளரோ?

உ - ஈ. சந்தனத்தைத்தெளித்து அரைக்கண்ணே வேலன் விடை
 யைக்கட்டின பூசையையுடைய மரமெனக் கூட்டுக.

சு. கோலெரி - தீபம்.

எழுவெனவும் சுமந்தெனவுரின்ற வினையெச்சங்களும், பரவினர் இசை
 யினரென்னுமுற்றுவினையெச்சங்களும் இயைநரென்னும் தொழிற்பெயருள்
 இயைதலொடுமுடிந்தன.

கௌ. பூக்களாகிய புதுவருவாயினையுடையவண்டு.

கக. கரைபு.....

* “கடம்பம் ரணிலை” (பரி. கக)

† ஆளத்தியினியல்பைச் சிலப்பதிகாரத்திற் காண்க; (பக். அரு.) இப்
 பெயர் ஆலாபனமென்று வழங்கும்.

(பி) - ம்.)—1விரைஇய.

செய்ய
கண்ணி

ஒருதிறம், பண்ணார் தும்பி பார்த்திசை யூத .
ஒருதிறம், மண்ணார் முழவி னிசையெழ
ஒருதிறம், அண்ணா னெடுவரை யருவிநீர் ததும்ப
கரு ஒருதிறம்,* 1பாடனல் வீறலிய ரொல்குபு துடங்க
ஒருதிறம், வாடை யுளர்வயிற் பூங்கொடி துடங்க
ஒருதிறம், பாடினி முாலும் பாலைங் குரலி
னீடுகிளர் கிழமை நிறைகுறை தோன்ற
ஒருதிறம், ஆடுசீர் மஞ்சை யரிசூர றேன்ற
உ0 மாறுமா றுற்றனபோன் மா 2தெதிர் கோடன்
மாறட்டான் குன்ற முடைத்து
பாடல் சான்று பல்புகழ் முற்றிய
கூடலொடு பரங்குன்றினிடைக் மதுரைபுத்திடுப்
பரங்குன்றும்
கமழ்நறுஞ் சாந்தி னவரவர் திளைப்ப
உரு 3 நணிநணித் தாயினுஞ் சேய்ச் சேய்த்து

கஉ. போலுமிசையினை.

கரு. பாடுதல் நல்ல விதலியர்.

கினைபுது நன்மை வினைமுதன்மேனின் தது.

கசு. உளர்வயின் - அசைந்தவிடத்து.

கௌ - அ. பாலையையுடைய அழகிய மிடற்றுப்பாடற்கண் நாலுதாக்கு
வையகிழமையும் இரண்டு தாக்குடைய.....குறையும் தோன்ற.

கக. சிருக்கிசைய ஆங்கின்ற மயிலது அரிந்தகுரல்.

உ0. கல்விகளால் மாறுமாறாதன்மையுற்றனபோல இகலை ஏற்றுக்
கோடல்.

க - கக. யாழின் குரலொடுவண்டிசைக்கும், குழலின் கரைபெரி
தும்பியிசைக்கும், முழவிசையொடு அருவிநீரொலிக்கும், விதலியர் துடக்கத்
தொடு கொடி துடக்கத்திற்கும் கிழமைநிறைகுறைகளின் தோற்றத்தொடு
அரிசூரற்றேந்தத்திற்கும்கொள்க.

உஉ - ரு. பாடுதலுமென்று பலபுகழும் முற்றுப்பெற்ற கூடற்கும் டரங்

* பதிற்றுப்பத்து, ருக்: க0 - கக; பரி. கசு: கஉ - ஈ; மது. உகௌ - அ.

† “குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டின நல்யாழ்
செய்ய”, “கொம்பர்த் தும்பி குழலிசை காட்டப், பொங்கர் வண்டின நல்லி
யாழ் செய்ய” (மணி. ச: ஈ - ச; கசு: ருௌ - அ); “அருவி, தாழ்ந்து வீழ்ந்
தவை முழவிற்றதும்பின்”, “படுகண் முழவினிமிழருவி” (சீவக. கருௌ0.
உகௌஉ) “வல்லியென்னுமாதராடு நாடகங், கண்டு” (குளா. சய. உகசு.)

(பி - ம்.)— 1பாடல்விதலியர், ஆடனல்விதலியர். 2எதிர் கொள்ளன.

3 நணிந்தணித் தாயினுஞ்.

மகிழ்ச்சிக்குதேனங் கோதையர் கூந்தல் குஞ்சியிற்

1 சோர்ந்தவிழிதழி னீயங்குமா நின்று

வசைநீங்கிய வாய்மையால் வேள்வியாற்

நிசைநாறிய * குன்றமர்ந் தாண்டாண்

ந.0 டர்வி யுண்ணு மகில்கெழு கமழ்புகை

வாய்வாய் மீபோ யும்பரிமை பிறப்ப

தேயா மண்டிலங் காணுமா நின்று

வளைமுன்கை வணங்கிறையா

ரணமென்றே ளசைபொத்தார்

ந.ரு தார்மார்பிற் றகையியலா

ரீரமலை யியலணியார்

மனமகிழ் தூங்குநர் பாய்புட னுடச்

சுனைமலர்த் தாதாதும் வண்டுதே லெய்தா

வனையபரங் குன்றி ன்ணி

தினைய இறப்ப எனப் பரி

குன்றத்திற்கும் இடைநின்றநிலம் மிக அணித்தாயினும் மகளிருங் மைந்த
ரும், நெருங்கி விளையாடுதலால் மிகச் செய்ததாகாரின்றது.

உசு - ஏ. மகிழ்ச்சிமிக்க அவர்கள் கூந்தலினின்றும் குஞ்சியினின்றும்
வீழ்ந்து அவிழ்ந்த மாலையால் தடுக்கப்பட்டு இயங்குநெறி இன்றாகாரின்றது.

உசு - ந.உ. † புகழால் திசையெங்கும் பூர்த்த குன்றின்கண்மேவி உல
கத்தார் பலவிடத்தும் செய்கின்ற புகைக்கண் முருகன் ஆவியாகக்கொள்
ளும் அகிற்புகை அவ்விடந்தோறும் மேலே போதலான் உம்பர் இடையா
ரின்று நீங்குவார்; ஆதித்தமண்டிலமும் ஆண்டுக் காணும் இயல்புடைத்
தன்று.

ந.உ. தேயாமண்டிலமென்றார், § ஏனைமண்டிலம் தேய்தலின்.

ந.ந. - சு. ஈரமலை இயலணியாராகிய வளைமுன்கை வணங்கிறை
யாரும் அவர் அணைமென்றேளின்கட்டங்கி அன்பொத்தாராகிய தார்மார்பிற்
றகையியலாரும் மனமகிழ்தூங்கி உடனே பாய்ந்தாடுதலால், வண்டுகள்
வெருவிச் சுனைமலர்த்தாதினை ஊதப்பெறு; பரங்குன்றினது அலங்காரம்
அத்தன்மைய.

* “குன்றமர்ந் துறைதலுமுரியன்” (முருகு. எஎ.)

† “ஆண்டாண்டுறைதலு மறிந்தவாறே” (முருகு. உசுக.)

‡ “இசையாற் நிசை போய துண்டே” (சீவக. நக.)

§ ஏனைமண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்; “மதியிற்றேய்வன” (மதுரை.
கசுரு - சு), “தேய்தலுன்மையும்” (புறநா. உஎ.)

(பு - ம்.)—1 சோர்ந்தவிதழின்.

ச0 கீழோர், வ்யல்பரக்கும் வார்வெள்ளருவி பரந்தா னாதோ
 மேலோர், இயங்குதலால் வீழ்மணி 1நீலஞ் செறுவுழக்குமரோ
 தெய்வ விழவுந் திருந்து விருந்தயர்வு
 மவ்வெள் ளருவி யணிபர்ந் குன்றிற்குந்
 தொய்யா விழுச்சீர் வளங்கெழு வையைக்குந்
 சரு கொய்யுளை மான்தோர்க்கு கொடித்தேரான் கூடற்குந்
 கையூழ் தடுமாற்ற நன்று
 எனவாங்கு
 *மணிரிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடிப்
 பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ
 ரூப 2 பணியொரீஇ நிற்புக மேத்தி

சுந்தர
 பரிபாடல்
 130

என் தது, முன்னர்ச்சொல்லுகின் தவந்தை.

ச0 - சக. மலைக்கண் வார்வெள்ளருவி ஆனது பரந்து உழவரது
 வயலின் கட்பரக்கும். மேல் விளையாடுமகளிர் இயங்குதலால் அவர் பூணி
 னின்றும் விழந்தமணிநீலம் உழுநிலத்தைச் சிதைக்கும்.

இரண்டு அரோவும் அசை.

சஉ - சு. பிரிந்த தலைவர் வினையுடித்துக் கடிதின்வந்து கூடுதற்கு அவ்
 வெள்ளருவியணிந்த பரங்குன்றின்கண் தலைவியர்செய்யும் தெய்வவிழாவும்
 அந்நவனங்கூடியவழிக் கெடாத விழுப்புகழையுடைய வளங்கெழு வையை
 யின்கண்ணும் ஏனையார் கொய்யுளைமான்தேராற்குழப்பட்ட கொடித்தேரை
 யுடையான்கூடற்கண்ணும் அவர்செய்யும் திருந்துவிருந்தயர்வும் தம்மிந்
 காரணகாரியங்களாய்த் தடுமாறிவருதல் இல்லறநெறியாதலின் அவர்க்கு
 நல்லொழுக்கமாயிற்று.

வையையின்கண் விருந்தயர்தலாவது, அவரோடு புதுப்புனலாடுதல்.

[கற்புடைமகளிரும் தலைவரது அறம்நிமித்தமாகப் பூசைசெய்து அதன்
 பயனுக்வரென் தலின், இதுவும் கடவுண்மேலதாயிற்று.

இவ்வளவும் முருகனது பரங்குன்றத்தைப்புகழ்ந்து, மேல் அவனை
 எதிர் முகமாக்கி வாழ்த்துகின்றார்:—

சஅ - ரூ. மணிரிற மஞ்ஞையினையும் உயர்ந்த கோழிக் கொடி

* “மணிமயி லுயரிய மாறு வென்றிப், பிணிமுக ஐர்தி யொன்செய்
 யோனும்” (புறநா. ரூ.)

(பி. - ம்) - 1நீலஞ்சேறுதக்கும், நீலஞ்சிதைக்கும். 2பணியொரீஇய.

யணிரெடுங் *குன்றம் பாடுதுந் தொழுதும்
அவை, யாமுமெஞ் சுற்றமும் பரவுது
† மேம வைகல் பெறுகயா மெனவே.

கடவுள் வரீழ்த்து.
நல்லழுசியார் பாட்டு.
நல்லச்சுதனூரிசை.
பண்ணேற்றும்.

யினையும் † பிணிமுகத்தையூர்து செய்யப்பட்ட வெல்போரையுமுடைய
தலைவ! மக்கணமாட்டுப் பணிமொழியையொழிந்து நிற்புகழையேத்தி
.....யாமும் எம் சுற்றமும் வேண்டிக்கொள்ளாநின்றேம்; பிறவித்துன்
பம் சாராதவைகலைப் பெறுகவென்று. (கள)

* “பயமலை யேத்தி யகவினம்பாடுவாநாம்” (கலி. ச0), “தேமுயர்
சிமையக் குன்றம் பாடும்” (அகநா. ௨௦ அ), “நின்னுநின் மலையும் பாட”
(புறநா. ௧௪௩), “தாங்கரு மரபிற் தன்னுந் தந்தை, வான்பொரு
நெடுவரை வளனும்பாடி” (சிறுபாண். ௧௨௭ - அ).

† “சேவலங் கொடியோன் காப்ப, வேம வைக லெய்தின்று லலகே”
(குறுந். கடவுள்.)

‡ பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்கு உரிய யானை; (பரி. ௫: ௨.);
“ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம், வாழ்த்தி” (முருகு. ௨௪௭); “ஊர்த்ததை...
வேழம்” (பரி. ௨௧: ௧ - ௨); “கடுஞ்சின விதல் வேள் களிதூர்த்தாங்கு”
(பதிற். ௧௧.); “மிடல்கெழுவேலவன்களிற்றின் மீது”, “அடர்த்திடு
களிற்று வாகனனாய்” (இலிங்க, ௭௦ ௩௯; ௮௦ - ௭.)

பதினெட்டாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

*போரெதிர்த் தேற்றார் மதுகை முதத்துபுக்
காரெதிர்த் தேற்ற ¹கமஞ்சு லெழிலிபோ
னீர்நிரத் தேற்ற நிலந்தாங் கழுவத்துச்
சூர்நிரந்து சுற்றிய ²மாதபுத்த வேலோய்நின்
ரு சீர்நிரத் தேந்திய குன்றொடு ³நேர்நிரத்
தேறுமா ⁴தேற்குமிக் குன்று
ஒள்ளொளி ⁵மணிப்பொறி யான்மஞ்ஞை நோக்கித்தன்

(பதினெட்டாம் பாடலுரை.)

க - சு. தம்முட்கூடிப் போரையேற்ற அவுணரது வலியானுண்டாகிய பெருமிகம் கெட, விசம்பின்கட்பரந்து கார்காலத்தையெதிர்த் நிறைந்து சூலையுடைய மேகம்போலிண்டு நீரைப்பரந்தேற்ற நிலத்தால் தாங்கப்படும் கடற்பரப்பினுட் பரந்துசுற்றிய சூர்மாவைத் தபுத்தோய்! நின்னைப்பயந்த புகழைத் தான் அகன்று ஏந்திய ¹இமயத்தொடு நேர்நின்று ஏறுமாறாதலை யேற்கும், இப்பரங்குன்று.

மதந்தம மாதபுத்தோயென இயையும்.

சு. ²ஏறுமாறென்பது, பகைத்தற்கு ஓரலகவழக்கு.

³நீ விரும்புதலால் இப்பரங்குன்று நின்னைப்பயந்த இமயம்போலப் புகழ்பெற்றது. ஏ - று.

இனி முருகவேளைப் படர்க்கையாக்கி இம்மலைச்சிறப்புக் கூறுகின் றார்:—

* ஏ - கரு. ஒள்ளொளி மணிபோலும் பொறியினையுடைய || ஆலுமயிலை

* இப்பாடலின் முதல்நான்கடிகளும், “அணங்குடை யவுண ரேமம் புணர்க்குஞ், சூருடை முழுமுத மடிந்த பேரிசைக், கடுஞ்சின விறல்வேள்” (பதிற். கக) என்பதும், “அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர், மாமுத ¹தடிந்த...வேற்சேய்” (முருகு. ருக் - கக) என்பதும், “அவுணரெல்லாரும் தம்முடனே எதிர்த்தார்வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மற் திரங்கொண்டிருந்து சாதித்த தொருமாவை வெட்டின சேய்” என்னும் அதன்விசேடவுரையும் இங்கே ஆராய்நற்பாலவை.

† “மணிப்பொறிக்குமிப், பீலி மஞ்ஞையாலும்” (நற். ௩௫௭).

‡ “பரங்குன் நிமயக் குன்ற நிகர்க்கும்” (பரி. அ: கக.).

§ “ஏறுமாறாக இருப்பளே யாமாயின்” (தனிப்பாடல்).

|| “ஆலுமிம்மஞ்ஞை” (சீவக. ௨௩௬.).

(தி - ம்).— ¹கயஞ்சுழெழிலி. ²மாதபுத்தோய், ³நீர் நிரந்து. ⁴ஏற் தருங்குன்று.

னுள்ளுத்து நினைப்பானைக் கண்டன டிருதுதலு
முள்ளிய துணர்ந்தேனடி துரையினி நீயெம்மை
யென்றாதன் மறைத்தலோம் பென்பாளைப் பெயர்த்தவன்
காதலாய் நின்னியுல் களவெண்ணிக் களிமகிழ்
பேதுற்ற விதனைக்கண் டியானோக்க நீயெம்மை
1 யேதிலா நோக்குதி யென்றாங் குணர்ப்பித்த வேடுக
லாய்தேரான் குன்ற வியல்பு

கரு ஐவளம் பூத்த வணிதிகழ் குன்றின்மேன்
மைவளம் பூத்த மலரேர் மழைக்கண்ணார்
கைவளம்பூத்த வடுவொடு காணாய்நீ
மொய் *வளம் பூத்த முயக்கம்யாங் கைப்படுத்தே
மெய்வளம் பூத்த விழைதகு பொன்னணி
20 நைவளம் பூத்த நரம்பியைசீர்ப் பொய்வளம்
பூத்தன பாணரின் பாட்டு

நோக்கி, அதனழகையும் களிப்பினையும் தன் உள்ளத்தாம் குறிக்கொள்ளும்
கானவனைத் திருதுதல்கண்டு நீ நினைத்ததறிந்தேன்; இனி, அதனை எமக்கு
உரை; எம்மை நோக்காது இகழலை மறைத்தலொழியென்று, ஊவானை
அவன் அதனைமாற்றி, யாம் செய்யுங்காதலை யுடையாய்! தன்னார்களவு
கொள்ள அரிதாய் நின்சாயலைக் களிமகிழார் களவுகொள்ள எண்ணி அது
தான்பெறுது வருத்தமுற்ற இதனைக்கண்டு யான் அவ்வருமையை நினைக்க,
நீ எம்மை இகழ்ந்தேமாகக் கருதாரின்றாயென்று அவ்வூடலை அப்பாழுதே
யுணர்ப்பித்தல்.

கரு - 2க. மெய் அழகுபூத்ததற்கு ஏதுவாகிய விழைதகு பொன்
னணியினை யுடைய பாண, ஐந்துவளமும் பொலிந்த பரங்குன்றின்மேல்
வாழும் மழைக்கண்ணாறு இறுகன்மிகுதியையுடைய முயக்கத்தை அவ
ருகிர் செய்தவடுவால் யாம் தெளியவறிந்.....நட்பாடை
யென்னும் பண்ணைத்தருகின்ற யாழ்நரம்பிற்கு இயைந்த நின் பண்டைப்
பாட்டு(?) நின்னையல்லது பரத்தைமையானென்னும் இயலொடு கூடுதலால்
நின் பொய்மிகுதியையுணர்த்திற்று.

மலைவளமைந்தாவன. †“அரக்கிறலி செந்தே னணியிலின் டீலி, திருத்
தகு நாலியோ டைந்து.” என்பதனுந் திக.

* வளம் - மிகுதி; “வினைவளநீறெழ நீரணியம்பலவன்” (திருச்சிற்
றம்பலக்கோவையார், ககஅ.)

† “இச்செய்யுள், “அரக்குலண்டு” என்றபாட்பேதத்துடன், தாடுபடு
திரவியத்திற்கு மேற்கோளாக, வேறுரைகளில் வழங்குகின்றது.

(பி - ம்.)— 1 ஏதிலானோக்குதி. 2 விழைதருமெய்யணி.

தண்டளிர் தருப்பித் தெடுத்தாரைஇ
மங்குன் மழைமுழங்கிய விறல்வரையார்
கண்ணொருபு சுடர்ந்தடர்ந்திடந்

உரு திருள்போழுங் கொடியின்னல்
வெண்குடர் வேல்வேள் விரைமயின்மேன் ஞாயிறுநின்
நெண்குட ரோடைக் களிநேயக்கு நின்குன்றத்
*தெழுதெழி லம்பலங் காழவே ளம்பின்
ஞெழிலவீர் நிருந்த நகர்

௩௦ ஆர்ததும்பு மயிலம்பு நிறைநாழி
ஞர்ததும்பு வரைய காவாற்
கார்ததும்பு 1நீர்ததும்புவன சுனை
2 யேர்ததும்புவன பூவணி செறிவு

இது. பாணனுக்குத் தலைவன் பரத்தைமை கூறுகின்றனொருதலைவி கூற்று.

இதனால் அத்தன்மைத்தாகிய இன்பத்தென்பது பெறப்பட்டது.

இனி அவனை எதிர்முகமாக்கி,

உரு - கூ. வேலையுடையவேனே! விரைந்த மயின்மேல் வருஞாயிறே! மழை முழங்கிய சிகரமும் அதன் கட் கொடியின்னும், நின் ஓடையை யுடைய களிநீறையொக்கும்; நின்குன்றத்தின்கண் எழுதிய அழகையுடைய அம்பலம் அம்பினது ஏத்தொழில் நிலைபெற்ற காழவேள் 1சிரமச்சாலையை யொக்கும்;

.....த்தமிழின்னும் வழக்கு நோக்கி.....அம்பின் தொழிலென்றார்.

† மழைக்கு முழக்கம் கூறினமையான், யானைக்கும் முழக்கம்கொள்ளப் படும்.

௩௦ - ௩௩. ஞர் நிறைந்த வரையவாகிய சோலைகளும் மேகத்தால் நிறைந்த நீர்துளம்புவனவாகிய சுனைகளும் பூவணிந்த ஞெறிவால் அழகு அளம்புகின்றவை ஆர்மிக்க கூரிய அம்பு நிறைந்த அவன் ஞாணியை யொக்கும்.

* பர்பாடல், கக: சஅ - ௫௭.

† சிரமச்சாலை - ஆயுதப்பயிற்சி செய்யுமிடம்; 1 சிரமநீதிசான்றவர் (திருவால். ௩௫: ச), "சிரமநிலை கண்ணின்" (வி - பாரதம். வாரண வத. ௫௪).

‡ "முதல்வரின் யானை முழக்கங் கேட்ட, கதியிற்றே காரின் குரல்" (பரி.அ: ௧௭ - அ.)

௩ (பி - ம்) - 1நீர்தயங்குவன. 2ஏர்தயங்குவன, பேர்தயங்குவன.

பேர்தோற்றுக் கட்டுண்டார் கைபோல்வ ¹கார்தோற்றுங் ²கார்தோற்றுங்
காந்தள் செறிந்த கவின்

கவின்முகை கட்டவிழ்ப்ப தும்பிகட், டியாழின் ¹

புரிநெகிழ்ப்பார் போன்றன கை

அச்சிரக் காலார்த் ²தணிமழை கோலின்றே

வச்சிரத் தான்வான வில்லு

ச0 வில்லுச்சொரி பகழியின் மென்மலர் தாயின

வல்லுப்போர் வல்லாய் மலைமேன் மரம்

வட்டுருட்டு ³வல்லாய் மலைய நெட்டுருட்டுச்

சீர்ததும்பு மரவ முடன்சிறந்து

போர்ததும்பு மரவம் போலக்

சரு கருவி யார்ப்பக் கருவிநின்றன குன்ற

மருவி யார்ப்பமுத் தணிந்தன வரை

நச - ரு. கார் தோற்றுவிக்கும் கார்த்தகுலைகள் நெருங்கிய அழகம் போர்தோற்றுக் கட்டுண்டார் கையையொக்கும்.

நசு - எ. தும்பி கட்டவிழ்ப்பனவாகிய கவினையுடையகார்த்தன்முகைகள் கட்டுதலையுடைய யாழ்நரம்பினது புரியை நெகிழ்ப்பார்கையை ஒத்தன.

உவமை, மலராத குவியாத இடையதாகிய நிலைமைபற்றி நின்றது.

நஅ - கூ. அழகியமேகம் முன்பனிக்காலத்தின்கண் ஆர்த்து இந்திரனது வானவில்லைவளைத்தது.

ஆர்த்ததும்பும் (ந0) என்பது முதலாய இந்நான்குறுப்பிற்கும் குன்றத்தென்பது அதிகாரத்தான் வருவிக்க.

ச0 - சக. குதுப்போர்வல்லரினது மலைமேன்மீரங்கள் அவ்வில்லுச்சொரியுங்களைகளுளவாயின் அவற்றையொக்க மெல்லியமலரைப்பரப்பின.

சஉ - ரு. வட்டுருட்டுதல்வல்லரினமலைக்கட் குன்றத்துப் போரின் கண்மிகும் அரவம்போலத் திரளாகிய தாளமொலிக்கும் ஒலியொடு சிறந்து இயங்குளார்ப்ப மேகத்தொகுதியும் அவ்வார்ப்பொடு நின்றன.

ஈண்டு குன்றமென்றது, முருகவேள்கோட்டத்தையும் அதனைச்சூழ்ந்த இடத்தையும்.

சக. மலைக்கட்சிகரங்கள் அருவி *யார்த்தலால் முத்தணிந்தாலொத்தன.

* ஆர்த்தலால் - ஒலித்து இழிதலால் ; “ அருவியார்க்கும் ” (புறநா. கடஅ) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)— ¹கார்தோற்றம் காந்தளஞ்செறிந்த. ²அணிமணமழை, வல்லாயமலை நெட்டுருட்டுச்.

Natural | குருவி யார்ப்பக் குரல்குவிந்தன தினை
Sennila | யெருவை கோப்பி வெழிலணி திருவில்
Is it Same - | வானி *லணித்த வரியுதும் பன்மலராம்
cint-Veda? | ௫௦ கூனி வளைத்த சனை.
புரியுறு நரம்பு மியலும் புணர்ந்து
செருதியும் பூவுஞ் சுடருங் கூடி
யெரியுரு ககிலோ டாரமுங் கமழுஞ்
செருவேற் றுனைச் செல்வரின் னடியுறை
௫௫ †புரிதினி னுறைபதிச் சேர்ந்தாங்குப்
பிரிவா திருக்கவெஞ் சுற்றமோ மிடனே.

கடவுள் வாழ்த்து.

குன்றம்பூதனர் பாட்டு.

நல்லச்சுதன ரிசை.

பண் காந்தாரம்.

சஎ. தினைகள், குருவியார்க்குமாறு கதிர்கள்வினைந்தன;

சஅ - ௫௦. சனைகள், கரையினின்றும்சாய்ந்த வேழத்தை முட்டுவன பல நிறத்துமலராம் கூனப்பட்டு எழிலணிந்த † திருவில்லவனைத்த வாளை யொப்பவாகி உண்டுதும் அழகுடையவாயின.

இவ்வளவும் மலைச்சிறப்புக்கூறி மேல் வாழ்த்திமுடிக்கின்றார்:—

௫௧ - சு. செருவேற்றுனைச்செல்வ! நின்பூசைக்கட் புரிதலுற்ற நரம் பினது ஒலியும் புலவர்பாடிய இயற்பாட்டுக்களும்பொருந்தி வேதவொலியும் உபசாரமாகியபூவும் தீபமுங்கூடி எரியின்கண் உருகுமகிலும் சந்தனமும் தூபமாய்க் கமழாநிற்கும் நின் அடியின்கணுறைதலை எமக்குஉரித்தாகவுறையும் பதியைச்சேர்ந்தாற்போல எம்சுற்றத்தோடுகூடி யாம் பிரியா திருப்போமாக. (கஅ)

அணித்த - அழகுசெய்த.

† "உரிதமர்துறக்கம்" (பரி. க௭. க௭); "உரிதி நெருதலை யெய்தலும்" (கலி. சுஉ); "அரிதுற்றனையாற்பெரும வுரிதினிற், கொண்டாங்குப் பெயர்தல்" (அகநா. க.)

? திருவில் - இந்திரவில்; (சீலப், க௫: க௫ச; மணி. சு: க௦.)

(பி' - ம்.)— 1செல்வனின்.

புத்தொன்பதாம் பாட்டல்.

சேவ்வேள்.

*நிலவரை யழுவத்தான் வானுறை²புகறந்து
புலவரை¹யறியாத புகழ்பூத்த[†]கடம்புமார்
தருமுனி மரபி[‡]னன்றவர் நுகர்ச்சிம
னிநுநிலத் தோரு மியைகென வீத்தநின்
ரு[§]றண்பரங் குன்றத் தியலணி நின்மருங்கு
சாறுகொ நெக்கத் தவளொடு
மாறுகொள் வதுபோலு மயிற்^{||}கோடி வதுவை
புலத்தினும் போரினும் போர்தோலாக் கூடற்
கலப்போ டியைந்த விரவுத்தீ ரெல்லே
க0 \$யறம்பெரி தாற்றி யதன்பயன் கொண்மார்
|| சிறந்தோ ருலகம் ப்டருநர் போல
வரிமாண் புனைகல மொண்டிகி ருங்கிப்
புரிமாண் புரவியர் போக்கமை தேரர்

திருமணவிழவு, தெய்வ
யாஜன் referred to
வள்ளி " "
Argumentation
Engagement &
charity.

(புத்தொன்பதாம் பாட்டலுரை.)

க - எ. வானின்கண் உறைதற்கு ஏதுவாகிய விருப்பத்தை நீ நினை
வெல்லையிடையுன்கொண்டு அறிவெல்லையால் அறியப்படாத புகழையுடைய
கடம்பினை மேவி, பெறுதற்கரிய இறைமையானமர்ந்த தேவரெய்து
நுகர்ச்சியை.....மக்களும் எய்துகவெனத்தந்த நின்னுடைய பரங்
குன்றத்து இயல்கின்ற அலங்காரத்தையுடைய மயில்போலும் வள்ளியது
வதுவை துறக்கத்துத் தெய்வயானையது சாறு.....கொள்வது போலும்.

அலங்காரத்தையுடைய (ரு) வதுவை (எ) என இயையும்.

அ - கஅ. அறிவினும் வீரத்தினும் பிறரைப் போர் வெல்லுங் கூடற்
கண் மகளிரும் மைந்தரும் புணர்ச்சியொடு வந்த இரவு நீங்கிய வைகறைக்
கண் இவ்வுலகத்து அறத்தைப் பெரிதாகச் செய்து அதன் பயன் நுகர
வேண்டித் தேவருலகத்துச் செல்வாரைப் போலத் தமக்கேற்ற மாட்சியை

* "நிலவரை யிறந்த குண்டுகண் ணகழி" (புறநா. உக.)

† "கடம்பம ரணநிலை" (அடி, கடி.)

‡ ஆன்றவர் - தேவர்; "அவ்யுணவி னன்றாரோடு" (திருக்குறள், சகக.)

§ "புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்கம்" (கம்ப. நகர. ௮.)

|| சிறந்தோர் - தேவர் (பரி. கச - உச.)

(ப - ழ்.) - ¹ அறியாது.

தெரிமலர்த் தாரர் தெருவிருள் சீப்பநின்

கரு குன்றொடு கூட லிடைபெல்லா மொன்றுபு

நேர்¹ நிறைபெய் திருநிலம் பூட்டிய

தார்போலு மாலைத் தலைநிறையாற் றண்மண

Sanskrit

லாரவேலை யாத்திரைசெல் யாறு :

80

* கூடரொடு சூழ்வரு தூரகை மேருப்

உ0 புடைவரு ¹சூழல் புலமாண் வழுதி

Pandian King

மடமயி லோரு மனையவ ரோடுங்

Sanskrit

கடனறி காரியக் கண்ணவ ரோடுநின்

† குருறை குன்றிற் றடவரை யேறிமேற்

புடைய புனைகலங்களையும் நல்லதுகில்களையும் அணிந்து விருப்பமாண்ட புரவியராய் ஓட்டமமைந்த தேரராய்த் தெரிமலர்த்தாரராய் விளக்கம் தெருவின் கண் இருளை அகற்றப்போந்து) நின் குன்றிற்கும் கூடற்கும் இடையெல்லா நெருங்கி, யாத்திரை செல்கின்ற தண்மணலாரந்த கானல்போலும் வழி, அவர் மாலையையுடைய தலைகள் இடைவெளியற நிறைதலால் ஒத்த பூக்களை நிறைய வைத்துக்கட்டி இருநிலத்திற்கிட்ட மாலை போலும்.

[முதற்கண் போர் என்பது உம் கூடலென்பது உம் (அ) ஆகுபெயர்.

'சீப்ப' (கச) என்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாகிய 'போந்து' என்னுஞ் சொல்வருவிக்கப் பட்டது.

தாங்கிப் (கஉ) புரவியராய்த் தேரராய்த் (கங) தாரராய் (கச) வைகைக்கட (கஉ) போந்து நெருங்கிப் (கரு) படருநர்போலச் (கக) செல்கின்ற வழி (கஅ) தார்போலும் (கஎ) என்க.

கக - உக. படுமணியானை நெடியாய்! அறிவுதிருந்தியவழுதி, மடமயிலனைய மகளிரோடும் காரியக்கடனறிந்த தன் கண்ணாகிய அமைச்சரோடு கூடி நாமும் நகரும் தன்னையடைய வந்து நின் குன்றில் தடவரை மேலேறி நீமேவிய கடிநகரைப் பாடுண்டாக வலந்திரியும் பண்பினற்குத் தலை உவமை சொல்லுங்கால் மதியுடனே... ..மேருவின் பக்கத்துச் சூழ்வருதலையனைத்து.

உக. ஒருமென்பது அசை.

உஉ. § "ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந், தெற்றென்க மன்னவன் கண்" என்பதனாற் கண்ணவரென்றார்.

* கூடர் - சந்திரன்; (புறநா. ௩௯௭.)

† "சூர்புகலடுக்கம்" (மலைபடு. ௨௩௯.)

‡ பாடு - பெருமை.

§ திருக்குறள், ௫௮௧.

(பி - ம்.) - 1 சூழிற்.

பாடிவலந்திரி பண்பிற் பழமிழ்ச்

உநி குடி யசையுஞ் சுவன்மீசைத் தானையிற்

பாடிய நாவிற் பரந்த வுவுகையி

னாடு நகரு மடைய வடைந்தனைத்தே

படுமணி யானை *நெடியாய்நீ மேய

கழங்கர் சூழ்நுவலுங் கால்

௩௦ தும்பி தொடர்கதுப்ப தும்பி தொடராட்டி.

வம்பணி பூங்கயிற்று வாங்கி மரனசைப்பார்

வண்டார்ப் புரவி வழிநீங்க வாங்குவார்

திண்டேர் வழியிற் செலநிறுப்பார் கண்டுக் துண்டு

கரும்பு கவழ மடுப்பார் நிரந்து

௩௧ பரிநிமிர் தானையான் பாசறை நீர்த்தே

குருகெறி வேலோய்நின் குன்றக்கீழ் நின்ற

விடைநிலம் யாமேத்து மாறு

உச - எ., பழைய வரிசையாற் குடிச் சுவன்மீசையசையும்புரிவட்டத் தினும் ஏத்தியநாவிலும் பரந்த உவகையினும் நாடும் நகரும் அடைய வெனக்கூட்டுக.

௩௦ - ௩௧. மதத்தால் தும்பிகள் தொடரும் கபோலத்தையுடைய யானைகளை வழிநின்று வாங்கிக் காலிற்றொடரையாட்டிக் கச்சணித்த 1 புரசைக் கயிற்றால் மாங்களிற் கட்டுவார், அவற்றிற்குக் கண்டமாக முறித்த கரும்பை மடுப்பார், தார்ப்புரவிகளை வழியினைக்க வாங்குவார், திண்டேர்களை வழியினின்றுஞ்செல்ல நிறுத்துவாராக, அவைபார்த்து, நின் குன்றத்தின்கீழ்நின்ற இடைநிலம் வழிதியின்பாசறைநீர்மையினை யுடைத்து.

அவை கூடலினின்றும் போந்து குன்றின் மேல் ஏறவாய் இடையே நின்றலின் இடைநிலம்.....பு.

௩௨. குருகு ஆகுபெயர்.

௩௩. யாம் அவ்விடை நிலத்தை உயர்த்துக் கூறுமாறு இது.

என்றது உவமையால் உயர்க்குங்கால் அதுவும் அவன் பாசறையல்லது பித்திலையென்னுமினை விற்று.

இது என்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது.

இனி முருகவேளைப் படர்க்கையாக்கி மேல் வழிதியுடன் ஏறியோரது

* “நெடியாய் நின் குன்றின் மீசை” என்பர் பின்னும்; (அபு, அச.)

† கவழம் - கவளம்; “கவழக் களிப்பியன்மால் யானை” — அதுகை - (திணைமா, சஉ.)

(பு - ம்.) — 1 புரிசை.

குரங்கருந்து பண்ணியங் கொடுப்போரும்
 கரும்பு கருமுகக்கணக்களிப் பேசுநர்
 தெய்வப் பிரமஞ் செய்கு வோருங்
 கைவைத் 1 திமிர்புகழல் காண்கு. வோரு
 'சகர'முதன் மியாழி னிளிகுரல் சமங்கொள் வோரும்
 மொழி வேள்விழி னைகியல் விளம்பு வோருங்
 யாத் கூர நாண்குரல் கொம்மென வொலிப்ப
 சரு 2 ஐமுற முரசி னெலிசெய் வோரு
 மென்றா முறவரு மிருசுடர் நேமி
 யொன்றிய சுடர்நிலை யுள்படு வோரு
 மிரதி காம னிவளிவ னெனாஅ
 Astronomical Knowledge
 These Tamil
 Devanagari

வினாவுகளைக் கூறுவாராய் மலைச்சிறப்புக் கூறுகின்றார்:—

ந.அ. குரங்கருந்தும் பண்டங்களை அவற்றிற்குக் கொடுப்பாரும்,

ந.க. கருமுகக்கணம் - முசுத்திரள்.

ச.உ. தெய்வத்தன்மையையுடைய பிரமவீணையை எழுப்புவோரும்.

ச.க. கைவைத்து ஊதிக் குழலிணையை அளப்போரும்.

ச.உ. யாழின்கண் *இளிவாய்ப்பாலையையும் குரல்வாய்ப்பாலையையும் வலியவும் மெலியவுமாகத் தாக்காது சமனாகத் தாக்கி அதனின்றித்ததைக் கொள்வோரும்.

ச.ந. வேள்வி - பூசை.

'கூசம்' சச - ரு. யாழினது நாண்குரல் கொம்மென ஒலித்த அளவிலே அத் தாளத்திற்கு ஏற்ப முரசினெலியை எழுப்புவோரும்.

ச.சு. எ. நாண்மீன்களையும் தாரகைகளையுமுடைய 1 சுடர்ச்சக்கரத் தைப் பொருந்திய ஆதித்தன் முதலாகவரும் கோட்களது நிலைமையை எழுதியவாற்றன் அறிவோரும்.

ச.அ. இவள் இரதி, இவன் காமமென்று.

* "குரல்வா யிளிவாய்க் கேட்டனன்" (சீலப். அ : ௩௫) என்பதும் அதனுரையும் ஈண்டு ஆராய்தற்பாலன.

1 சுடர்ச்சக்கரம் - துருவச்சக்கரம்; "உருவமுத் துருவா யம்முத் துமித்தபல் காசு கோளா. மருவவக் கரிசு சூழ்ந்த மாமணி கதிராய்க் கங்குல், வெருவவிட் டிமைக்குமார மேருவின புறஞ்சூழ்ந்த தாடுந், துருவச்சு கரம்போற் கொங்கை துயல்வர விளங்கச் சூட்டி" (திருவிளை, திருமண. கசு.க.)²

(பி - ம்.) - 1 இமிரிக்குழல். 2 ஊமுறு.

விரகிதர் வினவ வினவிறுப் போரு
 ௫௦ மீந்திரன் பூசை யிவளகலிகையின்
 சென்ற ¹கவுதமன் சினனுறக் கல்லுரு
 ஓவான்றிய படியிதென் னுரைசெய் ஓவாரு
 மின்ன பலபல வெழுத்துநிலை மண்டபந்
 துன்னுநர் சுட்டவுஞ் சுட்டறி வறுத்தவி
 ௫௫ நேர்வரை விரியறை வியலிடத் திழைக்கச்
 சோபன நிலையது துணிபரங் குன்றத்து
 மாஅன் மருகன் மாட மருங்கு
 பிறந்த தமரின் பெயர்ந்தொரு பேதை
² பிறங்க லிடையிடைப் புக்குப் பிறழ்ந்தியான்
 ௬௦ வந்த நெறியு மறந்தேன் சிறந்தவ
 ளோ யோலு வெனவிளி யேற்பிக்க

*This legend seems to be
 very old; in the Rāmā
 yāna of Valmiki it
 is not stated that
 Akalya was transfor
 ed into a stone*

Sanskrit?

*Muruga is the son-in-law of
 Akalyan*

Perplexed by echo

சக. விரகியரென்றதனால், வினவுகின்ற மகளிர் பிரியாமைக் குறிப்
 பினராதலும் அவ்வினாவிற்கு இறைசொல்லுவார் கணவராதலும் பெற்றும்.

௫௦ - ௫௨. இப் *பூசை இந்திரன்; அவ்விடத்திற் சென்ற கௌதமன்
 வன்; இவன் †சினன்மிகுதலால் இவன் கல்லுருவெய்தியவாறு இதுவென்று
 † கொண்டோற் பிழைத்த தண்டங் கூறுவாருமாய்.

௫௩ - ௭. 3 தேரப்படும் பரங்குன்றத்து மான்மருகனது மாடத்தினை
 பக்கம், சென்றவர்கையாற் சுட்டிக் கேட்கவும் கேட்டவற்றை அறிவிக்க
 வும் இத்தன்மைய பலபல 3சித்திரம் நிறநிலையுடைய மண்டபங்களைச் செவ்
 விய மூங்கில்களையும் விரிந்த பாதைகளையுமுடைய அகன்ற இடத்துச் செப்
 தலாற் சோபனமான நிலைமையினை யுடைத்து.

௫௮ - ௬௬. ஒரு பேதைப்பருவத்தாள் பிறத்தலானாகிய தன் தமரி
 னீங்கிக் காண்டல் விருப்பினுற் பிறங்கின கமகளின் இடையிடைப்புக்குத்

* பூசை - பூனை; "பூசையாய்ப் போகலுற்றான்" (கம்ப. அக்ஷி
 கை. ௭௭.)

† சினம் 'சினன்' என்றும் நூல்களில் வழங்கும்; "சினனே கா.மந்
 கழிகண் ணேட்டம்" (பதிற். ௨௨.)

‡ "கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சி" (மணி. கா. : ௬.)

§ சித்திரம் நிறநிலையுடையமண்டபம், சித்திரசாலை; "எழுதெழிலம் Picture
 பலம்" (பரி. ௧௮ - ௨௮); "வித்தக வினோரர் பத்திபிற் குயிற்றிய சித்திர gallery
 சாலை" (பெருங்கதை, மகா. ச : ௧௪-௫.)

(பி - ம்.) - 1கௌமதன். 2பிறக்கல். 3தொழப்படும்.

very fine வேள யோலுவென் றேலா வ்வ்விளி
யவ்விசை-முழையேற் றழைப்பவழைத்துழிச்
செல்லுவ ளாங்குத் தழர்க்கா னுமை
செல் கூடு மீட்சியுங் கூஉக்கூஉ மேவு மடம்புத்தே
வாழ்த்துவப்பான் குன்றின் வகை
1 நனிநுனி நயவரு சாழ்ப்பி னுறிணர்ச்
தனிர் சினைபோழ் பல்லவந் தீஞ்சுனை யுதிர்ப்ப
வுதிர்த்த சனையி னெடுத்த தலைய
எ0 வல்லமுகிமுற வவைகிடப்பக்
தெரிமலர் 2நனையுறுவ
* வைந்தலை யவிர்பொறி 3யரவ மூத்த
மைந்த 4னருகொன்று மற்றினம் பார்ப்பென
5 வாங்கிள மகளிர் மருளப் பாங்கர்
,, எரு பசும்பிடி யினமுகிழ் நெகிழ்ந்தவா யாம்பல்

திகைத்து, சிறந்தவரெனவும் சிறந்தவரோவெனவும் அவரை விளியேற்
பிக்க, ஆண்டைமுழைகள் அவ்விளியை ஏலாவாய் அவ்விசைதன்னையே
ஏற்றுத் தாழும் அழைப்ப அதனை அறியாது அவரும் தன்னை அழைக்கின்ற
ராகக்கருதி அவ்வழைத்தவிடத்துச் செல்கின்ற அவள் ஆண்டுத் தமரைக்கா
ணிது மீளுமிடத்தும் கூவுதலைக் கூவுதலை மேவாநின்றாள்; அதனால் அன்ப
ரது வாழ்த்தினையுட்ப்பானது குன்றின் இடவேறுபாடு சிறுர்க்கு மடமை
செய்தலை யுடைத்து.

இனி அவனை எதிர்முகமாக்கிக் கூறுகின்றார்:—

கூஎ - எசு. மிக் நயக்கப்படும் துனிசாய்ப்பினையுடைய சினையைப்
போழ்ந்து புறப்பட்டபல்லவங்களைத் தாம் விளையாட்டு உகையால் இனிய
சுனைக்கண்ணே உதிர்ப்ப, அவை அவ்வுதிர்த்த சுனையின்கண் எடுத்த
தலையவாய் அலரையும் முகையையும் உறக்கிடப்ப, அவற்றுள் அலரையுறக்
கிடந்ததனை இது விரிதரும் ஐந்தலையினையும் அவர் பொறியினையுமுடைய
அரவென்றும் அதனருகு முதிர்ந்த முகிழையுறக்கிடந்ததனை அருகி

* ஐந்தலையரவு - ஐவாயரவம்; “ஐவாயரவினிடப்பட்டுரைவாரா”
(கலி. கூஉ); “ஐவாய நாகம்” (திணைமர. கரு); “உடம்பா நிரண்டிற் குயி
ரொன்றென வொன்றி யைவாய், விடம்பா யரவம் விழுங்கு மிரை யொத்து”
(திருவிளா, பன்றிக் குட்டிகளை. கரு.)

1 (பு - ம்.)— 1நனிநுனி. 2கனையுழை. 2அரவினது மூத்த. 4அருகி
லொன்று. 5மைந்துறுமகளிர்.

*கைபோற் பூத்த கமழ்குலை கார்த
 னெருவை நறுந்தோ டெரியினர் வேங்கை
 யருவமிகு தோன்றி யூழினர் நறவும்
 புருவமில் கோங்கம் புகைமல ரிலவ

Observation of nature

அ0 | நினைந்தவை கோத்தவை நெய்தவை தூக்க

மணந்தவை போல 1வரைமலை யெல்லா

2 நிறைந்து முறழ்ந்து நிமிர்ந்துத் தொடர்ந்தும்

நிறைந்து பொருள்

விடியல் வியல்வானம் போலப் பொலியு

Give nature description

† நெடியாய்நின் குன்றின் மிசை

லொன்று அதன் மூத்தமைந்தனென்றும் இளமுகிழை யறக்கிவந்தனை
 மர்மையதன் இளம்பார்ப்பென்றும் இனைய மகளிர் மருளாநிற்க.

சாய்ப்பிற் (சுஎ) புல்லவம் (சுஅ) என்க.

எச? பாங்கர் - அதனருகே.

எரு. பேசும்பிடி இளமுகிழ் - பச்சிலையது இனைய கொழுந்து, மகளிர்
 வாய்போல் மலர்ந்த ஆம்பல்.

எஎ. எருவையது நறுந்தோட்டையுடையது.

ஃ எருவை யென்பது, "எருவை செருவினை மணிப்பூங் கருவினை"
 எனக் கபிலர் பாடிய பெருங்குறிஞ்சியினும் வந்தது.

எஅ. உருவம் - நிறம். ஊழினர் - அலர்ந்த இணர்.

எக. காலங்குறியாது பூக்கும் கோங்கு; அக்கோங்கம்போதொடு
 நிறத்தார் பகைத்த மலரையுடைய இவம்.

Seen ob-
 servation
 of nature

அ0 - அச. இவை யெல்லாம் தெற்றினமாலையுடைய மலர்நிறைந்
 தும் கோத்தமாலையுடைய போல நிறம் மாறுபட்டும் தொடுத்த மாலையுடைய

* "கோடற் குவிமுகை யங்கை யவிழ்" (முல்லை. கூரு); "கைவிரிந்தன
 கார்தரும்" (சூளா. நாட்டு. கக.)

† "எரிமரு டோன் தல வொண்பூ வேங்கை" (அகநா. உகஅ.)

‡ குமரவேளை இங்ஙனமே நெடியனெனவும் நெடுவேளெனவும் வழங்
 கல்மரபு; "சேவலங் கொடிய னெடியன்" (முருகு. உக0 - கக); "நெடுவேட்
 பேண", "வெறிகமழ் நெடுவேள்", "நெடுவேண் மார்பி லாரம் போலச்,
 செவ்வாய் வானந் தீண்டியீ னருந்து, பைங்காற் கொக்கு", "காடுகெழு
 நெடுவேள்" (அகநா. உஉ, கூஅ, கஉ0, ஈஅஉ); "கடம்பமர் நெடுவேள்"
 (பெரும்பாண். எரு); "நெடுவேள் குன்ற மடிவைத் தேறி" (சீலப்.
 உந: கக0).

§ தறிஞ்சீப் பாட்டு, எ0.

|| எருவை - பஞ்சாயக்கோரை, கொறுக்கைச்சி.

¶ தறிஞ்சீப் பாட்டு, கூஅ.

பி - ி.) - 1வரைவரை. 2நிறைந்து.

அந்¹ நினயாளைச் சென்னி நிறங்குங்கு மத்தாற், *And the same way*
புனையாப்பூ ²நீருட்டிப் புனைகவரிச் சார்த்தாப்
பொற்புழைப் பூங்கரம்பிற் பொற்குடை யேற்றி
மலிவுடை யுள்ளத்தான் வந்துசெய் வேள்வியுட்
பன்மண மன்னு பின்னிநுங் கூந்தலர்

கூ0 *கன்னிமை கனிந்த கரூலத் தார்தின்
கொடியேற்று வாரணங் கொள்கவழி மிச்சின்
மறுவற்ற மைந்தர்தோ ளெய்தார் மணந்தார்
முறுவற் றலையளி யெய்தார்தின் குன்றங்
குறுகிச் சிறப்புணாக் கால்

கூநி குறப்பிணாக் கொடியைக் கூடியோய் வாழ்த்துச்
சிறப்புணாக் கேட்டி செவி

போல இடையிட்டும் தூக்கிக்கட்டின மாலைகள் போல நெருங்கியும் பூத்த
 லால், ¹மயங்கு ஆலர், நின்குன்றின் மிசை வரைமலையெங்கும் விடியற்
 காலத்துப் பலந்தத்து மேகமாரந்த வானம்போலப் பொலியும்.

பூத்திலாலென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

மலர் பொலியுமென்க.

அந் - கூசு, நின்குன்றத்தைக் குறுகி நின்கொடியை ஏற்றப்படும் நின்
 யானையின் கும்பத்திலிறத்தைக் குங்குமத்தால் அலங்கரித்துப் பூவொடு
 கூடிய நீரை இனிதாக ஊட்டிச் செவிக் கவரிகளைச் சார்த்திப் பொலிந்த
 பவளத்தாற் செய்த நல்லகாம்பினையுடைய பொற்குடையை மேலெடுத்து
 உலகையுள்ளத்தான் வந்து செய்யும் பூசைக்கண் அவ்வியாளை கவழங்கொள்
 மிச்சிலைச் சிறப்போடு உண்ணுதொழியிற் பலமணமும் நிலைபெற்ற பின்னி
 ரும்கூந்தலையுடைய மகளிர் தம் காதலர் முறுவலொடு கூடிய தலையளியை
 எய்தார்; கன்னிமைகனிந்த காலத்தார் குறைவற்றமைந்த மைந்தர் தோ
 லைக் கூடார்.

இவ்வாறு மலைச்சிறப்புக் கூறி, மேல் வாழ்த்துவான் முகம்புகுகின்
 றார்:—

கூநி - கூ. குறப்பெண்ணைய வள்ளியை மணந்தோய்! எம்வாழ்த்
 தினை நின்செவிக்குச் சிறப்புணவாகக் கேட்டல்வேண்டும்.

அள் புடைமையின்.....னம் எய்தினை யன்றே? அதுபோல அரு
 ளுடைமையான் ஒவ்வாவாழ்த்தும் கேட்டல் வேண்டும், எ - று.

* “கன்னிமை கனிந்து முற்றி” (சீவக. கஉக0.)

† லுரைமலை - மலைக்குவடு.

(பி - ம்).— ¹நினை யானை, ²நீரினிடாட்டி, ³கொட்டிசெவி, ⁴மயக்கலா.

* உலகிய மொலியவஞ் செய்யைமற் றுங்கே

படையும் பவழக் கொடிநிறங் கொள்ளு

முருவு முருவத்தீ யொத்தி முதனும்
க00 விரிகுதிர் முற்ற விரிசுட் ரொத்தி

யெவ்வத் தொவ்வா மாமுத றடிந்து

தெவ்வுக் குன்றத்துத் திருந்துகே லமுத்தி

யவ்வரை யுடைத்தோய்நீ யிவ்வரை மருங்கிற்

† கடம்பம ரணிலிலை பகர்ந்தே

க00 முடங்கம ராயமொ டேத்தினந் தொழுதே.

கடவுள்வாழ்த்து.

நப்பண்ணனார் பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.

பண கார்தாரம்.

Lord Muruga is of red
Complexion like Lord Siva
Morning Sun is Muruga

கௌ. ஒலியல் - கடம்பமாலை.

செய்யையென உடையதுதொழில் உடையான்மேனின்றது.

கௌ. அவையொழிய நின்வேலும் அவ்வாறே பவழக்கொடிநிறத்தைக் கொள்ளும்.

குருதி தோய்ந்துழியல்லது அந்நிறம் இயல்பன்மையிற் கொள்ளுமென்றார்.

கக. நிறனும் எரிகின்ற தீயை ஒப்பை.

பண்பின்றொழில் பொருண்மேனின்றது.

கக - க00. முகனும் இனைய ஆதித்த மண்டலத்தை ஒப்பை.

சினேவினை முதன்மேனின்றது.

க0க. உலகிற்கு எவ்வஞ்செய்தலான் நீதியிற்றப்பிய சூர்மா.

க0உ. பகைமை பொருந்திய குருகுபெயர்க்குந் தத்து.

க0உ - 00. உடன் மேவிய சுற்றத்தோடு ஏத்திப் பரங்குன்றத்துக் கடம்பின்கண் அமாந்த நல்ல நிலையை வாழ்த்தினேம்; எம் வாழ்த்து இது

‘எம்வாழ்த்து இது’ என்பது சொல்லெச்சமாயிற்று. (கக)

* “குன்றி யேய்க்கு முடுக்கை...சேவலங்கொடியோன்” (குறுந். கடவுள்); “செய்யன் சிவந்த வாடையன்” (முருகு. ௨௦௬.)

† திருப்பரங்குன்றத்தில் முருககடவுள் கடம்பமரத்தினிடத்தே எழுந்தருளியிருந்தாரென்று இப்பாடல் ௩ - ஆம் அடியாலும் இத்தாலும் தெரிகின்றது; இவ்வண்மை, “கடம்பமர் மன்றற் றொங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய்வாம்” (நீருவால். கடவுள். ௧௮) என்பதனாலும், “கடம்பமர்நெடுவேன்” (பெரும்பாண். எச) என்பதனாலும் விளங்கும்; பத். பக். ௧௪ ௨பார்க்க.

இருபதாம் பாடல்.

This poem must have been
composed in the 1st century A.D. வைவைய.

*கடல்குறை படுத்தீர் கல்குறை படவெறிந்
துடலே றுருமின மார்ப்ப மலைமலை
முற்றுபுமுற்றுப் பெய்துகூன் முதிர்முகில்
பொருதிகல் புலிபோழ்ந்த பூதத் வெழிலியானைக்
குருதிக்கோட் டழிகறை தெளிபெறக் கழீஇயின்ற
காலைக் கடல்படிந்து காய்கதிரோன் போயவழி
மாலை மலைமணந்து மண்டியின்ற கங்குலான்
வானாற்று மழைதலைஇ மரனாற்று மலர்நாற்றந்
தேனாற்று மலர்நாற்றஞ் செறுவெயி 1 லுறுகால
க0 காணாற்றுங் கார்நாற்றங் கொம்புதிர்த்த கணீநாற்றந்
தானாற்றங் கலந்துடன் றழீஇவந்து தருஉம் வைவைய

(இருபதாம்பாடலுரை.)

க - ௫. - சூல் முதிர்ந்தமுகில் மலையொழுங்கைச் சூழ்ந்து சூழ்ந்து
அதன்கல் துணிபட எறிந்து உடலாநின்ற உருமேற்றினம் ஆர்ப்பப் பெய்து
கடலைக் குறைபடுத்த நீராலே தன்னொடு பொருது மாறுபடும் புலியைப்
போழ்ந்த புகர்நுதல் யானையது குருதிக்கோட்டின்கணின் று இகப்பரிய கறை
யைத் தெளிவு பெறக் கழுவிற்று.

மழைத்துளிகளது விசைகூறுவார் கறைகழுவிற்றென்றார்.

க - கக. காலைப்பொழுதின்கட் கடலை முகந்து மாலைப் பொழுதின்கண்
1 வெய்யோன் போய்திசைக்கண் மலையைச்சேர்ந்து கங்குற்கண் மேகந்
தரும்மழை பெய்தலான் வைவைய மரங்கள்தரும் மலர்நாற்றமும் தேன்
சூத்த மலர் நாற்றமும் செறுவெயிலையும் மிக்க கரத்தைபுமுடையவாகிய

* குறைத்தலென்பது முகத்தலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு
இவ்வடி மேற்கோள்; (திருக்குறள், கஎ - பரி.)

1 குறைபடுத்தல் - முகத்தல்; இச்சொல்லுக்கு இப்பொருளே இங்குச்
சிவந்ததென்பதை, "கொளக்குறை படராமையின் முநீர் ரணைய" (பதிற்.
க0) என்பதும், "மழை கொளக் குறையாது புனல்புக மிகாது, கரைபொரு
திரங்கு முநீர்" (மதுரை, ௪௨௪ - ௫) என்பதும் வலியுறுத்தும்.

1 பரிபாடல், கஉ: க - உ.

(பி - ம்.) - 1 உறுகாலைக்.

தன்னுற்ற மீது தடம்பொழி ருன்யாற்று

1 வெங்காற்று வேசனை காற்றங் *குதுகுதுப்ப. (க) திச் செறற் றுயர்

ஆரூர் பறையொலி கொண்டன் னுயர்மதினி

வெம்மையாற்றினு

விது! என்பது

போலும்!

கரு 2 நீரூ ராவத்தாற் றுயிலுணர் பெழிஇத்

திண்டேர்ப் புரவி வங்கம் பூட்டவும்

வங்கப் பாண்டியிற் றிண்டே ரூரவும்

வயமாப் பண்ணுந மதமாப் பண்ணவுங்

கயமாப் பேணிக் கலவா தூரவு

காடுகள் தரும் 1 வெங்கார் நாற்றமும் மாக்கோடுகளு திர்த்த கனிகளது நாற்
தழுமோகிய இந்நாற்றங்களை உடன்கலந்து தான் கொண்டுவந் தீ பிறர்க்குக்
கொடாநின்றது.

கஉ - கூ. கரையில் தடம்பொழிறுன் தன் நாற்றத்தின் மேலே யாத்
றினது வெம்மையால் தோற்றுதலையுடைய வேசனை நாற்றத்தை ஆசைப்
படா நிற்ப ஊர்தொறுழர்தொறும் 1 பறை ஒலித்தல்கொண்டது; அப்
பொழுது; மதிலிற் றீசருங்கையில் நீரோடுகின்ற அரவத்தால் துயிலு
ணர்ந்தெழுந்து தேரெறுவார் திண்டேர்ப்புரவியைப் பள்ளியோடவையத்திற் றீடப்
பூட்டி அதன்கண் ஏறவும் வங்கமேறுவார் வங்கப் பாண்டியினைப்பூட்டித் தோற்
தேரையூரவும் குதிரைகளைப் பண்ணும் கலனை முதலாயினவற்றால் யானை பச்சு
ளைப் பண்ணவும் சிலர் மதப்பால் யானைகளை அலங்காரமடையாது நடத் தவியு
தவும்,

* குதுகுதுப்ப - ஆசைப்பட; "தேவர்களுங் குதுகுதுப்ப" (காஞ்சி. நக)
ரேற்று. கசரு.)

† "மாரி நீரைச் சுமந்து, ... வெங்கார் மண்ணிலே சொரிய நிமிர்ந்த
ஆவிபோல நாளும்மேனி முதலியவற்றையுடைய இலக்கணை" (சீவக. உருந.
ந. உரை) என்பதனால், வெங்கார்நாற்றம் இன்னதென்பதை அறிந்து
கொள்க.

‡ "துன்று மிரலிற் பறையறையுஞ் சும்மை கேட்டு" (திருவால.
நட : ௫), "எங்கணும் பறையறைந் தழைத்து" (திருவிளா. கூக : நட.)

§ "சுருங்கை - கரத்துறை; ஒழுகுநீர்புகுகை ஒருத்தரும்றியாதபடி
மறைத்துப்படுத்த வீதி வாய்த்தலை" (சிலப். கசு : சுரு) என்பர், அரும்பத
வுரையாசிரியர்.

|| பாண்டி - எருது; பாண்டிலெனவும் வழங்கும்

(பி - ம்.)—1 வெங்காற்ற, 2 நீரூரவாற, 3 பண்ணுநர்.

௨௦ *மகளிர் கோதை மைந்தர் புனையவு
மைந்தர் தண்டார் மகளிர் பெய்யவும்
முத்திறல் விருப்பிபாடு முறைமறத் தணிந்தவ
ராடுவார் பொய்த லணிவண் டிமிர்மணற்
கோடே நெருத்தத் திரும்புன விழ்குறுகி

௨௫ † மாட மறுகின் மறுவி மறுகுறக்
கூடல் விழையுந் தகைத்துத் தகைவையை
‡ புகைவகை தைஇயினர் பூங்கோதை நல்லார்
தகைவகை தைஇயினர்-தார்
வகைவகை தைஇயினர் மாலை மிகமிகச்

௩௦ § சூட்டுங் கண்ணியு மோட்டு வலையமு
மியலணி யணிநிற்ப வேறி யமர்மரப்பி
னயலய லணினோக்கி யாங்காங்கு வருபவ
ரிடுவனை யாரமோ டத்தா னுடனாகக்
கெடுவனை பூண்டவண் மேனியிற் கண்டு

௩௫ நெரந்தவண் மாற்றா ளிவளென நோக்கத்
தந்த கள்வன் சமழ்ப்புமுகங் காண்மின் 'சுகச' முதன் மொழி

௨௨ - சு. தாந்தாம் முற்படுதல் விருப்பினால் அணியுமுறைமையை
மறந்து மாறியணிந்தவரெல்லாம் வினையாடும் பருவத்து மகளிருடைய சிற்
நிலிணிந்த வண்டொலிக்கு மணங்கரையது உயர்ந்த எருத்தத்தை வந்து
பொருந்தின பெரும்புனைச் சென்று குறுகவும் ஏனை அணியாதவர் இல்லி
னின்றும் புறப்பட்டு மாடமறுகினைப் பொருந்திச் செல்லுதற்கு வருந்தா
நிந்தவும் இவ்வாற்றாற் கூடலிலுள்ளார் விழையுந்தகைமையையுடைத்து.

௨௪ - ௩௬. பூங்கோதைகளைப் புகைத்தவகையாலணிந்தாரும் தாரைத்
தகைத்தவகையாலணிந்தாரும் மாலைகளை வகைவகையாலணிந்தாரும் சூட்
டும் கண்ணியும் வலையமுமாகிய இவற்றன் மிக மிக இயன்ற அணிகளை
யுடைய திரளும் வந்தேறி அக் கரைப்பரப்பின்கண்ணே நிற்ப அயலார்
அயலாரணிந்த அணிகளைப் பார்த்து அவ்வவ்விடங்களின் வருவார் தம்தலைவி
பூணும் வளையையும் ஆரத்தையும் பரத்ததைக்கு ஈத்ததலைவன் அத்தலைவி

* (பரி. சு: சசு - ௫௧ உரை); "மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு, மக
ளிர்கோதை மைந்தர் மலையவும்" (பட். ௧௦௧ - ௧௦.)

† "மாடமறுகையுந்தருவன்" (புறநா. ௩௨), "மாடமலி மறுகின்
கூடற் குடவயின்" (முருகு. ௪௧), "மாடக் கூடல்" (திருமுகப்பாசகம்),
"மாட மறுகின் மழை" (பு - வெ. பாடாண். சசு.)

‡ பரிபாடல், சு: ௨௪ - ௮.

§ "சூட்டுவாடு கண்ணி யன்றே" (சீவக. சஅசு.)

செருச்செய்த வாளி சீற்றத் த்வையன்னை

நெரித முண்கணூர் நிகைகா டாக

வோடி யொளித்தொய்யப் போவா ணிலைகாணமின

ச0 எனவாங்கு

ஓய்யப்போ வானை யுறழ்ந்தோள்வ வாணுதல்

*லையை மடுத்தாற் கடலெனத் தெய்ய

நெறிமண னேடினர் செல்லச் சொல் லேற்று

செறிநிரைப்பெண் வல்லுறழ் பியாது தொடர்பென்ன

சரு மறவினான் மாற்றாண்மகள்

வாய்வாளா நின்றாள்

செறிநகை சித்தந் திகைத்து

ஆயத் தொருத்தி யவளை யமர்காம

† மாயப் பொய் கூட்டி ²மயக்கும் விலைக்கணிகை

யோடு உடனாயிருக்கக் கெட்டவனையைப் பரத்தை கையின்கட்கண்டு அதற்கு நொந்து அவட்கு இவள் மாற்றாளென்று ஆயத்தார் தம்முட்கருதிப் பார்க்க அப்பார்வையைக்கண்டு அவற்றை அவட்குக் கொடுத்த அக்கள் வனது.....மின்.

11.௭ - ௧௧. சீற்றத்தவையாய்ச் செருச்செய்த வாளிகளையொத்த கண்ணாறுதிரள் மறையுங்காடாக ஓடியொளித்து அவ்வாயம் அவற்றைக்காண மல் தப்பப்போகின்ற அப்பரத்தையது நிலையைக் காண்மின்.

ச0. எனத் தம்முட்காட்டி. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

சக - ௭. வையை கடலைமடுத்தாற்போல மகளிர்திரளுக்குள்ளேபுக்கு அங்ஙனம் தப்பப்போகின்ற, பரத்தையைக்கண்டு இவ்வாணுதல் மாற்றாளென்று தெளிந்து நெறிந்தமணற்கண்ணே.....ணு மிகமாறுபட்டு அவரோடு சொல்லுதலையேற்றுப் பெண்சாதி நிரைந்த நிரைக்கண்ணே நீயிர் என் னைத்தொடர்த்தற்குக்காரணம் யாதெனச்சொல்லி எதிர்த்தாள்; இதிர அத் தலைவி சித்தந் திகைத்து ஒன்றும் சொல்லாது நின்றாள்.

சஉ. தெய்ய, அசை.

அவள் அங்ஙனநிற்ப் பரத்தை சொல்லுவாள் :--

சஅ - ருச. விரும்பப்படுங் காமத்தை வஞ்சனையையுடைய பொய் * யொடுங்கூட்டிக் கொள்வாரை மயக்கும் விலைத்தொழிலையுடைய கணிகாய்! நிற்பெண்மையது பொதுமையால் ஒருவராம் பேணப்படுதலில்லாதாய்!

* பரிபாடல், ௧0: ௧ - ௮.

† “ மாயப் பொய்மொழி சாயினை பயிற்றி ” (அகநா. ௬.)

(19- ி.)—1 செல்லேற்றச். ²மயக்கி.

- ரு0 பெண்மைப் பொதுமைப் பிரிணயிலி யைம்புலத்தைத்
துற்று வ துற்றுந் துணையிதழ் வாய்த்தொட்டி
முற்றாநறுநறு மொய்ப்புன லட்டிக்
காரிகைநீ ரேர்வயற் காமக் களிநாஞ்சின்
மூரி தவிர முடுக்கு முதுசாடி
- ருரு மடமத ருண்கண் கயிராக வைத்துத்
தடமென்றோட் டொட்டித் தகைத்து மடவிரலா
விட்டார்க் கியாழார்த்தும் பாணியி லெம்மிழையைத்
தொட்டார்த்து மின்பத் துறைப்பொதுவி கெட்டதைப்
பொய்தன் மகளிர்கண் காண விசுத்தந்திவ்
- ரு0 வையைத் தொழுவத்துத் தந்து வடித்திடித்து
மத்திகை மாலையா மோதி யவ்வயத்துத்
தொடர்ந்தே மெருது தொழில் செய்யா தோட
விடுங்கடன் வேளாளர்க் கின்று படர்ந்தியார்

ஐம்புலத்தையும் துகர்வனவாகிய காழக *ஏனங்கள் துகரு.....
இதழ்வாய்யுடைய †தொட்டி, காரிகைநீர்மையையுடைய வனப்பாகிய வய
லிலே நறுவாகிய புனலைவிட்டுக் காமமாகிய களிநாஞ்சிலான் எம்மெருது
தான் மூரிபோகாது உழும் பழையசாலே,

ருச. பீலகாலுழப்படுதலின் முதுசாடி யென்றார்; சாலென்னும் பெய
ருடைமையாற் சாடியெனப்பட்டது.

ருரு - அ. பொருளிட்டாரைப் போகாமற்றடுத்து.....க
கண்ணக் கயிராக்கொண்டு தோளாகிய தறியொடு பிணித்துக் †காமமிசு
தற்பொருட்டு அவர்க்கு யாழிசையை ஆர்த்துமனலில் அதனையேயன்றி எம்
மிழையைப்பூண்டு வளையைத்தொட்டு நின்னழலையும் ஆர்த்துமின்பத்தில்
துறைபோலப் பொதுவாய்ளாய்.

ஆர்த்தும்பெர்துவியென்க.

ருஅ - சுரு. முன்னே கெட்ட எம் எருத்தை யாம் தேடித்திரிந்து
இவ்வியாட்டுமகளிர்கண்காண வணக்கி இவ்வையையாகிய தொழுவத்
துப்புருதவிட்டுச் செவ்விதாக வடித்து உரப்பி மாலை மத்திகையாகப்

* ஏனங்கள் - பன்றிகள்.

† தொட்டி - பத்தர்; "பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றால்"
(நாலடி. அறிவின்மை, எ.)

‡ "விணக்கிழவன் விருந்தார்கதிச் சென்றவாறும்", "விண வேந்துறை
யும்" (சீவக. உஅ, உருகஅ) என்பவற்றின் உரைகளைப்பார்க்க.

தன்மார்புத் தண்டந் திருமார்த் தாண்மார்பு
கூடுநின்மார்பு மோரொத்த நீர்மையகொ லெண்ணுமுன்

1தேடினா ளேசச் சிலமகளிர் .மற்றதற்.

கூடினார் வையை புகத்து.

சிந்திக்கத் தீரும் பிணியாட் செதேற்க

மைந்துற்றாய் வெஞ்சொன் மடமழிற் சாயலை

எ0 வந்திக்க வாரென 2மனத்தக்க நோயிது

வேற்றாரை வேற்றார் தொழுத் திளிவரவு

போற்றாய்கா ணன்னை புரையோய் புரையின்று

மாற்றானை மாற்றாள் வரவு

அ.....சொ னல்லவை நாணுமற்

எரு றந்து முழுவின் வருவாய்³ நீ வாய்வாளா

வெந்தையெனக் கீத்த விடுவனை யாரப்பூண்

புடைத்து இவ்வழக்குரைக்கும் அவையத்திலே எம்மெருதாதல் யாருமறியத்
தொடர்ந்தேம்; தம்மெருதை உழுதற்றெழில் செய்யாமல் ஓடவிடுமுறைமை
வேளாளர்க்கு இன்றதலால்.

சுச - எ0. தனக்குரிய தலைவன்மார்பை நினக்குத் தண்டமாகத்தரும்
ஆரத்தையுடையாள் மார்பும் அதனைக் களவுகொண்டபூண்ட நின்மார்பும்
ஒருதன்மையவாக ஒத்தநீர்மையவாய்விட்டனவோவென்று வைதுசொல்
லிய அளவிலே, அவர்களால் தேடப்பட்ட அப்பரத்தை ஏன்கொண்டு
அத்தலைவியைச் சிலவெய்யவாகச்சொல்ல, அதற்குச் சிலமுதுமகளிர்வையை
யகத்துவெறுத்தாராய், கற்புடைமையாற் சிந்தித்த அளவிலே பாவநீங்குந்
தன்மையானைச் செறுதொழிக; நீ வெஞ்சொற் சொல்லி அறியாமையுற்றாய்;
அது நீங்க இம்மடமயிற்சாயலை வந்திக்க *வாரென்று சொல்ல.

மேல்பரத்தை:—

எ0 - எஊ. இது மன்னத்தக்க நோயாயிருந்ததெனத் தன்னுள்ளே
சொல்லி, மேல் அம்முதுமகளிருள் ஒருத்தியை நேர்க்கி, அன்னாய்! பகை
வரைப் பகைவர் தொழுதல் இளிவரவு; அதனை நீ அறிந்திலைகாண்; பெரி
யோய்! அவ்வாதே மாற்றானை மாற்றாள் வணங்குதலும் பெருமையின்
என,

மேல் தலைவி:—

சுச - அ. நல்லவையாகிய மெல்லிய இனிய சொற்களை நாணுமற் பல
அவைக்கண்ணுஞ் சொல்லி ஆடுதற்கு முழவுடனே வருவாய், நின்மேம்பாடு

* வாரென்று - வாவென்று; “வார டாவுனக் கியாது தானர்தம் மகன்
கெக்குமோ” (வி - பாரதம்.வேத்திர. கஉ.)

(பி - ம்.)—1 தேடினார். 2மனதக்க. 3நீயவாய்.

வந்த வழிநின்பாந் மாயக் களவன்றேற்
றந்தானைத் தந்தே தருக்கு

* 'மாலை யணிய' விலைதந்தான் மாதர்நின்

அ0 கால சிலம்பு கழற்றுவான் சால
வதிரலங் கண்ணிநீ யன்பனெற் கன்பன்
கதுவா யவன்கள்வின் கள்விநா னல்லேன்
எனவாங்கு

¹வச்சிய மானே மறவினை மாற்றுமக்கு

அரு நச்சினு ரீபவை நாடறிய தும்மவே

சொல்லவேண்டா; எந்தை எனக்கிட்ட இடுவனையும் ஆரமுமாகிய புண்
ரின்பால் வந்தவழி மாய்த்தையுடைய களவன்றாயின் நினக்கு இவை தந்த
வனைக் காட்டித்தந்து பின்னை மேம்படு; என,

மேல் பரத்தை:—

எக - அஉ. ¹அதிரற் கண்ணியை யுடையாய்! நீ சால அன்பு புண்ட
வன் என்மாட்டு அன்புடையனாதலால் இவ்வளையும் ஆரமும் புணர்த்தற்கு
விலையாகத் தந்தான்; அவன் இவையையன்றி நாளை நின்காலவாகிய ²சிலம்
புகளையும் கழற்றுந் தன்மையான்; அதனால் யான் கள்வியல்லேன்; அவன்
கள்வன்; அவனைக் கதுவுவாய்க.

* மேல், தலைமகற்கு வையை நீர் விழவு தான் கூறி, அதனுள் அணிநோக்கி
வருவார் தம்முள் உவந்தவை காட்டிக் கூறியன கொண்டுசூறிய பாணன்,
பின்னும் ஓயப்போவானை (சக) என்பது முதல் இவ்வளவும் நிகழ்ந்
தவை கூறி, அவ்வளவில் பரத்தையை வெகுளியாற் சொல்லியனவும் அத்
தலைவியைக் கழறியனவும் கொண்டுசூறுகின்றான்:—

அங. என வாங்கு - என்றப்பரத்தை கூறிய அவ்வளவிலே.

அச - ரு. வசிகரித்தலையுடைய மானே, மறுத்தலையொழி; நும்மை
நச்சின காமுகர் நுமக்குத் தரும்பொருள்கள் நாடறிய தும்மனவே.

என்று பரத்தையைத் தணித்துப் பின் தலைவியை நோக்கி,

* 'மாலை யணிய' என்பது இடக்கரடக்கல்; "மாலைவாங்குநர் சாலுநங்
கொடிக்கென" (சிலப். நு: ககசு).

¹அதிரல் - மோசிலுல்லிகை, காட்டு மல்லிகை (சிலப். கந: கருசு -
உரை); புனலி: (முல்லை. ருசு), புனலிப்பு (குறிஞ்சி. எரு. உரை.)

²'சிலம்புள கொண்மென' (சிலப். க: எங) என்பது இங்கே கரு
தற்பாவுது.

(பி. ம்.)—¹வச்சியமானே.

சேக்கை யினியார்பாற் செல்வான் மனையாளாற

காக்கை கடிந்தொழுகல் கூடுமோ கூடா
தகவுடை மங்கையர் சான்றாண்மைச் சான்றா
றிகழினுங் கேள்வரை யேத்தி யிறைஞ்சுவார்

கூ0 நிகழ்வ தறியாது நில்லுநீ நல்லாய்
மகளிரை மைந்துற் றமர்புற்ற மைந்த்
ரகலநீ கடினுவே மென்பவை யார்க்கானு
முடிபொரு ளன்று முனியன் முனியல்
கடவரை நிற்குமோ காமங் கொடியியலாய்

கூரு ஏனவாங்கு

இன்ன துனியும் புலவியு மேற்பிக்குந்
தென்னவன் வையைச் சிறப்பு
கொடியியலார் கைபோற் குவிந்த முகை
யரவுடன் றவைபோல் விரிந்த குலை

கூ00 குடைவிரிந் தவைபோலக் கோலு மலர்
சுனைகழிந்து தூங்குவன நீரின் மலர்

அசு - கூ. புணர்ச்சி இனிய பரத்தையார்பாற் சென்று அமர்வானை
மனையாளாற் செல்லாமற் காத்தலும் சென்றானென்று நீக்கியொழுகலும்
கூடுமோ? அவைகூடா; சால்புடைமை மிக்காராகிய கற்புடைமங்கையர்
தம்மைக் கேள்வரிகழினும் தாம் அவரை ஏத்தாநித்பர்.

கூ0 - கூரு. தாம் மயக்குற்றுப் பரத்தையரை விரும்பி அவரைச்சேர்ந்த
மைந்தரகலத்தை இனித் தோயேமென்றிருத்தல் மங்கையர் யார்க்கும்
முடிவுபோவதன்று; முனியற்பாலையல்ல, முனியற்பாலையல்ல.

அடுக்கு, விரைவுபற்றி வந்தது.

கூசு. காமம் தக்குழி நிற்குமோ?

கூரு. என - என்று அவ்வணினோர்க்கிவருவார் சொல்ல.

கூசு. இத் தன்மையவாகிய* துனியினையும் புலவியினையும் ஏற்கப்பண்
ணும்.

கூஅ - கூ0௭. குவிந்த கார்தள் முகைகளும் †அரவுவெகுண்டு படம்
விரிந்தவைபோல விரிந்த கார்த்தக்குலைகளும் அக்கார்தளாற் கோலப்படுஞ்

* துனி - முதிர்ந்தகலாம்; புலவி - இனையகலாம்; (நீருக்குறள்,
கூரு௭ - பரி.)

† பேரும்பாண். ந.எக - ந.

சினேவிரிந் துதிர்ந்தவிப் புதல்விரி போதொடு
 மருவி சொரிந்த திரையிற் றுரந்து
 நெடுமரில் *சுருங்கை நடுவழிப் போந்து
 ௧௦௫ கடுமாளி †றணத்துக் கைவிடுநீர் போலு
 நெடுநீர் மலிபுன னீண்மாடக் கூடற்
 கடிமதில் பெய்யும் பொழுது
 நாம மருடலு நட்புந் தண்ப்புங்
 காமமுங் கள்ளுங் கலந்துடன் பாராட்டத்
 ௧௧௦ தாமமர் காதலரொ டாடப் புணர்வித்தல்
 பூமலி வையைக் கியல்பு.

என்பது பருவவரவின் கண் தலைமகளது ஆற்றமைகண்டு
 தூதுவிடச் சென்றபாணன் தலைமகற்குக் கார்ப்பருவமும் வையை
 நீர்விழவணியும் கூறியது.

ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.

நல்லச்சுதனரிசை.

பண் காந்தாரம்.

சினேயினின் றுங் கழிந்து கீழ்விழும் நீரின் மலர்களும்,.....பூக்களு.
 மர்கிய அருவிசொரிந்தனவற்றைத் திரையால் தள்ளிக்கொண்டு நெடிய
 பெரிய சுருங்கை நடுவாகிய வழியைப் போந்து பெருந்தன்மை மிக்க புன
 லைக் கடிமதில்சொரிபும்பொழுது அப்புனல் கடுமாவாகிய களிறுகள்
 கையை எடுத்துவிடும் நீர்போலும்.

௧௦௮ - ௧௧. இவ்வாற்றால்..... †புணர்தலும் பிரிதலுமாகிய இக்
 காமத்தையும் இதற்குச்செருக்கினை வினைக்குங் கள்ளையும் உடன் விரலி மக
 ளியாவரும்பாராட்டத் தாம் விரும்பின காதலரொடு புனலாடுமாறு
 முன்பிரிந்தவரைக் கொண்டுவந்து கூட்டுதல் வையைக்கு இயல்பு. (உ-௦)

* "சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி" (சிலப். ௧௪. : சுரு.)

† அணத்து - மேல் நோக்கி.

‡ "இது புணர்ச்சி பிரிவென இருவகைப்படும்" (திருக்குறள், காமத்
 துப்பால், அவ்தாரிகை.)

இருபத்தொன்றாம் பாடல்

சேவ்வேள்.

ஊர்ந்ததை, எரிபுறா டீயாடை யின்புயிமைக்குஞ் சென்னிப்
பொருசுமங் கடந்த புகழ்சால் வேழம் 'ச-கர'குதன்மொது
தொட்டதை, தைப்பமை சருமத்திற் றுளியை தாமரை
துப்பமை துவர்நீர்த் துறைமறை யழுத்திய
ரு வெரிந்த தோலொடு முழுமயிர் மிடைந்த
வரிமலி யரவரி வள்புகண் டன்ன
புரிமென் பிலிப் போழ்புனை யடையல்
கையதை, *கொள்ளாத் தெவ்வர்கொண் மாமுத றடிந்து
புள்ளொடு பெயரிய பொருப்புப்புடை திறந்தவேல்
க0 பூண்டதை, சுருளுடை †வள்ளி யிடையிடு பிழைத்த
‡வுருளிணர்க் கடம்பி னென்றுபடு கமழ்தார்
அமர்ந்ததை, புரையோர் நாவிற் புகழ்நல முற்றி
நிரையேழிடுக்கிய நீளிலைப் பாலை

(இருபத்தொன்றாம் பாடலுரை.)

க - உ. விளக்கத்தால் எரியையொத்த ஓடைநடுவேகிடந்து விளங்
குஞ் சென்னியை யுடைத்தாயவேழம்.

ங - எ. தொட்டது, தாமரைத்தாளிற்கு இயைந்த பவழம்போலும்
துவரநீர்த் துறையிலே மறைய அழுத்திய சருமத்தால் தைத்தலமைந்
முதுகின்றோலுடனே அதன் முழுமயிர் மிடைந்த பாப்புத் தோலைக் கீறின
வாரையொத்த லீலிப்போழாற் புனைந்த அடையற் செழுப்பு.

தாளியை தைப்பமை யென்பனவும் அடையலென்பதனோடு இயையும்.

அ. நின்னை மதியாத அவுணர் தமக்குத் துணையாகமதித்த மா.

க. புள் - அன்றில். புடை - பக்கம்.

க0 - கக. சுருளுதலையுடைய, இடையிட்டுத்தொடுத்த கடம்பம்
பூவினையுடைய ஒன்றுபட்டு அலர்ந்த தார்.

கங. ‡ ஏழு நிரையாக அடுக்கிய நீண்ட இலையையுடைய பாலை;

என்றது, ஏழிலைப்பாலையை.

* கொள்ளல் - மதித்தல். † பரிபாடல், கச; உஉ. ‡ பரிபாடல், ரு; அக.

§ மதநாற்றத்திற்கு உவமை கூறப்படும் பூக்களையுடைய ஏழிலைப்பாலை
யும் இலகடமும் குழியும் கூறப்பெற்றமையின், பரங்குன்றம் யானையாக்
உருவகஞ் செய்யப்பெற்றமை புலனாகின்றது.

யரைவரை மேகல யணிரீர்ச் சூழித்

கரு தரைவிசும்பு கந்த தண்பரங் குன்றம்

* குன்றித் தடியுறை யியைகெனப் பரவுதும்

வென்றிக் கொடியணி செல்வநிற் றெழுது

சுடுபொன் னெகிழ்த்து முத்தரிசென் றூர்ப்பத்

† துடியி னடிபெயர்த்துத் தோளசைத்துத் தூக்கி

உ0 † யடுநாடு மகிழ்தட்ப வாடுவா டகைமையி

1 னுனையிலங் கொக்கெனச் சிவந்த நோக்கமொடு

துணையனை கேள்வனைத் துனிப்பவ ணிலையு

§ நிழல்காண் மண்டில நோக்கி

யழல்புனை யவிரிழை திருத்துவாள் குறிப்பும்

கச - ரு. அதனையுடைய அரைமலையாகிய (?) இலகடத்தினையும் அரு வியாகிய படாத்தினையுமுடைத்தாய்த் தரையின்கணின்று விசம்பையும் ஓங்கிய பரங்குன்றம்.

கசு. இக்குள் மத்து அடியின்கணுறைதல் மதுபி ரப்பினுமியைகவென.

கள. வென்றியாற் கொடியை அலங்கரித்த செல்வ !

கஅ. ஓடவைத்த பொன்றாற் செய்த ||சிலம்பில் முத்தாகிய அரி எங் குங்கேடேக ஆர்ப்ப.

கக. அடியினைத் துடியொலிக்கு இடைய.

உ0. அடுநாடுவண்ட மகிழ்ச்சி தடுப்ப ஆடுவாள் அழகு காரணமாக.

உஉ. துனித்தலாவது, "இவளழகு எமக்குங்கூட வியப்பாயிற்று, இனி இவற்குச் சொல்லவேண்டுமோவென உட்கொண்டு கேள்வன் துனை யாய் அமராரிங்கவும் அவனை வெகுளிமிக்க நோக்கமொடு துனித்தல்.

உஉ - ச. இவளினும் எனக்கு அழகுண்டாயவழி இவனை நோக்கி - எனென்று கருதிக் கண்ணடியை நோக்கி அழல்போல் அவிராரின்ற இழை.

* பரிபாடல், கரு: கரு - சு.

† இப்பாடலின் அடி: சு0 - சுக; பு - வே. கரந்தை, அ - பார்க்க.

‡ திருக்குறள், க0சு0.

§ நிழல்காண்மண்டிலம் - கண்ணாடி; (அகநா. எக.)

|| "யாமுடைச்சிலம்பு முத்துடையரியே" (சீலப். உ0: சுக.)

¶ சீவக. ருஅஎ, உசசஎ; கம்ப. சூர்ப்பகணை, சு0.

(பி - ம்.)— 1நனையிலங்கொக்கின்.

உரு பொருநீர்த்த முலையிடைப் பூசிச் சந்தனம்
முதிர்ந்துப் பின்னுற ண்டுவொள் விருப்பும்
பல்லு ழிவையிவை நினைப்பின் வல்லோ
னோவத் தெழுதெழிற் போலு மாதழந்
திட்டோய்நின் குன்றின் மிசை
1. மிசைபடு *சாந்தாற்றி போல வெழிலி
1 யிசைபடு பக்க மிருபாலுங் கோலி
விடுபொறி †மஞ்ஞை பெயர்ப்புட னாட
விரல்செறி தூம்பின் விடுதுளைக் கேற்ப
முரல்குரற் றும்பி யவிழ்மல ருத
1. யாணர் வண்டினம் யாழிசை பிறக்கப்

உரு - சு. பொங்கின முலையிடத்தே சந்தனத்தைப் பூசியுதிர்ந்து, நாதம் நிலைபெற்றவழி என்னைத்தழுவுமென்று கருதி அதனைப் பின்னும் பின்னும் ஊட்டுவாள்.

உஎ. மற்றும் இத்தன்மைய இத்தன்மைய பலமுறை நிகழ்கின்ற மகளிர் தொழில்களை நினைப்பின், கைவல்லாநெழுதிய ஓவியத்து அழகு போலும்;

என்றார், அவ்வொரு தொழிற்கண்ணே நின்றலான்.

1. - 1.2. மேல் எடுத்துக் கட்டப்பட்ட சாந்தாற்றிபோல எழிலி யிசையொலிக்கின்ற இடத்து இரண்டிறகையும்விடுத்து விளங்கும் பொறி யையுடைய மயில்கள் எழுந்தாட.

1.3. விரல் செறிந்துவிடுகின்ற வங்கியத்தின் துளைக்கு இசைய?

1.4. யாழினது இசையை மேன்மேலு.....

* “நீல ஆலவட்டம் விரித்தாற்போலத் தன்கோலக் கலாவம் கொள விரித்து... இளமயிலாடுவது” (இறை. கு - உ. உரை), “நீலவாலவட்டத்தி னிறங்கொளக், கோலும் லீலிய கோடுயர் குன்றின்மே, லாலு மாமழை நீண் முகி லார்த்தொறு, மாறு மாமயி லாலுமொர் பாலெலாம்” (சூளாமணி, நாடு. கரு.)

† “பாடின னருவிப் பணி நீன்னிசை, தோடமை முழவின் றுதைகுர லாகக்...குரற் றும்பொடு, மலைப்பூஞ் சாரல் வண்டியா ழாக, விளப விமிழிசை கேட்டுக் கவிசிறந்து, ...கழைவள ரடுக்கத் தியலி யாடுமயில்” (அகநா. அஉ.)

(பி - ம்.)— 1இசைபக்கலிருபாலும்.

பாணி முழுவிசையருவிநீர் துதும்ப
வொருங்கு பார்த்தவை யெல்லா மொலிக்கு
மிடிங்கு முரசினான் குன்று
தாழ்நீ ரிமிழ்சுனை நாப்பட் குளித்தவண்

சௌ மீநீர் நிவந்த விறலிழை கேள்வனை

1 வேய்நீ ரழுந்துதன் கையின் விடுகெனப்

2 பூநீர்பெய் வட்ட மெறியப் புண்பெறு

தருகிலை நீரி ன்வையர் கண்டு

கொழுநன் மகிழ்தூங்கிக் கொழும்பும் புனல்வீழ்ந்து

சரு தழுவந் தகைவகைத்துத் தண்பரங் குன்று

வண்டார் பிறங்கன் மைந்தர் நீவிய

தண்கமழ் சாந்தந் தைஇய வளியுங்

கயல்புரை கண்ணியர் கமழ்துக னுதிர்ந்த

புயல்புரை கதுப்பக முளரிய வளியு.

ருௌ முருளிணர்க் கடம்பி *னெடுவேட் கெடுத்த

ருக. † பாணியென்னுந் தாளத்தையுடைய முழுவிசையோல.

ரு௭. இவ்வாற்றால் தம்முள் வேறுபட்டன பலவும் ஒருங்கொலிக்கும்.

ரு௭ - சரு. நீரொலித்தின்று ஆழ்ந்த சினைநடுவே முழங்கி அவ்விடத்து நீர்மேலெழுந்தீ விறலிழை கரையினிற்றின்று கேள்வனைப் புணையாகிய வேயை நீரில் அழந் துகின்ற தன்கையின்கட் டருகுவென அவன் அதனைக்கொடாது அரக்குநீர்கரந்த வட்டை எறிதலாம் புண்பெறுது அவன் அருகிலையான நீரிற் படுகின்ற துயரத்தைக்கண்டு கொழுநன் இன்புற்றுப் பின் அந்நீரின் கண் வீழ்ந்து தழுவும் தன்மையினைபுடைத்து.

சரு. பிறங்கற்கண்.

சரு - எ. சந்தன் ததைத்தடவிப் புலர்த்துந் காற்றும்.

சரு - கூ. கமழ்தாதுதிர்ந்த கதுப்பகத்தை ஊடுபுக்கு அசைத்த காற்றும்.

ருௌ - ரு௭. கடம்பின்கண்மேவிய நினக்குப் பூசைக்கட்காட்டும் பாத்திரத்தெடுத்த கமழ்புகையூடு றுழைந்த காற்றும்.

ருௌ. நெடுவேள், முன்னிலைப்பெயர்.

* பரிபாடல், கசு. ௨௦.

† பாணி - ஒரு தாளத்தின் முதல் எடுக்குங் காலத்தைத் தன்னிடத்தையுடையது; (கலி. கட. ௩.)

(பி - மீ) - 1வேய்நீர்த் தன்கையிற் புணையுளவு விடுகென. 2பூநீர் செய். 3கொழும்புநீர்புனல் வீழ்ந்து. 4தைஇயவளியவளியும்.

முருகு கமழ்புகை துழைந்தீ வளியு

*மசம்பு மருவி யருவிபுர்ப் பரந்த

பசம்பூட் சேளயின் குன்றன் குடைத்து

கண்ணொளிர் திகழட றிசுடர் பட்டொடி மின்னுப்போ

ருரு லொண்ணகை தகைவகை நெறிபெற விடையிடை யிழைத்தி

செண்ணிகைக் கோதை கதுப்போ டியல் [யாத்த

மணிமரு டேன்மகிழ் தட்ப வொல்கிப்

பிணிரெகிழப் பைந்துகி னோக்கத் சிவப்பூர்ப்

பூங்கொடி போல துடங்குநா தாங்குத்தன்

*சு0 சீர்தகு கேள்வ னுருட்டுந் தடிச்சீராம்

கோடணிந்த முத்தார மொல்க வொசிபவளே

ராதை யசைய வணியசையத் தானசையும்

வாடை யுளர்கொம்பர் போன்ம்

ருட - ஈ. இடையறாதொழுகும் அருவி அரிய வீடரின் கண்ணே பரந்த நின்குன்றம் உடைத்து.

சள - ருஈ. பலவகை நறுநாற்றமுடைமை கூறினவாறு.

ருச - சு. இசுடர் பரந்த கொடிமின்னுப்போற் கண்ணிற்கு ஒளிர்ந்த திகழாரின்ற அடராலே ஒண்.....அழகும் நெறிப்பும் இடையிடை பெறச் செய்துயாத்த தொழிலையுடைய

மின்னுப்போற் கோதையெனவியையும்.....

ருச. ஒளிர் திகழ், வினைத்தொகையடுக்கு.

ருசு. அக்கோதை கதுப்போடசைய.

ருள - அ. மாணிக்கத்தை யொக்கச்சிவந்த... ..கள்ளை நுகர்ந்த மகிழ்ச்சி தடுப்பப் பசுமையையுடைய துகிலுடை நெகிழ்,

ருள - சுஈ. கள்ளுணர்.....ராக்க துடங்குவாளாய்த் துடிச்சீரின் கண்ணே முலைக்கண்ணிந்த முத்தாரமசைய ஆடுவாளது அழகு, வாதையா லுளரப்பட்டு ஆடையசையவும் அணியசையவும் அசையுங் கொம்பருண்டாயின் அதனழகையொக்கும்.

ருக. ஆங்கு - அசை.

வாளி புரள்பவை போலுந் தீடிச்சீர்க்குத்
 கூடு தோனாழ் பெயர்ப்பவள் கண்
 மர்றம் ரிட்டலை மற்றேல் பெயர்ப்பவை
 யாறிரு தோளவை யுறுமுகம் விரித்தவை
 நன்றம் சாயமோ டொருங்குநின் னடியுறை
 1 யின்னூபோர் லியைகெனப் பரவுது
 எ0 மொன்றார்த் தேய்த்த செல்வநிற் றொழுதே.

கடவுள் வாழ்த்து.

நல்லச்சுதனாற்பாட்டு.

கண்ணகனாகிசை.

பண் காந்தாரம்.

கூச - ௫. சீர்க்கு இசையத் தோனைப் பெயர்ப்பவள் கண் அம்பு புடை
 பெயர்வன போலும்.

என்றிவ்வாற்றான் மலைச்சிறப்புக்கூறி மேல்வாழ்த்தி முடிக்கின்றார்:—

கூசு. மாற்றரை அமரின் கட்கொன்ற படையை;

கூஅ - எ0. எமக்கு விரும்பின சுற்றத்தோடுகூடி நின் அடிக்கண்
 உறைதல் இன்று போல என்றும் இயைகவென்று பரவுதும். (உக)

(பி - ம்.)— 1 இன்றுபொலிகென.

இருபத்திரண்டாம் பாடல்.

வையை.

- ஒன்றுவாட் பொருப்பு, அடல்சுமத் திறுத்த 'ச'க'குதன்மொழி
கன்று நிரைத் தவைபோற் கொண்மூ நெரித
*வரசுபடக் கடந்த வாஞ்சு சீற்றத்தவன் *
† முரசுதிர் பவைபோன் முழங்கிடி பயிற்றி
௫ யொயிங்கா ருடன்றவன் ருனை வில்விசை
† விடுங்களை யொப்பிற் கதமுறை சிதறாடக்
கண்ணொளி §ரெஃகிற் கடிய மின்னியவன்
வண்மைபோல் வானம் பொழிந்தநீர் மண்மிசை
யானது வந்து தொகுபிண்டி மற்றவன்
60 ருனையி னாழி.....தாவுக் கத்திற்
போன நிலமெல்லாம் போரார் வயல்புகுத
.....நீக்கி படி.....
கான மலைத்தரை கொன்று மணல பினநி
வான மலைத்த...வ.....
60 லைத்தவ மணமுர செறிதரத்
தானைத் தலைத்தலை வந்துமைந் துற்றுப்
பொறிவி யாற்றுறி துவர்புகை சாந்த
மெறிவன ||வெக்குவ ||வீரணிக் கேற்ற

(இருபத்திரண்டாம் பாடலுரை.)

* * * *

கஅ - கஃ. யந்தவு.

* “அரசுபட.” (மதுரை, கஉஅ.)

† “கைவண் செழிய, னுலங் கானத் தமர்கடற் துயர்த்த, வேலினும்
யல்லுழ் மின்னி முரசென, மாயிரு விசம்பிற் கடியிடி பயிற்றி” (அகநா.
எளடு); “நிடதநா டளிக்கு, மன்னர் மன்னவன் மண்டமர் கடந்தவொள்
வேலின், மின்னி யாங்கவன் முரசென விண்ணிடை யதிர்த்து” (நைடதம்,
பாட்டு. உ.)

† “பெயலுறழக் கண்சிதறி” (மதுரை, கஅந.)

§ “செல்வக் கடம்பமார்தான் வேன்மின்னி” (ஐந்திணைஐம்பது, க.)

|| எக்குதல் : பரிபுடல், கஃ : சடு.

|| ருணி : ருடி, ரு : உஅ ; எ : கக.

நறவணி பூந்துகி னன்பல வேந்திப்

உ௦ பிறதொழிந்...ம் பின்பின் ரொடரச்
செறிவினைப் பெயர்லிந்த செம்பூங் கண்ணிய
நீரமை வெட்சி யிதழ்புனை கோதையர்
தாரார் முடியர் தகைகெழு மார்பினர்
மாவுங் கனிமனையணி வேசரி

உரு காவு நிறையக் கரைநெரி பிண்டி
வேலாற்று மோய்ப்பனின் விரைமல ரம்பினேன்
போலாற்று முன்பிற் புனைகழன் மைந்தரொடு
தாருணி மைந்தர் தவப்பயன் சான்மெனக்
காரணி கூந்தல் கயற்கட் கவிரிதழ்

உ௦ வாரணி கொம்மை வகையமை மேகலை
யேரணி யிலங்கெயிற் நின்னகையவர்
சீரணி வையைக்கணிகொல்லோ வையைத
நீரணி நீத்த மிவர்க்கணி கொல்லெனத்
தேருநர் தேருங்காற் நேர்தற் கரிதுகாண்

கக. ஆணி - ஆபரணம்.....

உ௦. பின்னே பின்னே தொடர முற்பட்டு.

உக - உ. மகரிர், செறிந்த தொடைத்தொழிலாற்பொலிந்த.....
மாலையராய் வாடாமையமைந்த.....சக.....கோதையராய்.

உக. மைந்தர், தாரார்த முடியராய்ச் சுற்றிய மாலை பொருந்திய
மார்பினராய்.

உச. வேசரி - கோவேறுகழுதை.

உரு. நெரிய ஈண்டி.....காவின் கணியை.

உச - அ. வேற்போரைச் செய்யும் மொய்ப்பினையுடையோனாகிய
முருகனைப்போல ஆற்றலொடுகூடிய வலியினையும் புனைகழையுமுடைய
மைந்தரும் விரைமலரம்பினேனாகிய காமனைப்போலத் தாரையும் அழ
கினையுமுடைய *மைந்தருஞ்செய்த தவத்துப்பயன் பெரிதென்று கண்டார்
கூற.

உக. கவிர் - முருக்கு,

உ௦. கொம்மை - இளமுலை. வகைவகையாகக் கோத்தமேகலை.

சான்மென (உஅ) என்னும் வினையெச்சம்...இனிய நகையினையும் (உக)
ஆடையவென இரண்டாவதொடு விரிந்த பெயரெச்ச வினைகொண்டது.

* “அருந்தவ மஃந்தியார் நுகர்ச்சிபோ லணிகொள” (நலி. உ௦).

௩௫ டாழிழைவையுஞ் சேர்கின்ற கண்கவின்
 மண்களை முழிவி னின்க ணிமிழ்விற்
 கெதிர்வ பொருவி.....மேறுமா நிமிழ்ப்பக்
 கவர்தொடை நல்யாழிழிழக் காவிற்
 *புகர்வரி வண்டினம் பூஞ்சினை யிமிர
 ௪௦ ஆதாசீர்த் தீங்குழ வியம்ப மலர்மிசைத்
 தாதாது தும்பி தவிர்பல வியம்ப
துடிச்சீர் நடத்த வளிநடன்
 மெல்லிணர்ப் பூங்கொடி மேவா துடங்க
 வாங்கவை தத்தந் தொழின்மாறு கொள்ளுந்
 ௪௫ தீம்புனல் வையைத் திருமருத முன்றுறையாற்
 கீகாடுளர் குரற்பொலி யொலிதுய விருங்கூந்தல்
புரைதீர் நெடுமென்
 ரோடாழ்பு தழைமலர் துவளா வல்லிமி

௩௨ - ௫. அவ்விருதித்தாரையும் கரையையும் வையையையுஞ் சேர்
 கின்றகட்புலனாகிய அழகு தேர்த்தற்கு அரிது.

௩௪. காணென்பது முன்னிலையசை.

௩௬ - ௭. மார்ச்சனையையுடைய முழுவின் இனிய கண்ணின் இமிழ்
 விற்று எதிரே விண்ணின் கட்டம்மிற்.....மார்தினகளை
 உருமேறு மாராய்முழங்க.

௩௮. கவர்தொடை - விரும்பப்படும் பாலைக்கோவை.

௩௯. பூக்களையுடைய சினைக்கண்ணே இமிர.

தாளத்தி.....னமகளிரா.....ந்த.

௪௨. வளியாகியநடன்.

இவ்வாற்றான் ஆண்டிள்ள.....னென்றோடொன்று மாறு
 கொள்ளுந் தி.....

௪௬. கொத்துக்களாற் பொலிந்து தழைத்து அசைகின்ற கரிய கூந்
 தலையுடைய.

௪௭ - ௮. பொருந்திய விதை.....தோளிற்றழந்து தழையும்.....
 ...கொடி.....

* சீரிடமென்பது வாய்த்த இடமென இறந்தகால வினைத்தொகை
 யாமெனப்பொருள் கூறி "புகர்வரிவண்டு" என்றும் இப்பகுதியை எடுத்த
 துக்காட்டிப் புகர்த்த வரிவண்டெனப் பொருளும் எழுதியிருக்கின்றனர்.
 திருக்குறள், நுண்பொருண்மூலை, அடக; (சேந்தமிழ்: தொகுதி - ௭; பக்கம்.
 ௬௪௬.) † பரிபாடல், ௭: அந; ௧௧: ௩௦.

னீடாழ்பு தோகை *நித்தில வரிச்சிலம்பு*

சக, நீண்டு தாழ்ந்ததொங்கல் உள்ளிடுநித்திலத்தினையுடைய சிலம்பு*

வாடாதமலை...லை குடாதமலை, வெளிப்படை.

நறவால் இனிதாகமகிழ்ந்து கண்ணராயத்துநின்ற தங்காதலனை. தாங்கடாங்கள், தவிராது தவிராது, செல்லும்புனல் ஈரத்திர்த்துக்கொண்டு செல்ல மிக ஒழுகுவானை ததன்மார்பத்து அனைத்து நீந்துதற்குரிய கைகளுள் ஒரு கைதாங்கத் தோண்மேல் வைத்து மற்றைக்கையால்நீரை நீங்கத் தள்ளி வருவான்.....

.....மெடுத்தவன்பனுமென்னுமும்மை இசைநிறை.

கலைஇ - கலாய்த்து, தேற்றுதல் - வெகுளி நீக்குதல். அக்கங்கைநீர்க்கு நடுவே யென்றதனால், வெகுண்டது பு.....யாயிற்று.

புங்கவம் - ஏறு, தினைப்பின்கட் சேராமைப் பொருடானுடை..... வல்குற்கலங்காரமாகாத வேறோழுகுடனெ.....வனை ஈர்த்துக்கொண்டாமத்தைப்பொருந்த, எமக்கு அவலத்தைச்செய்ய,

அடுத்ததித்தென்னுமடுக்கு அவள் துயரமிகுதியும் அதற்கு ஆயம் ஒரு செயலின்றி நின்றமைய.....

.....கொளவைத்தபொழுது எவ்விடத்தும் கடிப்பிடுகின்ற துடியினது ஒலிகை †..... * * * *

* * * *

(உஉ)

* பரி. உக: கஅ; சிலப். ௨௦: சுஎ.

† இந்தப் பகுதியின் பின்பு இருக்கவேண்டிய ஒரேடு பண்டைக்காலத்திலேயே சிதைந்துபோய்விட்டமையால், இந்தப் பாடலின் பிற்பகுதியும் இதன் உரையின் முற்பகுதியும் தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை.

‡ எழுபது பரிபாடல்களுள் தொடர்ச்சியாக எனக்குக் கிடைத்த மூலமும் உரையும் இவ்வளவே.

மூலமும் உரையும் தொடரிச்சியாக இருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் காணப்படாமல் பண்டையுரையாகியுயர்களாற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள்களிலிருந்தும் புறத்திரட்டிலிருந்தும் தெரிந்த பரிபாடல்கள்.

திருமால்.

*வானு ரெழிலி ¹மழைவள நந்தத்

தேனார் சிமைய மலையி னிழிதத்து

† நான்மாடக் கூட லெதிர்கொள்ள வானு

மருந்தாகுந் தீநீர் மலிதுறை மேய

௧௫ † விருந்தையு ரமர்ந்த செல்வநின்

நிருந்தடி தலையுறப் பரவுதுந் ²தொழுது (இது தரவு.)

ஒருசார், அணிமலர் வேங்கை மராஅ மகிழம்

பிணிநெகிழ் பிண்டி ³சிவந்துசேர் போங்கி

மணிநிறந் கொண்ட மலை

க௦ ஒருசார், தண்ணறுந் தாமரைப் பூவி னிடையிடை

௪ வண்ண விரிதழ்ப் போதின்வாய் வண்டார்ப்ப

விண்வீற் றிருக்குங் கயமீன் விரிதகையிற்

கண்வீற் றிருக்குங் ⁵கயம்

ஒருசார், ⁶சாறுகொ ளோதத் திசையொடு மாறுந்

௧௫ றுழவி னேதை பயின்றறி விழந்து

* இப்பாடல், தோல்காப்பியம் செய்யுளியல், கு. கஉக - போசியரி யர், நச்சினுர்க்கினியருரையிற் கண்டது.

† “நான்மாடக் கூடின் மகளிரு மைந்தரும்” (சுலி. கஉ) என்பதும், “நான்கு மாடம் கூடலின் நான்மாடக் கூடலென்றாயிற்று; அவை திரு வாலவாய், திருநள்ளாறு. திருமுடங்கை, திருமடுவூர்; இனிக் கன்னி, கரிய மால், காளி, ஆலவாயென்றுமாம்” என்னும் அதன் விசேட வரையும், “கன்னிதிரு மால்காளி ¹சேன்காக்குங் கடிமதில்குழி மாமதுரை” (திரு வால. பயன் முதலியன.) என்பதும் அறியத்தக்கன.

‡ இருந்தையூர், ஸ்ரீ இருந்தவள முடையார் கோயிலென்ப; (சீல¹; க்அ; ச. அரும்பதவுரை); சங்கப்புலவர்களின் பெயர்களுள், இவ்வூரை அடுத்த பெயர்களாக இருந்தையூர்க்கருங்கோழி மோசியார், இருந்தையூர்க் கொற்றம் புலவனென இரண்டுபெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

(டி - ம்).— ¹மழைவிளந்தந்த. ²தொழுதே. ³சிவந்து. ⁴வண்ண வரி. கயல். ⁶சாறுகளோதத்திரையென,

1 திரிநரு மார்த்து¹ நடுநரு மீண்டித்

திருநயத் துக்க வயல்

ஒருசார், *அறத்தொடு வேதம் ²புணர்தவ முற்றி

† விறற்புகழ் நிற்ப விளங்கிய கேள்வித்

உ0 திறத்திற் றிரிவில்லா வந்தண ரீண்டி

யறத்திற் ³நிமிசா பதி

(இவை நான்கும் கோச்சகம்.)

ஆங்கொருசார், உண்ணுவ பூசவ பூண்ப வுதிப்பவை

மண்ணுவ மணிபொன் மலைய கடல

பண்ணிய மாசறு பயந்தரு காருகப்

உரு புண்ணிய வணிகர் புனைமறு கொருசார்

வினைவதை வினையெவன் மென்புல வன்புலக்

களம ருழவர் கடிமறுகு பிறசார்

4 ஆங்க, அனையவை நல்ல நனிகூடு மின்ப

மியல்கொள நண்ணி யவை

(இது கோண்டிலை.)

ந0 வண்டு பொரேரென வெழு

வண்டு பொரேரென வெழுங்

கடிப்பு கு வேரிக் ⁵கதவமிற் றேட்டிக்

கடிப்பிகு காதிற் கனங்குழை தொடர

6 மிளிர்மின் வாய்ந்த விளங்கொளி ⁷துதலா

நரு ருர்களிற் றன்ன ⁸செம்ம லோரும்

வாயிருள் பனிசை வரிசிலைப் புருவத்

தொளியிழை யொதுங்கிய வொண்ணுத லோரும்

புலத்தோ டளவிய புகழணிந் தோரு

நலத்தோ டளவிய ⁹நாணணிந் தோரும்

* பதிற்றுப்பத்து, உச : சு - அ ; பு - வெ. வாகை. க.

† “மண்ணுணப் புகழ்பரப்பியும்” (புறநா. கசுசு).

‡ “எஞ்ஞான்று மெங்கணவ ரெந்தோண்மேற் சேர்ந்தெழினு, மஞ்
ஞான்று கண்டேம்போ னுணுதுமால்” (நாலடி, கற்புட. ரு.)

(பி - டி.)— 1 திரிதருமாரித்தநகரு. ² புரைதவம். ³ திரியாப்பதி.

4 ஆங்கு. ⁵ கதர்வபிற். ⁶ மின்மினிவாய்ந்த. ⁷ துதலானார். ⁸ செம்ம
லோருமவ்வாய்.

சு0 *விஸ்டயோ டிகவிய விறனடை யோரு

நடைமட 1மேவிய நாண்ணிந் தோருந்

† 2 கடனிரை திரையிற் கருநரை யோருந்

‡ 3 சுடர்மதிக் கதிரொனத் தூநரை யோரு

மடையர் குடையர் புண்கயர்பூ வேந்தி

சுரு யிடையொழி வின்றி யடிபுறையா ரீண்டி

வினைந்தார் வினையின் விழுப்பயன் றுய்க்குந்

துளங்கா விழுச்சீர்த் துறக்கம் 4புரையு

மிருகே மூத்தி யணிந்த வெருத்தின்

வரைகெழு செல்வ னகர்

சு0 வண்டொடு தும்பியும் வண்டொடை யாழார்ப்ப

விண்ட 5கடகரி மேகமொ டதிரத்

தண்டா வருவியோ டிருமுழ வார்ப்ப

வரியுண்ட கண்ணோ டாடவர் கூடிப்

புரிவுண்ட பாடலோ 6பாடலுந் தோன்றக்

சுரு கூடு நறவொடு 7காமமகிழ் விரியக்

கூடா நறவொடு காமம் விரும்ப

வினைய பிறவு மிவைபோல் வனவு

மனையவை யெல்லா மியையும் புனையிழைப்

பூமுடி நாகர் நகர்

(இவையும் கோச்சகம்.)

சு0 மணிமரு டகைவகை 8நெறிசெறி யொலிபொலி

யவிரிமிர் புகழ்கூந்தற்

பிணிநெகிழ் 9துணையினை தெளியொளி 10திசுழ்நெகிழ்

தெரியரி மதுமகிழ் பரிமலர் மகிழுண்கண் வாணுதலோர்

11மணிமயிற் றெழுதினெழி 11லிகன்மலி திகழ்பிழி

திசுழ்க்கிங் கடாக்களிற் றண்ண லவரோ

* "செல்லு மழவிடைபோற் செம்மாந்து" (நளவேண். சுயம். கருசு.)

† பர்பாடல். சு0 : 2உ.

‡ "நிலவு தூற்றன்ன பித்தை நெடுந்தவர்" (கூர்ம. அனுக்கிர. நக)

§ "நடைமயிலே" என்பதற்கு 'மணிமயிற்றெழில்' என்பது மேற் கோள்; (பிரயோக. கு. ௪உ - உரை.)

(பி - ம்.) — 1மேவுநாணிழந்தோரும். 2கடலுரை. 3தொடர்மதி.

4 புரைதரவிரு. 5கடதடகேகம் 6ஆறுந்தோன்ற. 7காமமுகிழ். 8நெறிசெறி மொலிபொலி. 9துணையினை. 10திசுழ்பு. 11இகலிமலி திகழலிழ.

டணிமிக வந்தின்றுஞ்ச ¹வல்லிகப்பப் பிணிரீங்க
நல்லவை யெல்லா ²மியைதுநந் தொல்சீர்
வரைவாய் தழுவி ய கல்சேர் கிடககைக்
குளவா யமர்ந்தா ன்கர்

(இது முகேயல்.)

திகமொளி மூநீர் கடைந்தக்கால் வெற்புத்
சுரு ³திகழ்பெழ வாங்கித்தஞ் சீர்ச் ⁴சிரத் தேற்றி
மகர மறிகடல் வைத்து நிறுத்துப்
புகழ்சால் சிறப்பி னிருதிறத் தோர்க்கு
மமுது கடைய விருவயி னுணை
மிக அ ⁵விருவட மாழியான் வாங்க
எஃ வகாஅ வலியி * ⁶னெருதோழங் கால
மறாஅ தணிந்தாருந் தாம்
மிகாஅ மறலிய மேவலி யெல்லாம்
புகாஅவெதிர் பூண்டாருந் தாம்
மணிபுரை மா ⁷மலை ஞாறிய ஞால
எரு மணிபோற் பொறுத்தாருந் தாஅம் பணிவில்சீர்ச்
செல்விடைப் பாகன் றிரிபுரஞ் செற்றுழித்
கல்லயர் சென்னி ⁸பிமயவி னுணைத்
தொல்புகழ் தந்தாருந் தாம்

(இவையும் கோச்சகம்.)

§ ⁷அணங்குடை யருந்தலை யாயிரம் விரித்த
அஃ கணங்கொள் சுற்றத் தண்ணலை வணங்கி
நல்லடி யேத்திநிற் பரவுது
|| ⁸மெல்லேழ் பிரியற்கெஞ் சுற்றமொ டொருங்கே.
(என்பது ஆசிரியச் சுரிதகம்.)

* தோழம் - ஒருபேரெண் ; “ உண்ணம் கரிய நஞ்சை யுண்டு வொரு
தோழந்தேவர், விண்ணிற் பொலிய வழத மளித்த விடைசேர் கொடியண்
ணல்” (திருப்புவம், ஞான, தே.)

† “மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து.” (மதுரை. ச.)

‡ பரிபாடல், ௫ : ௨௪ - உரை ; கலி. ௩௨.

§ ஷட, க : க.

|| இவ்வடி, தோல், பெயர். கு - கஉ - ந ; செய். கு. கஉக - பேர்.

மேற்கோள்.

௧ (ப - ம்.) - ¹வல்லிகப்ப. ²மேய்தரும். ³திகழ்வெழ. ⁴சிரத்தொற்றி.
⁵விருபுடம். ⁶தோளங்கால. ⁷அன்னவணங்குடை. ⁸எல்லாம்பிரியற்க
வெஞ்சுற்றம்.

வையை.

*மாரிலங்¹தோன்றுமை மலி¹பேய் றலேஇ
யேமரீ ரெழில்வான மிகுத்தரும் பொழுதின
னாகீண் மணிவரை நறுமலர் பலவிரைஇக்
காமநீ வையை கடுகின்றே கூடல்

ரு நீரணி கொண்டன்று வையை யெனவிரும்பித்
தாரணி கொண்ட வுவுகை தலைக்கூடி
2 பூரணி கோல மொருவ ரொருவரிற்
சேரணி கொண்டு நிறமொன்று வெவ்வேறு
நீரணி கொண்ட நிறையணி யங்காடி

க0 3 யேரணி கொண்டா 4ரியல்

கைபுனை தாரினர் கண்ணிய

ரையெனு மாவிய சாடையர்

† நெய்யணி கூந்தலர் பித்தையர்

மெய்யணி யானே 5மிசையரா யொய்யெனத்

கரு தங்காச் சிறப்பிற் றளிரியலார் 6செல்லப்
பொங்கு புரவிப்புடைப் போவோரும் 7பொங்குசீர்
வையமுந் தேரு 8மமைப்போரு மெவ்வாயும்
பொய்யாம்9போ யென்னுப் புடைகூட்டிப்போவநர்
மெய்யாப்பு மெய்யார மூடுவார் வையத்துக்

உ0 கூடுவா ரூட லொழிப்பா ருணர்குவா

ராடுவார் பாடுவா ரார்ப்பார் நகுவார்நக்

கோடுவா ரோடித் தளர்வார்போ யுற்றவரைத்

தேடுவா ரூர்க்குத் திரிவா ரிலராகிக்

கற்றருங் கல்லா தவருங் கயவரும்

* இப்பாடல், தோல்காப்பியம், செய்யுளியல், சூ. 118-இனம்பூரண
ருரையிற்கண்டது. இதன் முதலடியின் பொருளும், “நீர்பரத் தொழுகலி
னிலங்கா ணலரே” (குறுந். ௩௫௫) என்பதன்பொருளும் ஒத்துள்ளன.

† இப்பாட்டின் அரு - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(பு - ம்).— 1பெயனிலைஇ. 2வாரணி. 3பேரணி. 4இகல். 5பிசைக்
கொண்டொய்யென. 6சொல்லப். 7பொங்குசீர். 8அமைவோருமெய்வாயும்.
9 பொய்யென்னுப்புனைபுடை கூட்டிப் போவார்மெய்.

உரு பெற்றாரும் *பெற்றார் பிழையாத பெண்டிரும்
பொற்றோரான் மூனும் பொலம்புரிசைக் கூடலு
முற்றின்று வையைத் துறை

துறையாடுங் காதலர் தோள்புணர்ந்நாக¹

¹ மறையாடு வுடைய நரியார் மயக்கிப்

ரு0 பிறையேர் துதலிய ரெல்லாருந் தம்மு
னிகழு நிகழ்ச்சி யெம்பாலென் றுங்கே
யிதல்பல செல்வம் விளைத்தவட்கண் டிப்பா

² லகலல்கும் வையைத் துறை

காதலான் மார்பிற் கமழ்தார் புனல்வாங்கி

ருரு யேதிலாள் கூந்த லிடைக்கண்டு மற்றது
தாதாவென் றுளுக்குத் தானே ³புறன் றந்து
வேய்தந்த தென்னை விளைந்தமை மற்றது
நோதலே ⁴செய்யே னுணங்கிழையா யிச்செவ்வி
போதலுண் டாங்கொ லறிந்து புனல் ⁵புணர்த்த

சு0 தோலு பெரிதும் வியப்பு

கயத்தீக்க பூப்பெய்த காமக் கிழமை

நயத்தகு நல்லானைக் கூடிமா கூடி

⁶ முயக்குக்குச் ⁷செவ்வி முலையு முயக்கத்து

⁸ நீரு மவட்குத் துணைக் ⁹கண்ணி நீர்விட்டோய்

சுரு நீயு மவட்குத் துணை

பணிவி லுயர்சிறப்பிற் பஞ்சவன் கூடன்

மணியெழின் மீமேனி முத்த முறுவ

லணிபவளச் செவ்வா யறங்காவற் ¹⁰பெண்டிர்

மணியணிந்த ¹¹தம்முரிமை மைந்தரோ டாடித்

ரு0 தணிவின்று வையைப் புனல் .

புனலாடு போவதோர் பூமலை கொண்டை

யெனலாழ் வகையெய்திற் நென்றேற்றுக் கொண்ட

புனலாடு ¹²நாடறியப் பூமலை யப்பி

விளைவாரை நெஞ்சிடுக்கண் செய்யுங் கனல்புடன்

* நான்மணி. உக ; திருக்குறள், ௫௮.

(பி - ம்.)— ¹மறையாடுவாரை. ²அகலல்குழம்பையெய்த்தது. ³புன் றந்து. ⁴செய்தே. ⁵புணர்த்ததொன்றே. ⁶முயக்கக்கு. ⁷செல்வல். ⁸நீரும். ⁹கண்ணினிர். ¹⁰பெண்டா. ¹¹தம்முரிமை. ¹²நாடியறியப்.

௫௫ கூடரிமு லாடல் கொடியதிறங் கூடின
லாடாளோ ¹வூர்த்தலர்வந் தூர்ந்து.

எனவாங்கு

ஈப்பா *யடுநருகி கெழுண்டதிவ் யாறெனப்

† பீர்ப்பா ரொழிந்தார் படிவு

௬௦ மைந்தர் மகளிர் மணவிரை ²தூவிற்றென்
றந்தணர் ³தோயல ராறு

வையைதே மேவ வழுவுழுப் ⁴புற்றென

வையர்வாய் பூசுர ராறு

[விரைபிரை விரைநுரை கரையழி பிழியூரவூர்தருமீபுனல்

௬௫ கரையொடு கடலிடை வரையொடு கடலிடை நிரைநிரை நீர்

[தருநுரை

நுரையுடன் மதகுதொ நிழிதரு புனல் கரைபுரளிய

[செலுமறிகுடல்

புகுமள் ⁵வளவியலிசை சிறைதணி வின்று வெள்ளமிகை

வரைபலபுரை யுயர்கயிறணி பயிரெழின்

மணியணி யாணைமிசை மைந்தரு மடவாரு

௭௦ நிரைநிரை குழீஇயின ருடன்சென்று]

குருமணி யாணை யியறேர்ப் பொருநன்

† நிருமருத முன்றுறை முற்றங் குறுகித்

தெரிமருதம் பாடுப பிணிகொள்யாழ்ப் பாணர்

பாடிப் பாடிப் பாய்புன

௭௫ லாடி யாடி யருளியவ

ருடி யூடி யுணர்த்தப் புகன்று

கூடிக் கூடி மகிழ்பு மகிழ்பு

தேடித் தேடிச் சிதைபு சிதைபு

சூடிச் ⁶சூடித் தொழுது தொழுது

௮௦ ⁷மழுபொடு நின்ற மலிபுனல் வையை

* அடுநரு : பரிபாடல், உக : ௨௦.

† ஷே. ௬ : ௪௪ - ௫.

‡ ஷே. ௭ : அந ; கக : ௩௦ ; ௨௨ ; ௪௫.

(பி - ம்).— ¹வூர்த்தலர் தூர்ந்து. ²பூசிற்றென்று. ³தூவுலரற்று.

⁴ உற்றன்றையர். ⁵வளவயகிற்சிறை. ⁶சூடிக்கைதொழுது. ⁷மிழுதொடு சென்றி.

விழுதகை நல்லாரை மைந்தரு மாடி
 யிமிழ்வுது ¹பேரன்றதிந் நீர்குணக்குச் சான்நீர்.
 முழுவுது மிச்சிலா வுண்டு
 சாந்துங் கமழ்தாருங் கோதையுஞ் சுண்ணமுங்
 அரு கூந்தலும் பித்தையுஞ் சோர்ந்தன பூவினு மல்லாற்
 சிறிதானு நீர்நிறந் தோன்றாதிவ் வையையாறு
 மழைநீ ரறுஞ்ளத்து வாய்ப்புசி யாடுங்
 கழுநீர் மஞ்சனக் குங்குமக் கலங்கல்
 வழிநீர் விழுநீர் வன்று வையை
 கூடு வெருவரு கொல்யானை வீங்குதோண் மாற
 னுருகெழுகூட லவரோடு வையை
 வருபுன லாடிய தன்மை பொருவுங்கா
 லிருமுந்நீர் வையம் ²படித்தென்னை யானூர்க்
 கொருநிலையு மாற்ற வியையா வருமரபி
 கூடு னுந்தர வானியாற் றுயிரங் கண்ணினு
 னிந்திர னுடுந் தகைத்து.

(பி - ம்.)— ¹பேரன் றவினனிகான குணக்குச். ²பிடித்து.

மண்ணூர்¹ 1 இசைக்கு முழுவொடு கொண்டதோள்
2 கண்ணு துடன்வீழுங் காரிகை கண்ணோர்க்குத்
தம்மொடு நிற்குமோ நெஞ்சு.

என்பது, பரிபாடல்; வெண்பாவுறுப்பான் வந்ததற்கு மேற்கோள்;
(தொல். செய். சூ. ௧௨௦ - பேர், ந. உரை.)

வையை.

செறுநர் விழையாச் செறிந்தநங் கேண்மை
3 மறுமுறை யானு மியைக நெறிமாண்ட
தண்வரல் வையை யெமக்கு.

என்பது, பரிபாடல்; வெள்ளைச் சரிதந்தானிற்றதற்கு¹ மேற்கோள்;
(தொல். செய். சூ. ௧௨௧ - பேர், ந. உரை.) இப்பகுதி, "அறவோருள்ளா ரரு
மறை காப்ப" என்னும் பரிபாடலின் இறுதியென்று தெரிகின்றது.

முன்புற் றறியா முதற்புணர்ச்சி மொய்குழலை
யின்புற் றணிந்த வியலணியும் வன்பணியு
நானேனுந் தொல்லை யணியென்ன நன்னூதலை
.....னந்து.

என்பது அணிந்துழி நாணியது உணர்ந்து தெளிவித்தற்கு விதியாகக்
காட்டப்பட்டுள்ளது.

(நாற்கவி. சூ. ௧௨௧ - உரை.)

(பி - ம்.)— ¹இசைத்த. ²கண்ணோடெனவிழுஉம். ³அறுமுறை.

மதுரை:

க *உலக மொரு ¹நிறையாத் தானேநீர் நிறையாப்
புலவர் புலக்கோலாற் றாக்க—வுலகனைத்துந்
தான்வாட் வாடாத தன்மைத்தே தென்னவ
னான்மாடக் கூட னகர்.

உ †மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப்
பூவொடு புரையுஞ் ²சீநூர் பூவி
னீர்தழகத் தனைய தெருவ மிதழகத்
தரும்பொகுட் ³டனைத்தே யண்ணல் கேரயில்
தாதி ⁴னனையர் தண்டமிழ்க் குடிகள்
தாதுண், பறவை யனையர் பரிசில் வாழ்நர்
பூவினுட் பிறந்தோ ⁵னாவினுட் பிறந்த

* *உலகு மழிசையு முள்ளுணர்ந்து தம்மிற், புலவர் புகழ்க்கோலாற்
றாக்க - உலகுதனை, வைத்தெடுத்த பக்கத்து மானீர் மழிசையே, வைத்
தெடுத்த பக்கம் வலிது," (திருச்சீர்த்தவிரந்தம், தனியன்); "மலரு மித்
திரு நாட்டியல் வாணர்சொற் கோலா, லுலக னைத்தையு ரிறுப்பமுன் வாடி
டா தோங்கு, மலகில் வண்புக முடையது மதுரையாந் கதனை, யிலக யான்சி
றி தறிந்தவா றியம்புலல் கேண்மின்" (திருவால. திருநகர. க.); "கைத்தல
நான் கிரண்டுடைய மலர்க்கடவுண் மேலொருநாட் கயிலையாதி, யெத்தலமு
மொருதுலையிட் டித்தலமு மொருதுலையிட் டிரண்டுந்நாக்க, வுத்தமமார்
திருவால வாய்மிகவுங் கனத்ததுகண் லெகின் மேலா, வைத்ததல மிது
வென்றா விதன்பெருமை யாவரே வழுத்தற் பாலார்" (திருவிளை. தலவி
சேட. உ0); "கச்சிமா நகரோர் தட்டிங் கடவுள ருலகோர் தட்டிங், வச
சுமுன் னயனார் தாக்க மற்றது மீது செல்ல, நிச்சய முறுகித் தாழ்ந்து நில
மிசை விழுமில் ளுரை, யிச்சகத் தார்க ளோடு மெண்ணுதன் மடமைப் பாந்
தே," (காஞ்சி. திருநகர். க) என்பவை இதன் கருத்தைத் தழுவிவந்தன.

"உலக மொரு நிறையா" என்பது முதலிய இவ்வுறுப்புக்களாறும்,
புறத்திரட்டில், நகரென்னும் பகுதியிற் காணப்பெற்றன.

† "நீனிற வருவி னெடியோன் கொப்பூழ், நான்முக வொருவற் பயந்த
பல்லிதழ்த், தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச், சுடும னோங்கிய
நெடுநகர்-வரைப்பின்" (பெரும்பாண். ௪0௨ - ௫.)

(பு - ம்.)— 1துலையாத்தானே துலையா. 2சீநூர். 3துனையதே.
4அனைய. 5நாவினிற்.

*நான்றறைக் கேள்வி நவில்சூர லெடுப்ப

வேம வின்றுயி லெழுத லல்லதை

வாழியு வஞ்சியுங் கோழியும் பேரலீக்

கோழியி னெழாதெம் 1பேரூர் துயிலே.

௩ தண்டமிழ் வேலித் தமிழ்நாட் டகமெல்லா

நின்று நிலைஇப் புகழ்பூத்த லல்லது

குன்றுத லுண்டோ மதுரை கொடித்தேரான்

குன்றமுண் டாகு மளவு.

௪ செய்யாட் கிழைத்த திலகம்போற் சீர்க்கொப்ப

வையம் விளங்கிப் புகழ்பூத்த லல்லது

பொய்யாத லுண்டோ மதுரை புனைதேரான்

வையையுண் டாகு மளவு

௫ கார்த்திகை காதிற் கனமகர குண்டலம்போற்

சீர்த்து விளங்கித் திருப்பூத்த லல்லது

கோத்தையுண் டாமோ மதுரை கொடித்தேரான்

வார்த்தையுண் டாகு மளவு.

௬ ஈவாரைக் கொண்டாடி யேற்பாரைப் பார்த்துவக்குஞ்

சேய்மாடக் கூடலும் செவ்வேள் பரங்குன்றும்

வாழ்வாரே வாழ்வா ரெனப்படுவார் மற்றையார்

போவாரார் புத்தே னுலகு.

* “ஓத லந்தனர் வேதம்பாட” (மதுரை. ௬௫௬), “கோதி லாதசெஞ் சூட்டுடை வாரணங் கூவ, வேத ஞாலத்து மற்றைய தலத்துளார் விழிப்ப, ரீத லேற்றலோ டறுதொழி லிருபிறப் பாளர், வேத நாதத்தின் விழிப்பதவ் விளனகர் மாக்கள்” (திருவாப்பனூர்ப்புராணம், ஆப்பனூர்ச்சுருக்கம், ௬.)

“மிக்குப் புகழெய்தியபெரும் பெயர் மதுரை” (மதுரை. ௬௯௯); .
“லகில் லண்புக முடையது மதுரை” (திருவால. திருநகர. ௧.)

(பி - ம்.)— 1பேரிருந்துயிலே.

அரும்பத முத்தியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்க எண்.]

அகத்தியனேன்னுமீன், 85.
 அகநானாறு, 60, 76, 112, 113, 131,
 136, 143, 149, 156, 157, 161.
 அகரச்சுட்டு, 10.
 அகரம் இசைநிறையும் இடைச்சொ
 அகரு - அகில்மரம், 96, [ல், 29.
 அகலத்தைத்தொழுதல், 105, 106.
 அகலம் - பெருமை, 25 ; மாப்பு, 8,
 101, 125, 153.
 அகலிகை கல்லுருவானமை, 141.
 அகவ - ஆட, 39, 119.
 அகவயல் - மருதம், 50.
 அகவுநர் - பாடுவார், 119.
 அகழ் புழுதி, 107.
 அகில் - ஒரு மரம், 40, 136.
 அகிலின் ஆவி, 78
 அகிற்சாந்து, 78, 97.
 அகிற்புகை, 129.
 அகிற்புகைக்கு வெண்மேகம் உவமை,
 அங்கணேர்வானம், 3. [113.
 அங்காடி, 169.
 அங்கி - கார்த்திகை, 85 ; தீ, 35.
 அச்சிரம் - முன்பணிக்காலம், 135.
 அச்சு - அச்சம், 16.
 அசும்பும் - இடையறாதொழுகும்,
 அசும்புறுசெல்வம், 64. [159.
 அசுரர், 13.
 அசை: (அதை, அரோ, ஆங்க, ஆங்கு,
 ஆர், ஓர், ஓரும், தெய்ய முதலி
 யன), 19, 20, 29, 59, 75, 87,
 89, 115, 130, 138, 149, 159.
 அசைப்பார் - கட்டுவார், 139.
 அசைப்பு - தங்கி, 129. * * *
 அசைவருடம் - அசையும், 56.

அசைவிட - இளைப்பாற, 39.
 அஞ்சிய - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகி
 அட்டமூர்த்தம், 12. [ய, 113
 அட்டல் - சொரிதல், 150.
 அட்டவசுக்கள், 13.
 அட்டவை - கொன்றபடையாய், 160.
 அடர் - தகடு, 97.
 அடிக்கடி, 58.
 அடிதொடுகுன்று - வணங்கப்படும்
 குன்று, 60.
 அடிதொடுதல் - (குன்றுதல்), 59
 வணங்கப்படுதல், 60.
 அடிப்படுத்தை - அடிப்படுத்த
 தொழில், 24.
 அடிமேலடிமேலொதுங்கி, 103.
 அடியின் நலன் - பழைய உருவு, 43.
 அடியுறை - அடியின்கண் உறைதல்,
 5, 71, 121, 127, 136, 160.
 அடியுறை மகனிரர், 57, 111.
 அடியுறையார், 167.
 அடியுறையோர் - அடியுறை மகளிர்,
 அடுக்க - அடுத்து, 110. [57.
 அடுக்கம் - பக்கமலை, 111.
 அடுக்கல் - அடுக்குதல், 17. [164.
 அடுக்கு, 11, 18, 80, 89, 104, 159,
 அடுக்கு, காலநீட்டங் குறித்து வரு
 தல், 110. [11, 104.
 அடுக்கு, பன்மை குறித்து வருதல்,
 அடுக்கு, விரைவுபற்றிவருதல், 153.
 அடுத்தடுத்து, 91, 114, 164.
 அடுத்துவரலுவமை, 23.
 அடுநறு - கள், 156, 171.
 அடை - இலை, 109.
 அடைத்தா - நிகைந்த அளவில், 11,

அடைந்தக்கண்ணும் - கோர்ந்த இடத்
தும், 46.
அடையல் - அடையத் செருப்பு, 155.
அடையற் செருப்பு, 155.
அடையிறந்தவிழந்த வள்ளிதழ்த் தா
அண்மைவிளி, 22, 33. [மகிர், 109.
அணங்கு, 1, 3, 100, 168.
அணங்குடை அருந்தலை ஆயிரம், 168.
அணங்குடை அருந்திறல், 3.
அணங்குதல் - வருத்துதல், 27, 105.
அணங்கும் வேலும் வருத்துதல், 59.
அணத்து - மேல் நோக்கி, 154.
அணர்தலை - கிளர்ந்ததலை, 18.
அணவர - மேல் நோக்க, 1.
அணி - அலங்காரம், 80, 89, 135,
169; திரள், 41, 148; நன்மை, 145.
அணிகயிறு - அடிக்கயிறு, 69.
அணிகொள - ஒக்க, 105.
அணித்த - அழகுடையவாயின, 136.
அணிந்த - அழகு செய்த, 117.
அணிமஷை, 135.
அணிவனப்பு, 105.
அணுத்திணிந்த நிலவுலகம், 18.
அணை - பஞ்சணை, 52.
அணைக்குப் பரமைப்பரப்பு உவமை,
அணைகள் - கரைகள், 50. [102.
அணைபோலுந்தோள், 52.
அத்தக - அழகுதக, 99.
அத்தகுமதி - அழகியமதி, 8.
அத்திரி - கோவேறு கழுதை, 73.
அத்து அல்வழிக்கண் ஒருதல், 6.
அதர் - வழி, 39.
அதிகரித்தற்கரிய வேதம், 55.
அதிர்ப்பு - அதிர்த்தல், 56.
அதிரதிர - அதிர அதிர, 57.
அதிரலங்கண்ணி, 152.
அதிரங்கண்ணி, 152.
அந்தக்கரணம்மூன்று - மனம், புத்தி,
அகங்காரமென்பன, 21. [171.
அந்தணர், 2, 3, 10, 11, 29, 42, 90,
அந்தணர் அருமறை, 2, 10, 14, 29.
அந்தணர் அறன் அமர்ந்தோன் - முரு
அந்தணர் இயல்பு, 166. [கன், 113.
அந்தணர் காக்கும் அறன், 3.
அந்தணன் - வியாழன், 85.
அந்தரம், 172.

அந்தரியாமி, 7.
அந்நிலை - அப்பொழுது, 35.
அந்நிதி, 17.
அநிருத்தன், 2.
அம்பலம், 134.
அம்புர் - தாய், 90.
அம்பாவாடல் - தைநீராடல், 90.
அம்பி - தெப்பம், 45.
அம்பின்னெழில் - அம்பினது ஏத்
தொழில், 134.
அம்பினைவை - அம்பினைபுடையை,
அம்ம, 56. [120.
அமர்தல், 106.
அமர்த்தை - விரும்பியது, 155.
அமர்ந்து, 36.
அமர்பு, 153.
அமரர், 14, 55.
அமரர்க்கு அமுதருத்தியது, 17.
அமரர் செல்வன், 36, 37.
அமரருண்டி - மதியம், 87.
அமராபதி, 14.
அமளி, 74.
அமிர்தபானம் - அமிர்தம்போலும்
அமிர்தம், 11. [காமபானம், 63.
அமிர்தன நோக்கம், 100.
அமைதி - தாழ்ச்சி, 29.
அமைந்த - பொருந்திய, 48.
அமைந்தது - ஏற்றது, 88.
அமைந்தன, 52.
அமையாப்புணர்ச்சி, 34.
அயர்ந்து - மயங்கி, 18.
அயர்பு - செய்து, 8.
அயரியோர் - கூடாவொழுக்கமுடை
அயிலம்பு, 134. [யோர், 37.
அரக்கின் நீருக்கு நெய்த்தோர், 72.
அரக்கு, 133.
அரக்குநீர், 72, 88, 101, 123, 158.
அரக்குநீர் நிறைந்தவட்டு, 101.
அரங்கத்தாளம், 62.
அரங்கு, 122, 123.
அரங்கேறுதல், 54.
அரசர்சேனை சந்திக்கு இயைந்தும்
முற்சொல்லநாணல், 77.
அரசுபடக் கடத்தல், 161.
அரணம் - நகரவல், 30.
அரம், 180.

அரவிந்தம், 102.
 அரவின்படம் காந்தம் குலைக்கு, 153.
 அரவின் பார்ப்பு, 142.
 அரவின் மைந்தன், 142.
 அரவிசெய்திம்தி கையில் ஓந்திய வள்
 ளத்துக்கு உவமை, 78. 1.
 அரவு, மலகையடுத்ததளிர்க்கு, 142.
 அரற்றெடுப்ப, 92.
 அராகம் - பரிபாட்டு துப்பினுளொன்
 அராஷணர், 116. [து, 2.
 அரி - பருக்கைக்கல், 157; வண்டு,
 அரிகாந்த்ரு, 50. [93.
 அரிஞால் - அரிந்த குரல், 128.
 அரிசுரம்மேற்றத்திற்கு, கிழமை
 நிறைகுறைகள் உவமை, 128.
 அரிமாஸையர், 89.
 அரிவையர், 99.
 அருச்சிப்போர், 62.
 அருந்தலை, 107.
 அருநிலைநீர், 158.
 அருப்பம் - தின்மை, 77.
 அரும்பாலை, 94.
 அருமறை, 2, 10, 14, 29.
 அருமறைப்பொருள் - உபநிடப்பொ
 அருமை - இன்மை, 83. [ருள், 10.
 அருவி - உருவில்லாதது, 43; நீர்
 வீழ்ச்சி, 49, 56, 64, 90, 128,
 135, 158, 167.
 அருவிக்கு முத்தணி, 135.
 அருவி தாருக்கு, 105, 116, 117.
 அருவிநீரொலிக்குமுழவின்ஒலி, 128.
 அருவியாகிய படாம், 156.
 அருள், 38.
 அருள் குடையாக, 20.
 அருள்வயின் மொழி, 108,
 அருளிணைந்து, 59.
 அனாக்குநர், 79.
 அரை மலையாகிய இலகடம், 156.
 அரோ, அசை, 130.
 அல்கல் - கிடத்தல், 143.
 அல்கி - தங்கி, 67.
 அல்கும், 170.
 அல்குல் (ஆடவருறுப்பு), 109.
 அல்லதை - அல்லது, 37.
 அல்லல், 36.
 அல்லா - அல்லாந்து, 46.

அல்லாந்து - அலமந்து, 46, 101.
 அல்லாப்பு, 47.
 அல்லி, 102.
 அல்லியந்திரு, 3.
 அல்லும் அமழும் சாரியை, 128.
 அல்லவழிச் சாரியை, 6.
 அல - அலைப்படியையுடையாய், 21.
 அலங்காரம் அடையாது, 147.
 அலங்கும் - அசையும், 117.
 அலர்தரு பக்கம், 86.
 அலர்தூறதல், 66.
 அலர்த்த புகழோன், 24.
 அலர்ந்து - மிக்கு, 48.
 அலரஞ்சல், 77.
 அவ்வயின் - அவ்விடத்து, 119.
 அவ்வும் - அப்பொருள்களும், 10, 26.
 அவரவரேவாளனும் நீயே, 30.
 அவாய்நிலை, 71, 122.
 அவி - தேவருணவு, 35, 40, 126.
 அவி ஊட்டுதும், 60.
 அவிதல் - குறைதல், 23.
 அவிப்பாகம், 34.
 அவிய - கெட, 46.
 அவியமரழல், 79.
 அவியா விளக்கம் - நந்தாத விளக்கு.
 அவுணர், 9, 18, 32, 55, 119. [62.
 அவுணர் கடலிற் பாய்ந்தது, 18.
 அவுணர்தலைக்குப்பனங்குலை, 9.
 அவையம், 150.
 அழல் - தீக்கொழுந்து, 32, 40, 79,
 அழல் துடக்கம், 9. [90.
 அழல் - வெதும்பு, 34.
 அழலம்பு - தீயாகிய அம்பு, 34.
 அழிகண், 146.
 அழிதல்படிவம் - கூடாவொழுக்
 கால் அழிந்த தவ்வொழுக்கம், 37.
 அழிப்புப் படைப்பும், 4.
 அழிப்பு, 8, 49.
 அழிபெயல் - மிக்கபெயல், 72.
 அழுகை மகளிர்க்கு உழவை செப்
 அழங்கன் மூதூர், 104. [பல், 112.
 அழுவம் - கடற்பரப்பு, 132, 137.
 அளத்தல், 99. [28.
 அளப்பரியவை - அளத்தற்கரியாய்,
 அளறு - குழம்பு, 40, 78; நீர், 5, 61,
 அளி - அன்பு, 3.

அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 59.
 அளைய - கலந்த, 4.
 அறங்காவம்பெண்டார், 170.
 அறங்கோண்டோர், 37.
 அறங்கோலாக, 20.
 அறஞ்செய்தோர்சுவர்க்கம்புகுத்தல்,
 அறத்தினுள் அன்பு, 19. [137.
 அறநெறிச்சாரம், 117.
 அறவர் - பார்ப்பார், 59.
 அறவாடிதொடல், 59.
 அறன், 3, 12, 38.
 அறனமார்தோன் - முருகன், 118.
 அறாஅ - நீங்காத, 109. [108.
 அறிதுயில் - யோக்கூறக்கம், 107,
 அறிந்து வைத்தும், 23, 124.
 அறியற்க, 11.
 அறிவறியாமைகள், 107.
 அறிவாரா- காணப்படாத, 6.
 அறுகுளம், 172.
 அறுகை நெடுவேள் - திருமால், 17.
 அறுபு - அற்று, 8.
 அறுவர், 35.
 அறுவர் தெய்வமுனிவர், 65.
 அறுவேறு துணி, 36.
 அறை - சாந்தம்மி, 78; பாதை, 112.
 அறையிய - ஒலித்தற்குக்காரணமா
 அறைச்சுனை, 69. [கிய, 85.
 அறையணிசுனை, 69.
 அறையூஉ - முழக்கி, 72.
 அன்பது - அன்பு, 120.
 அன்பன், 53.
 அன்பு - மென்மை, 19, 38, 40.
 அன்பொத்தவர், 40. [33.
 அன்மொழித்தொகைஆகுபெயராதல்,
 அன்ன எனற்பாலது அன் எனக்
 குறைந்து நிற்கல், 29.
 அன்னச் சேவல், 15.
 அன்னச்சேவலாகித்திருமால் மழை
 யைவற்றச்செய்தது, 15.
 அன்னப்பெடை, 98.
 அன்னமரபு, 3.
 அன்னை - அத்தன்மையை, 110, 114.
 அன்னோர் - அத்தன்மையை யுடை
 யோர், 4, 38. [த, 29.
 அன்னோரல்லா - அத்தன்மைய அல்லா
 அனலன் - அக்கினி, 36.

அனற்றினை - வெதும்புச்செய்தாய்,
 அனைத்தின், 19. [46.
 அனைத்து, 174.
 அனைத்தும் - எல்லாம், 17, 19.
 அனையோய், 3.
 ஆக்கின்று - ஆக்கிற்று, 57.
 ஆகமங்கள், 17.
 ஆகாயம், 6.
 ஆகாயமுதற் பூதங்களைந்து, 20.
 ஆகாயவூழி - ஆகாயமட்டும் தோன்
 றும் ஊழி, 2.
 ஆகின்று - ஆகின்றது, 55, 56.
 ஆகுபெயர், 6, 16, 20, 22, 29, 33,
 36, 40, 73, 76, 82, 102, 107,
 113, 138, 139.
 ஆகுபெயர்அண்மைவிலியேற்றல், 22.
 ஆகுபெயர் செய்யப்படுவதாகிய
 தன்பொருட்டு ஏற்ற அடையடுத்
 துச் செய்வதன் மேனிற்றல், 82.
 ஆங்க, அசை, 75.
 ஆங்கதை யென்பன அசை, 89.
 ஆங்கு, அசை, 59, 87, 115, 159.
 ஆசான் - வேள்விக்கிறைவன், 10.
 ஆசிரியச்சுரிதகம், 168.
 ஆசிரியத்தனை, 1.
 ஆசிரியம், 3. [154.
 ஆசிரியனல்லல் துவனார், 48, 64, 95,
 ஆசை வெள்ளம், 51. [து, 80.
 ஆட்டயார்த்து - வினையாட்டைச் செய்
 ஆட - கூடுதற்கு, 58.
 ஆடல் - நீராடல், 167.
 ஆடலறியா அரிவை, 50.
 ஆடலியல்பு, 50.
 ஆடி - பூசி, 97.
 ஆடுகொளல், 10.
 ஆடுங்கடை - ஆடுங்காலத்து, 53.
 ஆடுப - வினையாடுவார்கள், 47.
 ஆண்டாண்டு, 129.
 ஆணம் - காவல், 30.
 ஆணிதிரண்ட முத்து, 40.
 ஆணியிடும் புணர்வனை, 98.
 ஆணு, 72.
 ஆனை, 45, 58, 61
 ஆனைவகை, 58.
 ஆதரித்து, 53.
 ஆதல், 107.

ஆதித்த மண்டிலம், 129.
 ஆதித்தர் பின்னிருவர், 13, 55.
 ஆதிப்பிரமன், 13.
 ஆதியந்தணன் - பிரமன், 34.
 ஆதிரைநான், 90.
 ஆதிரை முதல்வன் - சிவபெருமான், 55.
 ஆதிவராகம், 8.
 ஆரான் - தோன்றிய நான், 86.
 ஆம்பல் - ஒரு பேரென், 6 17 ; ஒரு வகை நீர்ப்பூ, 102, 142.
 ஆம்பல்வாய், 78.
 ஆமாம், 45.
 ஆய்பு - ஆராய்ந்து, 115.
 ஆய்மர், 73.
 ஆய்வந்திரவர் - ஆராயாதவர், 66.
 ஆயத்தார், 123.
 ஆயம் - கூட்டம், 83, 92.
 ஆயா - சுருங்கு, 75.
 ஆயிடை, 53, 91.
 ஆயிதழுண்கண், 63.
 ஆயிரக் கண்ணினான், 172.
 ஆயிரங்கதிர்ஞாயிறு, 14.
 ஆயிரங்கை, 17.
 ஆயிரத் தலை, 107.
 ஆயிரம் விரித்த அணங்குடை அருந்தலைப் பாம்பு, 1, 3, 168.
 ஆயிர வணர்தலை, 18.
 ஆர், அசை, 19.
 ஆர்குரல் - குறைவற்ற குரல், 111.
 ஆர்த்திமிழ்பு - மிகஆத்து, 117.
 ஆர் ததும்பும் அயிலம்பு, 134.
 ஆர்த்த, 26.
 ஆர்வம், 3.
 ஆர்வலர் - அன்பர், 3, 29.
 ஆரணிந்திலம் - அரிய அழகியமுத ஆரப்பூண், 151. [து, 8.
 ஆரம் - சந்தனம், 67, 96, 136; முததாரம், 148.
 ஆரல் - கார்த்திகை, 36, 65.
 ஆரல் ஆலெனக் குறைதல், 36.
 ஆரப்பிறந்தோய், 65.
 ஆராக்காமம் - வளராரின்பம், 57.
 ஆராதனை - பூசைப் பொருள், 40.
 ஆராவுடம்பு - வளராவுடம்பு, 36.
 ஆல் = ஆரல் - கார்த்திகைநாள், 35.
 ஆலம் - ஆலமரம், 29.

ஆலம், கடம்பு, யாழ்நிடைக்குறை, குன்றமுதலிய இடங்களில் திருமால் வேறுவேறு பெயரையுடைய வராக . எழுந்தருளியிருப்பாரென்பது, 29.
 ஆலருட்டிவின பொருளில் வருதல், 81, 113.
 ஆவணியவிட்டம், 85.
 ஆவது - ஆயிருத்தல், 59.
 ஆவி - புகை, 78, 82.
 ஆவியர், 169.
 ஆவியுண்ணம், 129.
 ஆழிப்படை, 9.
 ஆழிப்படையின் உடல், நிதம், 9.
 ஆழிமோதிரம், 52.
 ஆழியான், 168.
 ஆளத்தி, 127.
 ஆளேறுதற்குப்பறையறைதல், 40.
 ஆற்றலுடையார் பிறராணையை இகழ் ஆற்றமை, 83. [தல், 61.
 ஆற்றிசின் - ஆற்றுவாயாக, 60.
 ஆற்றிடைக்குறை, 123.
 ஆற்றதல் - தருதல், 146. [32.
 ஆற்றுப்படுத்த - வழிப்படுத்த, 23.
 ஆற்றுப்பெருக்கு மரச்சினை தோயச் செல்லல், 72.
 ஆற்றும் - செய்யும், 161.
 ஆற்றிகடவுள், 17.
 ஆற்றுகை, 37.
 ஆறுதோயலர், 171. [கனம், 21.
 ஆறுபொறி - னுனமும் ஐம்பொறி ஆறு மலர்போர்த்து வருதல், 72.
 ஆன்மஞ்ஞை - ஆலம் மயில், 138.
 ஆன்மவர் - தேவர், 137.
 ஆறு - அமையாத, 34.
 ஆறுச்சீர்த்தத்தவன், 161.
 ஆறுருபு இறுதிக்கண் தொகுதல், 72.
 இக, இகாவென ஈறுதிரிதல், 92.
 இகந்து, 36.
 இகப்ப, 167.
 இகல் - புலவி, 67 ; போர், 41.
 இகழ்ச்சி, 41. [66.
 இகழைக்கொண்டு - மாறுகொண்டு.
 இகா, இகவென்பதன் திரிபு, 92.
 இகுத்தரும்பொழுது, 169.
 இகுத்தல் - வணக்குதல், 150.

இச்சம் - ஆசை, 51.
 இசின், முன்னிலையொருமை, 60.
 இசை - ஒலி, 6; மிடந்துப்பாடல், 54.
 இசைக்குரிமையுடையவராகியுப்பாணரும் கூத்தரும், 82.
 இசைச்சுருதி, 56.
 இசைநிறையுமமை, 76, 82, 97, 164.
 இசைப்பகுப்புப்படைத்தபுலவர், 5.
 இசைப்பா, 5.
 இசைப்பிலவர், 115.
 இசை முழவம், 62.
 இசைமை, ஒலி, 106.
 இசையும் பாட்டும் மனத்தை நெகிழவித்தல், 77.
 இடத்துக்கழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேல் நிற்கல், 6, 109, 111.
 இடப்பொருட்டு, 8.
 இடபவீதி, 84.
 இடவல - இடமும் வலமுமாயினேய், இடவலவீ, 21. [21].
 இடனறிந்துடல், 47.
 இடித்து - உரப்பி, 150.
 இடிமுரசு, 24.
 இடிமுழக்கிற்கு முரசுமுழக்கு, 161.
 இடியெதிர் கழறும் - இடியையொக்கும், 8.
 இடியொலி பாஞ்சசன்னியஒலிக்கு, இடிஇ - இட்டு, 72.]8.
 இடுக்கண் - துன்பம், 14.
 இடுதுனி, 60.
 இடுபு - இட்டு, 109.
 இடுவளை, 148.
 இடைச்சுரத்துச் சென்றுபொருதல், இடைநிலம், 139. [88, 155].
 இடைமுறை, 19.
 இடையிடுபு - இடையிட்டு, 109.
 இடையெண் - பரிபாட்டின் ஒருது
 இடையொழிவு, 167. [படி, 5].
 இணர் - ஒழுங்கு, 120; கொத்து, 49, 56, 112, 143.
 இணர்க்குப் பொன்மாலை, 112.
 இணர்த்துழாய், 116.
 இணருதிராத, 56.
 இணருழப்ப, 56.
 இணருழா, 55.

இணைதல் - பெற்றுநுத்துதல், 9
 இணைப்பினையல், 9.
 இணையவை - இணையையுடையாய், இதா - இதனைப் பார், 59. [29].
 இதுவோ - இத்தன்மைத்தோ, 59.
 இனந் - கப்பற்பாய், 76.
 இந்தா, 59.
 இந்திரன், 57, 65, 141, 172.
 இந்திரன் இமயத்தைக்கர்த்தல், 65.
 இந்திரன்குதிரை, 14.
 இந்திரன் சாபமேற்றது, 141.
 இந்திரன் முதலிய எண்மர், 55.
 இந்திரனது நீர்வினையாட்டு வையை நீர் வினையாட்டுக்கு உவமை, 175.
 இந்திரனுக்கிரதம் வாராமை, 35.
 இந்திரியம் செவிமுதலிய ஐந்து, 23.
 இம்மையின்பங்குறித்துக் கன்னியா
 தைநீராடல், 91.
 இமயக்குன்றப்பொய்கை பரங்குன்
 மச்சனைக்கு உவமை, 55.
 இமயக்குன்றம் பரங்குன்றத்திற்கு,
 இமயம், 4, 34, 65, 168. [55].
 இமயவில், 168.
 இமிர்குரல், 111.
 இமிர்பு - ஊதி, 140.
 இமிழ - ஒலி, 123.
 இமிழ்ப்ப - முழங்க, 163.
 இமிழ்பு - மிக ஆர்த்து, 117.
 இமிழவது, 172.
 இமிழவு, 163.
 இமைக்கும் - விளங்கும், 155.
 இமைபு - இமையாநின்றது, 129.
 இமையாநாட்டம் - இறைவன், 34.
 இமையுண்கண்மான்மறி - வள்ளி,
 இயம்ப - ஒலிப்ப, 24. [65].
 இயமென்னடை மாந்தர்மென்னடை
 க்கு உவமை, 74.
 இயல் - இயற்பாட்டு, 136; சாயல்,
 இயல்பு - இலக்கணம், 66. [133].
 இயல் - அசைய, 159.
 இயலணி, 148.
 இயலா - தோன்றாத, 22.
 இயவு - வழி, 24, 41.
 இயற்கையுழகு, 97.
 இயற்பழித்தல், 104.
 இயற்பா, 16.

இயைந்து, 8.
 இரட்டைகள், 13. [தல், 106.
 இரண்டாவது விகாரத்தால்தோகு
 இரண்டு - ஓசையும் ஊறும், 106;
 இரண்டு தரிக்கு, 128. [காற்று, 20.
 இரண்டேகால் நாள் ஓர் இராதிக்கு,
 இரணியன், 24. [84.
 இரத்தல் - வாயில்வேண்டல், 47, 66.
 இரதி, 140.
 இரவுக்குறி, 43.
 இரவுத்திரெல்லை - வைகறை, 137.
 இராகு கேதுக்கள் ஒன்றற்கொன்று
 ஏழில் நிற்கல், 85.
 இராகுகேதுக்கள் காணப்படுவன அல்
 லவென்பது, 12.
 இராசராசச்சோழனுலா, 13.
 இராசிமூவகை, 84.
 இராசியொன்றுக்கு இரண்டேகால்
 நாளென்பது, 84.
 இருக்கச் செய்தே, 109.
 இருக்கை - இராசி, 84.
 இருஐகமாஅல், 17.
 இருங்கண் - கரியகண், 37.
 இருங்குன்றத்தான், 120.
 இருங்குன்றம் - திருமாலிருஞ்சோலை
 மலை, 116-118, 120, 121.
 இருசார் கரை, 102.
 இருசுடர், 140.
 இருசுடர்கள் சங்கசக்கரத்திற்கு,
 இருமுருமணி, 9. [105.
 இருண்மதி, 87.
 இருண்மையிருண்கணிலங்கிழை, 59.
 இருதலைப்புள்ளினோருயிர், 60.
 இருதிமத்தார் - தேவரும் அசுரரும்,
 17.
 இருந்தவளமுடையார்கோயில், 165.
 இருந்தையூர், 165. [165.
 இருந்தையூர்க்கருங்கோழிமோசியார்,
 இருந்தையூர்க்கொற்றம்புலவன்,
 இருநிழல் படாமை, 20. [165.
 இருபத்தைந்துதத்துவம், 21.
 இருபிறப்பு, 113.
 இருபெயர்த்தணர், 113.
 இரும்பீர்வடி, 52.
 இருமுதுகுரவர், 119.
 இருமுநீர்வையம், 172.

இருமுரும்¹ பெரிய உருமேறு, 57.
 இருமை - திருமை, 9, 37.
 இருமைவினை - இருவினை, 108.
 இருவடமேக்கலை, 52.
 இருவர் - மாயோனும் பலதேவனும்,
 116, 120, 121.
 இருவர்தாழை - திருமால், 3.
 இருவிசம்பு - பெரியமேகம், 105.
 இருவேரி, 97.
 இருவேறுமண்டிலம், 105.
 இருள் - இருட்டு, 7, 108; முயக்கம்,
 இருள்போலுமுடுக்கை, 7. [23.
 இருளுவா, 87.
 இரை, 27.
 இல்பொருளுவமை, 80, 135.
 இல்லது - இன்மை, 79.
 இல்லவர் - இல்லின் முதபெண்டிர்,
 இல்லவாயில், 122. [47.
 இலக்கணக்கொத்து, 111.
 இலக்கண விளக்கம், 116.
 இலக்கம் - விளங்குதல், 105.
 இலகடம், 156.
 இலம் - இல்லாமை, 82.
 இலம்படுபுலவர், 82.
 இலவம், 143.
 இலிங்கபுராணம், 131.
 இலை - படலைமலை; ஆகுபெயர், 40.
 இலையீட்டி, 37.
 இல் - இவை, 26.
 இவ்வகுணம், 106.
 இவ்வும் - இவையும், 26.
 இவண், 4.
 இவரும் - பார்த்துவரும், 124.
 இழிதந்து, 165.
 இழிபு - இழிந்து, 8.
 இழை - பூணவடம், 79, வடம், 100.
 இழைத்த - தெர்த்து, 21.
 இழைதுகள் - இழைபொடி, 79.
 இழையினைக்கையாத்து, 100.
 இள நெல், 50.
 இளம்பூரணர், 1, 17, 83, 169.
 இளம்பெருவழுதியார், 121.
 இளமுகிழ் - இளையகாழாந்து, 142.
 இளவேனில், 45.
 இளி - இளிவாய்ப்பாலை, 140; குர
 வின்னீ, 94.

இளிவரல், 87.

இளிவரவு - ஈயென இரத்தல், 79.

இளியாய்ப்பாலை, 140. [87, 151.

இளையபுலவர், 91.

இளையமகளிருடைய அழுஷுத்திர்தம்

குத் தாயர் புலியுலியென்று அச்

சுறுத்தல், 112.

இளையர் - மைந்தர், 41.

இளையன், 7.

இம்பரத்தை, 44, 48.

இம்ப - நீங்குவார், 129.

இமலி, 133.

இமவு - இரூல் மீன், 79.

இமுகிறுக்கி - மிகஇறுக்கி, 100.

இமுகிறுகயாத்தல், 68.

இமுகிறுகல், 72.

இறுபு - இற்று, 8; தொலைந்து, 9.

இறுப்பூது - ஆச்சரியம், 23.

இறுவரை - அடிப்பக்கமிற்றமலை,

பெரியமலை, 51, 105.

இறுவரை வெள்ளத்தாற் குத்துண்டு

நிற்கும் கரைக்கு உவமை, 51. [60.

இறை - தமையன், 85; முருகவேள்,

இறையமன் - சனி, 85. [67, 157,

இறையரைகப்பொருள், 29, 42, 48,

இறையவழைத்து - தங்கிய இளைய

மது, 89. [168.

இறைவன் திரிபுரத்தைச் செற்றது,

இறைவன் திருவாதிரைக்குத் தெய்

வமென்பது, 90.

இன் ஒடுப்பொருளில் வருதல், 71.

இன்பத்து - இன்பத்தையுடையது,

இன்பதுன்பங்கள், 107. [134.

இன்பவெள்ளம், 77.

இன்றாகாநின்றது, 129.

இன்னசைத்தேன், 74.

இன்னர் - உற்பாதம், 24.

இன்னல் - துன்பம், 24.

இன்னன் - இத்தன்மையன், 3.

இன்னிலைத்து - இனியநிலைமையை

உடையது, 13,

இன்னினவேனில், 45.

இன்னினியோர் - இப்பருவமகளிர், 73.

இன்னுமின்னும் - மேன்மேலும், 110.

இன்னுயிர், 9.

இன்னோர், 88.

இன்னோரையை, 4.

இளம், 39.

இளம்வீழ்தும்பி, 56.

இனி - இப்பொழுது, 58.

இனிமணல் - இனியமணல், 58.

இனிபர் - மகளிர், 41.

இனேத்து - இவ்வளவினது, 17.

இனேமை - இத்தன்மை, 1, 9.

இனேயா - அஞ்சி, 59.

இனேயை, 4.

ஈகை, 6.

ஈங்கு, 23.

ஈசனுக்கு வடிவு அட்டமூர்த்தம்,

ஈட்டம், 7. [12.

ஈட்டி - ஓராயுதம், 37.

ஈத்த, 137, 151.

ஈத்தான், 148.

ஈதல் - வாயில் நேர்தல், 66

ஈதா - இதனைப்பார்; மருஉமுடிபு,

ஈப்பாய் அடுநறு, 171. [59.

ஈயென்னுமுன் கொடுத்தல், 79.

ஈரஞ்சாந்து, 40.

ஈரணி - ஈரஅணி, புனலாட அணிந்த

அணி, 41, 52, 90, 126, 161.

ஈரணிபுலர்த்தும் புகை, 126.

ஈரநெஞ்சம், 113.

ஈரமை வெட்சி, 162.

ஈரவணி, 90.

ஈரெண் தீங்கதீர், 18.

ஈவார், 175.

ஈற்றகை, 30.

உகக்கும், 82.

உகந்த - ஓங்கிய, 156.

உகரச்சட்டு, 10.

உகிரினை - நகத்தையுடைய, 24.

உகருண்ட செம்பஞ்சு, 40.

உச்சமாதல், 84.

உட்சி, 113.

உட்பட, 101.

உட்பொருள், 19.

உடங்கு, 9, 145.

உடம்பட, 65.

உடம்படுவாரா, 11.

உடம்பாடு, 77.

உடம்பின்ன்காதலர் - தம்முட்பிரி

யாத மகளிரும் மைந்தரும், 64.

உடல் சமம், 161.
 உடலுதல், 146.
 உடன் - எண்ணப்பொருளில்வந்த
 ஒடுவின்பொருளது, 10; எல்லாம்,
 உடன்று - வெகுண்டு, 7. [53.
 உடுக்கை - உடை, 7. [ய, 24
 உடுக்கையை - உடுக்கையையுடையா
 உடுப்பவை, 166.
 உடைகுளம், 49.
 உடைத்ததை - உடைத்தது, 41.
 உடைத்தன்று - உடைத்தது, 41.
 உடைத்து - துளைத்து, 106.
 உடைபுலம், 52. [நிற்றல், 145.
 உடையதன்றொழில் உடையான் மேல்
 உடையவை - உடையாய், 4.
 உணகட் கெண்டை, 124, 125.
 உணகண், 47, 63, 101, 124, 125,
 149.
 உண்கோ - உண்ணக்கடவேனோ, 67.
 உண்டி, 10, 18.
 உண்டிகை - திரள்; உண்டையென்
 உண்ணந்நவ்வு, 79. [பதன்கிரிபு, 41.
 உண்ணுவ, 166.
 உண்ணா, 86.
 உண்பது - உண்ணல், 43.
 உணர்த்த உணராமாதர், 51.
 உணர்த்தா - உணர்த்த, 47.
 உணர்த்தல் - ஊடல்தீர்த்தல், 101.
 உணர்ப்பித்தல், 133.
 உணர்ப்புவயின்வாராஊடல், 48.
 உணர்பு - உணர்த்து, 47.
 உணரும், 106.
 உத்தி - படப்பொறி, 96.
 உத்தியணிந்த எருத்து, 167.
 உத்தேசத்தியாகம், 10.
 உதரபந்தம், 27.
 உதிரல் - உதிர்த்தல், 49
 உந்தி - ஆறு, 22, 109, 122.
 உந்துதல் - சலிப்பித்தல், 86.
 உப்பால் - அப்பால், 85.
 உப்பாலை, 85.
 உபசரித்துக்கூறல், 14.
 உபசாரவழக்கு, 19, 136.
 உபரிடதம், 14.
 உபரிடப் பொருள், 29.
 உபரிடம், 19.

உம்மை, 37, 76, 82, 97, 106, 164.
 உம்மை இசைநிலை, 97.
 உம்மைத்தொகை, 93.
 உம்மை வருவித்தல், 81.
 உம்மைவிக்காரத்தால் தொகுதல், 71,
 உமை, 34. [87.
 உயப்ப - கொடுக்க, 63, 92.
 உயயாது - செலுத்தாமல், 92.
 உயர்கொடிச் செவலோய், 15.
 உயர்த்துக்கூறல், 139.
 உயர்திணை, 26.
 உயரந்தவர் - தெய்வ முனிவர், 65.
 உயரந்துழி, 50.
 உயரந்தோர் - ஞானிகள், 7.
 உயர் நிற்றல் - உச்சமாதல், 85.
 உயர்பு - உயர்த்து, 6, 125.
 உயரிய - தோற்றுவித்த, 3.
 உயிர்க்குணங்கள், 107. [7.
 உயிர்கள் திருமாவின் இடத்தவாதல்,
 உயிர்ப்பன்மை, 13, 120.
 உயிர்ப்பொருட்கு உணர்த்தப்பண்பு
 இயற்கை, 7.
 உயிர் முதல்வனை, (முன்னிலை), 4.
 உயிருளவழி அடை, 8.
 உரம் - திண்மை, 100.
 உராய்-பார்த்து, 39. [திரிசொல், 57.
 உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினைத்
 உரிதமர்துறக்கம், 106.
 உரிதினின், 136.
 உரிமாண்புணைகலம்-ஏற்ற மாட்சியை
 யுடைய அணிகலங்கள், 137.
 உரிமைநன்குடைத்து, 106.
 உரிமை மாக்கள் - மடையர், 63.
 உரிமை மைந்தர், 170.
 உரு - வடிவு, 4, 12.
 உருகெழு - நிறத்தையுடைய, 15,
 உருங்குதல் - உண்ணுதல், 96. [88.
 உருட்டும் துடிச்சீர், 159.
 உருண்டு, 9.
 உருத்திரம், 13.
 உருத்திரர், 13, 55.
 உருத்திரர் பதினெருவர், 13.
 உருத்து - கோபித்து, 8. [13.
 உருப்பசி குதிரைப்பெட்டையினது,
 உருப்பசியின் மூக்குச் சை-...
 மருத்துவப்பிர

- உருபு - நிறம், 10, 20.
 உரும், 57.
 உருமிடி, 54.
 உருமினம், 146.
 உருமு - யானைமுழக்கம், 76.
 உருமேந்தின் முழக்கு, 108.
 உருமேத, 57, 108, 146.
 உருவம் - நிறம், 25, 143.
 உருவறிவாரா - உருவுகாணப்பட்டாத,
 உருவின் - ஒத்தன, 16. [6.
 உருவு, 34.
 உருள்பு - உருண்டு, 9.
 உருளிணர்க்கடம்பு, 38, 155, 158.
 உரை - முழக்கம், 57.
 உரைஇ, 134.
 உரைதர - புகழ், 98.
 உரைப்போர், 8.
 உலகச்சொல், 10.
 உலகநடை, 12.
 உலககொருநிறையா, 174.
 உலகவழக்கு, 56.
 உலகவழக்குச்சொல், 132.
 உலகிருள், 55.
 உலகேழு, 34.
 உவ், 26.
 உவ்யம் - பிதபொருள்களும், 10;
 உவகை, 169. [உவையும், 26.
 உவணத்துயர்கொடி-கருடக்கொடி,
 உவணம், 10, 26. [10.
 உவந்தவை காட்டல், 93, 100, 152.
 உவம்ப்பொருட்டு, 8.
 உவமையின் அடையால் பொருளுக்
 கும் அடைகொள்ளல், 134.
 உவவுமதி, 78.
 உவள், 93.
 உவன், 100.
 உவை, 26.
 உழக்கல், 81.
 உழக்குநர், 88.
 உழக்கும் - சிதைக்கும், 17.
 உழந்த - ஏறுண்ட, 49.
 உழந்து - வருந்தி, 47.
 உழப்பு, 80.
 உழவர், 50, 166.
 உழவர்க்கு தானை உவமை, 51.
 உழவர் மதுகு, 166.
- உழவின் ஓதை, 165.
 உழவு - உழப்பு, 80.
 உழவை - புலி, 112.
 உழவை செப்ப, 112.
 உழை குரலாதல், 94.
 உழைச்சுரும்பு, 94.
 உள்படுவோர் - அறிவோர், 140.
 உள்ளம் - மனவெழுச்சி, 8.
 உள்ளீடு - உள்ளிடப்பட்டது, 6, 66.
 உள்ளுநர் உரைப்போர் - உட்கொ
 ண்டு உரைப்போர், 8.
 உளம், 41.
 உளர்தல் - அசைதல், 128.
 உளர்நர், 69.
 உளரிய - அசைத்த, 158.
 உளையெழு, 77.
 உற்பாதம், 24.
 உற்றென - உற்றதென்ன, 50.
 உறழ்தல் - ஒத்தல், 108; மாறுபடல்,
 உறழ்ந்தோள், 149. [143.
 உறழ் - மாறுபட, 118.
 உறுகால், 146.
 உறுத்தர - நெருக்க, 41.
 உறுநறவு - வெம்மைமிக்கறவு, 78,
 உறுவரை, 24.
 உறை - கையுறை; பொன்மீன்முத
 லியன, 125, 161.
 உறைகழிவள்ளத்துக்கு முகில்கழி
 மதி உவமை, 78.
 உறைத்தும் - மிக்கும், 101.
 உறைவது - உறையுமிடம், 19.
 உறைவு - உறைதல், 19.
 ஊக்கம், 77, 161.
 ஊங்கு ஓரிடைச்சொல், 23.
 ஊடல், 66, 151, 169.
 ஊடலறியா உவகையள், 50.
 ஊடலுணர்த்தல், 47.
 ஊடிப்புலந்து, 101.
 ஊடினார் - வெறுத்தார், 151.
 ஊதநுடங்குநொசிறுசுப்பு, 68.
 ஊதல் - வண்டு துதல், 82.
 ஊதலெய்தா, 129.
 ஊதுகுழல், 163.
 ஊதும், 111.
 ஊதை - குளிர்வாடை, 90; சிறு
 ஊர்களிறு, 166. [கிற்று, 86.

ஊர்காப்பிரி, 43.
 ஊர்தா - வீசு, 90.
 ஊர்த - பரந்த, 106.
 ஊர்த்தை - ஊர்த்தது, 155.
 ஊர்பு - ஊர்ந்து, 41.
 ஊர்பூர்பு, 88.
 ஊரூர் - ஊர்தோறும், 147.
 ஊழ், 67.
 ஊழ்த்து - மலர்ந்து, 65.
 ஊழ்ப்ப - மலர, 56.
 ஊழா - உதிராத, 55.
 ஊழி - கற்பங்கள், 5 - 7; யுகம், 21.
 ஊழிக்கண் நிலமறையும் வெள்ளம்,
 ஊழிகள், 5. [39.
 ஊழிணர் - அலர்ந்த இணர், 143.
 ஊழிமுடிவு, 15.
 ஊழியாழி, 15,
 ஊழிவெள்ளத்தை அன்னச் சேவலாய்
 த்திருமால் புலர்த்தியது, 16,
 ஊழும் - முறைமுறை, 5, 6, 73.
 ஊறுநீர், 46.
 ஊறு, 20.
 ஊன்கணூர் - மனிதர், 11.
 எஃகினவை - வேலினையுடையாய்,
 எஃகு, 81, 161. [70.
 எஃகுந் களிறும், 81.
 எக்கி - மேலே கிளர்ந்து, 125.
 எக்குதல், 72.
 எக்குவ - நீர்வீசுந்கருவிகளுள் ஒரு
 எக்குவோர், 88. [வகைய, 161.
 எச்சத்திரிபு, 51, 96.
 எச்சத்திற்குமுடிபுவருவித்தல், 138.
 எச்சில் - புரோடாசம், 35.
 எட்டாம் பக்கம், 87.
 எட்டு - மான்; ஒருத்ததுவம், 21.
 எண்கை, 17.
 எண்ணெய், 79.
 எண்மதி - எட்டாம்பிக்கத்துமதி,
 எண்மதிரிதையுவா, 87. [87.
 எண்மா - அட்டவசுக்கள், 13, 56.
 எண்வடக்காஞ்சி, 52.
 எண்வரம்பறியாயாக்கையை, 17.
 எதிர்கழறும் - ஒக்கும்; உவமப்பொரு
 எதிர்குதிர் - மறுதலை, 56. [ட்டு, 8.
 எதிர்கொண்டோர் - ஏற்றுக்கொண்
 டோர், 37.

எதிர்கோடலி - ஏற்றுக்கோடல், 128.
 எதிர்ந்து - துடி, 132.
 எதிந்தேற்ற - எதிர்ந்து, 132.
 எதிர்மாறுடல், 80.
 எதிர்முகமாக்கல், 64, 65, 70, 89.
 130, 134, 142.
 எதிர்முகமாக்கி வாழ்த்தல், 57.
 எதிர்வாவு - பின்வருதல், 85.
 எதிர்விருந்தயர்தல், 123.
 எதிரழிதல், 83.
 எதிரொலி, 56, 119.
 எய்யாமகளிர் - அறியாதகப்பட்ட
 மகளிர், 67.
 எரி - கார்த்திகை; இடபராசி, 34,
 எரிசினம், 16. [84.
 எரிநிரிந்தன்ன பொன்புனை உடுக்
 கையை, 2.
 எரிகை - வெட்சி மலர், 109.
 எரிமலர் - தாமரை, 2.
 எரிமலர்த்தாமரை, 65.
 எரியுருகு அகிலோடு, 136.
 எரி வேங்கையிணர்க்கு உவமை, 143.
 எருத்தம், 148.
 எருத்தின்வரைகெழுசெல்வன், 167.
 எருத்துக்கழுத்தம், 109; பிடரி, 41.
 எருது, பெயர் சொல்லி அழைக்கப்
 படுதல், 73.
 எருமை - கூற்றுவன்; யமன், 61.
 எருவை - எருவைப்பூ, 143; வேழம்,
 எருவைப்பூ, 143. [136.
 எல்லா - ஏடா, 61.
 எல்லேம், 168.
 எலாஅ - ஏடா, 58.
 எவ்வம், 145.
 எவ்வயின் - எப்பொருளின், 10; எல்
 எவனெளிது, 3. [லாஇடம், 19.
 எழ - பாக்க, 117; வர, 127.
 எழிலம்பலம், 134.
 எழிலி, 132, 165.
 எழீஇ - எழுவி, 113.
 எழுகை, 17.
 எழுத்துநிலைமண்டபம், 141.
 எழுதிய - புனைந்த, 50.
 எழுதம் - எழுவிப்பேம், 60.
 எழுதுவன்கியும், 56.
 எழுதெழிலம்பலம், 134.

எழும - எழுந்தாள் ; கலைமயக்கம், எழுமகளிர், 35. [46.
 எழுமுனிவர், 34.
 எள்ளியும் - இகழும், 61.
 எள்ளுநர், 4.
 எறிந்த - எறிந்த, 32.
 எறிந்த - எறிந்த, 36.
 எறிவன - நீர்வீசும் கருவிகளுள் ஒரு என்னோ, 86. [வகையு, 161.
 என்ப - என்பார்கள், 35.
 *என்மரும் - என்பாரும், 100.
 என்மார் - என்பார், 93.
 என்வரப்புகுகின் தது, 53.
 என்நி - என்றாய், 60.
 என்நூழ் - ஆதித்தன், 140.
 என்னும் - சிறிதும், 46.
 என்னே - என், 53; யாது, 47, 170.
 என்னேவருவது - என்வரப்புகுகின்ற என்னோ, 44. [து, 53.
 ஏ - இறுமாப்பு, 52. [19.
 ஏ-கூப்பீடு, 141, 142; சாமவேதம், ஏக்கழுத்து - இறுமாந்தகழுத்து, ஏகாரம் (ஈற்றகை), 30. [52.
 ஏடா, 58, 59, 61.
 ஏணிப்படுகால் - மேகலை, 72.
 ஏத்துகம், 116.
 ஏத்துமலை - ஏத்துமன்பர், 108.
 ஏத்தொழில், 134.
 ஏதும், 59.
 ஏதிலர் நாறுதி, 58.
 ஏதிலாநோக்குதி, 133.
 ஏற்கலை - வேல், 127.
 ஏற்கினைவை - ஏற்கினை, 120.
 ஏமஞ்செய்ததறொழில், 28.
 ஏமத்தை, 20.
 ஏமநீர், 169. [51, 93.
 ஏமம் - இன்பம், 20, 26, 28; காவல், ஏமமார்த்த - ஏமமுற்ற, 26.
 ஏமவைகல், 131.
 ஏமாக்க - ஏமாப்போமாக, 54.
 ஏமுறுநெஞ்சத்தேம், 5.
 ஏயவண்டு - ஏவப்பட்டுமீண்ட ஏர் - எழுச்சி, 14, 33. [வண்டு, 57.
 ஏர்பு - எழுந்து, 9.
 ஏசுணியணி - அழகாக அணிந்த அணி, ஏலா - ஏடா, 59. [41.

ஏவல் - ஓதல், 108.
 ஏவலினையர், 61,
 ஏவலுள், 2.
 ஏழ் - அகங்காரம், 21.
 ஏழ்கூறும், 93.
 ஏழ்புழைவங்கியம், 56.
 ஏழனுருபுதொகுதல், 91.
 ஏழாவது வினைசெயிடத்தின்கண் ஏழிலைப்பாலை, 155. [வருதல், 63.
 ஏழிலைப்பாலை மலைக்குரியது, 155.
 ஏழுமொன்றாகிய ஆழி, 15.
 ஏழுலகம், 15.
 ஏழுலகமானி - முருகவேள், 59.
 ஏற்பார், 175.
 ஏற்பிக்க, 141.
 ஏற்பிக்கும், 153.
 ஏற்பின் - ஏற்கின்ற அளவிலே, 68.
 ஏற்றன்று - பெற்றது, 103.
 ஏற்றார் - பகைவர், 132. [146.
 ஏறு - இடபராசி, 84; இடி, 57, 101,
 ஏறுமாறென்பது பகைத்தற்கு ஓருலகவழக்கு, 132.
 ஏறுமாறேற்கும் - ஏறுமாறாதலையேற் ஏன்றுகொண்டு, 151. [கும், 132.
 ஏனம் - பன்றி, 150.
 ஐ - வியப்பு, 62.
 ஐகாரம் பகுதிப்பொருள்விசுதி, 111.
 ஐங்குறுதூறு, 56, 95, 112.
 ஐங்கை, 17.
 ஐந்தலையரவம், 142.
 ஐந்தலையுரிய அணங்குடையருந்தி மன்மைந்துடையொருவன் - சிவ பிரான், 3.
 ஐந்தினைஐம்பது, 151.
 ஐந்து - ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம், 106; செவி முதலாகிய இந்திரியம், 23; நிலம், 20.
 ஐந்து கன்மேந்திரியங்கள், 20.
 ஐந்துதுளைவங்கியம், 56.
 ஐந்துபூதங்கள், 12, 21.
 ஐம்பால், 97.
 ஐம்புலம், 150.
 ஐம்புலன்களானும் இன்பதுகர்தல், ஐம்பூதண்பூதி, 6. [89.
 ஐயமர் - வியக்கத்தக்க அமர், 62.
 ஐயர் - அந்தணர், 171.

ஐயிருங்குநீம், 117.
 ஐயெனுமர்வியர், 169.
 ஐவர் - செவ்வாய் புதன் வியாழன்
 வெள்ளி சனி, 12.
 ஐவனம் - மிலையின் ஐந்துவளங்கள்,
 ஒக்கும், 15. [133.
 ஒப்பெண் - முறித்தபண்பு, 44.
 ஒட்டம் ஒட்ட - சபதஞ் செய்ய, 14.
 ஒடியா - கெடாத, 8.
 ஒடுக்கம் - மீண்டுசென்றடங்குதல்,
 ஒடுங்கார், 161. [25.
 ஒண்ணம், 25.
 ஒத்தன்று - இயைந்தது, 70.
 ஒத்து - தாளம், 99.
 ஒதுங்கி, 24.
 ஒப்பனை, 79.
 ஒய்ய - தப்ப, 149.
 ஒய்யென, 169.
 ஒய்வார் - ஒழுக்குவார், 80.
 ஒர்இ - ஒழிந்து, 130.
 ஒருக்க - எப்பொழுதும், 45.
 ஒருகுழையொருவனை, 1.
 ஒருகூறு, 32.
 ஒருங்கு, 8, 9, 21, 127.
 ஒருசார், 50.
 ஒருதலை, 124.
 ஒருதோழங்காலம், 168.
 ஒருநிலைப்பொய்கை - வற்றுப்பொய்
 ஒருநிலை, 20. [கை, 55.
 ஒருபெயர், 113.
 ஒருபொருட்பன்மொழி, 15.
 ஒருபொருளை ஒரேசெய்யுளில் முன்
 நிலையாகவும் படர்க்கையாகவும்
 கூறல், 139.
 ஒருமுறை - ஒருகாலம், 9.
 ஒருமைவினை - காதல், 109.
 ஒருவனை - ஒருவனாக உள்ளாய், 1,
 ஒருவின் - ஒத்தன, 14. [36, 107.
 ஒரோவொன்று எழுவகைப்பட்ட
 மூன்றுலகம், 13.
 ஒல்லுவ - பொறுப்பன, 101.
 ஒல்லை - விரைய, 45.
 ஒலி - சொல், 25.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், 36, 163.
 ஒலித்தன்று - ஒலித்தது, 41.
 ஒலிதார் - தழைத்தமலை, 38,

ஒலியல் - கட்டப்பமாலை, 149.
 ஒவ்வா வாழ்த்து, 144.
 ஒழித்தபாற்றன்று, 23.
 ஒளொளரி, 132.
 ஒளி - கலவியால்வந்தரிதம், 9, 97.
 ஒளியாவை, 120.
 ஒளியில் க்கெக்கு, 81.
 ஒளியுவார், 161.
 ஒன்பதிற்றுத்தடக்கை, 17.
 ஒன்றல ஒவ்வாதன, 99.
 ஒன்றனாழி - முதலாழி; ஆகாயவழி,
 ஒன்றாதல் - முதலாதல், 26. [6.
 ஒன்றாற்றுப்படுத்த, 23.
 ஒன்று - ஆகாயம், 20; ஓசை, 106.
 ஒன்றுதல் - ஒத்தல், 126.
 ஒன்றுபு, 5, 138.
 ஒன்றார் - பகைவர், 9, 52.
 ஒன்றாருடைபுலம்புக்கற்று, 52.
 ஒஓ, 18, 141, 142.
 ஒஓபெரிது, 170.
 ஒங்குயர்வான், 8.
 ஒங்குவிதம்சேய், 36.
 ஓசனை - யோசனையளவு, 98.
 ஒட்டைமனவன் - இளநெஞ்சன்,
 ஓடவைத்த பொன், 156. [100.
 ஓடை - ஒருவகைநீர்நிலை, 14, 155.
 ஓதம் - கடல், 50, 165.
 ஒம்பு - ஒழி, 133.
 ஓய்கரை - மெலிந்தகரை, 67.
 ஓயற்க - மாறுதொழிக, 83.
 ஓர், அசைநிலை, 29.
 ஓர்த்தல் - கருதல், 60.
 ஓரன்னோர், 29.
 ஓரும், அசை, 138.
 ஓரோத்த - ஒருதலையாகஒத்த, 123,
 ஓரோத்து, 66. [151.
 ஓவம், 157.
 ஓவானோன்மை - ஒழியாவலி, 11.
 கச்சுணிந்த புரசைக்கயிறு, 139.
 கட்டுரைவகை, 1.
 கட்டுவடம் - காலணி, 92.
 கட்டுவிட்டமலர், 103.
 கடகரி, 167.
 கடந்தக்கால் - அளக்க, 18.
 கடந்தட்ட, 4. [லி, 119.
 கடந்ததல் - ஓரோபெருதுகொல்

கடந்தன - ஒத்தன, 16. [2, 4.
கடந்து - ஊஞ்சியாது ஊதிர்நின்று,
கடம்புவோர் - பொருள்களை நேர்
கடம்பமர் செல்வன், 64. [வோர், 62.
கடம்பமர்ந்து, 137.
கடம்பமரணிநிலை, 145.
கடம்பு, 29, 38, 111, 137, 158.
கடல்கடைந்தது, 168.
கடல்குழைபடுத்தீர், 146.
கடல், 166.
கடலை - கடல், 108.
கடலைநோக்கி விரையும் யாறு, 124.
கடலையும் கானலினையும் சொல்லை
யும் பொருளினையும் போல வேறு
படாத தொழிலையுடைய மாயோ
னும் பலதேவனும், 116.
கடவரைபிறகுமோகாமம், 153.
கடவுட்கொழு, 26.
கடவுட்புதல்வ, 83.
கடவுள்மீன் - அருந்தி, 35.
கடவுள்வாழ்த்து, 5, 11, 22, 30, 38,
64, 71, 110, 121, 131, 136,
145, 160.
கடவுளவை - கடவுட்டன்மையை
உடையாய், 29.
கடற்கூங்கிலரும்யாறு, 124.
கடற்றலைவன், 87.
கடற்றிரை கருரைக்கு, 167.
கடன்முகந்து, 39.
கடி - சிறப்பு 103 ; புதுமை, 102 ;
கடிப்பிகுகாது, 166. [பூசை, 127.
கடிப்பிடுகின்றது, 164.
கடிமரம் - கடம்பு, 127. -
கடிமலர் - புதுமலர், 102.
கடியநறா, 52.
கடிவிட்டன்று - சிறப்பொழிந்தது,
கடுகின்றது, 169. [103.
கடுகவை - கடியகுற்றம், 27.
கடுப்பு - வெகுளி, 27.
கடுப்பு - சுற்றம், 11.
கடுப்புனல், 92.
கடுமாளி, 154.
கடுவனிளவியினனார், 22, 30, 38.
கனீட - எல்லை 88 ; பின், 90.
கடைமாரி, 90.
கடைமுறை, 19.

கண் - உடம்பு, 9, 21.
கண் கயிறாக உருவகம், 150.
கண்டக்கருமபுகவழம், 139.
கண்டம் - துண்டு, 35, 139.
கண்டிற்றுது, 80.
கண்டம் - பாராய், 44.
கண்டுமயரபுகும் காழ்க்கடவுள் -
திருமால், (கண்டு - காண்) 118.
கண்ணடி, 97.
கண்ணவர் - அமைச்சர், 138.
கண்ணகனார், 160.
கண்ணகனாகனார், 38.
கண்ணனாகனார், 38.
கண்ணாகனார், 38. [148, 162, 169.
கண்ணி, 27, 51, 68, 92, 103, 125,
கண்ணிதிருத்தினள், 103.
கண்ணியர், 162, 169.
கண்ணிற்கு நெய்தற்கு உவமை, 52.
கண்ணின்களி, 77.
கண்ண - கண்ணையுடையாய், 2.
கண் நாபிகமலத்தையொத்தல், 199.
கண்விரி - செவ்வலரி, 11.
கணிகை, 149.
கணிச்சி - குந்தாலி, 37, 74.
கத்துரு, 14.
கத்தாரிக்குழம்பு, 79, 125.
கதழ்பு, 73.
கதழ்பெயல், 111.
கதழுமருவி, 39.
கதழுறை சிதறாது, 161.
கதியிற்று - இயல்பினையுடைத்து,
கதிர்முத்து - ஆணிமுத்து, 40. [56.
கதுப்பகம், 158.
கதுப்பத்தும்பி, 139.
கதுப்பின்குரல் - மயிர்க்கந்தை, 82.
கதுப்பு - குழல், 97, 124, 159.
கதுவாய் - கதுவுவாயாக, 152.
கத்தபுராணம், 59.
கந்தம் - கழுத்து, 24. [ரர், 13, 143.
கபிலர் - செந்நிறமுடைய உருத்தி
கபோலத்தினும் நகத்தினும் செம்
பஞ்சி எழுதல், 40.
கபோலம் - கன்னம், 40.
கம்பரம்மரணம், 51, 94, 119, 137,
141, 156.
கம்பலை - ஆரவம், 54, 62, 63.

கம்புலத்தலிற்று - அரவமார்க்கியது, கம்ஞ்சுலெழிலி, 132. [57.
கமலத்தையொக்குங்கண், 119.
கமலம் - ஒருபேரெண், 6, 7.
கமலவிர்த்தனை, 123.
கும்பதாது - பூந்துகள், 158.
கயத்தக்கழு, 170.
கயத்தலை - மெல்லியதலை, மெல்லிய தலையினை யுடையாய், 32, 33, 113, 122.
கயம் - ஓடை, 50; மென்மை, 69, 123, 165.
கயம்படு சென்னிக்களிற்று, 69.
கயமலர், 63.
கயமா, 147.
கயமீன், 165.
கயமுகை - பெரியமுகை, 63.
கயவர், 169.
கயவாய. நெய்தல், 60.
கயில் - மூட்டுவாய், 97.
கயிலு - பாசம், 62.
கரந்து - அடக்கி, 50.
கரு - கருப்பம், 34; பரமானு, 6.
கருங்கண்வெள்ளை - சங்கருடணன், கருடகருவபங்கக்கதை, 18, 19. [21.
கருடன், 108. [18.
கருடன் அரவை வாய்க்கொண்டது, கருடன் ஒலுவெண் முறையிட்டது, 18.
கருடன் வினதையின் சிறையையநீக்கி கருணை, 23. [யது, 14.
கருத்தாகக்கொள்ளல், 14, 15.
கருநரைக்குக் கடற்றிரை, 167.
கரும்பிள்ளைப்பூதனார், 83.
கரும்பு, 52.
கருமுகக்கணம் - முசுத்திரன், 140.
கருவயிறுறுகென வேண்டிதல், 62.
கருவல் கந்தம், 24.
கருவளர்வானம் - வளிமுதற்பூதங் களின் பரமானுக்கள்வளர்கின்ற ஆகாயம், 6.
கருவி - திரள், 106, 135; படைக் கலம், 41; பொறி, 106.
கருவிமின், 106.
கருவியர், 41. [மை, 98.
கரை காண்பவரிடத்திக்கு உவ கரைகாப்பார், 40, 72.

கரைச்சிறை - கரையாகியகாவல், 41.
கரைபு - ஒலித்து, 123; கரைதல், கரைவாங்குமி-கரையுறும், 77. [128.
கஞ்சுறபட, 146.
கல்லகாரப்பூ - குளிரிப்பூ, 92.
கல்லறைகடல் - கல்லென ஒலிக்கும் கடல், 115, 116.
கல்லாடம், 31, 32, 35, 36.
கல்லினுண்மணிநீ, 19.
கல்லுயர்சென்னியிமயவில், 168.
கலங்கலம்புனல், 122.
கலப்பு, 19.
கலவாது - அலங்காரமடையாது, கலவி - கலந்து, 63. [147.
கலவிநசையத் தேன்தால், 74.
கலவியால்வந்தநிறம், 97.
கலவைக்குழம்பு, 50, 78.
கலனை, 147.
கலாய்த்து, 164.
கலி - துளக்கம், 11.
கலித்தொகை, 16, 25, 27, 29, 34, 52, 60, 68, 77, 81, 93, 95-7, 99, 100, 111, 112, 116, 122, 123, 125, 131, 136, 142, 158, 162, 165.
கலிமடமா - குதிரை, 41.
கலிழ் - கலக்கம், 102; கலங்கனீர், 42.
கலிழ் கடல் - புடைபெயர்கடல், 37.
கலிழ்பு - கலங்கி, 40.
கலைஇ - கலாய்த்து, 164.
கவர்தொடை - பாலைக்கோவை, 22.
கவழம் - கவளம், 139.
கவழமிச்சில், 144. [யுள், 39.
கவிதை - கவியதுதன்மை; செய் கவிர் - முருக்கமரம், 162.
கவிழ்ந்தபுனல், 50.
கவின், 103, 135.
கவைஇய - அகத்திடப்பட்ட, 8.
கவைநா, 107.
கழங்கு, 81. [108.
கழல் - கால் மோதிரம், 93; தாள், கழலின்நிழல் - தாணிழல், 108.
கழறல் - உறுதிசொல்லல், 67.
கழறுதல், 47, 152.
கழி - மூங்கிறகழி, 88.
கழிந்தன - ஒத்தன, 16.

கழிப்பிய - கழிந்த, 7.
 கழியச்சிவத்தல், 80. [மோ, 100.
 கழியமோ - கழிக்கக்கூடவேடிவல்லே
 கழிஇயின்று - கழுவிற்று, 146.
 கழுத்தமை கை, 93.
 கழுத்து, 24.
 கழுநீர், 50, 102.
 கள், 154.
 கள்வன், 148.
 கள்வி, 152.
 கள்ளின் களிப்பைமறைத்தல் காமக்
 களிப்பைமறைத்தற்கு, 77.
 கள - களவொழுக்கம், 87.
 களமர், 166.
 களவிற்புணர்ச்சி, 57, 66.
 களவுகொண்டோடல், 81.
 களவெண்ணி - களவுகொள்ளஎண்
 களிறுங்க, 50. [ணி, 133.
 களிப்பர், 47.
 களிமதர், 77.
 களிற்றில் - ஆடவர் ஏறுதல், 75, 98.
 களிற்றுநிலை மேகத்திற்கு, 161.
 களிற்றைக்கண்டு பிடிமாலுறல், 75.
 களிறு - ஆண்பன்றி, 8, 98, 107,
 108, 154.
 களிறுநிரைத்தவைபோற்கொண்மூ
 நெரிதர, 161.
 களிறுபோருற்றகளம் கலங்கிய நீர்த்
 கற்பங்கள், 7. [துறைக்கு, 81.
 கற்பு, 66.
 கற்பு களவின் இளிவந்தது, 87.
 கற்புடைமகளிர் தொழில், 74.
 கற்புப்புலத்தலாற் சிறந்தது, 66.
 கற்பொடி, 97.
 கறி, 122.
 கதை - குற்றம், 83.
 கதையில் மழை - வெண்மேகம், 113.
 கன்மேந்திரியங்கர் ஐந்து, 20, 21.
 கன்றுதல் - மிகுதல், 47.
 கன்னிப் பருவத்துத் தைநீராடல்,
 கன்னிமை, 144. [95.
 கன்னிமை கனிந்த, 94.
 கன்னியர், 90.
 கனங்குழை, 166.
 கனல், 78, 107.
 கனல்பு, 170.

கனல்பொருது - கனல் சூட்ட, 78.
 கனலி - சூரியன், 3; நெருப்பு, 15.
 கன விற்றொட்டது, 62. [37:
 களவு, 60.
 கனறுபு - கனற்றாரின்று, 46
 கன்னு, 34.
 கனியின் நாற்றம், 146,
 கனைந்து - மிக்கு, 77.
 கனைவரல், 94.
 கா - சோலை, 78, 123.
 காஅய்கடவுள் - உருத்திரன், 33.
 காக்கை - காத்தல், 153.
 காசிகரண்டம், 40.
 காசிபர் - ஆதிப்பிரமருடைய நினை
 விற்றோன்றிய பிரமர்புதினமருள்
 காசிபன்மக்கள், 13. [ஒருவர், 13.
 காஞ்சி - எண்வடத்தாலாகிய ஓர்
 ஆபரணம்; இது துகிற்குப் புற
 த்தே அணிவது, 51, 52.
 காஞ்சிப்புராணம், 147, 174.
 காட்சி, 4.
 காண்டை - காண், 61.
 காண்பவரிடத்திற்குக் கரை, 98.
 காண், முன்னிலையசை, 163.
 காண்பு - காண்டல், 107.
 காணுமரபு, 21.
 காணிய - கண்ட அளவிலே, 75.
 காணுநர், 87.
 காத்தி - ஒழி, 46.
 காதர் - காதல், 45.
 காதரங்காமம், 45.
 காதல், 98.
 காதலங் காமம், 45.
 காதலர், 40, 93. [ளுதல், 170.
 காதலர்தோளைப் புணையாகக் கொள்
 காதலவர் - சுற்றத்தார், 119.
 காதலாய் - யாம் செய்யுங் காதலை
 புடையாய், 133.
 காதலிக்கப்பாடு, 65.
 காதற்கணவர், 75.
 காதற்காமம், 66.
 காதற் பரத்தை, 44-8, 124, 126.
 காதன்மை, 52. [கல், 91.
 காதில் அசைக்கந்தளிரை மாதர்செரு
 காந்தட்டுலை, 153. [153.
 காந்தட் குலைக்கு அரவின் படம்,

கார்த்தம் குலேக்குக் கை, 143.
 கார்த்திபூ, 56.
 கார்த்தன்மலர், 153.
 கார்த்தன் முகை, 153.
 கார்த்தன் முகைக்கு மகளிர்கை, 153.
 கார்த்தன் - வெண்கார்த்தன், 56, 86, 112, 135. [153].
 கார்த்தன் மலருக்கு விரிந்த குடை, கார்த்தாரப்பன், 145, 154, 160.
 காமக்தடவுள் - வழிபடுதெய்வம், காமக்கணிச்சி, 74. [118].
 காமக்களிப்பை மறைத்தற்குக் கள்வின் களிப்பை மறைத்தல், 77.
 காமக்கிழமை, 170.
 காமக்கணைந்து - காமமிக்கு, 77.
 காமங்கொடிவிட, 47.
 காமத்தை வித்திவினைக்கும் யாமம், காமபானம், 63. [117].
 காமம் - ஆசைப்படுகின்றபொருள், காமமகிழ்ச்சி, 17. [66, 110, 154].
 காமமிகுதற்கு யாழிசையை ஆர்த்த காமம் - அழகு, 45. [தல், 150].
 காமருசுற்றம், 5.
 காமவதுவை, 34.
 காமவேள், 134.
 காமழைக்கு உழத்தல், 67.
 காமன், 162.
 காமன்படை, 93.
 காமுக ஏனங்கள், 150.
 காமுகர், 152.
 காய், 43. [20].
 காயாம்பூ, திருமாலின் நிறத்திற்கு, கார் - இருள், 102; கார்காலம், 45; மழை, 50; மேகம், 108, 111; வெங்கார்க்குரால், 56. [கார், 146].
 கார்காலத்துமலர், 112.
 கார்காலத்து மழைபெய்க வென்ற கார்காலம், 45. [விதி, 85].
 கார்த்திகை, 84, 175. [தோர், 35].
 கார்த்திகைமகளிர் - அருந்ததி ஒழிந்த கார்த்திகையாகிய அறுவர், 35.
 கார்த்தோற்று கார்த்தன், 135.
 கார்த்தாற்றம் - வெங்கார்த்தாற்றம், 146.
 கார்த்தீர், 92.
 கார்த்தபுவம், 104, 154.
 கார் மலர்ப்பூவை கடல் இருள் மணி

முதலியன திருமாலின் மேனிக்கு காரணகாரியம், 130. [உவமை, 108].
 காரணப்பெயர் இடுகுறிமாத் திரையாபிரிற்றல், 12.
 காரி - வருசு தேவன், 21.
 காரிகை, 173.
 காரிகைநீர்நோக்கு, 53.
 காரிகைநீர்மை, 150.
 காரிகைமது - அழகாகியமது, 89.
 காரிகைபூக - அழகுடைத்தாக, 103.
 காரின் கண் ஆடல், 88.
 காருகப்புண்ணிய வணிகர், 166.
 கால் - காற்று, 8, 20, 29.
 கால்கோத்தல், 51, 76.
 கால்கீத்தல், 81.
 காலமோதிரம், 98.
 கால்வழக்கறுநிலைக்குன்றம், 29.
 காலக்கூறுபாடுகள், 108.
 காலங்கடந்தவை, 108.
 காலசிலம்பு, 152.
 காலம், 107.
 காலமயக்கம், 46.
 காலவட்டம், 7.
 காலவீட்டம், 7.
 காலுமழ்பு - காற்றை யோத்து, 8.
 காலொடு மயங்கியகடல் - காற்றால் ஏறுண்டகடல், 57.
 காவர் - தேவர்கள், 89.
 காவல, 21.
 காவு, 162.
 காழ் - நூல்வயம், 40, 97, 122.
 காழ்கொள - நூல்தோன்ற, 40.
 காளை - ஆற்றலையுடையன், 88.
 காற்று, 6, 107.
 காற்றுத்தோன்றியணுழி, 6.
 காற்று மணத்தொடுகடித்திரிதல், காற்று வையைநீர் வரலிற்கு, 96. [82].
 கான்யாறு, 74.
 கானல், 115, 116.
 கான்லங்கா - மணத்தையுடைய கான்வன், 133. [சோலை, 123].
 கிடை - நெட்டி, 41. [41].
 கிடைத்தேர் - நெட்டியாலானதேர், கிடைமிதவை - கிடைத்தேர், 41.
 கிடையால் வானும் குந்தமுஞ் செய்கிணைஒரு பறை, 60. [தல், 86].

கிம்புரி, 108.

கில்லா - கூடா, 99.

கிழங்கு, 43.

கிழங்கு - நாடூதாக்குடையது, 128.

கிழமையின் நிறைகுறைகள், மீயிலின்

அகிரகரம் நேற்றத்திற்கு உவமை,

கிழவர் - முதியர், 93, [128.

கிழவியர் - முதியமகளிர், 93.

கிளக்கும், 23.

கிளந்துள - அலாந்துற்றப்பட்டிள, 66.

கிளர்தல் - தோன்றுதல், 6.

கிளர்ந்த தலை, 18.

கிளர்ந்தது, 40.

கிளி, 68.

கிளை, 94.

கிண்டி, 49.

கிரந்தையார், 11.

கிழேழுலகம், 14, 15.

கிழோர், 130.

கீறி - கடந்து, 85.

குங்குமக்கலங்கல், 172.

குங்குமக்குழம்பு, 40.

குங்குமச்சேறு, 78.

குங்குமம், 143.

குருகி - கூந்தல், 129.

குட - குடக்கூத்துடையாய், 21.

குடக்கூத்து, 21.

குடவல - குடத்தையும் அலத்தையு

குடவலவ, 21. [முடையோய், 21.

குடாரி - கணிச்சி, 37; மழுப்படை,

குடுமிய, 115. [34, 63.

குடை, 144, 153.

குடையர், 167.

குத்துணல், 51.

குதிரா, 139.

குதிராப்பெட்டை, 13.

குதுகுதுப்ப - ஆசைப்பட, 147.

குந்தம் - ஒருவகைப்படைக்கலம், 88.

குந்தமும் வாளுந் கிடையாற்செய்

குமர, 70. [தல், 80.

குமுறிய - முழங்கிய, 57.

குயிலினம், 119.

குரங்குருந்து பண்ணியம், 140.

குரல் - குரல்வாய்ப்பாலை, 140;

பூங்கொத்து, 163; மயிர்க் கற்றை;

82; மீடற்றூப்பாடல், 128.

குரல்குலிந்தன - கதிர்வினைந்தன,

குரல்வாய்ப்பாலை, 140. [136.

குரலின்கிளை இளி, 94.

குரவை - ஒருவகைக்கூத்து, 21.

குரம்பொலிகூந்தல், 163.

குருக்கத்தி, 102.

குருக்கத்தியிலை, 119.

குருகிலை - குருக்கத்தியிலை, 119.

குருகு - கிரௌஞ்சுகிரி, 139; குருக்

கத்தி, 119; குருத்து 9; பறவை,

குருகு இரைதேர, 45. [32, 45.

குருகு எறிவேலாய், 139.

குருகொடுபெயர்பெற்றமால்வரை

குருசில், 9. [கிரௌஞ்சுமலை, 32.

குருத்தி, 9.

குருதிக்கோடு, 146.

குருதிபோலும்பூநீர், 124.

குரும்பை, 123.

குருவி, 136.

குல்லை - துளசி, வெட்சி, 102.

குலவரைகளைத் தெய்வங்கள் தாமாக

விரும்பல், 115.

குலை, 9.

[91, 93.

குவளை - ஒருபேரெண், 6; ஒருவகைப்பூ,

குவளைத்தண்டாற் கையை யணிதல்,

குவளைத்தண்டிற் குமரகதம், 92. [92.

குவளைத்தண்டு, 92.

குவளையை மகளிர் தமது செலியிற்

செருகல், 91. [163.

குழல் - வங்கியம், 54, 97, 99, 119,

குழலின் ஒலி தும்பியிசைக்கு, 128.

குழலைத் துகில்குன்றிமுறுக்குதல், 78,

குழலி, 78.

குழவிப்பருவம், 32.

குழீஇவினர், 171.

குழை, 102, 127.

குழைக்காது, 91.

குழையவை, 120.

குளம் - மார்கழிமாதம், 90.

குளவாய், 167.

குளிப்பர், 47.

குளிர்வாடை, 90.

குளிரி - கல்லகாரப்பூ, 92.

குளிரிப்பூ, 92.

குறப்பினுக் கொடி - வள்ளி, 144.

குறவன் மகளானை, 59.

குறி - குறிக்கப்பட்ட காலம், 7.
 குறிஞ்சி, 117.
 குறிஞ்சிக்குன்று, 70.
 குறிஞ்சி நிலத்து மக்கள், 71.
 குறிஞ்சிப்பாட்டு, 143, 152.
 குறிப்புத் தொழில், 103.
 குறிப்புப் பொருள், 44.
 குறிப்பு மொழி, 59, 61.
 குறிப்புவினை, 5. [116, 131, 145, 169.
 குறுந்தொகை, 56, 105, 111, 112,
 குறுந்தொடி மகளிர், 57.
 குறை - ஒருதாக்குதலையுடையது,
 குறைகிடந்த ஊடல், 53. [128.
 குறைந்து நிம்மல், 29.
 குறைபட - துணிபட, 146.
 குறைபடுத்தல் - முகத்தல், 146.
 குன்றத்தாணை, 45.
 குன்றத்தால் - குன்றத்தொடர், 56.
 குன்றத்தின் அடிதொடல், 59.
 குன்றத்துக் காய்கனி உறழமலர்ந்த
 வேங்கை திருமாலின் மணிமுடி
 குன்றம், 29, 175. [க்கு, 118.
 குன்றம்பூதுரை, 71, 136.
 குன்றமுடைத்த வேலோய், 57.
 குன்றவர் - குறவர், 9.
 குன்றனையவை - மலைபோல்வாய்,
 குன்றின் எதிரொலி, 56. [120.
 குன்றின் தலையைத்தொட்டுச் சூளு
 குன்று, 132, 138. [மல், 47.
 குன்றுபயன் - களவொழுக்கம், 66.
 குன்றெதிர் கூவல், 56.
 கூஉ - கூவுதல், 142.
 கூஉக்கூஉ, 142.
 கூஉம் - பிளிறுகின்ற, 76.
 கூங்கைமதமா, 76.
 கூட்டம் - கூடப்பண்ணும், 40.
 கூட - தம்முள் ஒக்க, 54.
 கூடல் - மதுரை, 56-7; 75, 81, 83,
 98, 128, 130, 137, 138, 148,
 154, 169, 170, 172.
 கூடலின் இடைவழி, 62.
 கூடற்கும் திருப்பரங்குன்றத்திற்
 கும் இடையேயுள்ளவழி, 56.
 கூடனகர்க்குத்திருமாலின், உந்தித்
 தாமரை உவமை, 174.
 கூடாநறவு - நறவம்பூ, 167.

கூடார் - செல்லாதார், 43.
 கூடி, 9.
 கூடுநறவு - கரமபான்ம், 167.
 கூந்தில் - கேசியென்னுமசுரன், 16
 பெண்ணுவிரர், 172.
 கூந்தற்குதுப்பு, 97.
 கூந்தன்மர், 16.
 கூம்பிய, 24.
 கூர்நறு, 53.
 கூர்மபுளணம், 167.
 கூரம் - யாழ், 140. [மடங்கல், 13, 15.
 கூற்றம் - யமனுடைய ஏவலாளன், 9;
 கூற்றம் சக்கரத்திற்கு உவமை, 9.
 கூற்றம் வேறு யமன்வேறு, 9, 13.
 கூறு - கூறுபட்ட பொருள், 20.
 கூறுபாடு, 18.
 கூனி - கூன்ந்பட்டு, 136.
 கேடுவில் கேள்வி - வேதம், 7.
 கேடும் - கெடும், 47.
 கெழீஇ - கூடி, 51, 113.
 கெழுவு - நட்பு, 59.
 கெழுவுதல் - பொருந்துதல், 39.
 கேசமென்னும்வடமொழிமுதனிலை,
 கேசவனார் - ஒரு புலவர், 114. [16.
 கேசி - ஓரசுரன், 16.
 கேட்டுதும் - தோற்றுவிப்பேம், 60.
 கேண்மை, 173.
 கேழ்த்தன்ன - நிமத்தாலொத்த,
 கேழல் - பன்றி, 7, 15. [56.
 கேழல் திகழ்வரக் கோலமொடு பெய்
 ரிய ஊழி-வரீக கற்பம், 7.
 கேழற்கோலம், 7.
 கேள் - சுற்றம், 93, 103.
 கேள் அணங்குற - பாங்காயினார் கே
 ட்டு வருத்தமுற, 66. [ஆடல், 159.
 கேள்வன் உருட்டிந்துடிக்கு இசைய
 கேள்வி - ஆகமம், 7; வேதம், 10,
 கேள்வ நுண்ணியை, 199. [166.
 கேளிர், 27.
 கேளிரையொத்தமணல், 89.
 கை - இழிவு, 68.
 கைக்கிளைக்காமம், 94, 95
 கைகோள், 87.
 கைகோள் இரண்டு, 65.
 கைசுட்டி, 67.
 கைநீவி - கடந்து, 76.

கைப்படுத்தேம், 133.
 கைப்பினை, 52.
 கைம்மக - குழுவிகள், 119..
 கைம்பிர், 88.
 கைம்மாறு, 79.
 கைம்மாறுவார் - தம்பாற் செர்ள்வார்,
 கைம்மாள் - யானை, 41, [69].
 கையதை - கையது ; வேல், 155.
 கையறவு - ஊடல், 74.
 கையாத்து - இறுகிறுக்கி, 100.
 கையால் தலையெடுத்தேன், 47.
 கையாறு - ஒழுக்கநெறி, 60.
 கையில் ஏந்திய வள்ளத்துக்கு அரவு
 செறிமதி உவமை, 78.
 கையுறை, 126.
 கையுறை காட்டல், 44.
 கையூழ், 130.
 கைவண்டோன் தல் - கைவண்மை
 - யையுடைய பாண்டியன், 122.
 கைவளை, 51.
 கைவாங்கி - கையை வலிக்க, 92.
 கோஹை - கொல்லப்படும் தகை
 மை, 32, [97].
 கொக்குவாய் - கொக்கி, (கோக்கி)
 கொச்சகம் - பிரிடாட்டுறுப்புக்களில்
 ஒன்று, 2, 166, 167, 168.
 கொட்டை - தாமரைப்பூக்கொட்டை,
 கொடி - துவசம், 8, 26, [37].
 கொடிச்சியர், 70, [டக்கம், 128].
 கொடி துடக்கத்திற்கு விதலியர் து
 கொடியின், 134, 159.
 கொடியினர் - தாராகிய பூங்கொ
 கொடியிலார், 153, [த்து, 56].
 கொடிவிட-மிக, 47.
 கொடிற்றிலெழுதிய செம்பஞ்சு, 40.
 கொடுத்தோன் - தந்தான், 36.
 கொடும்பாடு - வழக்கழிவு, 11.
 கொடுமை - கோட்டம், 4, [வரல், 37].
 கொடைச்சொல் முன்னிலைக்கண்
 கொண்டன்று - கொண்டது, 147.
 கொண்டாடப்படும் நெடிய குன்றம்,
 கொண்டு - கொள்ளை, 82, [151].
 கொண்டுகூதல், 47, 59, 152.
 கொண்டுகூலை, 166.
 கொண்டை - கூந்தல்முடி, 170.
 கொண்டோற்பிழைத்ததண்டம், 141.

கொண்மார் - கொள்ளவேண்டி, 19,
 கொண்மூலிக்குக் களிந்து, 161..
 கொத்து, 9.
 கொப்பூழ் - உந்தி, 174.
 கொழந்தர், 100, 159.
 கொர்ம்பின் நீரால் எக்குவோர், 88.
 கொர்மென, 140.
 கொம்மை - இளங்கில், 162.
 கொய்தல் பெற்று - பறிக்கப்பெற்று,
 கொழுந்து, 32, 142, 143, [9].
 கொள்கை - விரதம், 7.
 கொள்ளல் - மதித்தல், 155.
 கொள்ளாது - அடக்கமாட்டாது,
 கொளக்குமையாமை, 61, [104].
 கொளுத்தல் - கற்பித்தல், 93.
 கொளுவ - பொருத்த, 34.
 கொளை - இசை, 127; இசைக்குரிய
 இயங்கள், 54 ; பாட்டு, 123.
 கொளைச்சீர், 94.
 கொளைப்பொருள், 93.
 கொற்றவைகோலக்கொள்ளல், 92.
 கொன்றையினர்க்குப் பொன்மாலை,
 112, 156.
 கோதலம் - கோகிலம், 69.
 கோங்கு காலங்குறியாமற்பூப்பது,
 கோட்கள், 140 [143].
 கோட்களோடும், 12.
 கோட்டம் - கொடுமை, 27.
 கோட்டம் - சபை, 100.
 கோட்டினர் - கொம்பையுடையவர்,
 கோட்டை - கோடுதல், 77, [41].
 கோடாச் செல்வன், 108.
 கோடாமை - சலியாமை, 108.
 கோடு - கரை, 148 ; சங்கு, 221; நீர்
 வீசிக்கொம்பு, 41; யாழறுப்பு, 77.
 கோடேறெடுத்தத்திரும்புநல், 148.
 கோத்தமாலை, 143.
 கோத்தவை - நிதம் மாறுபடக்
 கோத்தை, 175, [கோத்தமாலை, 143].
 கோதை - மகளிர் அணியுமாலை, 43,
 46, 53, 89, 148, 172, [109].
 கோதை கோலாகப்புடைத்தல், 68,
 கோதையர், 126.
 கோதைவரிப்பந்து, 68.
 கோயில், 174.
 கோல் - காம்பு, 20.

கோல்கொள்ளுதல் - முட்கோல்
கொள்ளுதல், 88.
கோலம் - பன்றி, 7.
கோலின்று - வளைத்தது, 135.
கோலெரி - கோலப்படும் எரி, 127.
கோவல, 21.
கோவை - கோத்தவடம், 40.
கோழி - உழைபூர், 175; கோழிப்
கோழிக்கொடி, 130. [பறவை, 130.
கோள் - கொள்ளல், 28; பாட்டு, 93.
கோளிருள் - கண்ணைக் கொள்ளுதலை
புடைய இருள், 28.
கேரளச்சம் - அன்றில், 32.
கௌதமன், 141.
சக்கரத்திற்குக் கூற்றம், 9.
சக்கரவாளம், 115.
சகடம், 73.
சங்கசக்கரத்திற்கு இருசுடர் உவமை,
சங்கம் - ஒருபேரெண், 6. [105.
சங்கருடணன், 21.
சங்கு, 8.
சடங்கு, 90.
சடை - திருவாதிரைநாள், மிதுன
சடைப்பாரம், 65. [ராசி, 48.
சுடைப்பொறை, 65.
சண்பகம், 102.
சந்தனச்சேறு, 53. [தல், 67.
சந்தனப்புகையைத் தாருக்குண்டு
சந்தனமுதலியவற்றது குழம்பு, 42.
சந்திரக்கிரகணம், 85.
சந்திரன் தாரகைகளோடு மேருவைச்
சூழ்தல் பாண்டியன் தேவிமார்
முதலியவர்களோடு பரங்குன்றை
சூழ்தலுக்கு உவமை, 138.
சம்புத்தீவுமுதலியதீவுவுழு, 15.
சுமம், 161.
சுமழ்ப்புழுமம், 148.
சுமனாகத் தாக்கல், 140.
சுமாரி, 23.
சுமைப்பின், 35.
சுயிமினி முனிவர், 10.
சுயிலம், 49.
சுவனமென்னும் சுனை, 35
சுருமம், 155. [புடையவன், 65.
சுலதாரி - கங்கையைத்தரிக்குமியல்
சுலப்படையான் - மன்மதன், 43.

சுலம் - கோபம், 120; நீர், 79; வஞ்
சனம், 32, 72, 77, 124. [சுனை, 43.
சுனி, 85.
சுனிக்கு இல்லம் இரண்டு, 85.
சுந்தியர், 20.
சாடி - சால்; உழுபடைச்சால், 150.
சாந்தம் - சந்தனச்சாந்து, 62, 97,
161.
சாந்தம்மிக்கலவைக்குழம்பிற்கு யாக
குண்டத்தழை உவமை, 78.
சாந்தாந்தி, 157.
சாந்தாந்தியிலின் விரித்தசிறைக்கு,
சாந்தி செய்தல், 61. [157.
சாந்திக்கு அழல், 79.
சாந்து, 24, 122, 172.
சாபம் - வில், 37.
சாம்ப - கெட, 24. [மை, 25.
சாயல் - அருள், 10; அழகு, 88; மென்
சார்ச்சார் - இடந்தோறும் இடந்தோ
சார்த்தா - சார்த்தி, 144. [அம், 124.
சாரல், 39.
சாரலாணை, 58.
சாரிகை - கதி, 41.
சாரியை, 123.
சால்புடை மங்கையர், 153.
சால்வ - சால்பினைபுடையாய், 33.
சாலார் - நீரம்பார், 35.
சாலினி - அருந்ததி, 35.
சாலும் - மிகும், 40. [11
சாவாமரபு - இறவாத முறைமை,
சாற்றுமின் - ஸல்லார்க்கும் அறிவிம்
மின், 60. [137; பூசை, 62.
சாறு - ஊறினநீர், 42; கலியாணம்,
சாறுகொள் ஓதம், 165.
சான்மென் - சாலுமென், 162.
சான்றவை - அமைந்தனை, 70.
சான்றாண்மைசான்றார், 153.
சான்றாள் - அமைதிபுடையோர், 58.
சான்று - அமைந்து, 128.
சிகரம், 49.
சிகை - குறை, 53.
சிகைமயில், 69.
சித்தபரிசுருமம் - சித்தத்தைச் சுத்தி
செய்யும்கருவி, 23.
சித்தம் திகைத்து, 149.
சித்திரமண்டபம், 141.

சிதறி, 9.

சிதறுபு - சிதறி, 9.

சிதறுஉ, 161.

சிதைப்பு, 171.

சிதையுங்கலம், 76. [யவன், 151.

சிந்திக்கத்தீரும்பிணியாள் - சிறப்புடை.

சிமை - மலை, 65; மலையுச்சி, 49, 61.

சிமையம், 65.

சிமையமலை, 165. [134

சிரமச்சாலை - ஆடிதப்பயிலுமிடம்,

சிலப்பதிகாரம், 21, 42, 51, 79, 94,

105, 107, 111, 113, 115-117, 123,

127, 136, 140, 143, 147, 152,

154, 156, 165

சிலம்ப - எல்லாரும்கேட்க, 116.

சிலம்பாறு, 117.

சிலம்பு - மலைச்சாரல், 86; முழை,

சிலம்புதல், 119. [119, 152, 156.

சிலப்பு, 66.

சிலிகை, 73.

சிலிவி - நீர்வீசுந்துருத்தி, 41.

சிற்றடிசில், 80.

சிற்றில், 145.

சிற்றெண் - பரிபாட்டிலுறுப்புக்களுள்

சிறகர், 16. [ஒன்று, 5.

சிறகு, 40.

சிறந்தன்று - சிறந்ததன்று; செய்

புள் விகாரம், 8.

சிறந்தவரோ, 141.

சிறந்தவரோ, 141.

சிறந்தோர் - தேவர், 213, 137.

சிறப்பிலக்கணம், 107.

சிறப்பு, 9.

சிறப்புடைக்குணம், 107.

சிறப்புண, 144.

சிறப்பும்மை, 106.

சிறப்புமுறை, 7, 21.

சிறப்புலகை, 115.

சிறுர் - பிள்ளைகள், 13, 142.

சிறுசோறு, 80.

சிறுபஞ்சமூலம், 11, 126.

சிறுபாணுறுப்படை, 131.

சிறுபொழுது, 117. [41.

சிறை - கரை, 90, 102; சிறகு, 27,

சிறைபிடித்தாள், 52.

சினம், 37. e

சினவல் - கோடியாதே, 47

சினன், 141. e

சினை - கருப்பம், 51.

சினை இய - ஒத்த, 2.

சினைப்பூ, 154.

சினைப்போழ் பல்லவம், 142.

சினைவளர் வானை, 51.

சினைவினை முதன்மேனிற்றல், 9,

சீத்தடித்தல், 58. [109, 145.

சீப்பு - சீத்தடித்தல், 58.

சேயம் - சிங்கராசி, 85.

சீர் - அழகு, 117; ஒருவகைத்தாளம்,

62, 81, 99, 128; புகழ், 132.

சீர்கெழு - அழகு பொருந்திய, 117.

சீர்தூக்கி - தாளத்தைத்தூக்கி, 99.

சீரில்லோர் - புகழில்லோர், 37.

சீருடன்கூடிய பாணியென்னுந் தா

ளம், 81.

சீவக சிந்தாமணி, 19, 23, 42, 56,

59, 76, 78, 96-98, 100, 120,

122, 123, 128, 129, 132, 144,

147, 148, 150, 156.

சுட்ட - கையாற் சுட்டிக்கேட்க, 141.

சுட்டறிவுறுத்த - கேட்டவற்றை

சுட்டுப் பெயர், 26. [அறிவிக்க, 141.

சுட்டுப் பெயர் செய்யுளில் முத்கு

றப்படுதல், 26.

சுடர் - கோட்கள், 140; சந்திரன்,

சுடர்ச்சக்கரம், 140. [138.

சுடர்நிலை, 140.

சுடர்நேமி - சுடர்ச் சக்கரம், 140.

சுடர்மணி ஆயிரம் விரித்த கவைநா

அருந்தலை, 107.

சுடரிய - தோன்றிய, 6.

சுடுகின்ற பொன், 9.

சுடுநீர்வினை, 102.

சுடுபொன் - ஓடவைத்த பொன்,

சுண்ணம், 172. [156.

சுணங்கதை - புணர்ச்சி, 66.

சுரத்தல் - கொடுக்கக்கொடுக்கப்,

e பொருள் வளர்தல், 25.

சுரபுண்ணை, 85, 102.

சுரிதகம் - பரிபாட்டுறுப்பினு

ளொன்று, 4, 5, 168.

சுருங்கை, 123, 147, 154.

சுருங்கைவழி, 154.

சுருங்கையினின்றும் அகழியில்
விழும் நீர் வீழ்ச்சிக்கு எடுத்த
யானைத்துதிகையின் நீர்வீழ்ச்சி
உவமை, 154.
சுருதி-(இசை) 54, 56; வேதவெந்வி,
சுரும்பு, 75, 94, 123. [136.
சுவன்மிசைத்தானை, 139.
சுவைமை, 106.
சுற்றம், 168.
சுற்றமொடுபிரியாதிருக்க, 136.
சுனை, 56, 63, 69, 70, 134.
சுனைக்குத் தடாகம், 70.
சுனைநீலம், 86.
சூட்டு, 27, 111, 148.
சூடாத நறவு, 164.
சூடிக்கழித்தமலர், 43.
சூடு - நெற்கூடு, 50.
சூதுப்போர், 135.
சூர் - கடுமை, 52, 132.
சூர் ததும்பு வரைய கா, 134.
சூர்நறு, 52. [லோய், 132.
சூர்நின்று சுற்றிய மா தடித்த வே
சூர்மருங்குத்த, 112.
சூர்மா, 32, 70. [வர், 55.
சூரியர் பிரமனிடத்துத் தோன்றிய
சூரியன் திருமாலின் பீதாம்பரத்திற்
கும் அவர் முடிக்கும், 105.
சூரியனிறம் முருகக் கடவுளினிறத்
சூருமை சூன்று, 138. [திற்கு, 33.
சூலினர் - சூற்கொண்டனர், 35.
சூழ்ப்ப - சுற்ற, 78.
சூழி - படாம், 156.
சூள் - ஆணை, சபதம், 58, 59, 101,
சூள்பொய்த்தலான்ததம்வருதல், 19.
சூளாமணி, 112, 113, 128, 143, 157.
சூளின் - சூருதல்வேண்டின், 60;
சூருற்றான், 47. [சூருறின், 59.
சூருற்று - சபதம் செய்து, 45.
சூருதல் - சூருறாதே, 45.
சூளேல் - சூருறேல், 59.
சூன்முதிர்முகில், 146.
சூன்மேகம், 23.
சேதூக்கும், 9.
செங்கட்காரி - வாசுதேவன், 21.
செங்கண் - சிவந்தகண், 23.
செஞ்சாந்து, 124.

செண்ணிகைக்கோதை, 159.
செத்து - கருதி, 76.
செந்தித்தோன்றிய ஊழிகள், 6.
செட்பம் - செம்மை, 27.
செப்பு - சொல்லு, 44; விடை, 60.
செம்பஞ்சைக் கன்னத்தில் எழுது
செம்புனல், 53. [தல், 40.
செம்பூங்கண்ணி, 162.
செம்பூம்புனல், 50.
செம்மலோர், 166.
செம்மற்று - தலைமையையுடையது,
செம்மை - செப்பம், 27. [56,
செய் - வயல், 83.
செய்கின்ற - செய்யாரின் தது, 50.
செய்குறியீட்டம், 7.
செய்தெனெச்சமுடி, 18.
செய்பொருள், 30, 62.
செய்யான், 175. [21.
செய்யுள்விகாரத்தால் ஈறுகுறைதல்,
செய்யுள்விகாரத்தால் உம்மைதொகு
தல், 16, 23. [87.
செய்யுள்விகாரம், 8, 16, 21, 23, 37,
செய்யுளின் சுட்டுப்பெயர் முற்கூறப்
செய்யை, 145. [படுத்தல், 26.
செய்யோள், 8.
செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போ
லக் கூறப்படல், 32.
செயலை - அசோகு, 118.
செயவெனெச்சம் பிறவினைகொள்ள
செயற்கையழகு, 97. [ல், 119.
செயிர்தீர்சென்னை - கோபத்தா
லன் நி இயல்பாகவே சிவந்தகண்,
செயிர்தீர்ண்ணல், 2. [24.
செரீஇ - செருகி, 51, 91.
செரு - ஊடல், 53; போர், 2.
செருப்பு, 155.
செருவஞ்செயல் - மாறுபடல், 61.
செருவற்றான் - ஊறுஞர், 53.
செருவேற்றனைச்செல்வ, 136.
செல் - உருமேறு, 108.
செல்குவன் - செல்லுகின்ற அவன், 142.
செல்கென்றாய் - செல்களன்றாய், 61.
செல்லல், 63.
செல - சென்று, 72.
செவ்வணி, 66.
செவ்வாயுவண்ம், 10.

- செவ்விதா - நேராக, 33, 127, 175. •
செவ்விது, 49.
செவ்வேள், 31, 55, 65, 111, 127,
செவி, 8. [132, 137, 155.
செவிக்கவரி, 144.
செவிசார்த்துவோர், 62,
செவிடுபடுதல், 8.
செவித்தார், 91.
செவிமுதலாய இந்திரியம் ஐந்து, 23.
செமல்வயின் மொழிக்கு வாண் முழக்
கும் உருமேந்தின் முழக்கும், 13.
செறாஅச்செங்கண், 109.
செறா திருக்கச் செய்தே சிவந்தகண்,
செறிக்குந்தோள்வளை, 98. [109.
செறிதவம் - புலன்களை அடக்கிச்செ
ய்யும் தவம், 91.
செறியிலை யீட்டி, 37.
செறிவினைக்கண்ணி, 162.
செறு - உழுநிலம், 122.
செறுத்தும் - வெகுண்டும், 101.
செறுதி நெஞ்சம் - செறுகின்ற தீய
செறுநர், 173. [நெஞ்சம், 37.
செறுப்ப - வெல்ல, 70.
செறுவுழக்கும், 130.
செறுவெயில், 146.
செறேற்க - செறுதொழிக, 151.
சென்மரம் - புனை, 45.
சென்னி - யானைக்கும்பம், 144.
சென்னியர் - பாணர், 54.
சென்னீர் - நீங்கும் நீர்மை, 125.
சென்னீர்த்தாமரை இயங்கும் நீர்
மையையுடைய அவயவத்தாமரை,
சேஎப்ப - எய்த, 62. [63.
சேஎய், 33, 36, 45. [தம், 45.
சேஎய்குன்றம், - திருப்பரங்குன்
சேஎய்ச் சேஎய்த்து - மிகச்செய்
த்து, 128.
சேக்கை - படுக்கை, 107; புணர்
சேட்சிமை, 65. [சசி, 153.
சேண்-நெடுந்தூரம், 87.
சேண் - உயர், 100.
சேப்பு - சிவப்பு, 53.
சேமத்திரை, 74.
சேழம், 75.
சேமப்பாட்டியர்-காவலாகிய பாட்டி
சேய்தர் - வைக்க, 125. [யர், 75.
சேய்மை, 92.
சேய்யுயர் - பிணிமுகம், 31.
சேயுற்ற - சிவப்புற்ற, 92.
சேர்பு, 165.
சேரற்பாலையல்லை, 87.
சேதூர், 9.
சேரி, 42, 51.
சேரியினையர், 42.
சேவல் - கருடன், 14, 18, 26, 108.
சேவலங் கொடியோய், 2.
சேவலுர்தி, 18.
சேவலோங்குயர்கொடி, 26.
சேவலோய், 14.
சேறு-சந்தனச்சேறு, 42, 53.
சையம்லை, 85, 96.
சொரிபு - சொரிந்து, 9.
சொல் - புகழ், 70.
சொல்லின் திரிபு, 42.
சொல்லினுள் வாய்மை நீ, 19.
சொல்லெச்சம், 145.
சொல்லேற்று, 149.
சொல்லைக் கூட்டல், 56. [144.
சொல்வருவித்தல், 10, 40, 138, 139,
சொல்வேறு - அதுசொல்லாக்கு
இயைவதன்று, 58
சொறிந்தது, 100.
சோபனநிலை, 142.
சோமன் - சந்திரன், 85.
சோலையும் சனையும் மன்மதனது
துணிபோல்வன, 134.
சோலைமலை, கண்ணபிரானுக்கும்
பலதேவர்க்கும் உரியது, 120.
சூமன், 15, 36.
சூபகவேது, 14. [134.
சூயிறு, 5, 12, 14, 15, 25, 33, 90,
சூயிறுபன்னிரண்டும் ஊழியிற்சூடு
சூல - நால, 102. [தல், 15.
சூலத்துறையுட்டேவர் - முனிவர்,
சூழல் - ஒருவகை மரம், 96. [16,
சூறிய - தோன்றிய, 168.
சூன்று - நான், 113.
சூனக்கண், 25.
சூனிகள், 7, 11.
சூனேந்திரியங்கள் ஐந்து, 21.
சூக்திபு, 167.
சூக்திழம், 156.

ஞெமர்தல் - பரத்தல், 2, 53, 62, 82.

ஞெமர்மாப்பு, 2.

ஞெமா - நிழைய, 82.

ஞெமலுதல் - இரிதல், 57.

ஞெமை - ஒருவகை மரம், 96.

தக்கயாகப்பாரி, 15.

தகரச்சாந்து, 103. [சாந்து, 103.

தகரம் - ஒருவகைமரம், 96; தகரச்

தகவுடைமங்கையர் - கற்பினர், 153.

தகாஅத்தகாஅ - மிகத்தகுதியில்

லாத, 58. [23.

தகுதி - ஒழிதற்பாலதுஅல்லாதது,

தகை - அழகு, 33; கட்டு, 150; சுற்

றியமால, 162; தகுதி, 41.

தகைத்து - கட்டி, 150, 172.

தகைதல், 148.

தகைந்த - கட்டிய, 50.

தகைமார்பினர், 162.

தகைமை, 156.

தகையியலார், 129. [வன், 52.

தகைபினான் - தகைமையையுடைய

தகைவகை - கட்டுதலின் வகைமை,

தகைவகைத்து, 158. [89, 159.

தங்குபு, 82.

தட்ப, 159.

தடங்கள், 115.

தடவு - ஓமகுண்டம், 35.

தடவுரிமீர்முத்தி, 35.

தடாகம், 70, 115.

தடாரி - ஒருவகைப்பறை, 99.

தடி - பிளப்பு, 24.

தடிதடி - தடியப்பட்ட ஊர் தடி,

தடிந்ததுத்த, 70. [24.

தடிந்து - அறுத்து, 32, 155.

தடுமாற்றம், 130.

தடுமாறிவருதல், 130.

தடை - அணை, 50; தடுத்தல், 75.

தண்டம் - சேனை, 77, 131.

தண்டமிழ் வேலி, 174, 175.

தண்டா - தவிராத, 41.

தண்டார் சிவிகை, 73.

தண்டி - விரும்பி, 80.

தண்டு - சிவிகைத்தண்டு, 73; வா

ழைத்தண்டு, 80, 92.

தண்டேந்தின்வை - தண்டை ஏந்

தண்ணம்புளல், 39, 44, [சேனை, 120.

தண்ணுமை, 99.

தண்பரங்குன்று, 47.

தண்ணை - அருளுதல், 25; அமை, 27.

தண்பு-பிரிதல், 154.

தணி - தண்ணை, 41, 65.

தணிபுளல், 41.

தணிமழை, 65.

தணிவின்று, 170.

தணிவுறு - தணிபு, 65.

தத்தரிக்கண்ணூர், 122.

தத்தி - தத்துதலான், 72.

தத்துவம், 20.

தத்துவம் இருபத்தைந்து, 21.

ததர்மலர் - உதிர்ந்தமலர், 96.

ததும்பல் - ஒலித்தல், துளும்பல்,

தந்தார் - தாய்தந்தை, 119. [134-5.

தந்து - கொண்டு, 137.

தப - கெட, 132.

தபுத்த - கொன்ற, 32.

தம்கேளர் உறுதற்கு மகளிர் முருக

வேளைப் பரவல், 113.

தம்பொருட்டு ஏற்றஅடை, 102.

தம்முன்னேன், 116.

தமிழ், 66-67.

தமிழ்க்குடிகள், 174.

தமிழ் நாட்டகம், 175.

தமிழ்வேலி, 174, 175.

தமிழ்வையை, 43, 44

தமிழ்து சிறப்பு, 66. [1, 165.

தரவு - பரிபாட்டுறுப்பினுனொன்று,

தருக்கு - மேம்பாடி, 152.

தருதல் - ஒத்தல், 98.

தருமன் - யமன், 13.

தரை, 161.

தரைவிசம்புகந்த, 156.

தலை - தலைவன், 65.

தலைஇ - கண்ணுற்று, கூடி, 39, 77;

பெய்தலால், 111; பெய்து, 146, 169.

தலைஇயின்று - பெய்தது, 65.

தலைஇயென, 65.

தலைக்கூடல் - சேர்தல், 72.

தலைக்கூடி, 169.

தலைக்கொள்ள - மேற்கொள்ள, 68.

தலைக்கோல் மகளிர், 54.

தலைக்கோலம், 52, 72.

தலைக்கோலமுந்து, 122.

- தலைத்தலை - இடந்தேரீதும் இடம்
தோறும், 98, 122, 123, 161.
தலைத்தலைஇ - பரக்க, 39.
தலைத்தலைமிகுஉம் - மேல்தேயுமும்
நெருங்கும், 125.
தலைதொட்டேன், 47.
தலைபிரிந்த, 107.
தலைபிரி யொருவனை, 108.
தலைமக்கள் - தலைவர், 57.
தலைமகன், 126.
தலைமகன் கூற்று, 57.
தலைமலை அடிதோயவணங்கல், 67.
தலைமிசை அணவர, 1.
தலைமேலது - குட்டு, 27.
தலையின்று - பெய்தது, 65.
தலைவரிசைக்கு மாலை உவமை, 138.
தலைவன்பரத்தைமையைத் தலைவி
பாணனுக்குக்கூறல், 134.
தலைவனை ஒருதாக உருவகஞ் செய்
தலைவி கூற்று, 57, 134. [தல், 150.
தவப்பயத்தால்தொழிப்பெறுதல்
தவப்பயன், 162. [110.
தவம், 166.
தவமாகிய தைநீராடல், 91.
தவிப்பு - தீர்த்து, 39. [யாது, 77.
தழுவெதிராது - தழுவதலைச் செய்
தள்ளாமை - வேண்டுதல், 66.
தளி - துளி, 96; மழை, 61.
தளிபெருகு - (பொழில்) மழையால்
தளிர், 51. [வளர்ந்த, 61.
தளிரியலார், 169.
தன்பொருட்கேற்ற அடையடுத்து
பின்ற ஆகுபெயர், 113.
தன்மை - இயல்பு, 117.
தனிச்சேறல், 92.
தனிச்சொல் - பரிபாட்டுறுப்பினுள்
தனிப்பாடல், 132. [ஒன்று, 4, 5.
தாஅய் - பரந்து, 49, 96.
தாக்கணங்கு, 93.
தாக்கிவீன்றவை, 77.
தாக்கிரை - எறிந்தேடுக்குமினா, 27.
தாங்கிற்று, 92.
தாங்குதலை, 50.
தாங்குதல் - தடுத்தல், 50.
தாது, 174.
தாதுண்பறவை - வண்டு, 174.
தானாது துமகி, 163.
தானாது வண்டு, 111.
தாம்வீழ்கரிமம், 117.
தாம்வீழ்வார், 74.
தாழ்ம், 54.
தாமமர் காதல், 154.
தாமரை, 63, 109.
தாமரைப்பு, 9, 165. [பது, 14.
தாமரைப்பூப்படைப்பிற்குமுதலென
தாமரைப்பூவாகியபாயல், 35.
தாமரைப் பொகுட்டு - பொகுட்டுத்
தாமரை, 22, 23.
தாமரையிலை திருமால் மேனிக்கு,
தாமரைவிறை - பிரமன், 65. [109.
தாமரையொடு வேறுபடாத அவய
வத்தார், 63.
தாமாலிருவர் - மருத்துவர், 13.
தாய் - பரக்கப்பட்டு, 91, 124.
தாயிற்று - பரந்தது, 39.
தாயின - பரந்தன, 112, 135.
தார் - மார்பின் மாலை, 9, 18; எனம்
தரணியும் மாலை, 43, 67, 105,
109, 125, 148, 172.
தார் கொண்மையினர் போல்வது
தார்தார் பிணக்குதல், 68. [112.
தார்முடியர், 162.
தாரகை, 138.
தாரம் - தேவதாரம், 96.
தாரர் - தூசித்தன்மையர், 41, 125.
தாராகிய இனார், 56.
தாரினர், 169. [116, 117.
தாருக்கு அருவி உவமை, 68, 105,
தாருக்குச்சந்தனப்புகையூட்டல், 67.
தாலாட்ட, 43. [45.
தாழ்த்ததை - காலம் நீட்டித்தது,
தாழ்தல் - தங்கல், 56. [யும், 45.
தாழ்ப்பிக்கும் - தாமதிககச்செய்
தாழ்வரை - மலைச்சாரல், 39.
தாழ்வுழி, 92.
தாழக் கொண்டமெய், 19.
தாள - மேகலையின் ஒருதப்பு, 72.
தாள பிழல், 5, 108.
தாளவிதி, 74. [கனையுடையாய், 29.
தாளிணையிலை - இரண்டு திருவடி
தாளித நுண்ணூல், 72.
தாளிதம், 27.

தானம், 126.
தானை, 52, 107, 123, 161.
திகழோள், 9.
திரிசிச் செல்வ, 109.
திங்கள், 3, 12, 25, 90.
திங்களும், ஞாயிறும் மாறிவருதல்,
திசைகாப்போர், 55. [5.
திசைதிசை - திசை தோறும், 123.
திசைநாறிய குன்று, 129.
திசை நோக்கித் தொழுதல், 119.
திசையறிநீகான், 74. [129.
திசையெங்கும்புகழாந்பார்த்தகுன்று,
திணிலிலம் - அணுத்திணிந்தநில
உலகம், 18. [நல், 122.
திண்பிரிதல் - இல்லினின்றும் சே
திணைமாலையுற்றமைப்பு, 112, 116,
139, 142.
திணைவிராய் எண்ணப்படுதல், 14.
திதியின்சிறார் - அசுரர், 13.
தியில் - ஓடும், 80; புனை, 78.
திரித்திட்டோன் - சிதைத்தான்,
திரித்து - திரிய, 32. [34.
திரிதர்வாய் - மீளும் எல்லைக்கண்,
திரிந்தயார்த்து, 18. [82.
திரிநர், 166.
திரிபு, 41, 42. [168.
திரிபுரத்தை இறைவன் செறமது,
திரியவிட்டு - திரித்துவிட்டு, 32.
திரீஇ - திரிந்து, திரியவென்பதன்
திரு, 3. [திரிபு, 42.
திருக்குமரன், 11, 12, 14, 20,
28, 41, 47, 74, 77, 79, 95, 137,
138, 146, 153, 154, 156, 170.
திருக்குமரன் துண்பொருண்மலை, 15,
23, 31, 33, 83, 163.
திருக்கோவை - மேகலை, 40.
திருச்சந்தவிருத்தம், 21, 30, 147.
திருச்சிறந்தம்பலக்கோவையார், 76,
112.
திருஞெமர்ந்தமர்ந்தமார்பு, 2. [133.
திருத்தினன், 103.
திருந்தடி, 165.
திருந்துகோல், 36.
திருப்புரங்குன்றச்சுனை, 95.
திருப்பரங்குன்றத்திற்கும் கூடலு
க்குமுள்ள இடைவழி, 56.

திருமகள், 3, 28.
திருமணி, 33.
திருநிருதந்துறை, 86. [171.
திருமருதமுன்றுறை, 54, 86, 163,
திருமருதமுன்றுறை முற்றம், 171.
திருமறுமார்பு, திருவாகிய மறுவை
யணிந்தமார்பு, 3.
திருமால், 5, 21, 23, 105, 115, 165.
திருமாஷ் அன்னமாய் மழை நீரைப்
புலர்த்தியது, 15.
திருமால் ஆல், கடம்பு, யாற்றிடைக்
குறை, குன்ற முதலிய இடங்க
ளில் வேறு வேறு பெயரைப்
பெற்று இருத்தல், 29. [கதை, 19.
திருமால் கருடன் செருக்கை நீக்கிய
திருமால் துழாயையும் வெட்சி மல
ரையும் அணிதல், 109.
திருமால் நாஞ்சிற் படையினர், 108.
திருமால் நிறத்திற்கு மணி உவமை,
9, 28.
திருமால் முக்குண வேறுபாட்டால்
மும்புர்த்திகளானமை, 107.
திருமால் மேனிக்கு உவமப்பொருள்
கள், 108. [109.
திருமால் மேனிக்குத் தாமரையிலி,
திருமால் வராகமாயது, 108.
திருமாலிருஞ்சோலைமலை, 117. [105.
திருமாலின் அகலத்தைத்தொழுதல்,
திருமாலின் உந்தித்தாமரை கூடல்
நகர்க்கு உவமை, 174.
திருமாலின் கண்களுக்கு அவரது
உந்தித்தாமரை உவமை, 28, 119.
திருமாலின் கொடிகள், கருடன்,
நாஞ்சில், பனை, யானை, 26. [105.
திருமாலின் தாருக்கு மலையருவி,
திருமாலின் திருவடிகள் பிறப்ப
றுக்கு மென்பது, 12. [20.
திருமாலின் நிறத்திற்குக் காயாமலு,
திருமாலின் பொறைக்கு நிலம், 9.
திருமாலின் மணிமுடிக்குக் குன்றத்
துக்காய்கனி உறழ்மலர்ந்த
வேங்கை, 118.
திருமாலின் மார்பிலுள்ள மறு திரு
வென்பது, 3, 28.
திருமான்மேனிக்கு மணி முன்றீர்
குன்மேகமுவமை, 23.

திருமாவின் வாழ்மைக்கு வைகல், 9.
திருமாவையத் துமன்பு, இருவினை
யையிழுண்டியரல்லர், 108.

திருமுகப்பாசரம், 148.

திருமுருகாற்றுப்படை, 16, 29,
31, 33, 35, 36, 38, 78, 102,
113, 122, 129, 131, 132, 143,
145, 148. [தொழுதல், 106.

திருவரை (அழகாமலை) அகலந்

திருவாதிரைக்குத் தெய்வம் சிவபி

திருவாதிரைநாள், 90. [ரான், 90.

திருவாதிரைவிழவு, 90.

திருவாப்பனூர்ப்புராணம், 175.

திருவாய்மொழி, 116, 118.

திருவாலவாயுடையார் திருவினையா

டப்புராணம், 26, 120, 134,

145, 147, 165, 174, 175.

திருவாவடுதறையாதீனம், 3.

திருவில் - வானவில், 136. [147, 174.

திருவினையாடல், 73, 96, 140, 142,

திருவிற்சோலையொடுதொடர்மொழி

மாலிருநீருண்டம் - திருமாலிருஞ்

திருவின் கணவ, 22. [சோலையிலை, 117.

திருவேங்கடத்தந்தாதி, 81.

திருவேங்கடமாவை, 119.

திரைச்சிறை - அலையாகிய சிதகு, 41.

திரைபாடலிந்த முந்நீர், 23.

திலகத்திற்கு நெற்றிவிழி, 91.

திலகம், 175.

திவ்யப்பிரபந்தம், 9, 22, 28.

திறன் - ஒழுக்க முடைமை, 1, 94.

திறனிலோர், 3.

தின்னம் - வருத்தம், 59,

தினை, 136.

தி, 106.

திங்குழல், 163.

திச்சுடரிய - தீத்தோன்றிய, 6.

திசெங்கனலி, 15.

திஞ்சனை, 142

திதுதிர் சிறப்பு, 3.

திநீர், 81, 96, 165.

திம்புனல், 45, 163.

திம்புனல்வையை, 163.

தியனல் - தியின் கொழுந்து, 32.

தியினுட் கொழல் நீ, 19.

தீரம் - கரை, 163.

துதள் - தாது, 31, 79, 97, 158.

துகில், 52, 105, 123, 127, 162.

துகில் சுற்றிக் குழலை முறுக்கல், 78,

துகில்சேர்மலர் - துகிலின் கட்சேர்ந்த

பூத்தொழில், 103. [103,

துகிலின் கட்சேர்ந்த பூத்தொழில்.

துகிலின் தானை, 123.

துகிற்கு உள்ளணியுமேகலை, 52.

துஞ்சாக்கம்பலை, 63.

துடி, 50, 164.

துடிக்கு இசைய ஆடல், 159,

துடிச்சீர், 163. [160.

துடிச்சீர்க்குத்தோள்பெயர்த்தல்,

துடியின் அடிபெயர்த்து, 156, 159.

துடைத்து - மாசுதுத்து, 23.

துணிதல் - தேரல், 141.

துணியுனல், 41.

துனை - இரண்டு, 85.

துதிக்கைநீர்வீழ்ச்சி மதிவினின் தும்

அகழியில் வீழும் சுருங்கை நீர்வீ

துப்பு-பவழம், 155. [முச்சிக்கு, 154.

தும்பி - ஒருவகைவண்டு, 56, 128,

157, 163, 167; யானை, 139.

தும்பிகட்டவிழ்க்கும் கார்தள்முகை

க்கு யாழின் புரிநெகிழ்ப்பாரகை,

தும்பி மிருது வண்டு, 56. [135.

தும்பியிசைக்குக் குழலின் ஒலி 128.

தும்பியினம், 94.

தும்பை - போர், 70.

துய்ப்படார், 54.

துரந்து, 52.

துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை, 74.

123; நீர்வீச்சுகருவிகளுள் ஒன்று,

துவர் - பாக்கு, 98, 161. [41.

துவாரீர்த்துறை, 155.

துவார்பத்து, 42, 79.

துவருநிறநீர், 42.

துவள் - துவளுதல், 44.

துவைப்ப - ஒலிப்ப, 32.

துழாய் - துளசி, 28, 109.

துழாஅய்க்கண்ணி, 28.

துழாய்த்தார், 103.

துழாய் மாவை, 55.

துழாயும் வேட்சியும் விரலித்தொ

த்தமாவையைத் திருமாலுணிதல்,

துழாயேரன், 116. [109.

துள்ளலேறலை, 1.
துள்வம், 107.
துள்வினவை, 120.
துளி - மழை, 49.
துளம்பும், 39.
துளம்புநீன், 134.
துளை - துவாரம், 13.
துற்றுத் தல் - உண்ணுதல், 150.
துறக்கத்தவள் - தெய்வயானை, 137.
துறக்கத்தெழில், 102.
துறக்கம், 37, 102, 106, 116.
துறை, 41. [137, 167.
துறைப்பொதுவி, 150.
துன்னித்துன்னி - ஆடுத்தடுத்து,
துனி, 47, 60, 101, 153. [114.
துனிக்கும், 66.
துனினனிகள் நிழற்காமம்கெடும், 47.
துனிப்ப - புலப்பார், 47, 48.
துனிப்பவன், 156.
துனியல் - ஹெருதே, 58.
துரக்க, 174.
துரக்கம் - தூக்கிக்கட்டினமாலை,
துங்குநர், 129. [143.
துங்குமணி - அசையுமணி, 61.
துசித்தன்மை - முன்செல்லுதல்,
துசியர், 74. [41, 42.
துட்டடி - தூணின் பின்பு, 24.
துணி, 134.
துநரைக்கு மதிக்கதிருவமை, 167.
துன்பத்தது, 50.
துன்பு, 50; வந்தியம், 157.
துய - துவிய, 82.
துர், 9, 43.
துர்த்தர - சொரிப, 86.
துவ, 52.
துவார் - துவ்வார், 80.
துவிற்று, 171.
தெய்ய அசை, 149. [வரை, 115.
தெய்வங்கள் தாமாகவிரும்பும் குல
தெய்வச்சாதி, 65.
தெய்வப்பிரமம், 140.
தெய்வம், 119. [தல், 60.
தெய்வம் பொறைகொளச் செல்லு
தெய்வமகள் மதியின் அமிழ்தை
யுண்ணல் மகளிர் வள்ளத்து
மதுவை யுண்ணற்கு உவமை, 78.

தெய்வ முனிகள், 29, 35, 55, 65.
தெய்வமுனிகள் அழுவர், 65.
தெய்வமுனிக்கொழுவர், 35.
தெய்வயானை, 137.
தெரிபு - தெரிந்துகொண்டு, 99.
தெரிபொருள் - உயிர், 7.
தெரிய உணர் - தெளிய அறி, 46.
தெரு - வீதி, 84.
தெருவம், 174.
தெவவிக்குன்றம், 145.
தெவி - நிறைத்து, 89.
தெளிர - ஒளிபெற, 80.
தெமல் - வெம்மை, 19.
தெறுகதிர்க்களவி, 3.
தென்மல், 56. [153, 174.
தென்னவர் (தென்னவன்), 49, 51,
தென்னவர்க்கேனைச்செல்வ வையை
நீர்ச் செல்விற்கு உவமை, 49.
தேச - செயற்கையழகு, 97.
தேயாமண்டிலம் - ஆதித்தமண்டி
தேர், 98, 137, 169. [லம், 129.
தேர்ச்சி, 3.
தேரின் - தெரிந்துணர்நின், 7.
தேருவர், 162.
தேவசேனை, 65, 67.
தேவதாரம், 96.
தேவமருத்துவரின் பிறப்புலரலாறு,
தேவர் மதியையுண்ணல், 18. [13.
தேவாரம், 11, 12, 13, 120, 168.
தேமல், 124.
தேறித்தெளிந்து, 102.
தேன் - தேனீ, மது, 93, 123.
தேன் கலவிறையைத்தருவது, 74.
தேன் தேமல், 124.
தேனளியழக்கம், 82.
தேனுகர்வோர், 74.
தேனூய, 158.
தேனூயினர் - அணிர்தார், 148.
தேனூயினர், 91.
தேனூயிர், 93.
தேனூயாடல், 89, 90, 91, 93, 94.
தேயல் - ஒப்பனை, 90.
தேயலவர் - மனைவியர், 119.
தேயன்மகளிர், 90.
தோக்கை, 164.
தொகுத்தல் விகாரம், 37.

தொகுப்பு, 161.
 தொகை - கூடும், 15.
 தொகை - தேரகை, 69.
 தொங்கல், 164.
 தொட்டதை - தொட்டது; சேர்ப்பு,
 தொட்டி - பத்தர், 150. [156.
 தொட்டு - தொடங்கி, 86.
 தொடர்ந்து - நெருங்கி, 143; மிக்கு,
 தொடர்பு, 149. [53.
 தொடராட்டி, 139.
 தொடருட - தொடர்ந்து, 92.
 தொடராடி - தொட்டு, 166.
 தொடி - தோள்வளை, 27, 40, 109.
 தொடுதல் - செறித்தல், 98.
 தொடுதோள்வளையர், 98.
 தொடுநர், 62.
 தொடை - வடம், 40. [21.
 தொண்டு - ஒன்பது, மூலப்பகுதி,
 தொய்யகம் - தலைப்பாளையென்னும்
 தொய்யக - கெடாத, 130. [அணி, 51.
 தொய்யிற் கரும்பு, 52.
 தொய்யிற் கொடிகள், 40.
 தொல்காப்பியம், 1, 2, 4, 5, 12, 14,
 17, 26, 35, 63, 73, 76, 82, 106,
 117, 165, 168, 169, 173.
 தொல்சீர், 167.
 தொல்லிசைப்புலவர், 115.
 தொல்லியற்புலவ, 22.
 தொல்லையணி, 173.
 தொலைப்பு - தொலைந்து, 9.
 தொலையாநெமி - கெடாதசக்கரவா
 தொழாடி, 67. [ளம், 115.
 தொழில்பற்றிவந்த இல்பொருளுவ
 [மை, 80.
 தொழின்மாறுகொள்ளல், 163.
 தொழுகல்லீர் - தொழமாட்டாதீர்,
 தொழுதனென், 110. [118.
 தொழுதி, 57.
 தொழுதேத்தி, 23.
 தொழுவம், 150.
 தொன்முதிர்பரவின் பின்புகழ், 114.
 தொன்றியல் புகழது, 113.
 தொன்னிலைச்சிறப்பு, 8.
 தோக்கை, 164.
 தோகை - மயில், 111.
 தோட்டமனியக்கயம், 63.

தோட்டி - ஆணை, 61; யானையை அட
 க்கும் கருவி, 76, 166.
 தோணலமுண்ணல், 99.
 தோய்ந்தது - நீராட்டியது, 46.
 தோயலர், 171.
 தோலா, 22.
 தோழி, 125, 126.
 தோழிகூற்று, 57.
 தோள்புதிதுண்ணல், 66.
 தோள்வளை, 40, 98. [சுழற்றல், 69.
 தோள்வளையை ஆழியாகக் கொண்டு
 தோளணி - மகளிர்தொடி, 81.
 தோளணி வலயம், 109.
 தோளாகிய தறி, 150.
 தோற்றம் - வெளிப்படல், 25. [69.
 தோற்றவர் வேறுவடிவம்கொள்ளல்.
 தோற்றுதல் - தோன்றச் செய்தல்,
 தோன்றி, 86, 112, 143. [135.
 தோன்றிக் கொடியின் செம்பூ, 112.
 தோன்றி தீப்போல மலர்தல், 86.
 தோன்றிப்பூவிற் குப் பவளம், 112.
 நக்கு - பிணிவிட்டு, 28.
 நகத்திலும் கன்னத்திலும் செம்
 பஞ்ச எழுதுதல், 40.
 நகுவார், 169. [109.
 நகை - ஒளி, 58; மலர், 109; வெட்சி,
 நகைமலர், 58. [புடையது, 81.
 நகைமலைப்பூ - மலைக்கண் நகுதலை
 நங்கை - குலமகன், 100.
 நச்சினார், 152.
 நச்சினார்க்கினியர், 1, 2, 4, 5, 12,
 17, 31, 33, 35, 76, 83, 165,
 நடவவன், 24. [168, 173.
 நட்பு - புணர்தல், 154.
 நடன், 163.
 நடு - அந்தரியாமி, 7.
 நடுக்கு - நடுக்கம், 53.
 நடுநர், 160.
 நடுவனோங்கிய குன்று - மேரு, 24.
 நுடையம், 167.
 நணித்து - அணித்து, 128.
 நணிநணித்து - மிக அணித்து, 126.
 நத்து - நந்து, 79.
 நந்த - நெருக, 39, 49.
 நந்நாகனார், 11, 104.
 நப்பண்ணனார், 145.

நட்பிலுத்திரான் டெருமை, 168.
 நயத்தக்க, 166. [170.
 நயத்தகு - நயக்கத்தக்க, 70, 95,
 நயத்தகு மரபு, 70.
 நயத்தல் - அன்பாற் சிறத்தல், 71.
 நயந்து - விரும்பி, 16.
 நயம் - நலம், 16.
 நயவரு - நயக்கப்படுகின்ற, 142.
 நயனில் பரத்தல், 99.
 நரந்தப்புல், 49.
 நரந்தம் - நரந்தப்புல், 49, 123.
 நரம்புளர்நர், 69. [116.
 நல்கல் - வெளிப்பட்டுக்கொடுத்தல்,
 நல்லச்சுதனர், 126, 131, 136, 154,
 நல்லடி, 168. [160.
 நல்லது - அறம், 79.
 நல்லவர் - மகளிர், 53.
 நல்லகுசியார், 126, 131.
 நல்லாளர், 170.
 நல்லியாழ்ப்பாண், 22.
 நல்லெழுதியார், 110.
 நல்வழுதியார், 104.
 நலத்தோடளவிய நாண், 166.
 நலம் - அழகு, 4, 123.
 நலிற்றுதல் - ஆராய்தல், 21.
 நலிற்றும் - தலைப்படும், 21.
 நலின் ததை - நலின் தது, 60.
 நலின் தது - மிக்கு, 103; விரும்பி, 41.
 நலின்றோர் - பயின்றோர், 70.
 நள்ளி - நண்டு, 79.
 நளவெண்பா, 100, 167.
 நளிர் - குளிர்ச்சி, 90; செறிவு, 49,
 நளிகடல், 96. [62.
 நளிபுணர்மார் - இறுகப்புணர்தற்கு,
 நளிபுனல், 62. [89.
 நளிமாரி - கடைமாரி, 90.
 நளியிருஞ் சோலை, 49.
 நளிவழக்கம், 82.
 நளின் ததுப் பிதவியை, 33.
 ந்தகு - நன்கு, 3, 19, 23. [132.
 நத்தினை, 29, 75, 94, 111, 118,
 நதவணி, 162.
 நதவம், 43, 102, 143.
 நதவம்பூ, 164.
 நதவம்பூ - மகளிர்கண் ணிற்கு, 53.
 நதவித்தும்மகளிர்கண் ணிற்கு, 60.

நதவுவள்ள ததைத்தாங்கியகைக்கு
 மதியைத் தீண்டிய அதுவு, 78.
 நத - நதம்பூ, 52, 53.
 நதேய்த்தினுள், 52.
 நதும்புகை, 113.
 நதும்மலர் வளர்விப்பூநயந்தேர்ய, 113.
 நதை - சந்தனம், 127; நதியஅகில்,
 நதைபணிப்பதேன் துளிப்ப, 56. [113.
 நன்கனும் - நன்றாக, 117.
 நன்கு - மிக, 123.
 நன்பல, 104, 162.
 நன்றிசை - நல்லதிக்கு, 55.
 நன்னர்ப்புணர்ச்சி, 57.
 நன்குகனார், 11, 104.
 நன்னூல், 114.
 நன்னூல் மயிலைநாதருரை, 76.
 நன்னூல் விருத்தியுரை, 76.
 நனவு, 60, 62.
 நனை, 118, 142.
 நாகம் - ஒருவகைமரம், 96, 102, 169;
 நாகம் நாண், 34. [பாம்பு, 34.
 நாகர், 89, 167.
 நாகனார், 95. [13.
 நாகிகைத்துளை - மூக்கின் துவாசம்,
 நாஞ்சில் - கலப்பை, 26, 150.
 நாஞ்சிலவை - நாஞ்சிலையுடையை,
 நாஞ்சிலோன், 107, 108. [120.
 நாஞ்சிற்கொடி, 26.
 நாட்டம் - கண், 28.
 நாடு - மென் புலம், 49. [140.
 நாண், 34, 166, 167; யாழ்நரம்பு,
 நாண்மீன்மேலும் மதிக்கும் நிறம்,
 நாண்மீனும் தாரகையும், 140. [84.
 நாணன் - நாந்தோறும், 125.
 நாணன், 173.
 நாப்பண், 8, 158.
 நாமம் - அச்சம், 121; நிறைவு, 22.
 நாமமருடல், 154. [22.
 நாமவெள்ளம் - நிறைந்த வெள்ளம்,
 நாய்ச்சியார் திருமொழி, 112, 117.
 நார், 43.
 நாரரிநதவம், 43.
 நாராயணன், 25.
 நாரிகை - பெண், 100.
 நால்வகையுதம், 21.
 நால்வகையுதம் - நான் குயுகம், 21.

நால்வகைவியூகம், 21.
 நாலடியார், 47, 68, 150, 166.
 நாலுதரீசு, 128.
 •நாலெண்ணேவார் - நால்வகைப்பட்ட
 எண்ணிணையுடையதேவர்; சூப்பத்
 நாவல், 10. [துழுவர், 16.
 நாவலர் தண்டொழில் - நாவலர் தீவு, 32.
 நாவலர் தனரரும்மறைப்பொருள், 210.
 நாவலர் தீவு, 32.
 நாவாய், 75.
 நாழி - அம்பரூத் தூணி, 134.
 நாள், 9.
 நாள் வாய்க்கைக்கு, 9.
 நாளணி 66, 81.
 நாளணிக்கூட்டும், 40.
 நாளினுளின் - நாடோறும், 86.
 நாம்கவிராயநம்பியகப்பொருள், 173.
 நாம்கை, 17.
 நாம்தங்கால், 51.
 நாம்தம், 4, 19, 20, 25.
 நாம்திய - கவித்த, 108.
 நாதிய - பாரித, 129.
 நாமுகமழை, 62.
 நாலுதல் - தேன்துதல், 146.
 நாலுபு - நாதி, 42.
 நான்கு - ஒசையும் ஊறும் ஒளியும்
 சுவையும், 106; சித்தபரிகரமும்,
 23; நீர், 20. [நிலம், 6.
 நான் குழந்தைக்கும் உள்ளிடாகிய
 நான் மணிக்கழகை, 19, 27, 170.
 நான்மறை, 174.
 நான்மறைப்புலவர், 66.
 நான்மாடக் கூடல், 165, 174.
 நானிலம், 107.
 நிகர்மலர், 65.
 நிகழ்ச்சி - ஒழுக்கம், 77.
 நிணந்தமாவை - தெத்தினமாவை, 143.
 நித்தம் - நிருத்தம், 99.
 நித்தில அரிச்சிலம்பு, 164.
 நித்திலம், 8, 81, 164.
 நித்திலமதாணிக்கு மதுவமை, 8.
 நியிர்த்து - இடையிட்டி, 143.
 நிரந்து - பரந்துநின்று, 132.
 நிரைமாடமுர்குவோர், 74.
 நிரையிதழ்த்தாமரை, 28.
 நிலலிகா - நிக்க, 92.

நிலத்தினூழிகள், 6
 நிலம் திருமாலின் பொறைக்கு, 9.
 நிலமகள், 15, 86.
 நிலமகள் ஆழிக்கண் அழுந்தல், 15.
 நிலநிறையும்வெள்ளம், 39.
 நிலவர் - நிலத்தவர், 115.
 நிலவரையழுவம், 115.
 நிலவரையாற்றி, 115.
 நிலவு - சந்திரிகை, 86.
 நிலவு நீர்ப்பெருக்கிற்கு, 86.
 நிலன், 106.
 நிலை - இடம், 8.
 நிலைஇ, 175.
 நிலைதளர், 8.
 நிவந்தது - ஏறிற்று, 98, 165.
 நிவந்தோங்குதல், 14, 35, 65.
 நிவந்தோங்குயர்கொழு, 14
 நிவப்பு - நியிர்ச்சி, 49.
 நிழத்த - சுருக்க, 40; சுருங்க, 72.
 நிழல் - தாணிழல், 38.
 நிழல்காண் மண்டிலம், 156.
 நிழலவை - நிழலையுடையை, 108.
 நிறம் - (மருமத்தாளம்), 143.
 நிறனுழுதல், 107.
 நிறை - இரண்டு தாக்குடையது, கம்பு,
 திரள், 35, 41, 95, 128, 174.
 நிறைஅஞ்சி - நிறையழிவிற் கு அஞ்சி.
 நிறையயன், 115. [100.
 நிறைபெய்து - நிறையவைத்துக்
 நிறைமதி, 18. [கட்டி, 138.
 நிறையணி, 99, 169. [ளம், 40.
 நிறைவெள்ளம் - நிறையாகிய வெள்
 நின் ஓரன்றோர் - நின்னைஒத்ததெய்வ
 முனிகள், 29.
 நின்வலத்தினதே - நின் ஆணைக்கண்
 நின் நநிலை, 9. [னது, 33.
 நின்றன்று - நின்றது, 70.
 நின்ற - எப்பொழுதும், 115.
 நின்ற நிலைஇ, 175.
 நின்றழி, 92.
 நின்னிலை - நின்னிடம், 8.
 நின்னிழல் - நின் தாள்நிழல், 38.
 நின்னிற்சிமந்தநின்றான், 29.
 நின்னின்றதாமரைப்பொய்கை, 55.
 நின்னோரணைய, 4.
 நின்றக்கொள்வடிவுவேறிலை, 23.

நிலை - நிலைந்து, 110.
 நீ - விடு, 88.
 நீகான் செயல் - மாலுமிசெயல், 76.
 நீடன்மின், 111.
 நீனிலமன்றோன், 21.
 நீத்தம் - ஆழம், 88; வெள்ளம், நீதிநெறிவிளக்கம், 45. [98, 162.
 நீயல் - நீங்குதலையல்லை, 47.
 நீயன்பன், 152.
 நீயா - விடாத, 22.
 நீயேவரம்பிற்று இவ்வுலகம், 33.
 நீர், 106.
 நீர்க்கோடு - நீர்க்கொம்பு, 41.
 நீர்த்துறை களிதுபோருந்தகனத்திற்
 நீர்நிலை, 102. [கு, 81.
 நீர்ப்பூ, 154.
 நீர்ப்பெருக்கிற்கு நிலவு, 86.
 நீர் பூரித்தவட்டு, 101.
 நீர்விழுவணி, 83.
 நீர்விழவு, 152.
 நீர்விளையாட்டு, 38.
 நீர்விசைகருவிகள் : கொம்பு சிலிதி
 துருத்தி வட்டு முதலியன, 88.
 நீராணி - நீராடுதற்குரிய அலங்காரம்,
 நீராணி காணல், 74. [41, 89, 169.
 நீராணியணி - நீராடாணிந்த அணி,
 நீரயற்கலித்த கார்தள், 112. [41.
 நீரருவி, 64.
 நீராடற்குரிய புடைவை, 97.
 நீருக்கு நிலவு உவமை, 86. [93.
 நீலநெய் - நீலநிறம் பொருந்தியதென்,
 நீலம் - சுணைநீலம், 86, 91, 118.
 நீலமணி, 9.
 நீலமணி திருமாவின் ஒளிக்கு, 9.
 நீலமணி திருமாவின் மேனிக்கு, 28.
 நீலமணி போன்ற மயிர், 79.
 நீலமலரைச் சூழ்ந்த செயலை மலர்
 திருமாவின் பொன்புனையுடுக்
 கைக்கு, 118.
 நீலவரையை ஊர்ந்த இளஞாயிறு
 திருமாலணிந்த முடிக்கு, 105. •
 நீயிய, 158.
 நீளிரும்பனை, 9.
 நுகர்பு - நுகர்ந்து, 89.
 நுடக்கம் - அசைவு, 9. •
 நுடக்கு - நுடக்கம், 9.

நுடங்கழல், 90.
 நுடங்கி, 103.
 நுதலிய - குறித்த, 7.
 நுரை, 174.
 நுரைக்கு மகைஉவமை, 51.
 நுனை, 156.
 நாகீக - குறித்து, 67.
 நாகுயாபு - மிசைச்சென்று, 125.
 நூழில் - மிடைந்தபோர், 68.
 நூற்றுக்கை, 17.
 நூறுயிரக்கை, 17.
 நூறு, 65.
 நேகிழ்பு, 18.
 நெட்டியாற் சமைத்த தோர், 41.
 நெட்டிலை வஞ்சி, 96.
 நெட்டுருட்டு, 135.
 நெடியாய், 139, 143.
 நெடுங்குன்றம், 115.
 நெடுநல்வாடை, 113.
 நெடுவரையடுக்கத்து, 11.
 நெடுவேள், 17.
 நெய் - தேர், 93; புழுநெய், 41, 42.
 நெய்குடைதயிரின் நுரையும்பிறவும்
 வைகையடபுதுநீர்வரவிதரு, 122.
 நெய்ச்சிவித், 41.
 நெய்தமலை - தொடுத்தமலை, 14.
 நெய்தல் - ஒருடையொன், 6, 52, 60,
 நெய்தவை 143. [92.
 நெய்தம்பூவும் நவம்பூவும் கண்க
 ளுக்கு, 60.
 நெய்ம்மாண்சிலிறயார், 41.
 நெய்யணி கூந்தலர், 169.
 நெரிதர, 161.
 நெரிதருஉம், 65.
 நெரிந்து, 9.
 நெரிபு, 162. [112.
 நெரிமுகை - நெருங்கிய அரும்பு,
 நெருப்பு ஆலந்தளிருக்கு, 29.
 நெற்றிவழி திலகத்திற்கு, 91.
 நெறி - வழி, 90.
 நெறித்த மயிர்க்கந்தை, 79.
 நெறிநீருவி, 64.
 நெறிமணல், 149.
 நேய் - சக்கரப்படை, 4, 106; சக்
 நேமிநிலை, 22. [காவரளம், 115.
 நேமிமால், 105.

- நேமியகவி - சக்கரப்படைவையுடை
 நேர்விரந்து, 132. [பாய், 4, 24, 120.
 நேர்பு - ஒத்து, 122.
 நேர்பு - ஒத்து, 138.
 நேர்வரை - செவ்விய முங்கில், 141.
 நேராகக்குறை படுதல், 87.
 நேரிதழுவன்கண், 149.
 நேரிழை - ஏற்ற ஆபரணம், 89.
 நேரிழை முங்கை, 99, 103.
 நைடதம், 102, 161. [பண், 133.
 நைவனம் - நடப்பாடை மீயன்னும்
 நோசிப்பு - சமாதி, 34; மனத்தினை
 ஒருவழிச் செலுத்துதல், 36, 68.
 நொய்ந்துச் சரணத்தர், 72.
 நோக்க - நினைக்க, 133.
 நோக்கம், 100.
 நோக்குதி - கருதாரின்று, 133.
 நோதிதம், 110, 114, 121, 126,
 நாய் - அச்சம், 24, 32. [131.
 நோய்மருந்து, 105.
 நோய்கை - பொறை, 9, 25; வலி,
 நோயர் - பகைவர், 24. [11.
 பக்கம் - இதரு, 157; கூறு, 77.
 பகர்குழல் - சுருதியை யுணர்த்து
 பகர், 87. [கின்றகுழல், 119.
 பகல் - இளவெயில், 91.
 பகழி, 135.
 பகுதிப்பொருள்விசுதி, 5, 111.
 பகைமலரிவலம், 143. [து, 101.
 பகையின்று - பகைத்தலைக்கெடுத்
 பகைவரைப்பகைவர்தொழுதல் இளி
 பங்கம் - சேறு, 78. [வரவு, 151.
 பங்கு - சனி, 85.
 பச்சிலைக்கொழுந்து, 143.
 பச்சை - காமன், பிரத்தியுமன்
 என்னும் வடமொழித் திரிபு, 21.
 பச்சைக்குவளை, 92.
 பசும்பிடி - பச்சிலை, 142.
 பசும்பூட்சேய், 159.
 பசும்பூணவை - பொன்னிறத்தை
 பசும்பொலுசு, பிடியுடையாய், 127.
 பஞ்சவன், 170. [பாக்கு, 98.
 பஞ்சவாசத்தினோடுங்குட்டியிடித்த
 பட்டினம்மாலை, 43, 148.
 பட்டினமுற்ற நாவாய், 75.
 பட - அடிபட்ட, 18.
 படர்க்கையாக்கல், 70, 89, 132.
 படருநர், 137.
 படலைமாலை - இலைமாலை, 40.
 படர்கை - கொடி, 70.
 படாடி, 156. [விதம், 141.
 படி - பகை; பிரதி, 24; பூமி, 8.
 படிக்கால்முறை, 10.
 படிந்து - முகந்து, 146.
 படிநிலை - படிமுறை, 16.
 படிநிலைவேள்வி, 10.
 படிமகள், 86.
 படிமகன் - செவ்வாய், 84.
 படிமதம் - பகையின்வலி, 27.
 படிமை - வடிவம்; பிரதிமை, 11.
 படியெழு - பூமியின்கட்பரக்க, 117.
 படியென்பது பாகதச்சிதைவு, 24.
 படிவம் - விரதம், 37.
 படுகண்டுஇழிழ் - படுகின்ற இயங்க
 படுகால், 72. [என்ற ஒலி, 123.
 படுத்ததை - படுத்தது; வினைத்திரி
 படுதல் - வினைதல், 127. [சொல், 24.
 படுபு - பட்டு, 8.
 படுமணியானை, 139.
 படை, 9.
 படைக்கலம் - ஆயுதம், 41.
 பண், 5, 94.
 பண்டாரம் - நிதியறை, 93.
 பண்ணியம் - பலபண்டம், 140, 166.
 பண்ணியவிசை, 127. [111.
 பண்ணிற்கு வண்டின்குரல் உவமை,
 பண்ணு, 147.
 பண்ணை - புண், 111. [நல், 125, 145.
 பண்பின் தொழில் பொருள்மேல் நிற்
 பண்பு - அறம், 20, 67.
 பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த
 அன்மொழித்தொகை, 33.
 பண்புறுகழறல் - அரத்தொடுபொ
 ருந்திய உறுதிச்சொல், 66.
 பண்ணோதிதம், 110, 114, 121, 126,
 பணிபு - பணிதல், 44. [131.
 பணியின்மே - பணிமின், 118.
 பணியில்உயர்ச்சிப்பிறப்பஞ்சுவன், 170.
 பனை - பெரும்பறை, 59; மூங்கில், 1.
 பத்துத்துவர், 42, 79. [141, 167.
 பதசாரம், 79, 109, 135, 138, 139,
 பதம் - அளவு, (சமயம்), 76.

பதி - ஊர், 45.
பதிவதலிதர் - கழ்புடைமகளிர், 73.
பதிற்றுக்கை, 17.
பதிற்றுப்பத்து, 16, 28, 49, 76,
113, 128, 131, 132, 141, 146,
பதினாயிரக்கை, 17. [166.
பதுமத்துப்பாயல், 35.
பதைபதைப்பு - மெலிதல், 77.
பந்து, 81.
பயத்தலின் - பயந்தருதலொடு, 71.
பயந்தோள் - பெத்தோள், 14, 35.
பயம் - இன்பம், 89.
பயம் பகர - பயன்பட, 87.
பயம்பாடி - பயனைப்பாராட்டி, 54.
பயம்பு - பள்ளம், 50.
பயன் - இன்பம், 66.
பயிற்றி, 161. [செய்வது, 76.
பயின் - சிதைந்தகப்பலித்திருத்தஞ்
பரங்குன் மச்சனைக்கு இமயக்குன்றப்
பொய்கை உவமை, 55.
பரங்குன் மத்தின் அடிதொடேல், 59.
பரங்குன் மத்து எழுதெழிலம்பலம்,
134.
பரங்குன்மம், 64, 137, 141, 156.
பரங்குன் நில் எல்லாத்தேவர்களும்
வந்திருத்தல், 55.
பரங்குன்றிற் கு இமயக்குன்று, 55,
138. [குளுமல், 47.
பரங்குன்றின் தலையைத் தொட்டுச்
பரங்குன், 43, 47, 58, 65, 70,
125, 129, 130, 138, 158, 175.
பரங்குன்று இமயக்குன்றுபோலப்
புகழ்பெற்றது, 132.
பரத்தந்து - பரக்க, 51.
பரத்தை, 66, 99, 151.
பரத்தைமை, 134.
பரத்தைமையான், 133
பரத்தையர், 73, 124.
பரத்தையர் மாவும்பிடியும் ஊர்தல்,
பரத்தையிற் பிரிதல், 57. [74.
பரத்தையுள்ளது - பரத்தையை
யான்வருவது, 74.
பரந்து - மிக்கு, 47, 89.
பரம்பொருள், 6.
பரம்பொருளிலிருந்து ஆகாயம்முத
லியபூதங்கள்தோன்றுமென்றல், 5.

பரமானுக்கள் வளர்கின்றவான்ம, 6.
பரவல் - பலலாண்டுகூறல், 81.
பரவுதும் - டேவன்தும், 121.
பரி - செலவு, 34.
பரிசில்வாழ்நர், 174.
பரித்து, 52.
பரிதல் - வருந்தல், 64.
பரிந்து - ஏற்றுக்கொண்டு, 52.
பரிப்புரவி, 69.
பரிபாட்டாவது இசைப்பா, 5.
பரிபாடல், 15, 17, 23, 24, 26, 29,
31, 33, 38, 39, 61, 73, 76, 77,
85, 87, 88, 91, 95, 100,
102, 105, 106, 107, 111-4,
116, 118, 119, 125 - 8, 131,
132, 134, 136, 137, 139, 141,
145, 146, 148, 149, 155, 156,
158, 159, 161, 163, 164, 167-9,
171, 173.
பரிபாடல்காமங்கல் ணிவருதல், 5.
பரிமேலழகருரை, 82.
பரிமேலழகரையன், 38.
பரிய - வருந்த, 64, 82.
பரியூஉ - பரிந்து, 53.
பருக்கோட்டியாழ், 73.
பருதிவலவீ - ஆழியை வலப்பக்கத்
பருவம், 105. [துடையாய், 22.
பருவவாடி, 83, 154.
பருஉக்கரை - உயர்ந்தகரை, 74.
பல்லவம் - தளிர், 1+2.
பல்லாண்டு முதலாய் பரவுதல், 81.
பல்லாழ் - பல்லுறை, 157.
பல்வரிவண்டு, 125.
பல்வேறுவகைப்பட்ட இன்பம், 104.
பலதேவன்மார்பிலணிந்தமராமலர்த்
தாருக்கு அருவி, 116, 117.
பலவின்பாலுக்குப் பலர்பாலாகப்
பொருள் கூறல், 108.
பவழக் காமபுக்குடை, 144.
பவழம் தோன்றிப்பூவிற் கு உவமை.
பவளவளை, 92. [112.
பழத்தேனைச் செய்த தேறல், 124.
பழமதி - பழையவரிசை, 139.
பழனம், 51.
பழிச்சுதல்-புகழ்தல், 81.
பழிப்பது போலப் புகழ்தல், 89.

பள்ளியோட வையம், 147.
 பனிதம்பல, 78.
 பற்றல் - அடுத்தடுத்துச் செய்தல்,
 பற்றல் - அழியாள், 106. [91.
 பற்று - இடம், 55.
 பறவாப்பூவை - காயாமார்; வெளிப்
 பறியா, 9. [பறவாநிலை, 20.
 பறியாப்பனை, 9.
 பறை, 50, 72, 147.
 பறையறைய, 72.
 பறையொலி, 147.
 பன்மாண் - பலகாலும், 11, 61, 110.
 பன்மாண் அடுக்கிறைஞ்சினேம்,
 104, 110.
 பன்ம்குறித்துவரும் அடுக்கு, 11.
 பன்னொருவர் - உருத்திரர், 55.
 பனங்குலை அருணர்தலைக்குவமை, 9.
 பனிக்கடல் - குளிர்ச்சியையுடைய
 கடல், 31.
 பனிச்சை, 166.
 பனித்துப் பில்கி, 46.
 பனிநீர்க்கொம்பு, 41.
 பனிநீர்மணம், 82.
 பனிநீருக்கு முத்திலவமை, 73.
 பனிப்ப - துனிப்ப, 66.
 பனிப்புலர்பு, 90.
 பனிப்பொதிராரல், 58.
 பனிமுகுத், 90.
 பனியாய் - அஞ்சாய், 46.
 பனியாவி, 82.
 பனியும் மலையும்பெய்த ஊழிகள், 6.
 பனிகளராவி, 82.
 பனுவல் - தூல், 39.
 பனை, 9.
 பனைக்கொடியோன் - பலதேவன், 7.
 பனை மாஞ்சில் யானை முதலியவை
 எழுதப் பெற்றகொடி திருமாலு
 க்கு உண்டென்பது, 26.
 பனைமிசை மேழி, 1.
 பாஅய், 63.
 பாக்கம் - பக்கத்துள்ள ஊர், 50.
 பாக்கு, 98. [டி இடித்தல், 98.
 பாக்கைப்பஞ்சுவாசத்தினோடுங்குட்
 பாகதச் சிதைவு, 24, 120.
 பாகர் - பாகு, 89.
 பாகுபடுதல், 20.

பாகுபாடு - பகுப்பு, 12.
 பாங்கர் - இருபாலார்க்கும்பாங்காயி
 பாங்காயிடி, 75. [அர், 70, 74.
 பாங்காயினர், 66.
 பாசறை, 139.
 பாஞ்சுசன்னிய ஒலிக்கு இழையொலி,
 பாட்டியர், 75. [8.
 பாட்டும் இசையும் மனத்தை நெகிழ்
 பாடல், 128. [வித்தல், 77.
 பாடலிந்த முன்றிர், 23.
 பாடற்பயம் - பாடலின்பம், 89.
 பாடி - பாராட்டி, 54.
 பாடினி, 128.
 பாடு - ஓசை, 23.
 பாடுவலந்திரிபண்டி, 139.
 பாடுவார், 50.
 பாடுவார் பாடும்வகை, 16.
 பாண் - பாணசாதி, 53.
 பாணசாதி, 53.
 பாண்டி - எருது, 147; எருது பூண்
 டவையம்; ஆகுபெயர், 73.
 பாண்டியன், 122.
 பாண்டியன் அரண்மனை, 174. [122.
 பாண்டியன் ஈகைவையைநீர்வாவுக்கு
 பாண்டியன் எல்கின்ஒளி மின்னது
 க்கு, 161. [கிழ்கு, 52.
 பாண்டியன்சேனை வையைப்பெருக்
 பாண்டியன் தேவிமார் முதலியவர்க
 ளோடு பரங்குன்றைச் சூழ்தலுக்
 குச் சந்திரன் தாரகைகளோடு
 மேருவைச் சூழ்தல், 138.
 பாண்டியன் பாசறைச் சிறப்பு, 139.
 பாண்டியன்வண்மை மேகம்பொழி
 பாண்டில் - தாளம், 119. [தற்கு, 161.
 பாணர், 54, 171.
 பாணன், 99, 133, 152, 154.
 பாணன் கூற்று, 83.
 பாணனுக்குத் தலைவன்பரத்தைமை
 யைத் தலைவிசை, 134.
 பாணி - ஒருவகைத்தாளம், 81, 158;
 காலத்தாமதஞ்செய், 58, 150; பா
 ணித்தாளத்தையுடையபாட்டு, 60.
 பாணிச்சீர்-பாணியாகிய தாளம், 62.
 பாணித்தாளத்தை யுடைய பாட்டு,
 பாணிமுழிசை, 154. [61.
 பாணியாகிய தாளம், 62.

பாணியென்னும் தாளம், 81.
 பாதி, 102.
 பாப்புத்தோல், 155. [க்கு, 155.
 பாப்புத்தோலின்வார் பிலிப்போழு
 பாப்புப்பகை - கருடன், 108.
 பாம்பு, 12; இராகு, 85.
 பாய்க்குநர் - பாய்ந்துசெலுத்து
 பாய்தல் - டுத்தல், 31. [வோர், 98.
 பாய்ந்தன்று, 68.
 பாய்பு - பாய்ந்து, 129.
 பாயல், 38, 57.
 பாயிரும் பனிக்கடல் - பரந்தகரிய
 குளிரச்சியையுடைய கடல், 31.
 பார் - பாதை, 31.
 பார்ப்பார், 171.
 பார்ப்பாராணை, 58.
 பார்ப்பான் - ஈசன், 34.
 பார்ப்பு - பாம்பின் குட்டி, 148.
 பாராட்ட, 43.
 பாலைக் கோவை, 163.
 பாலைப்பண், 128.
 பாலைபிங்குரல், 128.
 பாலையாழ், 11, 22, 30, 38, 48, 54,
 64, 71, 83, 95, 104.
 பாலையிசை, 94.
 பாலையேழு, 54.
 பாவ சனம், 82.
 பாவை, 50.
 பாழ் - புருடன், 20.
 பாழ்பட, 5.
 பாளை, 61.
 பாற்கடல், 107.
 பாதை, 31,
 பாதைப்பாப்பு அணைக்கு, 102.
 பான்மை - விதி, 66.
 பீங்கலம், 84, 94, 120.
 பிசு - ஊற்றுநீர், 46.
 பிடி, 41, 73, 98, 99.
 பிடியூர்தல் குதிரையூர்தல் பரத்
 தையர்க்கேயுரியன, 74.
 பிடியைக்கண்டு களிதாமாலுமல், 75.
 பிடியைமகளிர் ஊர்தல், 75, 98.
 பிண்டி - அசோகு, 91, 165. [கல், 91.
 பிண்டித் தளிரைமகளிர் காதிற்செரு
 பிண்டிமலரைமகளிர்காதிற்செருகல்,
 பிணக்குவார், 68. [102.

பிணர் - சருஞ்சரை, 88.
 பினிகொளையாழ், 131.
 பிணித்தல் - தொடுத்தல், 97.
 பிணிபட, 24.
 பிணிப்பூமலர், 97.
 பிணிமுகம் - மயிற்செரு, 62; முரு
 கத்தூரியயாணை, 31, 130, 131.
 பிணிமுகமுந் து அமுருழக்கியது, 31.
 பிணை - மரக்கூட்டம், 76.
 பிணைத்தல், 9.
 பிணையல் - பிணைத்தமாலே, 9.
 பிணையிலி, 150.
 பித்தாமத்தர், 54.
 பித்தை - ஆண்மயிர், 172.
 பிதிந்து, 31.
 பிரத்தியுமன், 21.
 பிரமம் - பிரமவினை, 140.
 பிரமர் பதினமர், 13.
 பிரமவினை, 140,
 பிரமன், 22. [துது, 60.
 பிரமன் கங்கையைப் பூமிக்கு அளித்
 பிரயோகவிவேகம், 167.
 பிருங்கலாதன் - பிரகலாதன், 24.
 பிழையினை - பிழையையுடையாய்,
 பிளந்து, 9. [100.
 பிளிறுதல், 56, 76. [மாதம், 90.
 பிற்சூளம் - திருவாதிரை; மார்கழி
 பிற்பக்கம் - தேய்பிறை, 86,
 பிறக்க, 157.
 பிறங்கல் - பிறங்குகல், 141, 158.
 பிறந்துவைத்தும் - பிறந்தும், 20.
 பிறந்தை - பிறப்பிடம், 87.
 பிறப்பித்தோர், 20.
 பிறப்பித்தோரினை - பிறப்பித்தோரில்
 பிறவாப்பிறப்பிலை, 19. [லாய், 19.
 பிறவாப்பிறப்புடைய, 20.
 பிறவியை, 33,
 பிறவினை, 119.
 பிறழ்ந்து - திகைத்து, 141.
 பிறழ், 23.
 பிறள், 8.
 பிறை, 18.
 பிறையேர் முதலியர், 170.
 பின்பினை, 162.
 பிே, 6. [யன் உவமை, 105.
 பீதாம்பரத்திற்கும் முடிக்கும் சூரி

பீலிப்போழ் புனையடையல, 100.
பீலிப்போழுக்குப் பாப்புத்தோலின்
வார், 155.

புக்கிறு - புக்கதன்மைத்து, 52.

புகர் - குற்றம், 4.

புகர்முகம் - யானை, 41.

புகர்வரிவண்முனம், 163.

புகர்வாளவை, 100.

புகரிணர் - புகரொழுங்கு, 120.

புகல் - விருப்பம், 137.

புகழ், 115, 166. [டையாய், 4.

புகழ்நிலைவை - புகழாகியநிலையு

புகழ்பூத்தகடம்பு, 137.

புகழ்பூத்தல், 175.

புகழ்வரம்பிகந்தோய், 37.

புகழ்வை - புகழையுடையாய், 5, 108.

புகழால் திசையெங்கும்பார்த்துஞ்
சூறு, 129.

புகறத்து - விருப்பங்கொண்டு, 137.

புகாஅ, 168.

புகுதல் - மேற்கொள்ளல், 73.

புகை - அகிற்புகை, 127; புகைக்கப்
படம் பொருள், 40, 62, 163.

புகைக்கு வெண்மழை, 113.

புகைகெழுசார்தம், 97.

புகைசுற்றியதார், 67.

புகைந்தநெஞ்சு, 24.

புகையர், 167.

புகைவகை, 148.

புங்கவம் - ஏறு, 55, 164.

புட்கலமுதலிய மேகங்கள், 15.

புட்கொடி, 130.

புட்டகம் - நீராடற்குரிய புடைவை,

புடை - பக்கம், 21. [97.

புடைசூட்டி, 169.

புடைவை, 97.

புண்ணிய சனம், 32.

புண்ணியநதியில்நீராடுவோர் பொன்

முதலியவற்றைச் செய்வித்த மீன்

முதலியவற்றை அகிற செலலவிடு

புண்ணிய வணிகர், 166. [தல், 126.

புண்மிசைக்கொடியோன் - திரு

புணர்ப்பு, 84. [மால், 55.

புணர்மாரி - புணர்த்தற்கு, 59.

புணர்வனை, 98.

புணர்வித்தல், 154.

புணை - திமில், 78; தெப்பம், 45, 46.
புணைமார்பினை, 46. [92.

புதம், 154.

புதுநாற்றம், 50.

புதுப்புளல், 52.

புதுதஇ, 52.

புதையிருளுக்கல் - ஸுதேவர்க்கு,

புந்தி - புதன், 84.

புரசைக்கயிறு, 139. [ள், 20, 21.

புரணப்பொருள் - தோன்றும்பொரு

புரத்தல் - தாங்குதல், 25.

புரத்தரன், 35.

புரவிப்புடைப்போவோர், 169.

புரளிய, 171.

புரி - விருப்பம், 137.

புரிந்த - மிக்க, 52.

புரிநரம்பு, 54.

புரிநூல் - ஸுணல், 90.

புரிமாண்புரவி, 137.

புரியுநரம்பு - புரிதலுற்ற நரம்பு,

புரிவனையினவை, 4. [186.

புரிவான், 72.

புரிவுண்டபால், 167.

புரி - விருப்பம், 121.

புருடன், 20, 21.

புருவம் - முன்பு, 22.

புரை - உயர்ச்சி, 17. [மலை, 85.

புரைகெழுசையம் - உயர்த்தசைய

புரைபடல் - வருந்துதல், 8.

புரைய - ஒப்ப, 11.

புரையறுகுழவி, 178.

புரையின்று - பெருமையின்று, 151.

புரையும் - ஒக்கும், 8.

புரையோய் - பெரியோய், 151.

புரையது - பொருந்துவது, 43.

புரோடாசம், 35.

புல்லிய - பிரிவில்லாத, 116.

புல்லிலை வஞ்சி, 96.

புலக்கோல், 174.

புலத்தல், 48, 66.

புலத்தோடனவியபுகழ், 166.

புலந்து, 101.

புலந்து கூறல், 44.

புலப்பூ - விளங்க, 44.

புலப்பரிசின், 47.

புலம் - அறிவு, 39; வேதம், 4, 42.

புலம்புரி யந்தனார், 42.
 புலபுண்ணுழை, 138.
 புலர்த்தர, 90.
 புலர்த்தியோய், 16.
 புலர்த்த சாந்து, 24.
 புலர்விடியல், 84.
 புலராமை, 125.
 புலரி - விடியற்காலம், 44.
 புலவ, 22.
 புலவர், 39, 82, 174.
 புலவிரைய நியாதபுகழ், 115, 137.
 புலவி, 124, 153. [வேதம், 4.
 புலவர் - பொறி, 106; வளபுலம், 49;
 புலனைந்து, 21.
 புலிக்கு வேங்கைமலர், 112.
 புலிப்பொய்ம்மையை மெய்வேங்கை
 யென்றுபிடி வெருவுதல், 75.
 புலிபுலி யென்றல், 112.
 புலிபோழ்ந்த யானை, 146.
 புலிமுகமாடத்து வேங்கை, 75.
 புலவத்தாமரை, 119.
 புலவமென்பது பாகதச்சிதைவு, 120.
 புழுக்குநெய்த் தருத்தி, 41.
 புழுதி, 107.
 புழை - துளை, 56.
 புள் - மதுபாளம், 124.
 புள்ளிநிலன் - புள்ளியளவாகிய நிலம்,
 புள்ளியன்மா, 73. [8.
 புள்ளிள் கொடியவை, 4.
 புள்ளிளை - புள்ளையுடையாய், 14.
 புள்ளுப்பொறிபுனைகொடி, 105.
 புள்ளோர்புரவி, 88.
 புள்ளொடுபெயரியபொருப்பு, 155.
 புறச்சேரி, 42.
 புறத்திரட்டு, 174.
 புறநானூறு, 14, 25, 29, 31, 79,
 96, 105, 109, 112, 115, 121,
 129 - 31, 135 - 8, 148, 166.
 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, 26,
 36, 39, 56, 81, 148, 156, 166,
 புன்னம்புலரி, 44.
 புன்னாகம், 85.
 புனல் - குளிர்ச்சி, 117. [தல், 78.
 புனல்பொருதல் - புனலொடு பொரு
 புனல் போர்க்களமாதல், 44.
 புனல்விழவு, 103.

புனலுணையுடைய, 52.
 புனலாட்டனியையுடையமெய், 53.
 புனலாட்டு, 124.
 புனலிற்செலிமீரம், 45.
 புனை - பூ, 97, 115.
 புனைபுனை - புனைந்த தெப்பம், 45.
 பூ - நயம், 40, 113.
 பூசல் - தூசிப்படை, 74.
 பூசதல், 171, 172.
 பூசுவ, 166.
 பூசை - பூனை, 141.
 பூஞ்சினை, 163. [106.
 பூண் - கழுத்திற் பூண்டது, 27, 34,
 பூண்டதை - பூண்டது ; தார், 155.
 பூண்ப, 166.
 பூணணி, 8.
 பூணமர், 18.
 பூணுக்கு வானலில், 8.
 பூத்தன்று - பெரலிந்தது, 123.
 பூத்தொழில், 103.
 பூதங்கள் ஐந்து, 12, 21.
 பூதங்களின் குணங்கள், 106.
 பூதாருச்சனைப்பூ, 123.
 பூந்தடம், 90.
 பூந்தாரான் - முருகன், 43.
 பூந்துகில் - பீதாம்பரம், 105 ; பூத்
 தொழில்களையுடையதுகில், 127,
 பூநீர் - ஓரக்குநீர், 124-4, 158. [162.
 பூறுதல் - புகர்பட்டதுதல், 146.
 பூவநரித்தல், 94.
 பூப்பறிவித்தல், 56.
 பூப்பால்வெண்டுகில் - பூத்தொழிலை
 ததன்பாலுடைய வெள்ளியதுகில்,
 பூப்பு, 124. [78.
 பூமரங்கள், 143.
 பூமுடிநாகர், 167.
 பூரித்த - நிறைத்த, 101.
 பூரியமாக்கள் - கீழமாக்கள், 43.
 பூருவமீமாஞ்சை, 10.
 பூவன் - பிரமன், 4.
 பூவினுட்பிறந்தோன் - பிரமன், 174.
 பூவூதம்வண்டு, 93.
 பூவ - காயாமரம், 25, 108.
 பூவைமலர்மேனி, 2.
 பூட்டகூர், 30.
 பெட்டகுகூர், 22, 30.

பெட்டி, 115.
 பெடையன்னம், 98.
 பெண்சாதி, 149.
 பெண்ஐம்பொதுமை, 150.
 பெய்யுமேகத்திற்கு உடைஞாள், 49.
 பெயர் - புகழ், 113; பெயரையுடைய
 வடிவம், 16.
 பெயர்த்தத்து - ஒழியுமாறு, 76.
 பெயர்த்து - மீதறி, 133.
 பெயர்ப்பவை, 160.
 பெயரிய, 7.
 பெயரெச்சம், 6, 107.
 பெயரெச்சம் செயப்படுபொருட் பெ
 யர் கெளுள்ளல், 6.
 பெயரொப்புமைபற்றியவினைமுடிபு,
 பெயல், 111, 169. [32.
 பெரிய திருமொழி, 117.
 பெரியாழ்வார் திருமொழி, 117, 120.
 பெருங்கதை, 41, 73, 141.
 பெருங்கலிஞாலம், 118.
 பெருங்குறிஞ்சி, 143.
 பெருந்தகைமீளி, 123.
 பெரும்பதைகள், 50. [145, 153, 174.
 பெரும்பாணந்துப்படை, 28, 143.
 பெரும்பூசல் - (அசிப்போர்,) 74.
 பெரும்பெயர் - பெரும்புகழ், 36, 121.
 பெருவழி, 62.
 பெருவாரி - ஆகாயக்கை, 65.
 பெருவிதல், 22.
 பெற்றார், 170.
 பெற்றாற்பிழையாதபெண்டிர் - கத்
 புடைமகளிர், 170.
 பெற்றேம் - அறிந்தேம், 61.
 பேள - அச்சம், 33.
 பேளீர் - அச்சத்தைத்தரும் நீர், 54.
 பேண - வழிபட, 64.
 பேணல் - உவமச் சொல், 53.
 பேணுது - அறியாது, 53.
 பேணி - மதித்து, 119, 147.
 பேணிய - ஒத்தன, 53.
 பேணுகும், 7.
 பேதுறல் - வருத்தமுறல், 53, 133.
 பேதைப் புருவத்தாள், 141.
 பேதைமடநோக்கம், 68.
 பேதையர் வினையாட்டு, 80.
 பேர்மகிழ் - மிக்கமகிழ்ச்சி, 53.

பேரணி-திம்புரி, 74, 108. [166, 173,
 பேராசிரியர், 1, 2, 4, 6, 106, 165,
 பேரேன் - பரிபாட்டுறுப்பினுள்
 ஒன்று, 3 - 5. [34.
 பைங்கண் - கோபத்தாற்பசியகண்
 பைங்கண்மாமுல் - பசிய ஊட்டப்பின்
 யுடைய அரிருத்தனே, 21.
 பைதல் - குளிர், 90.
 பொதட்டு - குமிழி, 86, 174.
 பொகுட்டுத் தாமரை, 22.
 பொங்குதல் - இளர்தல், 113.
 பொசிதல் - வார்தல், 103.
 பொதியின் முனிலன் - அகத்திய
 னென்னுமின், 85.
 பொதிர்த்த - பொங்கின, 157.
 பொதுநாற்றம், 50.
 பொதுவகை, 115. [150.
 பொதுவி - பொதுவாயிருப்பவனே,
 பொய்கை, 61.
 பொய்ச்சூள், 101. [வருத்துதல், 60.
 பொய்ச்சூள் புகன்றோரைத் தெய்வம்
 பொய்தல் - சிற்றில், 148; வினையா
 பொய்தன்மகளிர், 150. [ட்டு, 150.
 பொய்யாடல் - காமக்குறிப்பில்லா
 வினையாட்டு, 91.
 பொருகளம் வையைத்துறைக்கு, 88.
 பொருட்டு - பொருளையுடையது, 8.
 பொருட் பெயர், 6.
 பொருண்மை, 16.
 பொருந்துங்கூற்று, 14.
 பொருநன், 171.
 பொருளை - ஆன்பொருந்த ஆறு,
 பொருப்பன், 161. [96.
 பொருள் - துகரப்படுபொருள், 38.
 பொருளியல்பு, 66.
 பொருளிலக்கணத்தையுடையதமிழ்.
 பொரோன, 166. [67.
 பொலங்கலம், 90.
 பொலங்கொடியவை, 120.
 பொலங்கோதை - பொன்னரிமலை,
 பொலந்தார், 112. [89.
 பொலம் - பொன், 7, 83.
 பொலம்படை - யானைக்கருவி, 88.
 பொலம்பனைக்கொடியோன் - பலதே
 வன், 7.
 பொலம்புரிசைக் கூடல், 170.

பொலம்புரியுடை - பீதாம்பரத்தை
பொலம்புனை, 108. [யுடையாய், 22.
பொலம்புனையவிரிழை - பொன்
பொலம்புண், 106. [னணி, 122.
பொலிப்பு - பொலிந்து, 107.
பொழிலாணை, 58.
பொழிநபர்யல், 57.
பொற்ப - அழகுபெற, 67.
பொற்கு, 97.
பொற்கேரான், 107.
பொறி - புகர், 8; மூட்டுவாய், 89,
பொறித்தல் - எழுதல், 105. [106.
பொறிப்பிலி, 36.
பொறை, 39.
பொறைக்கு நிலம்; 9.
பொன், 38. [யுடைய காமனே, 21.
பொன்கட்பச்சை-சிவந்த உடம்பினே
பொன் திருமால்மறுவுக்கு, 25.
பொன்புனை யுடுக்கையோன், 117.
பொன்மணியருவி, 105. [112.
பொன்மாலை கொன்றைப்பூவிற்கு,
பொன்மீன் முதலானவை, 40, 126.
பொன்னங்கொம்பு, 52.
பொன்னடர், 97.
பொன்னணி, 122.
பொன்னணிகேமி - சக்கரப்படை,
பொன்னரிமாலை, 89. [4.
பொன்னான், 52.
பொன்னாற்செய்தசங்குநண்டு இறவு
வானைகளை ஆற்றில்விடுத்தல், 79.
பொன்னிறேன்றிய புனைமறு, 28.
பொன்னுடுக்கை, 7.
பொன்னுடை, 4.
போக்கமை தேர், 137.
போக்கி - கட்டி, 52.
போகம், 38, 126.
போத்தந்து - போந்து, 124.
போர், 36, 132 ; - நெற்போர், 161 ;
வீரம்; ஆகுபெயர், 138.
•போர்க்கண் - போர்க்களம், 41.
போர்க்கூடர், 78.
போர்தோற்றுக்கட்டுண்டார்கை, 135.
போரணி - யுத்தத்திற்குரிய அலங்
காரம், 41. [கொண்டது, 103.
போரேற்றன்று - மாறுபாட்டினைக்
போற்புனையடையல், 155.

போற்றாய் - ஆறிர்தலை, 151.
போற்றார் - பகைவர், 27.
போந்து, 124.
போதுறார் - கேளிர், 28, 28. [159.
போன்ம - போலும், 76; 77, 82, 122,
போன்மீ போன்ம், 80.
போன்மெனை - போலு மென்று, 122.
பௌரானிகர், 35.
பௌவம் - கடல், 49.
மக - குடிக்குக்குட்டி, 118.
மகரகூண்டலம், 175.
மகரமறிகடல், 168.
மகரவயம் - தலைக்கோலம், 78.
மகளிர்கண்ணிற்கு நவம்பு, 53, 60.
மகளிர் கணவன் இல்லத்துக்குத் த
னியேசெல்லுதல் இனிவரவு, 87.
மகளிர் காதில் தளிர்செருகல், 91.
மகளிர்கோதையைமைந்தர்புனைதல்,
148. [வேளைப் பரவுதல், 118.
மகளிர் தம்கேளிர்வருதற்கு முருக
மகளிர் தமது அழகாத் பிறமகளிரை
வெல்லுதல், 113. [செருகல், 91.
மகளிர் தமது செவியிற் குவனையைச்
மகளிர் தேரை மகளிர் ஓட்டுதல், 88.
மகளிர் தோள்களுக்கு வேய், 111.
மகளிர் பிடியை யூர்தல், 75, 98.
மகளிர் பிண்டித்தளிரைக் காதில்
செருகல், 91. [கல், 192.
மகளிர் பிண்டிமலரைக் காதில் செரு
மகளிர் வள்ளத்துறையை உண்ணுதிற்
குத் தெய்வமகள் மதியின் அமிழ்
தையுண்ணுதல்; 78.
மகளிர - மகளிருடையன், 98.
மகளிருமைத்தரும் துனிதீர்த்தும்
முற்பேச நாணுதல், 77.
மகன் தில் பூவிறிந்தல், 57.
மகன் திற்புணர்ச்சி, 57.
மகாஅன் - மகனே, 58.
மகிழ்பு, 171.
மகிழ்மிகுதேங்கோதையர், 129.
மகிழம் - மகிழ்மாரம், 165.
மகுளி - தாளம், 99. [சூரியன், 105.
மங்குல்லாயிது - இருளைக்கெடுக்குஞ்
மங்குன்மறை, 134. [157.
மஞ்சனம், 172.
மஞ்ஞை - மயில், 37, 128, 130, 132.

மட்டு - தேன், 98.
 மீடங்கல் - ஒடுக்கம், 3; யமனுக்கு
 ஏவல் செய்யுள் கூற்றும், 13.
 மடநடைப்பாடி, 75.
 மடநோக்கம், 68.
 மடம் - மென்மை, 98.
 மடமா - ஒல்லிய நடைபய யுடைய
 மடமைத்து, 142. [குதிரை, 98.
 மடல், 9, 108-
 மடற்கிம்புரி, 108.
 மடி - வயிறு, 26, 27.
 மடுப்ப - உண்ண, 78.
 மடை, 46, 90.
 மடையர், 63, 167.
 மண் - மண்ணுலகு, 5.
 மண்கணைமுழவு, 163.
 மண்டி - மிக்கு, 43.
 மண்டிலம், 105, 156.
 மண்ணார் திசைக்குமுழவு, 173.
 மண்ணாமிணி - மண்ணுதலுற்ற நீல
 மணி, 79.
 மண்ணிய - மூழ்கியெடுத்த, 8.
 மண்ணுவ, 136.
 மண்ணுறுமணி, 4.
 மண்துயின்ற கங்குல், 146.
 மணமுரசு, 161.
 மணல் அளறுபட்டது, 103.
 மணலிலெழுதிய பாவை, 50.
 மணன் - கலியாணம், 8.
 மணனயர்பு - மணனயர்தலால், 8.
 மணி - நீலமணி, 4, 37, 62, 79, 108,
 119; மணியார்தன்மை, 19; மா
 ணிக்கம், 159.
 மணி திகழுருபு - நீலநிறம்போல விள
 மணிரா, 61. [ந்காரின்ற நிறம், 4, 12.
 மணிரிதங்கொண்டமலை, 165.
 மணிரிமுரசு, 57.
 மணிரீர், 103.
 மணிப்பொறி மஞ்ஞை, 132.
 மணிபுரைமலை, 168.
 மணிமடம் கிம்புரி, 108.
 மணிமடம்போணி, 108.
 மணியயிற்றெழில், 167.
 மணிமருடேன் - மாணிக்கத்தையொக்
 கச் சிவந்ததேன், 159.
 மணிமருள் மயில், 119.

மணிமிடம் தண்ணல், 65.
 மணிமுரசு - மணிரிமுரசு, 57.
 மணிமேகலை, 115, 128, 136, 141.
 மணியணிவேசரி, 162.
 மணியும் மூன்றும் சூன்மேகமும்
 திருமாவின் மேனிக்கு, 23.
 மணியெழின்மேனி, 170.
 மணிவரை - நீலவரை, 105, 169. [122;
 மத்தகரித்திலம் - தலைக்கோலமுத்து,
 மத்தரி - ஒருவகைவாத்தியம், 99.
 மத்திகை, 150.
 மதகு, 171.
 மதநனிவாரணம், 56.
 மதம் - கத்தாரி, 79; கொள்கை, 20;
 பெருமிதம், 132; வலி, 24, 27.
 மதர்நடுக்கி, 77.
 மதவலி, 17.
 மதாணி, 8.
 மதி - வரிசை, 81, 139.
 மதி அமரர்க்கு உணவாதல், 87.
 மதிக்கதிர் தூரைக்கு, 167.
 மதி கீழும் நான்மீன் மேலும் நிற்
 மதிசெத்து, 76. [மல், 84.
 மதியம், 8.
 மதியம், 5.
 மதியை உணவாகவுடைய அமர், 18.
 மதியையுன் அரமகள், 78.
 மதிலில்நின்றும் அகழில்வீழும்சுருங்
 கைநீர்வீழ்ச்சிக்குத் துதிக்கைநீர்
 மதிலிற்சுருங்கை, 147. [வீழ்ச்சி, 154.
 மது, 89.
 மதுகைமதம், 132.
 மதுபானம், 124.
 மதுரை, 43, 88, 174, 175.
 மதுரைக்காஞ்சி, 43, 87, 94, 109,
 128, 129, 146, 161, 168, 175.
 மதுரையில், 96. [ணர்தல், 175.
 மதுரையார் மறையொலியால் துயிலு
 மந்தாமலை, 163.
 மந்தி, 118.
 மந்திரங்கள், 10.
 மயக்கம், 23.
 மயக்கி, 72.
 மயங்கிய - ஏறுண்ட, 57.
 மயங்குதல் - நெருங்குதல், 118.
 மயரறுக்குக்காமக்கடவுள் - மயரை

அறுப்பதொருவழிபடுத்தெய்வம்,
மயிர்க்கந்தை, 79. [118.
மயிர் நீலமணியை ஒத்தல், 79.
மயில், 39, 62, 68, 111, 119, 128.
மயிலின்குரல் கூடிப்பிரிந்தவரை நீட
ன் மின்வாருமென் தசொற்போறல்,
111. [தி, 157.
மயிலின் விரிந்த சிறைக்குச்சாந்தாற்
மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, 31, 32,
35, 36.
மயிலைநாதர், 76. [நூல், 59.
மயிலையும் வேனிழையும் நோக்கிச் சூ
ழித்தொடி - வள்ளிநாயகி, 137.
மயித்தொடிப் பிணிமுகவூர்தி, 130.
மயிர்க்குட்டிக்கு வாகைப்பூ, 111.
மயிற்பொறிக்கு(நீல)மணியுலமை,
மயின்மேன்ஞாயிறு, 134. [132.
மரகதம் குவளைத்தண்டிற்று, 92.
மரங்கள், 96.
மரப - மரபினேய், 22.
மரபினின்புகழ், 114.
மரபு - இயல்பு, 18.
மரம்சொரியும்மலருக்குவானவில்
சொரியும்கிணை, 135.
மரவிசேடம், 96.
மரன், 37.
மராம் - வெண்கடம்பு, 116.
மராமலர்த்தார், 116.
மருங்கத - கிணையற, 32, 112.
மருங்கின்று - இடத்தவாயின, 106.
மருத்தில் திருமாலது வருதலும்
ஒடுக்கமும் உளவாதல், 25.
மருத்து - காற்று, 25.
மருத்துவரின் பிறப்பு வரலாறு, 13.
மருத்துவனல்லச்சுதனார், 48, 64.
மருதப்பன், 94. [71, 83, 121, 145.
மருதம், 62.
மருதம்பாடும்பாணர், 171.
மருந்தாகுந்தீநீர், 165.
மருந்து, 105.
மருந்துரையிருவர் - மருத்துவர், 55.
மருப்பு - கொம்பு, 8.
மருவினியர், 124.
மருள - வியக்க, 34.
மருளறுதேர்ச்சி, 3.
மருஉழுடிப்பு, 59.

மல்ல, 22.
மல்லல் - செல்வம், 93.
மல்லாரகலம், 101.
மல்லிதாமரலை - மல்லிகைமரலை, 92.
மல்லினை, 102.
மல்லிகைமரலையில் ரெய்தன் மலரை
யும் வைத்துத் தொடுத்தல், 92.
மல்லிகையும் மெளவலும் வேறு
மலர் ஏற்றுதும், 60. [வேறு, 102.
மலர்த்துறை - மலர்மண்டபம், 86.
மலர்த்தருதல் - அளவறுதல், 55.
மலர்த்த - மிக்க, 24.
மலர்த்தன்று - பார்த்தது, 44.
மலர்ப்பூவை - பூவையது மலர், 108.
மலர்ப்பூவை கடல் இருள் கார் மணி
முதலியன திருமாலின்கரிய மே
மலர்மது, 127. [னிக், 108.
மலர்வாயலிழந்தன்னார், 73.
மலரம்பினேன், 162.
மலருண்கண், 58.
மலரையடுத்த தளிர்க்கு அரீவு, 142.
மலி - திரள், 74.
மலிதந்து - பெருதி, 120.
மலிதல் - மிகுதல், 111.
மலித்தன்று - மலித்தது, 103.
மலிர்கால் - பயிற்சுகாற்று, 58.
மலிர்முனல் - வெள்ளம், 39.
மலிரும் - ஒழுக்கும், 46.
மலிவு - உவகை, 144. [135.
மலைக்கு அருவி முத்தணிபோலவது,
மலைச்சிறப்பு, 130, 144, 160.
மலைச்சிறப்புக்கூறல், 132, 136.
மலைஞாறியஞாண், 168.
மலை நுரைக்கு, 51.
மலைபடுகடாம், 36, 82, 138.
மலைமுழக்கு - மலைக்கண் எதிரொலி,
மலைய 39; 166. [62.
மலையருள் திருமாலின் தாருக்கு, 105.
மலைவளம் ஐந்து, 133.
மலைவில், 34.
மழபுலவர், 91.
மழலை, 68.
மழவு, 93.
மழக - மழங்க, 40.
மழபு, 171.
மழைத்துளிக்குக் கிணை, 161.

மழைதாழ - மழைபெய்ய, 85.
 மழைபொங்கியன்ன, 118.
 மழையிருஞ்சூல், 23.
 மழைபுல் பனியும் பெய்த ஊழிகள், [6.
 மழைவளம், 165.
 மள்ள - இளையனே, 17; வீடு, 22.
 மற்று, 100.
 மறங்கெழு வள்ளிதீர் - கொடிச்சியர்,
 மறத்தினுள்மைந்தநீ, 19. [70.
 மறம், 107.
 மறல் - மறுத்தல், 152.
 மறலிய, 168.
 மறலுதல் - எதிர்தல், 149.
 மறலுவாரி, 69.
 மறவி - மறதி, 19.
 மறன், 3.
 மறாஅற்க - மறாதொழிக, 126.
 மறி - வெளியாட்டுமறி, 36, 37.
 மூறு, 3, 28, 90.
 மறுக்கத்துன்பம் - மறுக்கத்தைச்
 செய்புந்துன்பம், 119.
 மறுக்கம், 120.
 மறுக, 78.
 மறுகு, 166.
 மறுகுமட - மறுக, 78.
 மறுத்து - ஒழிந்து, 41.
 மறுதலை, 56.
 மறுபிறப்பு இல்லெனுமடவோர், 38.
 மறுமாற்ப - மறுவையணிந்த மார்
 பினையுடையாய், 3, 28.
 மறுமிடற்றண்ணல், 64.
 மறுமுறை - மறுபிறப்பு, 95, 173.
 மறுமையின்பம், 91.
 மறுவறுகப்பு, 35.
 மறை - உபரிடதம், 19; களவொழுக்க
 மறைப்பொருள், 2. [கம், 87.
 மறையாடுவார், 170.
 மறையிற்புணர்ந்தமைந்தர், 87.
 மறையொலியாலேமதுரையாந்துயிலு
 மன், 137. [ணர்தல், 175.
 மன்குணம் - வீடுபெறுங்குணம், 37.
 மன்பது - உயிர்ப்பன்மை, 12, 119.
 மன்புனல், 117.
 மன்பேராள, 17.
 மனீமகளிர் - தலைக்கோல்மகளிர், 54.
 மன்றல்கலந்தமணமுரசு, 57.

மன்ன - நிலையையுடையவனே, 25.
 மன்னும்நிலையையுடையாய், 3.
 மன்னும் - மிகவும், 58, 77.
 மன்னுயிர், 4.
 மனக்கோட்டை - துணி, 77. [22.
 மனக்கோள் - மனத்திற்கொண்டது,
 மனத்தைப் பாட்டும் இசையும்நெ
 கிழவித்தல், 77. [17, 21.
 மனம்-இந்திரியங்கள் ஆறனுள்ளுன்று,
 மனமுதலிய அந்தக்கரணமூன்று, 21.
 மனவெழுச்சி, 8. [க்கு மாலை, 138.
 மனிதர்களுடைய தலைகளின் வரிசை
 மனைமாம் - இல்லம்; தேற்றமரம்,
 மா, வியங்கோளசை, 64. [85.
 மாஅறெய் - கரியஉடம்பு, 23.
 மாஅல், 3, 21, 141.
 மாக்கள் - கீழ்மக்கள், 43.
 மாகவிசம்பு, 4.
 மாசில் பனுவத்புலவர், 39.
 மாசிலோன், 64.
 மாசு - குற்றம், 23, 39.
 மாடக்கூடல், 154, 175.
 மாடம், 82.
 மாடமறுகு, 148.
 மாணலம், 67.
 மாணிக்கம் கள்ளின்நிறத்திற்கு, 159.
 மாணெச்சில் - புரோடாசம், 5.
 மா தடிந்திட்டோய், 157.
 மா தபுத்தவேலோய், 133.
 மாதர், 50.
 மாதவர், 35, 37.
 மாதிரம் - திசை, 34.
 மாதோ, அசை, 20. [மென்னடை, 74.
 மார்தர் மென்னடைக்கு இயத்தின்
 மார்த்தீர்திரிர், 72.
 மார்த்தீர், 117.
 மாநிலமியலா - மாநிலம்தோன்றாத
 மாமரம், 19. [22.
 மாமுதல், 32, 70, 155.
 மாமுதல்தழந்து, 155.
 மாமுள், 98.
 மாமெய் - கரியமேனி, 23.
 மாய - கருநிமழையாய், 17.
 மாயக்களவு, 152.
 மாயப்பொய், 149.
 மாயம் - பொய், 19.

மாயா, 22, 67.
 மாயிதழ், 31.
 மாயிரு, 90.
 மாயுடை - கரியுடை, 3.
 மாயோய், 12.
 மாயோன் - கரியோன், 118, 174.
 மாயோனும் முன்னேனும், 116.
 மார்க்கம் - கதி, 69.
 மாரகழிமாதம், 90.
 மார்பளித்தல், 68.
 மார்பிற்றார் - மார்பிலணிந்தமாலே,
 மார்பின்வடம், 101. [44.
 மார்பு - தடம், 2, 116; நெஞ்சு, 24.
 மார்பைத்தொழுதல், 106. [101.
 மார்வம் - மார்பு, 63.
 மாரனொப்பார், 63.
 மாரி, 25.
 மால், 105.
 மால்கடல் - மயங்குகடல், 57.
 மாலிருங்குன்றம், 115. [81, 98, 146.
 மாலே - இயல்பு, ஒழுங்கு, பாசம், 37.
 மாலேக்கண்மாலிருள், 81.
 மாலேக்காலமழை, 72.
 மாலேக்குமாலே - மாலேதோறும், 58.
 மாலேச்சுனை - ஒழுங்குபட்டசுனை,
 56.
 மாலேச்செல்வ - வனமாலையையணிந்
 தசெல்வனே, 22.
 மாலையணியவிலைதருதல், 152.
 மாலையைச்சுழற்றியெறிதல், 88.
 மாலையகைகள், 143.
 மாவேனில், 65.
 மாற்றல் - நீக்கல், 97.
 மாற்றலர் - பகைவர், 3.
 மாற்றாள், 148, 151.
 மாற்றாள்கள், 149.
 மாற்று - மாற்றுதல், 27.
 மாற்றோர் - பகைவர், 27.
 மாறட்டதானே, 52.
 மாறன், 172.
 மாறனலக்காரவுரையாசிரியர், 80.
 மாறியணிதல், 148.
 மாறுகொள்வது, 137. [தல், 47.
 மாறுதல் - கழித்தல், 43; மாறுபடு
 மாறுந்தொழில் - மீளுந்தொழில்,
 மாறுமாறதித்தல், 56, 57. [81,

மாறுதல்கல் - மாறுபட்டுழக்கல், 81.
 மாறெழுந்து - மாறையெழுந்து, 91.
 மான் - புத்தித்தத்துவம், 21.
 மான்மதச்சார்ந்து - சுத்தாரிசுத்தும்பு
 மான்மருகன், 141. [125.
 மான்மறி - வள்ளிநாயகி, 65.
 மான்மலை, 102.
 மிகாஅ, 168.
 மிகைமிகை, 98.
 மிச்சில், 172.
 மிசை, 125.
 மிஞிறு, 56.
 மிடற்றுப்பாடல், 54.
 மிடறு, 86.
 மிடைந்தபோர், 68.
 மிதவை - தெப்பம், 41.
 மிதுனவீதி, 84.
 மிளிர்மின், 166.
 மின் இடந்து இருள்போழ்தல், 134.
 மின் கண்பொருபு சுடர்தல், 134.
 மின்னலுக்குப் பாண்டியனது எஃ
 மின்னு, 159. [கின் ஒளி, 161.
 மீகான், 74.
 மீட்சி - மீளுமிடம், 142.
 மீண்டும், 6.
 மீநீர், 158.
 மீப்போர்வை - படாம், 11.
 மீமாஞ்சை, 10.
 மீளி, 123.
 மீனுகியமுத்து, 124.
 மீனாரம் - மீனுகியமுத்து, 124.
 முக்கட்பார்ப்புரான் - ஈசன், 34.
 முக்குணங்கள், 107.
 முக்குணவேறுபாட்டால் திருமால்
 மும்மூர்த்திகளாவரென்பது, 107.
 முக்கைமுனிவ, 17.
 முகம்புகுதல், 12, 144.
 முகில், 146. [கு, 78
 முகில்கழிமதி உமைகழிவள்ளத்துக்
 முகில் காலையிற் கடல்படிந்து மாலே
 யித்பெய்ய மலையடைதல், 146.
 முகில்கடு, 78. [ந்து, 142.
 முகிழ் - விரியாததளிர், 72; கொழு
 முகிழ்ப்பது - தோன்றலின்மது, 108.
 முகிழ்மயங்குதல் - முகிழ்நெருங்கு
 முகை, 63, 112. [தல், 118.

முகைப்பருவத்தர், 73.
 முகைமுல்லை - முல்லைத் தீமுகை, 60.
 முச்சிய - சூட்டினவாகியு, 111, 122.
 முசுக்கஞ்சுக்குக்கும்பளித்தல், 140.
 முஞ்சமென்னும் தலையணி, 122.
 முட்கோல் - குதிரையோட்டும் தா
 முடி, 105, [து, 98.
 முடிகள், 8.
 முடிந்தது - தோன்றியது, 108.
 முடிப்பது - தோன்றுகின்றது, 108.
 முடிபொருளன்று - முடிவுபோவ
 தன்று, 153.
 முடிமேலன் - கண்ணிகள், 27.
 முடியாதுகீர்ச்சி, 57.
 முடிவது - தோன்றுவது, 108.
 முடுகியல் - பரிபாட்டுறுப்பினுள்
 முத்தரி, 156. [ஒன்று, 153.
 முத்தீ, 35.
 முத்து, 40, 122.
 முத்துநீர் - பனிநீர், 72.
 முத்து பனிநீருக்குவமை, 73.
 முதல் - ஆகாயம், 19.
 முதல்வனை - முதல்வனாகவுள்ளாய்,
 முதற்புணர்ச்சி, 173. [18.
 முதற்பூதம், 69.
 முதன்முறை, 19. [திசை, 106.
 முதன்மையின் இகந்தகாலம் - அநா
 முதிதை - மகிழ்ச்சி, 23.
 முதியை, 7.
 முதிர்பெண்டிர், 47.
 முதுபார்ப்பனிமார், 90.
 முதுமகளிர், 151. . .
 முதுமை, 7.
 முதுமொழி - வேதம், 17, 55, 108.
 முதுமொழிமுதல்வ, 17.
 முந்து, 106.
 முந்துதல் விருப்பு, 148.
 முந்நீர் - கடல், 23, 168,
 முப்பத்துமூவர், 13, 55.
 முப்புரங்களைவென் மமை, 34.
 மும்மூர்த்திகள், 107.
 முயங்குதல் - அணைவித்தல், 76, 170.
 முரசுமதிர்ந்தல் இடிமுழக்கத்திற்கு,
 முரசு, 24, 40, 57, 161. [161.
 முரணிய - மாறுபட்ட, 24.
 முரல்வனை, 8,

முரல்வு - முரற்சி, 57.
 முரவு - ஒலிக்க, 50.
 முரற்சி - ஒலித்தல், 57.
 முரல் - (சங்கு) ஒலித்தல், 8.
 முருக்கு, 162.
 முருகவேள், 57, 129, 130, 139, 162.
 முருகவேள் அகித்புகைகொள்ளல், 129.
 முருகவேள் தமிழாராய்ந்தது, 67. [55.
 முருகவேள் தாமரையில் அவதரித்தது,
 முருகவேள் தோளில் வாட்டமும்பி
 னெருக்கம், 69. [145.
 முருகவேள் முகத்திற்குச் - சூரியன்,
 முருகவேளின் உற்பத்தி, 35. [37.
 முருகவேளின் திருக்கையிலுள்ளவை,
 முருகவேளின் மிதத்திற்குச்சூரியனி
 மம், 33.
 முருகவேளின் பரங்குன்று, 43.
 முருகவேளின் புகழ்மிகுதி, 114.
 முருகவேளின் முதற்போர்க்கு இந்திர
 னுடைந்தது, 36.
 முருகவேளின் யானை, 56.
 முருகவேளுக்கு வாரணமுதலியன்
 கொடுத்தோர், 36.
 முருகவேளுருவுக்குத் தீ, 145.
 முருகவேளைச் சூளின் அணங்கும்
 வேலும்வருத்துதல், 59.
 முல்லை, 118.
 முல்லைப்பாட்டு, 143, 152.
 முழுகுங்கின் மசங்கு, 8.
 முழவிசை அருவியொலிக்கு, 128.
 முழவு - முழா, 50, 54, 99, 119,
 151, 158, 163, 167, 173.
 முழாக்கள், 50.
 முழுகிழல், 20.
 முழை - குகை, 56, 119.
 முழைகள் விளியையேலாமல் இசை
 யை ஏற்றல், 142.
 முள் - முட்கோல், 98.
 முளிய - வேவ, 34.
 முற்பக்கம் - வளர்ப்பிறை, 86.
 முன்பிறப்பில் தானஞ்செய்தோர்
 இப்பிறப்பில் போகம் துக்கர்தல்,
 முற்றம், 171. [125.
 முற்றக்காதல், 57.
 முற்றின்று, 170.
 முற்றிய - சூழ்ந்து, 146.

மூற்றும்மை, செய்யுள் விகாரத்தால்
தொகுநீ, 23, 37.
முறிந்தபண்பு, 44.
முறுக்குநர் - முறுக்குவர், 78.
முறுகினவெயில், 85.
முறுவற்றலையளி, 144.
முறை - கற்பு, 118; மறுபிறப்பு, 173.
முறைபிறழ்க்குநல், 13.
முறை மறந்தணிதல், 148.
முறைமை, 90.
முன்பனிப்பருவம், 90.
முன்பு - வலி, 162.
முன்முறை - முற்பிறப்பு, 95.
முன்மொழியின்மொழியாகத்தொக்க
இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொக்க
முன்றுறை - துறைமுன், 98, 122.
முன்னியது - கிளர்ந்துவருகின்றது,
96.
முன்னிலைக்கண்கொடைச்சொல் வரு
வமைதியாய் வருதல், 37.
முன்னிலைப்பெயர், 158.
முன்னிலையசை, 163.
முன்னிலையும் படர்க்கையும் மாறி
வருதல், 70.
முன்னேமரபு, 17.
முனித்துறை - சடங்கு, 90.
முனித்துறைமுதல்வியர்-முதுபார்
பனிமார், 90.
முனிமரபு - இறைமை, 137.
முனியற்பாலையல்லை, 153.
முனிவர், 16.
முனிவரொழுவர், 34.
முனை, 94.
முனைவர், 3.
முடிய - பூப்பெட்டி, மூடி, 73.
மூங்கிப்புனை, 158.
மூட்டி, 10.
மூட்டுவாய், 89.
மூதூர், 104.
மூரிபோதல், 150.
மூலப்பகுதி, 21, 106; - சாத்துவிகம்
இராசதம் தாமதமென்னும் குண
ங்கள் மூன்றும் தம்முள் ஒத்த
நிலைமையது, 107.
மூலம், - மூலப்பகுதி, 106.
மூவகை இராசி, 84.

மூவகையிலே இறைவன் அம்பாடு
மூவகைவீதி, 84. [ய்துளரித்தது, 34.
மூவாமரபு, 11. [நையுடைவாய், 32, 33.
மூவிகுயந்தலை - துறுமென்றலையி
மூவேடுலகம், 13, 20, 106.
மூழ்கி - அழுந்தி, 46.
மூழ்த்து - மொய்த்து, 73.
மூன்று - உருபு, 20; ஓசையும்
ஊறும் ஒளியும், 106; தீ, 20.
மேய்க்குலவை, 50.
மேய்ச்சுள்ள, 101.
மேய்யாப்பு - சட்டை, 169.
மேய்யுணர்வு, 11.
மேய்யுறுபுணர்ச்சி, 56.
மேய்வளம்பூத்தஇழை - மேய் அழகு
பூத்தற்குறுதுவாகியஇழை, 133.
மேல்விய, 3.
மேலியத்தாக்கல், 140.
மேலியரல்லோர், 42.
மேன்புலம், 49, 166.
மேளைய - மேலி, 120.
மேகக்குரல், 57.
மேகத்தின் இருபாலுமுள்ள இரு
சடர்கள் திருமாலின் சங்குசக்கர
மேகம், 23, 167. [த்திற்கு, 105.
மேகம்பொழித்தருப் பாண்டியன்
வண்ணை, 161.
மேகம் வானவில்லை வளைத்தல், 135.
மேகமுழக்கத்துக்கு யானைமுழக்கம்,
56. [கூவல், 56.
மேகமுழக்கத்தைக்கேட்டுக்கோழி
மேகலை, 40, 51, 52, 72, 73, 162.
மேகலை துகிற்குள் அணிவது, 52.
மேகலைவகை, 73.
மேகலைவடங்களின் தூல், 40.
மேடவீதி, 84.
மேம்பட்ட, 2.
மேம்பாடுற்ற - மேம்பாட்டைநாடி
வந்துற்ற, 75.
மேரு, 24, 138. [தல், 127.
மேலோருமையுள்-தேவருலகத்துறை
மேவரு - அதிகரித்தற்கரிய, 55.
மேவல் - அதிகரித்தல், 55; சொல்
லல், 108; பொருந்துதல், 109.
மேழி, 1.
மேன்மலை - ஓசயமலை, 96.

மைத்திரி - சித்தபரிகருமநான்கனுள்
மைந்தர் - கணவர் 57. [ஒன்று, 23.
மைந்தர் - மைந்தருடையன், 98.
மைந்தன், பாதிபிங்குருளை, 142.
மைந்து - அநியாமை, 151; ஆசை,
41; வலி, 3; 19, 41, 109.
மைந்துநீ - விருட்டி, 153, 161.
மைபடிசுடுமிய, 115.
மைபடுசிலம்பு, 122.
மைபுரைபடி, 76.
மையாகியகரியநூறு, 65.
மையாடல் - மையோலைபிடித்தல், 91.
மைபிறநூறு - மையாகியகரியநூறு,
மையிருண்கண், 59, [65.
மையோடக்கோவனார், 54.
மையோலை, 91.
மோய் - இறுக்கம், 133. [99.
மொழிமொழி - மொழிகின்றமொழி,
மொழிவருவித்தல், 17, 43, 93, 101.
மோகின், 16.
மோளவல், 102.
யசோதரகாஷியம், 120.
யமன்வேறு கூற்றம்வேறு, 13.
யாககுண்டத்தழல் சாந்தம்மிக் கல
யாட்டுமறி, 36. [வைக்குழம்பிற்கு, 78.
யாணர், 87, 99, 157.
யாத்த, 159.
யாத்திரை, 138.
யாப்பருங்கலக்காரிகை, 120.
யாப்பருங்கலவிருத்தி, 26, 52, 116,
யாம்வீழ்வார், 93. [120.
யாமத்தன்மை - யாம்த்தியல்பு, 117.
யாமம், 74, 117.
யாமயாழ், 94,
யாவார்க்கும், 10.
யாழ், 11, 22, 30, 38, 48, 54, 56,
64, 71, 77, 83, 95, 163, 171.
யாழ்ப்பாண, 22.
யாழ்ப்பாணர், 171. [தல், 150.
யாழிசையைக் காமமிகுதற்கு ஆர்த்
யாழின் குரல் வண்டிசைக்கு, 128.
யாழின்தாளத்திற்கேற்ப முரசொலி
யை எழுப்பல், 140.
யாழின்புரிநெடுழிப்பார்கை தும்பி
கட்டவிழ்க்கும்கார்தள்முறைக்கு,
யாமெழுவல், 113. [135.

யாற்றாநடு, 29. [171, வழி, 138;
யாது - ஆறு, 42, 52, 53, 124,
யானை, 26, 139, 146.
யானைக்கு மரக்கலம் உவமை, 76.
யானைக்குமலையும் அதன் முழக்கிடுகு
மகிழ்முழக்கும் அதன் இடைக்கு
மின்னும், 134. [பது, 26;
யானைக்கொடி திருமாலுக்குண்டென்
யானைகோழிக்குள் திராகப்பின்றுதல்,
யானைச்செவிக்கவரி, 144. [56.
யானைச்சென்னிவைக் குங்குமத்தால்
மெழுகல், 133. [யுறுதல், 69.
யானைத்தலை தோட்டியால் மென்னை
யானைத்திரள், 42.
யானைப்பாகர், 76.
யானைமதம் கமழ்தல், 69.
யானைமுழக்கத்திற்குஉருமின் முழக்
கம், 76. [56.
யானை முழக்கத்திற்கு மேகமுழக்கம்,
யானையூர்வோர்க்கு மாலுமிகள், 76.
யூபம் மாயனுருவென்பது, 10.
யோக உறக்கம், 108.
யோகிகள், 11.
வகீர்வாய்த்த - வகீர்தல்வாய்த்த, 24.
வகுளம், 102. [வேறுபாடு, 142.
வகை - கூறுபாடு, 18; வகுப்பு, 53;
வகையமைமேகலை, 162. [யம், 147.
வக்கப்பாண்டி - பள்ளியோடவை
வங்கியம் - வேயங்குழல், 54, 56, 99.
வச்சியம் - வசிகரித்தல், 152. [157.
வச்சிரத்தான், 135.
வச்சிராயுதம், 36.
வசித்தல் - கண்டமாக்கல், 35.
வசுக்கனெண்மர் 13, 55.
வஞ்சி - சேரனகர், 96, 175.
வஞ்சித்துக்கு - பரிபாட்டுறுப்பினு
ளொன்று, 4. [யை, 120.
வட்டத்தவை - பாராவணியினையுடை
வட்டம் - வட்டு, 158.
வட்டாலெறிதல், 88. [88.
வீட்டித்து - சுழற்றியெறிந்து, 74;
வட்டிப்போர் - சுழற்றியெறிவோர், 88.
வட்டு - நீர்வீசுகருவிகளுள்ளு, 88, 101, 158.
வட்டுருட்டி வல்லாய், 135.
வடகூறு, 32.

வட்டநூலார், 23.
வட்டபொழி - வட்டபுது, 32.
வட்டம், 97, 101.
வட்டமொழித் திரிபு, 21.
வட்டவயின், 35.
வடி, 52.
வடிக்கயிலை, 69, 99.
வெடித்து, 150.
வடிமணி - வடித்தமணி, 98, 127.
வடு - தவறு, 7, 101, 133.
வடுவில்கொள்கை, 7.
வண்டல், 40, 51.
வண்டலிடல், 51.
விண்டிசைக்கு யாழின் குரல், 128.
வண்டிக்குரல் பண்ணிற்று, 111.
வண்டினம், 157.
வண்டு, 56, 125, 167.
வண்டைத் தூதுவிடல், 57.
வண்டொடையாழ், 167.
வண்ணநீர் - அரக்குநீர், 88.
வண்ணம் - இயற்கையழகு, 97.
வண்ணவண்டிமிற்குரல் பண்ணிப்போ
வண்ணமை - கொடை, 25. என்றன, 111.
வணக்கமாநிய திறை, 67.
வணங்கியோர், 37.
வணங்கிதையார், 129.
வணர் - நெறிப்பு, 79, 116. [79.
வணர்குரல் - நெறித்தமபிரக்கந்தை,
வணர்தலை - கிளர்ந்த தலை, 18.
வணிகர், 166.
வணிகர்மறுகு, 166.
வதம் - விரதம், 73.
வதுவை, 137.
வந்தன்று - வந்தது, 49, 98.
வம்பணியூங்கயிறு - புரோசைக் கயி
வம்பலர் - புதியஅலர், 73. [து, 139.
வய - மிகுதி, 87.
வயநேமி, 120.
வயப்பிடி, 74.
வயம் - வெற்றி, 120. [லவு, 69.
வயம்படுபரி - வெற்றிப்பட்டசெ
வயமா, 147.
வயமாகவை - வழியாகக்கருது, 45.
வயல், 122, 161, 166.
வயவர் - வலியகுழிகள், 86.
வயவு - இச்சை, 89.

வயிர்த்த சந்தனம், 67.
வயிரியர் - பாணரும் கூத்தரும், 83.
வரலாறு - வருகின் தவிதும், 42.
வரவு - வீணங்கல், 131; வீழ், 56.
வராக்கம்பம், 7.
வராகம் - பன்றி, 15, 108.
வரி - வண்டு, 136.
வரிசிலை, 120.
வரிப்பந்து, 68.
வரியுண்டகண்ணார், 167.
வரிவண்டினம், 163.
வருடை - மேடராசி, 84. [கல், 64.
வருணித்தமுகத் தால்எதிர்முகமாக்
வருதல் - அவதரித்தல், 25. [118.
வரை - இடம், 72, 115; சிகரம்,
வரைச்சிலம்பு - மலைச்சாரல், 86.
வரைச்சிதை - மலைபோன்ற அணை,
வரைமலை, 143. [41.
வரையகத்தால் - வரையோடு, 61.
வரையகலந்தொழுதல், 106.
வரையடுக்கம், 111.
வரையறை, 22.
வரையாதுகர்ச்சி, 57.
வரைவரை - சிகரந்தோறும், 49.
வரைவுமலிந்ததோழி, 95.
வல்லா - வல்லமைமயில்லாத, 3.
வல்லார் - வல்லுப்போரில்வல்லவர்,
வல்லுப்போர், 135. [70.
வல்லுமழ்பு, 149.
வல்லோன், 157.
வலத்தினது - ஆணைக்கண்ணது, 33.
வலந்தது - கட்டியது, 26, 27.
வலந்து - தொடுத்து, 13.
வலந்துழி - பிணித்தவிடத்து, 21.
வலம் - ஆணை, 33.
வலம்புரி, 108, 120.
வலம்புரிமுழக்கும் வேதமுழக்கும்
திருமாவின் அருள்வயின்மொழிக்
வலம்புரிவண்ண, 22. [கு, 108.
வலயம் (வலையம்), 109, 148.
வலவ, 22.
வலவயின் - ஆணையின்கண், 2.
வலனிரங்கு முரசு, 49.
வலனுயரெழிலி, 4.
வலி - அகங்காரம், 17.
வலியத்தாக்கல், 140.

வலியார், 42.
 வவவுவல்லார், 46.
 வழக்கம், 82.
 வழக்கறி - வழங்குதலற்ற, 29.
 வழக்கிற்று, 89.
 வழிப்படுத்தின, 32.
 வழிபடுதெய்வம், 118.
 வழிபாடுமிகுகவினல், 114.
 வழிமுறை, 7.
 வழியதுபக்கம் - பிற்பக்கம், 87.
 வழுதி - பாண்டியன், 83, 138.
 வழுவமைதி, 37.
 வழை - கூர்புண்ணை, 96.
 வழைமது - இளமது, 89.
 வள் - கூர்மை, 120.
 வளப்பு, 155. [கு, 155.
 வள்ளி - வள்ளிநாயகி, 137; வள்ளிப்
 வள்ளி களவுப்புணர்ச்சியையுடை
 மையாற் சிறந்தமை, 67.
 வள்ளிதழ்த்தாமரை, 109.
 வள்ளிப்பூநயந்தோய் - வள்ளியது
 நலத்தை விரும்பியோய், 113.
 வள்ளியது சிறப்பு, 65.
 வளப்பாடு - பெருக்கம், 10.
 வளம் - அழகு, யிருதி, 133.
 வளாய் - விரலி, 11.
 வளாவ - சூழ், 117.
 வளி - காற்று, 6, 96, 106.
 வளிகிளர்ந்த - காற்றுத்தோன்றிய,
 வளிநடன், 163. [6.
 வளிபொருசேட்சிமைவரை, 61.
 வளிமுதற்பூதங்கள், 6. [வரவு, 96.
 வளிவரல் - வளிபேர்லும் விரைந்த
 வளை - சங்கு, 7, 8, 92, 105.
 வளைந்தவில், 8.
 வளைமேனி, 1.
 வற்றப்பொய்கை, 56.
 வற - வற்ற, 49.
 வறள - வற்ற, 15.
 வறஅறக் - வற்றதொழிக, 126.
 வறுங்கை, 36.
 வன்புலம், 49, 166.
 வன்புறை, 83.
 வனமுலை - துழாய்மாலை, 22
 வாதுவலயம், 51, 52.
 வாகைப்பூ மரிலின் சூட்டிற்கு, 111.

வாங்கல், 92.
 வாங்கும் - அகையும், 49; ஆறும், 77.
 வாங்குவில் - வளைந்தவில், 8.
 வாச எண்ணெய், 42, 97.
 வாசநறுநெய், 97.
 வாசம் - பஞ்சவாசம், 98.
 வாசகி, 34.
 வாசதேவன் முதலியோர்நிறம், 7.
 வாடல், 174.
 வாடற்க - குறையாதொழிக, 48.
 வாண்மிகுவயமொயம்பு, 69.
 வாய் - இடம், 56; மெய், 33.
 வாய்க்கண் அடுப்போர், 98.
 வாய்க்கென - வாய்க்கவென, 62.
 வாய்த்தன்று - வாய்த்தது, 90, 124.
 வாய்நாற - இடமெல்லாம் நாற, 56.
 வாய்ப்ப - சேர, 84.
 வாய்ப்புசல், 42, 171, 172.
 வாய்ப்புசுறர், 171.
 வாய்மைக்கு நாள், 9. [22, 108, 121.
 வாய்மொழி - வேதம், 5, 13, 14.
 வாய்மொழிப்புலவ, 5.
 வாய்மொழிமகன் - பிரமன், 22.
 வாய்வாய் - இடந்தோறும், 129.
 வாய்வாளா - சொல்லவேண்டா, 151.
 வாய்வாளாரிற்றல், 149.
 வாயடை - உணவு, 11.
 வாயாளோ - நேர்ந்திலனோ, 44.
 வாயில், 47, 126.
 வாயில்குள் - பொய்ச்சுள், 61.
 வாயிலாகப்புக்கவிதலி, 48.
 வாயின்மறுத்தல், 48, 125, 126.
 வாரணச்சீசவல், 37.
 வாரணம் - கோழி, 36, 56, 144.
 வாரென - வாவென, 151.
 வாரை மத்திகையாகக்கொள்ளல், 68.
 வாலிய, 97.
 வாலியோன் - பலதேவன், 7.
 வாழ்த்திமுடித்தல், 136.
 வாழ்த்துவப்பான் - முருகன், 142.
 வாழி, 7, 36.
 வாழிய, 67, 175.
 வாழைத்தண்டைத்தழுவிநீந்தல், 92.
 வாள், 37, 88.
 வாள்விதிந்தல், 88.
 வாள்வீரம் - கூவிளமாம், 85.

வாளி, 149.
 வாணிகள் - வானையுடையவர்கள், 69.
 வரஞ்ஞம் குந்தமும் கிடைபாற்செய்
 வானை, 51, 79. [தல், 88.
 வானை பானையுண்ணல், 51.
 வானை, 50, 108.
 வான்குணம் ஒலி, 6.
 வான் துகள் - வாலியகற்பொடி, 97.
 வான்முழக்கும் உருமேற்றின்முழக்
 கும் திருமாலின்செவ்வயின்மொ
 வான்யாறு, 172. [ழிக்கு, 108.
 வான்வளர் ஊழி, 6.
 வானம், 6, 162.
 வானம்வறப்பினும், 64.
 வானவில், 8, 135.
 வானவில்சொரியுங்கணை மாம்சொரி
 யும் மலருக்கு, 135.
 வானவில் பூணுக்கு, 8.
 வானிறை - நீர்நிறைந்தமேகம், 10.
 வானுறைபுகல், 137.
 விகாத்தால் ஒற்றுக்குறைதல், 27.
 விகாசம், 7, 27, 37.
 விகிருதிவேள்வி, 10.
 விசம்பிவாழி, 5.
 விசம்பு - ஆகாயம் 5; மேகம், 105,
 விசம்புகந்த, 156. [106, 107.
 விசம்புகெட்ட ஊழி, 5,
 விசம்பொழுகுபுனல், 15.
 விடம், 26.
 விடியல், 84.
 விடியல்வானம் பலவகை மாலைக்கு,
 143.
 விடிவுறல் - துன்பநீங்கி இன்பமா
 தல், 54.
 விடுமலர் - கட்டுவிட்டது, 103, 122.
 விடைநடை, 167.
 விடைப்பாகன், 168.
 விடையரையசைத்தகடிமரம், 127.
 வித்தகம் - திருத்தம், 70.
 வித்தகர், 74.
 வித்தி, 79.
 வித்திடுபுலம் - நாத்மங்கால், 51.
 வித்திவினைகொளிகவென்பார், 79.
 வித்துபு - விதைத்து, 117.
 விதலை - நடுக்கம், 90.
 விதி - காசிபர், 13; தூல், 50.

விதியின்மக்கள் - ஆதித்தர்பன் னிரு
 விதிப்படி - நடுக்கம், 76. [வர், 13.
 வியங்கோள்வேண்டிக்கேடதற்பொரு
 வியத்தகுக்குமர, 70. [சில்வகுதல், 54.
 வியல் - ஆகந்தி, 141.
 வியல்வானம் - பலநிறமேகமாந்த
 வியலறை, 112. [வானம், 143.
 வியன், 124.
 வியன்மதி - நிறைமதி, 105.
 வியாழம், 85.
 வியுக்கம் நான்கு, 21.
 விரகியர், 141.
 விரதம், 7.
 விரவுநரையோர், 73.
 விரிகதிர் வேனில் - முறுகின்வெயிலை
 யுடைய வேனில், 85.
 விரிந்தகன்ம கேள்வி - ஆகமங்கள்,
 விருந்து - புதுமை, 44. [17.
 விருந்துபுனலயர், 42.
 விரிதூல் - ஆகமங்கள், 90.
 விருப்பொன்றுபட்டவருள்ள நிறையு
 டைத்தல், 41.
 விருப்போரோத்து, 66.
 விரைஇ - தெளித்து, 127, 169.
 விரைபு - விரைந்து, 88.
 விரைவு, 24.
 விரோதத்தின் கண்ணையுள்ளது, 7.
 வில்லிபுத்தூரார்பாரதம், 18, 134,
 விலங்கு - ஒழிவாய், 34. [151.
 விலங்கும் ஒத்த அன்பினவாதல், 74.
 விலாப்புடை மருங்குல் விசிப்ப மாந்
 விலைக்கணிகை, 149. [தல், 51.
 விழவணி, 83, 99.
 விழவணியின்பம், 99.
 விழவு, 90, 152.
 விழுச்சிர், 3.
 விழுத்தகை - வீறு, 93, 172.
 விழுத்தகை நல்லார், 172.
 விழுத்தவழுதல்வர் - தெய்வமுனி
 விளக்கம், 24. [கள், 55.
 விளம்பிதநடை, 74.
 விளரிப்பாலையிற்றோன்றும்யாமயாழ்
 விளியாமை, 44. [94.
 விளியாவிருந்து, 44.
 விளினின்று - இடைவிடாமல், 96.
 விளைகொளிகவென்பார், 79.

வினையாட்டிகல், 41.
 வினையாடற்போர், 74.
 வினாவதை, 166.
 விநல்சான் தலை, 70.
 விநல்வரை, 134.
 விநல்வெய்யோன், 59.
 விநலி, 47, 48, 128.
 விநலியர் துடக்கம் கொடி துடக்கத்
 திரு, 128.
 விநலிவாயில், 48.
 விநற்புகழ், 166.
 விநன்மிகுவிழுச்சீர், 3.
 வினதை - கருடன் தாய், 14.
 வினாவிறுப்போர், 141.
 வினை - தானம், 79.
 வினைச்சொல், 40.
 வினைத்திரிசொல், 57.
 வினைத்தொகை, 7.
 வினைத்தொகையுக்கு, 18, 89, 159.
 வினைமுடித்தல், 130.
 வினைமுதல்முடி, 6.
 வினைமுதல்வினை, 18, [நிதமல், 128.
 வினையதுநன்மைவினைமுதன்மேல்
 வினையின் விழுப்பயன், 167.
 வினையெச்சத்திரிபு, 63, 72, 87.
 வினையெச்சம், 6.
 வினையெச்சம் பெயரெச்சப்பகுதி
 யோடுமுடிதல், 107.
 வினையெச்சமுடிபு, 162.
 வினோதம், 140.
 வீ - நறுநாற்றத்தைபுடையது, 74.
 வீரசோழியம், 23. . .
 வீழ்தல் - விரும்பல், 56.
 வீழ்தும்பி - இனம்விரும்பும் வண்டு,
 வீழ்வார் - விரும்புபவர், 44. [56.
 வீழ்நிருந்த - நிலைபெற்ற, 134.
 வீறு, 93, 116.
 வீறுபடுபுகை, 62.
 வேஃகி - விரும்பி, 79.
 வேங்கார்நாற்றம், 147.
 வெஞ்சுடர் - ஆதித்தன், 19.
 வெட்சிமலர், 109. [துழாய்த்தார், 109.
 வெட்சிமலரை இடையிட்டுக்கட்டின
 வெட்சிமலரைத்திருமாலணிதல், 109.
 வெட்சியிதழக்கோதையர், 162.
 வெடிபடா - வெடித்து, 24.

வெண்கிடை மிதவையர், 41.
 வெண்கிலில், 78.
 வெண்மேகம் அகிழ்புகைக்கு, 113.
 வெந்நோக்கம் - வெகுளிமிக்கநோக்
 வெழ்புதாக்க - குளிர, 90. [கம், 67.
 வெம்மை - மீதம், 25; வெஞ்சூட்சி, 27.
 வெய்யசூழில் - விசையையுடைய
 ஓடம், 80.
 வெய்யை - வெவ்வியை, 109.
 வெரிந், 100.
 வெரிநத்தோல், 155.
 வெள்யாட்டுமறி, 36.
 வெள்ளக்கால், 51.
 வெள்ளத்தாற்குத்தண்டுற்கும்
 கரைக்கு இறுவனா, 51.
 வெள்ளத்தின் தொழில், 51.
 வெள்ளநீர் நீத்தம், 88. [171.
 வெள்ளம் - ஓரளவு, 6, 7, 22, 40,
 வெள்ளி, 84. [மூவகை மதில்கள், 34.
 வெள்ளி பொன் இரும்பென்னும்
 வெள்ளை - சங்கருடணன், 21. [41.
 வெள்ளைநெட்டியாற்செய்ததெப்பம்,
 வெளிப்படை - ஓரணி, 40, 164.
 வெறுஅது, 3. [33.
 வெறி - வெறிப்பாட்டு; ஆகுபெயர்,
 வெறிகொண்டான் - வெறியாட்டை
 வெறிப்பாட்டு, 33. [விரும்பினான், 68.
 வெறுத்த - மிக்க, 91.
 வெறுநரையோர், 73.
 வென்றிக்கொடியணிசெல்வ, 156.
 வென்றியுயர்த்தகொடி, 70.
 வேங்கை - ஒருமரம், 49, 86, 112,
 118, 143, 165.
 வேங்கைமலரைப் புலிபுலியென்றல்,
 வேங்கையினர், 49. [112.
 வேங்கையினர்க்கு எரி, 143.
 வேசரி, 162.
 வேசனைநாற்றம், 149.
 வேட்கின் தவடிவு தருமம், 12.
 வேட்டு - யாக்குஞ்செய்து, 35.
 வேண்டிக்கோடற்பொருளில்லவருங்வி
 வேதக்குதிரை, 34. [யங்கோள், 54.
 வேதத்துமறை நீ, 19.
 வேதப்பொருள், 8.
 வேதம், 6, 7, 121, 166.
 வேதம்அராதி, 13, 17,

வேதமுழக்கு, 108.
வேதியர், 90.
வேய், 111, 123, 125, 158.
வேய்த்தோள், 91, 111.
வேய்த்தத்து, 170.
வேய்த்து - மூடப்பட்டு, 51.
வேயுமோர் - அணிவோர், 97.
வேர் - இருவேரி, 9, 43, 97.
வேர்வேறு தூர்வேறு, 9.
வேரி, 166.
வேல், 32, 70, 132, 162.
வேல்தின்னும், 59.
வேலன் - முருகனைப் பூசிப்பவன், 33.
வேலாற்றுமொயம்பன், 162.
வேலேறு, 101.
வேலை - கடற்கரை, 38.
வேலையமுத்திவரையையுடைத்து, 145.
வேழத்தை மூட்டுமலரையுடையசுனைக்குத் திருவில்லைவளைத்தவான், 145.
வேழப்பிணவு, 73. [136.
வேழம் - கொறுக்கைச்சிபரணி; மேடராசி, 84, 136, 155.
வேள்வி - பூசை, 10, 140, ; யாகம், 10.
வேள்விக்கிதைவன், 10. [109.
வேள்வித்தீ, 11.
வேள்விமுதல்வன் - இந்திரன், 12, 34.
வேளாளர், 150.
வேற்படைக்குப் பவழம், 145.
வேற்றார், 151.
வேற்றுமைத்தொகை, 18.
வேற்றுமையின்று, 28.
வேறுகின்றது - வேறுகாநின்றது, 43.
வேறுவகைப்பட்ட பலஇன்பம், 104.
வேறுவினையொடு, 113.
வேளிழல், 59.
வேளிழலையும் மயிலையும் நோக்கிச் வைகல், 9. [குருதல், 59.
வைகலும்பொலிக, 5.
வைகலை, 137.

வைகுண்டம், 105.
வைத்து, 20, 23, 124.
வைதிகநூல், 10.
வைத்துசொல்லல், 151.
வைமாணிகர் - விமானமுடையவர், 89.
வையத்தோர் - பூமியாகியதோர், 34.
வையம் - ஒருவகை ஊர்தி, 73, 169.
வையாய் - வையைபே, 125.
வையை (நதி), 39, 40, 43 - 9, 52, 54, 58, 62, 72, 75, 84 - 7, 89, 90 - 92, 95, 96, 104, 122 - 6, 130, 146, 148 - 51, 154, 161, வையைக்கரை, 98, [163, 169, 171-5.
வையைக்கரையை அடைத்தற்குப் பதையதைதல், 40.
வையைத்துறை, 170.
வையைத்துறைக்குப் பொருகளம், வையைநீத்தம், 162. [88.
வையைநீர்வரவிற்குக் காற்று, 96.
வையைநீர்வரவிற்குப் பாண்டியன் ஈகை, 122. [104, 152, 154.
வையைநீர்விழவணி, 44, 48, 76, 83, வையைநீர்விழையாட்டி மகுஇந்திரன் நீர்விழையாட்டு, 172.
வையைப்புதுநீர்வரவிற்கு நெய்குடை தயிரின் துரையும்பிறவும், 122.
வையைப்புனல், 170. [சேனை, 49, 52.
வையைப்பெருக்கிற்குப் பாண்டியன் வையைப் பெருக்கு, 45, 52, 72.
வையைமடை, 46. [59.
வையைமணலைத் தொட்டுச்சூளுதல், வையையாகிய அரிவையின் அணிகள், வையையையேநோக்கிக்கூதல், 94. [94.
வையையையவாழ்த்தல், 103. [கம், 8.
வையவாண்மருப்பிற்களிறு - ஆதிவரா வேளவல் - எடுத்துக்கொண்டுபோதல், 14, 61, 119.
வேளவதகார் - நீரவெளவுதலை யுடையமேகம், 119.

பரிபாடற்செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

பக்கம்.

அறவோருள்ளாரநீமறை	...	...	...	173.
ஆயிரம்விளித்தவணங்குடை	...	...	...	1
இருநிலந்துளங்காமை	...	...	...	65
ஊர்ந்ததை, எரிபுரை	...	...	...	155
ஐந்திருளறநீக்கிநான்கினுட்	...	...	...	23.
ஒளிமுவாட்பொருப்பன்	...	...	...	161
கடல்குறைபடுத்தீர்	...	...	...	146
கரையே, கைவண்டோன்றல்	...	...	...	122
கார்மலிகதம்பெயல்	...	...	...	111
திரையிரும்பணிப்பெளவம்	...	...	...	49
தேம்படுமலர்குழை	...	...	...	127
தொன்முறையியற்கையின்	...	...	...	5
நிலவரையழுவுத்தான்	...	...	...	137
நினைகடன்முகந்தராய்	...	...	...	39
பாயிரும்பணிக்கடல்	...	...	...	31
புலவரையறியாப்புகழொடு	...	...	...	115
பேரெதிர்த்தேற்றார்	...	...	...	132
மன்மிசையவிழ்துழாய்	...	...	...	55
மணிவரையூர்ந்தமங்குன்	...	...	...	105
மலைவரைமலை	...	...	...	72
மாஅயோயே	...	...	...	12
மாநிலந்தோன்றாமை	...	...	...	169
வளிபொருமின்னொடு	...	...	...	96
வானொழிவி	...	...	...	165
விரிகதிர்மதியமொடு	...	...	...	84

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர்களின் முதற்குறிப்புகளாகத்.

அகநா - அகநானூறு.

அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.

இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.

இலங்க - இலங்கபுராணம்.

இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்.

இள, இளம் - இளம்புரணருரை.

இறை - இறையரைகப்பொருளுரை.

ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.

கந்த - கந்தபுராணம்.

கம்ப - கம்பராமாயணம்.

கலி, கலித் - கலித்தொகை.

காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம்.

குறள் - திருக்குறள்.

குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.

குறுந் - குறுந்தொகை.

கூர்ம - கூர்மபுராணம்.

சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.

சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.

சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.

சீவக - சீவகசிந்தாமணி.

சுந்தர - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

சூளா - சூளாமணி. [நாயனார்.

ஞான - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

திணைமா - திணைமாலையுறழ்மைப்பது.

திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோ.

வையார்.

திருவால், திருவாலவாய் - திருவால்.

வாயுடையார் - திருவிளையாடற்புராணம்.

திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.

திவ் - திவ்யப்பரந்தம்.

தே - தேவாரம்.

தொல் - தொல்லாப்பியம்.

ந - நச்சினார்க்கினியருரை.

நளவெண் - நளவெண்பா.

நற் - நற்றிணை.

நன் - நன்னூல்.

நன் - விருத்தி - நன்னூல்விருத்தியு.

நாலடி - நாலடியார்.

நாதகவி - நாதகவிராயநம்பியகப்.

பொருள்.

நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.

நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.

நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.

பட் - பட்டினப்பாலை.

பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.

பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை.

பிரயோக - பிரயோகவிவகம்.

புறநா - புறநானூறு.

பு. வெ - புறப்பொருள்வெண்பா.

பெரிய - பெரியதிருமொழி.

பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப்ப.

பேர் - பேராசிரியருரை. [படை.

மணி - மணிமேகலை.

மது, மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.

மயிலேறும் - மயிலேறும்பெருமான.

மயிலை-மயிலைநாதருரை. [பிள்ளையுரை.

மலைபடு - மலைபடுகடாம்.

முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.

முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.

யசோதர - யசோதரகாவியம்.

யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.

யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.

வி, வில்லி - வில்லிபுத்தூரார்.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

* கண்ணுதற் கடவு ளண்ணலங் குறுமுனி
முனைவேன் முருக னெனவிவர் முதலிய
திருந்துமொழிப் புலவ ரருந்தமி ழாய்ந்த
சங்கமென்னுந் துங்கமலி கடலு

- ௫ ளரிதி நெழுந்த பரிபாட் டமுத்
மரசுநிலை திரீஇய வளப்பருங் காலைங்
கோதில் சொன்மக ணேதகக் கிடத்தலிற்
பாடிய சான்றவர் பீடுநன் குணம்
மிகைபடு பொருளை நகைபடு புன்சொலிற்
க௦ றந்திடை மடுத்த கந்திதன் பிழைப்பு
மெழுதினர் பிழைப்பு மெழுத்தரு வொக்கும்
பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பு
மொருங்குடன் கிடந்த வொவ்வாப் பாடந்
திருந்திய காட்சியோர் செவிமுதல் வெதுப்பலிற்
கரு சிற்றறி வினார்க்குந் தெற்றெனத் தோன்ற
மதியின் றகைப்பு விதியுளி யகற்றி
யெல்லையில் சிறப்பிற் ரொல்லோர் பாடிய
வணிதிகழ் பாடத்துத் துணிதரு பொருளைச்
சுருங்கிய வுரையின் விளங்கக் காட்டின
உ௦ னீணிலங் கடந்தோன் ருடொழு மரபிற்
பரிமே லழக னுரிமையி னுணர்ந்தே.

நேரிசைவேண்பா.

விரும்பி யருணில வெற்பிமயக் குன்றின்
வரும்பரிசு புள்ளரு மாலை—சுரும்பு
வரிபாட லின்சீர் வளர்துளவத் தோளாய்
பரிபாட லின்சீர்ப் பயன்.

* செந்தமிழ், முதற்றொகுதி பக்கம் ௮௮ - ௯௦.